

СРЯДА 25 МАРТ 2009 Г.
MIÉRCOLES 25 DE MARZO DE 2009
STŘEDA, 25. BŘEZNA 2009
ONSDAG DEN 25. MARTS 2009
MITTWOCH, 25. MÄRZ 2009
KOLMAPÄEV, 25. MÄRTS 2009
TETAPTH 25 MAPTIOY 2009
WEDNESDAY, 25 MARCH 2009
MERCREDI 25 MARS 2009
MERCOLEDI' 25 MARZO 2009
TREŠDIENA, 2009. GADA 25. MARTS
2009 M. KOVO 25 D., TREČIADIENIS
2009. MÁRCIUS 25., SZERDA
L-ERBGHA, 25 TA' MARZU 2009
WOENSDAG 25 MAART 2009
ŚRODA, 25 MARCA 2009
QUARTA-FEIRA, 25 DE MARÇO DE 2009
MIERCURI 25 MARTIE 2009
STREDA 25. MARCA 2009
SREDA, 25. MAREC 2009
KESKIVIKKO 25. MAALISKUUTA 2009
ONSDAGEN DEN 25 MARS 2009

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

1 - Eröffnung der Sitzung

(Die Sitzung wird um 9.10 Uhr eröffnet.)

2 - Ergebnisse des Europäischen Rates (19. und 20. März 2009) (Aussprache)

Der Präsident. – Liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir haben von der innenpolitischen Situation in der Tschechischen Republik Kenntnis genommen. Ich möchte in Ihrer aller Namen zum Ausdruck bringen, dass dies die Arbeit der tschechischen Präsidentschaft nicht beeinflussen sollte, sondern es muss unser Wille sein, dass die Arbeiten weitergehen. Wir unterstützen den Ministerpräsidenten Tschechiens, den Präsidenten des Europäischen Rates, in seiner Arbeit, die tschechische Präsidentschaft zu einem Erfolg zu führen.

Ich möchte – ich hoffe, ich darf dies in Ihrer aller Namen sagen – den Präsidenten des Europäischen Rates dazu ermutigen, dass in seinem Land sowie in den Ländern, wo noch etwas zu tun ist, der Ratifizierungsprozess im Hinblick auf den Vertrag von Lissabon weitergeht. Wir haben jetzt seit den Entscheidungen von Nizza zehn Jahre an diesem Vertrag für die Reform der Europäischen Union gearbeitet, und wir wollen, dass auch die letzten schwierigen Stationen noch genommen werden können, damit dieser Vertrag hoffentlich zu Beginn des Jahres 2010 in Kraft treten kann. Wir brauchen den

Vertrag von Lissabon für mehr Demokratie, für mehr Handlungsfähigkeit der Europäischen Union und für mehr Transparenz.

(Beifall)

Als nächster Punkt folgen die Erklärungen des Rates und der Kommission zu den Ergebnissen des Europäischen Rates vom 19./20. März 2009.

3-007

Mírek Topolánek, úřadující předseda Rady. – Dobrý den, já vás všechny zdravím při pravidelném reportu předsedy Evropské rady po jarním summitu Evropské rady. V první řadě bych se chtěl omluvit, že nezůstanu po celou dobu jednání tak, jak je obvyklé, v druhé části po vystoupeních představitelů frakcí mě zastoupí vicepremiér Vondra. Tím důvodem, proč se musím vrátit do Prahy, jsou, jak už říkal Hans-Gert Pötering, bezprecedentní obstrukce ze strany socialistů, kterým ostatně čelíme po celou dobu předsednictví, a já jsem to nikdy netajil. To, že vláda bude v demisi, předsednictví určitě neohrozí, to, že socialisté nevzali na vědomí, že Česká republika předsedá Evropské radě, že odmítají základní úroveň spolupráce, to poškozují nejvíc právě sociální demokracii. Předsednictví by tím utrpět nemělo, protože já jsem hluboce přesvědčen, že to, co jsem tady říkal při svém úvodním vstupu v Evropském parlamentu, že se budeme snažit moderovat diskuzi a dosahovat kompromis, to se nám nepochybně podařilo a jarní Evropská rada je toho dokladem. U nás je zvykem, že když mluví řečník, tak mu ostatní neskáčou do řeči, ale možná, že tady jsou zvyklosti trochu jiné.

Dovolte mi přejít – a budu se držet striktně závěrů Evropské rady – k tomu, proč tady vlastně jsem dnes, proč jsme vlastně na Evropské radě některé kroky učinili. Přesto mi dovoluji předtím okomentovat to, co se stalo ještě před tím, a to byla tzv. tripartita, summit se sociálními partnery. Byl v poměrně ve velmi silném obsazení, kromě mě a předsedy Evropské komise Josého Manuela Barrosa se ho zúčastnili další dva následující premiéři, a to jak premiér Reinfeldt ze Švédského království, tak premiér Zapatero ze Španělska, a já jsem byl po tomto jednání poměrně velmi pozitivně naladěný a velmi překvapen konsensem sociálních partnerů nejenom se záměry předsednictví, ale obecně s řešením situace, do které se zaměstnanci nebo případně nezaměstnaní v důvodu celosvětové finanční krize a ekonomické recese dostávají a dostat mohou.

Musím říci, že pokud by byl zájem, tak o tripartitě řeknu víc, ale shodujeme se na třech základních principech, to je umožnit daleko větší flexibilitu pracovního trhu, mobilitu pracovní síly, pracovat daleko intenzivněji na vyšší míře vzdělanosti a dovedností pracovní síly tak, aby se mohla uplatnit na pracovním trhu atd. Jarní Evropská rada byla sice už druhým setkáním hlav států, které jsme vedli, nicméně to byl první řádný formální summit. Zřejmě nejsledovanějším tématem byla otázka řešení současné hospodářské krize. Já naprosto odmítám takové ty hlasy, že děláme málo, že děláme málo hluboké věci. Já uvedu jediné číslo: 400 miliard eur. 400 miliard eur, což je 3,3 % HDP Evropské unie, představuje kroky bezprecedentní a ve spojení s automatickými stabilizátory, které má Evropská unie a nemají je například Spojené státy americké, si myslím, že ten příklad, který uvádí José Manuel Barroso, je naprosto edukativní. Dělník, který je propuštěn ze Saabu ve Švédsku, a dělník, který je propuštěn z General Motors někde v Chicagu, mají naprosto rozdílné sociální standardy, naprosto rozdílné přístupy svých vlád a právě automatické stabilizátory multiplikuji tu částku 400 miliard eur na podstatně vyšší a dávají nám v tomto proti Spojeným státům nespornou výhodu. Základní oporou té shody celé 27 je potvrzení platnosti Lisabonské strategie, což je jeden ze čtyř pilířů, na kterých vlastně celá ta strategie stojí.

Včera jste tu měli Gordona Browna a ten měl možnost vám jistě vysvětlit přístup celé 27, mandát na summit G20 a fakticky další tři pilíře této strategie. Všechna krátkodobá opatření, a to jsme se shodli, musí být dočasná a jako dočasná jsou také myšlena. Střední a dlouhodobé priority a směry Lisabonské strategie byly potvrzeny, ty krátkodobé s nimi musí být v souladu. Musím otevřeně říct, že po slovech Timothyho Geithnera, ministra financí Spojených států amerických, o permanentní akci zavládlo na Evropské radě víceméně zděšení. Nejenom, že Amerika opakuje chyby z třicátých let minulého století, to jsou rozsáhlé stimuly, tendence a volání po protekcionismu, kampaň Buy American apod. Všechny tyto kroky, jejich kombinace a co hůř, iniciativa za jejich permanentní ustanovení, jsou cestou do pekel. Je potřeba číst historické učebnice, které očividně zapadly prachem. Za největší úspěch jednání jarní Rady považují jasné odmítnutí této cesty a tohoto krátkozrakého přístupu. Slova předsedy Strany evropských socialistů Poula Nyrupa Rasmussena o tom, že jsme na Evropské radě udělali proti krizi málo a že čekáme na záchranu ze strany USA, musím jasně odmítnout. Nejenom proto, že cesta zvolená USA se již historicky zdiskreditovala sama, a také proto, jak už jsem řekl, že úroveň sociálních jistot a vůbec zajišťování sociálních potřeb občanů jsou v USA výrazně jiné a na výrazně nižší úrovni. Proto je ta cesta nebezpečná v tom, že na financování svých sociálních stimulů budou potřebovat Američani hotovost, tu získají jednoduše, protože americké bondy si vždy někdo koupí. Ohrozí to však likviditu trhu, stáhne to likviditu ze světového finančního trhu a v případě jiných bondů, možná evropských, ale zcela jistě polských, českých, možná i dalších zemí bude jejich prodej ohrožen a potom hotovost v systému nebude. Tento přístup vyvolává obavy a podle mne bude i předmětem diskuze na summitu G20. Summit G20 bude jednou z příležitostí, kdy o tom budeme moci mluvit. Následně neformální summit 27 s americkou administrativou a Barackem Obamou v Praze může být pokračováním této diskuze. Věřím, že se Spojenými státy najdeme společně východisko, protože v žádném případě nechceme stavět Ameriku a Evropu proti sobě. V dnešní době, a tato krize nám to opět znovu prokázala, totiž neexistuje žádná izolovaná ekonomika a ta míra propojenosti je velmi vysoká, což v době krize znamená, že problém máme všichni a taky ho můžeme pouze společně vyřešit.

Druhým pilířem shody v oblasti hledání řešení proti současné krizi je právě příprava na summit G20. Materiály, které připravil Gordon Brown se svou administrativou, jsou excelentní a měli jste možnost se s nimi seznámit včera. Ten trojpilířový přístup, to znamená řešení finančního sektoru a fiskálních stimulů, regulace a řekl bych napravení chyb v rámci toho systému a obnovení a liberalizace světového obchodu, to znamená tlak na obnovení jednání s Dohá v rámci WTO, je přesně to, co podle mě je určitým souborem řešení, které nabízí Evropská rada a na kterých se jednoznačně shodla. Chci vyzvednout také shodu na tom, že jsme nakonec řekli konkrétní číslo při navýšení disponibilní finanční kapacity Mezinárodního měnového fondu a tento konkrétní závazek jsme definovali na 75 miliard eur. 27 má před G20 jednotnou pozici, jeden hlas a společný cíl. To jsem pokládal za absolutně největší úspěch, protože celá tato Evropská rada byla testem evropské jednoty, evropské solidarity, evropských hodnot a evropského jednotného vnitřního trhu. Pokud by cokoli z toho bylo nabouráno, tak fakticky z této krize vyjdeme oslabeni. A naopak si myslím, že v případě, že budeme respektovat tyto základní atributy, vyjdeme posílení. Před jednáním G20 neexistuje důvod k pesimismu, jak se obává právě předseda Rasmussen, myslím, že jsme všichni pochopili, že je potřeba jednat solidárně a spolupracovat, což potvrzují slova například Grahama Watsona z liberální frakce.

Současná krize, jak všichni říkáme, je krizí důvěry. Třetí oblastí, která je tedy klíčem k řešení krize, je obnova důvěry. Nestáčí do systému pouze nalít peníze. To jsme si vyzkoušeli a banky přesto peníze nepůjčují. Je potřeba, aby banky tyto peníze půjčovaly. A banky to neudělají, dokud nebudou mít důvěru. Likvidita, kterou mají k dispozici, problém nevyřešila. Důvěra se nedá ani nařídit, ani koupit. V rámci obnovení důvěry jsme tedy udělali další krok k jejímu posílení, zdvojnásobili jsme garanční rámec pro případ potřeby zemí mimo eurozónu na 50 miliard eur. Musím říct, že i na tomto jsme se shodli. Shodli jsme se i na tom, že je třeba postupovat nikoli blokově, avšak ke každé bance, ke každé zemi je třeba přistupovat individuálně a ten přístup one-size-fits-all považujeme v této chvíli za nebezpečný. Trhy jsou nervózní, na každé gesto reagují okamžitě, přehnaně a negativně. Tady je proto na místě lepší regulace. Zdůrazňuji lepší nebo tam, kde neexistovala žádná, tak zavedení této regulace. Tady vstupujete do hry vy, poslanci Evropského parlamentu. Rádi bychom dosáhli dohody a mám signály, že je možná, o legislativních aktech, které v podstatě naplňují tu naši vizi a představu o lepší regulaci týkající se ratingových agentur, solventnosti pojišťoven, kapitálových požadavků bank, přeshraničních plateb, elektronických peněz atd. Byl bych rád, kdybyste během vašeho funkčního období tyto normy schválili a kdyby vešly v platnost a kdybychom je mohli okamžitě zavést do praxe. Významně vítám a vítáme všichni de Larosièreovu zprávu, která je brilantní ve své analytické části a velmi návodná v té části realizační, a v tomto smyslu Evropská rada učinila jasné závěry. Možná tím nehlavnějším úkolem jarní Evropské rady bylo zhodnocení dosavadní implementace plánu obnovy, jak si to Rada stanovila v prosinci. Právě tady panuje nejvíc šumu a kritiky a já si myslím, že nezaslouženě. Plán je údajně nedostatečný, pomalý, neambiciózní. Rád bych to uvedl na pravou míru a už jsem řekl, že 400 miliard, to jsou 3,3 % HDP, kde nejsou započítány prostředky na rekapitalizaci bank, na garanci bank, což je hodnota větší než 10 % HDP, je prostě míra, kterou si Evropská unie v dané chvíli může dovolit, a přesto to bude znamenat velmi výrazný zásah do paktu růstu a stability, velmi výrazný zásah do veřejných dluhů, do nápravy věcí v tom období the day after, to znamená den po ukončení krize, kdybych to chtěl takto zjednodušovat. Myslím, že i těch 5 miliard eur, jenom malá část z té obrovské částky 400 miliard, která nakonec byla schválena, je výsledkem velmi složitého jednání, které napadala řada států. Za prvé buď proto, že částka není protikrizovým opatřením, pokud nebude čerpána v roce 2009–2010, což je pravda, že neexistuje transparentní systém vyhodnocování projektů, že neexistuje dobrý seznam těch projektů atd., že tam to chybí, či ono nadbývá. Nakonec jsme našli po velmi komplikovaných jednáních shodu a tady má české předsednictví jednoznačně dominantní roli v tom, že se našla shoda těch 5 miliard schválit, poslat je k vám do Evropského parlamentu, abyste se tím zabývali.

Musím říct, že plán obnovy má samozřejmě svoji komunitární úroveň, tam je dnes k dispozici zhruba 30 miliard eur, a svoji národní úroveň, kde každá členská země v rámci toho plánu provádí vlastní fiskální stimuly, a myslím, že to klíčové, na čem se shodla Evropská rada, je platnost paktu růstu a stability. Pokud chceme projít touto krizí jako celá Unie nezranění a posílení, tak musíme respektovat vlastní pravidla. Největší omyl bychom podle mě udělali, kdybychom teď nastavovali nové balíčky bez toho, že by všechny národní i komunitární akce byly spuštěny, že bychom znali jejich dopad a že bychom věděli, jestli je či není potřeba dalších fiskálních stimulů, a i na tom se Evropská rada shodla. Pokud bude nezbytně nutné, Evropská rada udělá další opatření, ale v této chvíli nevíme, jestli je udělat má či nemá, nikdo nezná dno té krize, nikdo nezná její konec. Je naprosto nesmyslné abychom bez toho, že bychom znali účinek těch kroků, toho fiskálního stimulu 400 miliard, dělali další opatření. Plán je ambiciózní, diverzifikovaný a komplexní a řeší v jednotlivých zemích, v každé trochu jinak podle situace, jak růst, tak zaměstnanost a samozřejmě problémy, které jsou s ekonomickou situací spojeny.

Druhým velkým tématem Evropské rady byla otázka energetiky a klimatu. Jak v energetické bezpečnosti, tak v ochraně klimatu jsme udělali významný posun. Energetická bezpečnost, kromě toho, že je jednou z hlavních priorit našeho předsednictví, a její potřeba se ukázala v lednu. Plynová krize není vyřešena. Plynová krize může začít zítra, pozítří, za měsíc, příští rok, kdykoliv. To, že i ten protikrizový balíček 5 miliard je zaměřen převážně, i když ne pouze na propojení evropských zemí a na nejrůznější mechanismy a projekty, které by měly snižovat závislost na jedné dodavatelské cestě, je dokladem toho, co říkám. Domluvili jsme se, že protikrizový mechanismus pro případ výpadku dodávek musí být hotov do příští zimy, aby mohl případně reagovat na problémy, které přijdou. Je více než zřejmé, že ho potřebujeme. To se ukázalo v lednu a ukázalo se to nejvíc právě na Slovensku a v Bulharsku a v některých dalších zemích.

Diskuze o klimatu: už teď se začíná vyjednávat a připravovat Kodaňská konference. Jak Dánsko, které je hostitelskou zemí, tak Švédsko, během jehož předsednictví se bude tato záležitost konat, tak i české předsednictví už dnes na tom intenzivně pracují. Snažíme se najít společnou pozici na evropské úrovni. Začínáme jednat s těmi největšími hráči, bez nichž úspěch Kodaňské konference není zajištěn. To jsou Spojené státy americké, to se samozřejmě Japonsko, Čína, Indie, to jsou další velké země a velcí znečišťovatelé. Největší diskuze a já bych se přece jenom u toho chtěl trochu zastavit, byla, jestli už teď máme stanovovat nejenom mechanismy, ale i podíl jednotlivých zemí Evropské unie na tom balíku peněz, které poskytneme na pomoc rozvojovým zemím, třetím zemím, na plnění jejich závazků v rámci boje na ochranu klimatu. To rozhodnutí, které jsme udělali, je správné. V situaci, kdy vyjednáваме se všemi velkými hráči, kteří zatím více mluví, než dělají, by bylo velmi netaktické a velmi špatné, kdybychom si sami stanovili bariéry a limity, které by ti ostatní nerespektovali. Ta vyjednávací pozice je daleko lepší, když máme volné ruce, a na tom se shodly země, které nakonec ten poslední návrh daly na stůl, tzn. Švédsko, Dánsko, Nizozemí, Velká Británie a Polsko. V otázkách polského přístupu jsou samozřejmě respektovány jak zájmy zemí, které mají trochu obavy z tohoto mechanismu, tak zájmy zemí, které jsou leaderovské v otázkách ochrany klimatu. To, co nám zbývá, je najít ten konkrétní mechanismus, klíč a jeho formulace v dostatečném předstihu před Kodaňskou konferencí byla shodou, shodou všech zemí, a to i těch, které to berou jako svoji absolutní prioritu.

Do třetice oblast vnějších vztahů: Evropská rada formálně schválila iniciativu východního partnerství jako doplněk naší zahraniční politiky nebo politiky blízkého sousedství, kdy jestliže na severu jsou ledovce, na západě Atlantik, tak na jihu a na východě žijí naši sousedé, jsou tam země, které mohou potenciálně ohrožovat jak naši ekonomickou, tak sociální, tak i bezpečnostní situaci. Východní partnerství bylo cílem českého předsednictví a já jsem velmi rád, že bylo schváleno, že byla poskytnuta jasná částka 600 milionů eur a předjímám vaši otázku, a to je účast Běloruska. Tu zvažujeme, Bělorusko udělalo určitý pokrok, prodlužuje se pozastavení platnosti zákazu udělování víz představitelům režimu, v této chvíli se otevírají dveře Bělorusku, nicméně rozhodnutí nepadlo. Pokud se na tom neshodnou členské země a nebude to rozhodnutí celé 27, tak prostě Lukašenka zvat nebudeme, přestože jak opozice, tak okolní země doporučují, abychom to udělali. Myslím, že to je věc, na kterou, když se zeptáte v této chvíli, nebudu umět odpovědět, a proto to předjímám.

Evropskou radu jsem informoval o setkání a neformálním summitu s prezidentem Obamou 5. dubna v souvislosti s naplněním další priority, a tou je transatlantická vazba. Organizační záležitosti nejsou ještě ukončeny, budete všichni detailně informováni. Tematicky bude summit rámován do třech hlavních bloků: diskuze o summitu G20, spolupráce v energetice a klimatu, kde EU chce zůstat klíčovým hráčem, stejně jako Američané a třetím bodem budou vnější vztahy, geostrategická oblast od Středomoří po Kaspik, to znamená Afghánistán, Pákistán, situace v Íránu, zřejmě Blízký východ. Summit s Amerikou je důležitý, nicméně ukazuje se, že bychom neměli mít přehnaná očekávání, nepřišel žádný Mesiáš. Amerika má spoustu domácích problémů, které musí řešit, a právě proto je dobře, že Barack Obama přednese v Praze určitý zásadní projev tohoto roku, kde samozřejmě bude chtít vyslat poselství občanům Evropské unie o hlavních postojích a hlavních cílech nové americké administrativy.

Myslím si, že na Evropské radě byla celá řada i jiných detailů, na které jsem připraven odpovědět. Pokud jsem něco vynechal, doplním to v té diskuzi, která bude následovat po vystoupení předsedů frakcí. V tomto složení se asi již nesetkáme, protože odjedete zahájit kampaň, byl bych rád, abyste ji nezačali dělat právě dnes tady. Doufám, že ten boj o jednotlivá křesla v Evropském parlamentu bude férový a že se po volbách znovu sejdete a budete pokračovat ve své práci.

3-008

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Präsident des Europäischen Rates, auch für Ihre Entschlossenheit, Ihre Arbeiten im Rahmen der Ratspräsidentschaft trotz der schwierigen Situation in Ihrem Land weiterzuführen.

3-009

José Manuel Barroso, président de la Commission. – Monsieur le Président du Parlement européen, Monsieur le Président du Conseil, Mesdames et Messieurs les députés, le dernier Conseil européen a été un Conseil du résultat concret.

Je voudrais rendre hommage à la Présidence tchèque, et en particulier au Premier ministre Mirek Topolánek, qui a maintenu fermement le cadre des discussions en les concentrant sur des objectifs concrets. Le résultat est là: une série de décisions importantes en soi, mais aussi des décisions qui en disent long sur la détermination de l'Europe d'aujourd'hui. La réalité de nos décisions montre la réalité de notre unité et défie les prévisions pessimistes qui, une fois de plus, ne se sont pas révélées exactes. Je vais me concentrer sur les aspects économiques, d'ailleurs le Premier ministre Topolánek a évoqué la plupart des sujets, il n'est pas nécessaire de revenir sur tous les aspects.

Premièrement, le Conseil a soutenu la proposition de la Commission de consacrer 5 milliards d'euros à des projets énergétiques stratégiques et à l'Internet à large bande. L'accord qui s'est dégagé au Conseil européen traduit bien la détermination de l'Union à se servir de tous les outils à sa disposition et à faire son possible pour empêcher la crise de mettre à mal nos objectifs à long terme, notamment en termes de sécurité énergétique et de lutte contre le changement climatique.

La deuxième grande décision, c'est celle de doubler le plafond du soutien accordé aux balances des paiements des États membres: 50 milliards d'euros, c'est un engagement très fort. Il prouve que même lorsque les temps sont difficiles, la solidarité n'est pas un vain mot en Europe.

En effet, le meilleur moyen pour les Européens d'enrayer la crise et de retrouver le chemin de la croissance, c'est de coordonner leurs positions, d'agir ensemble et de se soutenir les uns les autres.

La troisième grande décision montre que l'Union prend entièrement part à l'effort à consentir pour s'attaquer à la crise au niveau mondial. L'élan budgétaire apporté à l'économie européenne, si l'on y inclut les stabilisateurs automatiques, approche maintenant 4 % du PIB européen. Mais nous y avons ajouté – pendant le Conseil européen – l'engagement de soutenir le FMI à concurrence de 75 milliards d'euros. L'Union joue pleinement son rôle, à la fois en faisant énergiquement face à la crise et en mettant en place un programme de réformes réglementaires ambitieux et tourné vers l'avenir.

En effet, l'Union européenne a donné un exemple d'unité et de leadership qui, s'il est suivi, montrera le chemin pour des solutions plus vastes au niveau global. Le débat que nous avons eu hier avec le Premier ministre britannique, Gordon Brown, l'a bien démontré. L'Union européenne approche le Sommet de Londres avec un agenda solide et cohérent, reposant sur quatre piliers: un stimulus économique important et coordonné, un agenda réglementaire ambitieux, un message fort contre toute forme de protectionnisme et un engagement soutenu en faveur des Objectifs du Millénaire, notamment pour les plus démunis de ce monde.

C'est un agenda de leadership et je crois que c'est tout de même important de souligner – parce que ce n'était pas évident au début – que la position des États membres, qui vont participer au Sommet de Londres, et de la Commission, serait effectivement le message de toute l'Union des vingt-sept États membres, qui veulent garder cette position de leadership pour une nouvelle approche au niveau global. Ce n'est pas un agenda technocratique. Le défi consiste à réinjecter dans le système économique, et notamment dans le système financier global, des valeurs éthiques sans lesquelles l'économie de marché ne peut pas fonctionner. Il faut remettre l'homme au centre de l'économie globale. Nous sommes pour des économies ouvertes et compétitives, mais nous sommes pour des économies où les marchés sont au service des citoyens. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle je soutiens l'ambitieuse proposition d'Angela Merkel pour une charte pour une économie durable. Elle rappelle que nous sommes pour une économie sociale de marché.

Mais le Conseil européen a aussi regardé au-delà de la crise. Dans le domaine des relations extérieures, je me réjouis du soutien que les vingt-sept ont apporté aux propositions de la Commission pour le développement du partenariat oriental, que nous aurons l'occasion d'approfondir lors du sommet pour le partenariat oriental, le 7 mai. Avec l'Union pour la Méditerranée, nous avons maintenant un cadre cohérent de notre politique de voisinage, qui est sans doute une des premières priorités des relations extérieures de l'Union.

3-010

Mr President, we now need to keep up the momentum on the work of economic recovery; on the EUR 5 billion there is a real urgency. This investment is critical in these difficult times. We all know that the credit crunch has had a direct impact on strategic projects. There are some challenges, particularly the possibility of a freeze on oil and gas connections. It has put the brakes on investment in renewable energy. It has also put research on clean technology on hold. Therefore, we need to have a clear European response.

I know that this Parliament is committed to moving this dossier forward with speed, and hope that your own examination of the proposals will allow you to enter into swift negotiations with the Council, so that they can pass into law by May.

The same is true of the package of existing and forthcoming measures on the financial system. For Parliament and the Council to secure first-reading agreement on these measures before the election recess would send out a powerful message that the EU knows what it has to do to restore order to the financial system.

This is a key building-block in restoring confidence, and this is why the Commission will continue to adopt the proposals as set out in its communication of 4 March 2009 on hedge funds and private equity, on executive pay and on how to follow up on the ideas set out in the report of the high-level group I have established under the leadership of Mr de Larosière. In fact, this report received a warm welcome at the European Council and it was considered unanimously the basis for further work. I am very happy with that result.

We also need to continue to deepen the work of coordination. Coordination is key – coordination and implementation. The guidelines we have set out on impaired assets and on support to the car sector are already being used to direct Member States' action most effectively.

Now we are in the implementation phase of the recovery plan, the Commission will be stepping up its work to monitor how national stimulus announcements are being carried through into action. We have some instruments. We also have the

instruments of the Lisbon Strategy that remain in force. We will also look closely at the various national measures being taken to address the crisis and stimulate demand, to see what can be learned and how we can help.

The same spirit should inspire us as we prepare for the Employment Summit. I have said it before in this Parliament: this crisis is causing real hardship, and this is nowhere more visible than the impact on the jobs market.

Unemployment is rising and most likely will go on rising. This is my number one concern, and I think it should be the number one concern in Europe. Workers all over Europe must know that European leaders care. That is why the special summit devoted to employment in early May is so important: to take stock of the impact of the recovery measures so far, to see what is working and what is not working, and to exchange best practices and agree on further steps necessary.

We need to make sure that all levers are mobilised at local, regional, national and European level to cushion the impact of the crisis and prepare people for the jobs of the future. We must, in particular, make the most of what we can do to complete the Member States' action through the European Social Fund and the European Globalisation Adjustment Fund.

As you will know, the European Council decided that the summit should take place in a troika format. To be open and frank with you – as I always am – I was disappointed with this decision. I would have preferred all 27 Member States to devote the time necessary to discuss together the best way forward on what is after all *the* key issue for European citizens in this crisis: the employment situation.

Of course, we know that most of the instruments are at national level, but that should not be a reason for European leaders not to discuss at European level the way in which they can coordinate their actions. We also know that, when we take decisions regarding the financial sector, or when we adopt a recovery plan, these are also measures for employment.

But I think the subject of employment deserves attention to itself, on its own merits, from European leaders. Be that as it may, the Commission is fully mobilised and set to deliver a strong message on 7 May 2009. I personally believe that this summit, which it was decided to hold in a troika format, should be kept open so that all prime ministers who want to participate should have the opportunity to do so.

I would like to tell you, as Prime Minister Topolánek did, that just before the European Council we had a very important discussion with the social partners, together with the Prime Minister of Sweden, Mr Reinfeldt, and the Prime Minister of Spain, Mr Zapatero. I think we saw the willingness of the social partners to engage with us. It is important to send that message to all Europeans, and specifically to all workers in Europe, that we at European level also care about a social dialogue.

We have invited the social partners to come to the Commission. We have organised a meeting in the College of Commissioners, and I am determined to go on working with the social partners, the European Parliament, the governments of Europe, the Presidency, of course, and also with the Committee of Regions, and the Social and Economic Committee because I really believe that, in facing this problem of employment, we need a European mobilisation not only of governments and the European institutions but also of the social partners and all our societies.

I am determined that we should have all the possible options on the table. That is why the Commission will be devoting special efforts over the coming weeks to working with all our partners, and I would very much welcome the full participation of Members of the European Parliament and of this Parliament as an institution. You have a wealth of knowledge about action on the ground.

In short, this was a European Council that took very important decisions on economic and financial matters – these are very concrete results. But it was in no sense the end of a process. We need to keep up the momentum of the process. We need to be open to everything we have to do in face of a crisis that will have, specifically, more impact on social matters. It is important that we retain this determination and that, through coordination and implementation, Europe will be able not only to respond to the challenge internally but also to make an important contribution to the global response to this crisis of very great dimensions.

(Applause)

3-011

Joseph Daul, *au nom du groupe PPE-DE*. – Monsieur le Président du Parlement, Monsieur le Président du Conseil, Monsieur le Président de la Commission, chers collègues, vendredi dernier l'Europe s'est dotée d'une feuille de route pour le G20 du 2 avril, après avoir, dès le début de la crise, entraîné nos partenaires américains et le reste du monde dans une réforme ambitieuse, oh combien nécessaire, des marchés financiers.

Certains, ici, ont dit hier, dans le cadre du débat sur le G20, que ce n'était pas assez; d'autres ont dit que c'était trop. La réalité c'est que l'Europe, dans les crises successives que nous venons de vivre, existe enfin, se coordonne, travaille en équipe.

Je le redis, dans la situation de crise que nous vivons, comme sur tous les sujets globaux – énergie, climat, affaires étrangères, sécurité et défense – les solutions nationales ne sont plus adaptées. Et si même le Premier ministre britannique, que nous avons entendu hier, célèbre les vertus de l'Union européenne, déclarant, je cite "fier d'être Britannique et fier d'être Européen", je me sens conforté dans ma position.

La décision du Conseil européen, la semaine dernière, de mettre en place un fonds de 50 milliards pour aider les États membres hors zone euro en cette période difficile est une bonne chose, car ce qui affecte l'un d'entre nous nous affecte tous. C'est le sens de la construction européenne. Ajoutés aux 400 milliards du Plan européen de relance économique, ces crédits vont aider à retrouver les chemins de la croissance et à créer des richesses et, *in fine*, des emplois. Il en va de même du paquet de 5 milliards d'euros que nous avons décidé d'investir afin de soutenir des projets dans le domaine de l'énergie, des mesures liées à l'Internet et aux autres sujets.

J'appelle le Conseil à tout faire pour permettre un accord avant la fin de cette législature sur les trois dossiers majeurs actuellement sur la table: agences de notation de crédits, directives sur les fonds propres réglementaires et directive Solvabilité II. Sur ce dernier texte, le Conseil doit avancer plus vite pour rendre possible une adoption en première lecture, au mois d'avril.

Chers collègues, nous n'avons pas besoin de davantage de mesures économiques socialistes. Nous avons besoin de plus d'emplois, et ce paquet de mesures le permettra. D'ailleurs, je note avec intérêt qu'aucun leader européen de gauche ou de droite n'a soutenu, à Bruxelles, la semaine dernière, des mesures socialistes. Cela aussi me renforce dans mon sentiment qu'il n'y a pas toujours beaucoup de cohérence entre ce que dit actuellement le président du groupe socialiste et ce que font les gouvernements dirigés par des socialistes, et, mon cher Martin, tu as encore beaucoup de travail pour convaincre ton ami politique Steinbrück pour qu'il devienne plus social.

Je voudrais aussi évoquer la préparation de la Conférence de Copenhague de décembre prochain et demander à la présidence tchèque de préparer pour juin des propositions sur les mécanismes de financement internationaux. Sur le paquet énergie/climat, l'Europe a donné le "la" et ne doit pas perdre son avantage. Le changement climatique n'attendra pas la fin de la crise. Il est donc de notre responsabilité de convaincre nos partenaires de nous suivre dans la lutte contre le changement climatique et d'adopter l'objectif de réduire de 30 % les émissions de CO₂.

Barak Obama semble avoir décidé de saisir la perche que nous lui tendions en décidant de mettre en place un système d'échange de quotas d'émissions aux États-Unis. Et, pour terminer, je veux dire ma satisfaction qu'enfin l'Europe prenne au sérieux les pays du voisinage oriental en adoptant un partenariat stratégique avec l'Arménie, l'Azerbaïdjan, le Bélarus, la Géorgie, la République de Moldavie et l'Ukraine. Cela accompagnera utilement le travail de l'Assemblée Euronext, dont mon groupe a pris l'initiative, et qui verra le jour avec l'accord de tous les groupes parlementaires, dès le prochain Parlement.

En revanche, il est plus que temps que l'Union pour la Méditerranée, créée l'été dernier, mette son secrétariat en route à Barcelone et travaille sur des projets concrets. Les 27 l'ont demandé la semaine dernière, nous attendons une feuille de route en juin prochain.

3-012

Martin Schulz, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident! Herr Topolánek, ich finde es beachtlich, dass Sie hier sind. Das ehrt Sie in Ihrer schwierigen Situation. Heute Morgen hier zu sein, zeigt, dass Sie eine Kämpfernatur sind. Aber Sie haben bis heute nicht verstanden, was die Aufgabe des Ratspräsidenten der Europäischen Union ist! Wenn Sie hierherkommen, um tschechische Innenpolitik zu machen, dann dürfen Sie sich nicht darüber wundern, wenn wir über tschechische Innenpolitik diskutieren. Sie sind aber meiner Meinung nach als Präsident des Europäischen Rates hier. Deshalb weiß ich nicht, was Ihre Bemerkung über die Obstruktion der Sozialdemokraten soll.

(Beifall)

Im Übrigen wurden Sie durch zwei Stimmen der ODS und zwei Stimmen der Grünen gestürzt. Was ist also mit der Obstruktion Ihrer eigenen Leute?

Gestern haben wir die Rede eines großen europäischen Regierungschefs gehört, der als Gastgeber des G20-Gipfels nächste Woche das Gegenteil von dem vorgetragen hat, was Sie hier als Ratsvorsitzender vorgetragen haben. Das, was Gordon Brown gestern vorgetragen hat, ist das Gegenteil von dem, was Sie hier gesagt haben. Ich will Sie zitieren, Herr Ratspräsident: „Der Weg, den die USA einschlagen, ist historisch falsch.“ Das haben Sie vor wenigen Minuten hier gesagt. „Geithners Weg ist falsch, und es ist der Weg in die Hölle.“ Das ist doch nicht die Ebene, auf der die Europäische Union

mit den USA zusammenarbeiten kann! Sie repräsentieren nicht den Rat der Europäischen Union, Sie repräsentieren sich selbst! Das ist der große Fehler, den Sie hier machen.

(Beifall)

Und ich verstehe jetzt auch, warum die Leute uns zu Beginn gesagt haben, es ist schwer, mit diesem Mann in einen Dialog zu kommen. Nein, Herr Ratspräsident, so führen Sie die Europäische Union weiter in die Sackgasse!

Der Kommissionspräsident hat heute einen wichtigen Satz gesagt: „Die Absage des Sozialgipfels – des Beschäftigungsgipfels – ist ein schwerer Fehler.“ In einer Zeit, in der Millionen Menschen in Europa um ihre Arbeitsplätze fürchten, in einer Zeit, in der der Bankrott der Banken und Versicherungen, auch in den USA, dazu führt, dass die öffentlichen Haushalte Milliarden, Hunderte Milliarden, Billionen Risiken abdecken müssen – was von Ihnen als Weg in die Hölle bezeichnet wird –, in einer solchen Situation, in der die Menschen wissen, dass sie das am Ende mit ihren Steuer-Euros und Steuer-Kronen bezahlen müssen, in einer solchen Situation sagt der Europäische Rat diesen Leuten: Aber eure Beschäftigungsprobleme, die interessieren uns nicht. Dafür haben wir keine Zeit. Das ist ein fatales Signal! Das ist das falsche Signal!

Deshalb sage ich, Herr Kommissionspräsident: Ihr Ratschlag an den Ratspräsidenten ist nicht genug. Nicht eine Troika, sondern offen für alle! Er soll den Gipfel wieder einladen, damit die Staats- und Regierungschefs ihrer Verantwortung nachkommen, Anfang Mai über die Beschäftigungslage in Europa zu reden.

(Beifall)

Herr Ratsvorsitzender Topolánek, ich will Ihnen aus unserer Sicht drei Empfehlungen für die nächsten Tage mit auf den Weg geben: Wenn sich die Regierungen der Europäischen Union verpflichten, 1,5 % ihres Bruttoinlandsprodukts im Jahre 2009 und 1 % im Jahre 2010 als Konjunkturpaket zu mobilisieren, und bisher ganze vier Staaten – wenn ich das richtig nachvollzogen habe – diese Vorgaben erfüllen, dann ist das nicht genug, und es ist Ihre Aufgabe als Ratsvorsitzender, dafür zu sorgen, dass die Staaten ihre selbst eingegangenen Verpflichtungen erfüllen.

Zweitens, berufen Sie den Sozialgipfel wieder ein! Zeigen Sie der europäischen Öffentlichkeit, dass die Beschäftigungspolitik und die Initiativen zum Beschäftigungsschutz im Mittelpunkt des Handelns der Regierungen stehen!

Drittens, sorgen Sie im Rat dafür, dass endlich Klarheit herrscht, was in den institutionellen Fragen nach der Wahl geschehen soll! Ich bedaure Sie selbst persönlich sehr. Ich weiß, dass Sie für die Ratifizierung des Lissabon-Vertrags eingetreten sind. Ich weiß aber, dass Sie mit Ihrem Staatspräsidenten eine Menge Probleme am Hals haben. Und ich weiß auch, dass dort alles getan wird, damit Sie daran gehindert werden, das durch den Senat zu bekommen. Wir helfen Ihnen dabei. Wenn wir irgendwie können, reden wir auch mit Ihren ODS-Senatoren, damit sie dem Ratifizierungsprozess zustimmen. Kein Problem, wir sind da an Ihrer Seite, was immer wir tun können.

Aber es gibt noch etwas ganz anderes: Sie müssen uns endlich sagen, auf welcher Grundlage Sie vorgehen wollen. Auf der Grundlage des Nizza-Vertrags, der in Kraft ist, oder auf der Grundlage des Lissabon-Vertrags, der nicht in Kraft ist? Aber zu sagen, wir machen den Anfang mit Nizza, und dann machen wir ein bisschen mit Lissabon weiter – das geht nicht! Deshalb sage ich auch für uns: Konsultation nach der Europawahl, schön. Aber erst, wenn das Europäische Parlament konstituiert ist. Ich lasse mich nicht nach dem 7. Juni konsultieren, ohne dass dieses Parlament formell zu seiner ersten Sitzung zusammengetreten ist. Ein Mindestmaß an institutionellem Respekt wird man ja wohl noch verlangen dürfen. Also, diese drei Punkte, Herr Topolánek, und dann gewinnen Sie wieder ein bisschen Ansehen bei uns.

(Beifall)

3-013

Graham Watson, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, for all the real suffering there is a light-hearted definition of recession. It is when you go to your bank machine to withdraw money and a sign flashes saying: ‘Insufficient funds available’ – and you are not sure if it means yours or theirs!

(Laughter)

For all the dark warnings about splits and strife, this European Council has produced a positive package and I congratulate the Czech Presidency on that achievement.

We have a pledge of more money from the IMF, a promise of more support for Europe’s most troubled economies and an agreement on moving ahead with European supervision of the financial system. All these are welcome. And I was particularly pleased to see that the Council has saved Mr Barroso’s bacon by transferring five billion unspent euros into the

recovery plan. Investment in transport, infrastructure and broadband connections will create jobs now and prepare Europe for the future. Meanwhile, money going to the Nabucco pipeline will ease our troubling energy reliance on Russia.

We need a clear assurance from the President-in-Office that funds from the EUR 5 billion will actually reach that project, but also that investment in gas supply infrastructure will not be a substitute for renewables research. Green growth remains essential for our citizens' security now and in the future, and so do the principles embodied in the Lisbon Strategy: flexicurity, the knowledge-based economy, employment regulations that are fit for purpose – these are key to a competitive economy and a successful single market. It is to the Council's great credit that the protectionist language of the past cast no shadow over its conclusions.

But for all the apparent agreement, a niggling nuance remains over Member States' priorities. On the one hand, we have those who focus on robust regulation at international level, and on the other, those who lay stress on a strong stimulus package. This is a false choice. Of course we need supervisory structures with real regulatory bite, but so too do we need counter-cyclical measures to deal with the realities of recession. The long term and the short term: both must be addressed.

Our leaders must be clear about that at the G20 Summit. If we cannot agree on our common cause then we cannot hope to punch at our collective weight. America will come to the G20 with her own agenda. We must arrive with ours and together reach a deal that delivers for all.

President-in-Office, last week at the Council you barely discussed the legal basis on which the next Commission will be formed, but it is no longer only Ireland which is unlikely to ratify Lisbon. I therefore urge you to convene the leaders of Council, Commission and Parliament before this House rises in May to agree on how to compose Parliament and Commission with legal certainty.

There is a moment, President-in-Office, in the famed melody in Smetana's *Má Vlast*, where cello and bassoon rise in crescendo from lugubrious depths to reach a seemingly impossible high note. That moment has passed for your Government. For Europe it is yet to come. See to it that domestic difficulties do not sap your stride.

(Applause)

3-014

Adam Bielan, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Zaczę do gratulacji dla pana premiera Topolanka za doskonałe przygotowanie szczytu Unii Europejskiej i bardzo dobrą prezydencję jak dotąd. Kilka miesięcy temu wielu polityków powątpiewało, czy niewielki kraj Europy Środkowo-Wschodniej jest w stanie udźwignąć ciężar przewodnictwa Unii Europejskiej. Pan premier Topolank i cały jego gabinet udowodnili, że jest to możliwe. Jeszcze raz gratuluję i w tym trudnym dla Pana momencie, ze względu na kłopoty wewnętrzne, życzę Panu, żeby Pan te kłopoty rozwiązał i żeby przygotowywał Pan również kolejny szczyt Unii Europejskiej za trzy miesiące.

Ale ponieważ jesteśmy wśród przyjaciół, musimy mówić sobie szczerze. Chciałbym powiedzieć o kilku kwestiach dotyczących tego szczytu, które oceniam krytycznie, chociaż moja krytyka nie odnosi się do pana premiera Topolanka osobiście.

Zaczę od wsparcia dla partnerstwa wschodniego. Przyznano na nie 600 milionów euro na pięć lat, ale wiemy, że jedynie 350 milionów euro to nowe środki. Łącznie daje to zaledwie 20 milionów euro rocznie na każde państwo uczestniczące w tym projekcie. Czy to naprawdę wystarczy, by Unia zbudowała swoje wpływy w tym regionie? Mówiąc o naszych wschodnich partnerach, chciałbym zapytać, co zostało ustalone, jeśli chodzi o wizy dla nich? Wydaje mi się, że zupełnie nic. Tak naprawdę podjęto decyzję o odmowie jakiegokolwiek współpracy w tym zakresie. Musimy sobie zadać pytanie, czy chcemy odstraszyć, czy zachęcić do współpracy naszych wschodnich sąsiadów? Wygląda na to, że niektóre państwa członkowskie po to, by nie narażać się Rosji, dążą do osłabienia idei partnerstwa wschodniego.

Z tego samego powodu widzimy obstrukcję, jeśli chodzi o budowę gazociągu Nabucco. Przecież przeznaczenie na ten projekt 200 milionów euro – przy szacowanym koszcie budowy na 8 miliardów euro – wzbudzi tylko uśmiech politowania na twarzach naszych partnerów. Przypomnę, że ze względu na nasze własne bezpieczeństwo energetyczne, to nam przede wszystkim powinno zależeć na zbudowaniu niezależnego od woli Kremla kanału transportującego surowce energetyczne z regionu basenu Morza Kaspijskiego do Europy.

Podczas ostatniego szczytu przyznano również 5 miliardów euro na tzw. pakiet anty kryzysowy. Część tych środków ma trafić na duże projekty energetyczne, w tym 330 milionów euro do mojego kraju – Polski. Niestety, przyjęto bardzo trudny do wykonania warunek, że środki te muszą być wydane do końca przyszłego roku. Środki te w tym momencie stają się wirtualne, bo znając tempo absorpcji funduszy unijnych przez polski rząd mogą nie zostać wykorzystane i przepadną. Dlatego postuluję wydłużenie perspektywy czasowej dla tych funduszy.

Przy okazji omawiania ostatniego szczytu chciałbym również podsumować wcześniejszy nieformalny szczyt antykryzysowy w Brukseli, zwołany z inicjatywy pana premiera Topolanka. Otóż uczestnicy tego szczytu jednogłośnie sprzeciwili się protekcyjnym gospodarczym. Tymczasem kilka dni temu otrzymaliśmy dowód, że postanowienia tego szczytu niewiele znaczą. Oto bowiem francuski koncern samochodowy Renault ogłosił, że przenosi produkcję ze Słowenii z powrotem do Francji. To pokazuje niestety, że w czasie kryzysu gospodarczego podstawowa dla Unii Europejskiej zasada solidarności ustępuje gospodarczym egoizmom. Apeluję do pana premiera Topolanka, żeby z tym skutecznie walczył.

3-015

Claude Turmes, on behalf of the Verts/ALE Group. – Mr President, I think that only history will judge whether the summit last week was a great summit. This morning I would like a wake-up call. We are in a system crisis, and this system crisis can quickly develop into a societal crisis.

Roosevelt in the 1930s won the political battle against the fascists; Europe lost it. So, why did Roosevelt win? He won because he had the trust even of those US citizens who lost a lot of economic income in the economic crisis of the 1930s. What are the four elements of trust which Roosevelt won?

The first was reregulation. Roosevelt heavily attacked the oligopolies, the big companies in the US, and reregulated the economy. This is exactly what we have to do at the G20 in London. Even if Gordon Brown were the champion of deregulation, maybe this shows that change can happen.

Secondly, strengthen the social fabric. Roosevelt's programme was: firstly, redistribution of wealth as well as taxing the rich and giving money to the poor; and, secondly, a huge programme for young people in the US. What are we offering young people at European level, so that they do not give their votes to the fascists in the European elections? Thirdly – and Martin has raised this – the biggest error of your summit was the downgrading of the social summit in May. The only way society stays together is if the multipliers in society function, so we need an upgrading of the May meeting and we need a broadening. You also have to call to the table all the environmental NGOs, the development NGOs and the social NGOs which are preparing, with society and with citizens, the changes we need in society.

Roosevelt's fourth issue was his economic investment. That was the one he essentially lost, because it was only during the Second World War that the economic motor ran again in the US. We do not want to go to war. The war we have to win today is the war against the planet. Our war is green investment – that is where we have to win the war. Therefore, there are two issues.

One is that we need green Eurobonds. Out of the EUR 5 billion we need to park a maximum of money with the European Investment Bank, so as to have leverage for renewables and efficiency. Second, we have to bring the cities of Europe into the game. European citizens do not live in the North Sea, in the dumping areas of CO₂, you cannot win votes there. We have to win in European cities – and the citizens in these cities – through a smart city programme. That is winning the economy and it is winning the hearts of citizens for Europe.

3-016

Vladimír Remek, za skupinu GUE/NGL. – Vážení přítomní, celkově je jasné, že je třeba hledat cesty řešení krizové situace, ve které se Evropa a nejen ona v současné době nachází. Je nediskutovatelné, že součástí našich snah musí být budování důvěry a podpora finanční stability, jak to konec konců konstatovala i Evropská rada. Problém ale je, kdo a jak má tuto důvěru obnovovat. Pokud to budou ve velké většině ti, kteří k současné krizi svým nenasytným počínáním přispěli, a nebudeme se snažit podpořit ty, kteří hodnoty vytvářejí, ale chod firem ani celých ekonomik ovlivnit nemohou, pak to asi moc dobře nedopadne. Proto považuji za výrazně důležité ty body z jednání Rady, které hovoří o nutnosti řešit sociální dopady krize. Prudký růst nezaměstnanosti je problém a opatření ke stimulaci pracovních míst a předcházení jejich ztrát je pro zaměstnance nanejvýš důležité. Pokud se budou podporovat jen velké giganty a jejich management, pak to není to, pro co bychom horovali. Oceňuji snahu zaměřit se na posílení energetické bezpečnosti, energetických propojení Evropy a celkový důraz na rozvoj infrastruktury této oblasti. To je, mimo jiné, i cesta k podpoře zaměstnanosti, pracovních míst a získání efektu pro budoucnost. Ta nám zcela určitě připraví další kritické chvíle a máme možnost se řešením současných takto na ně i připravovat. Je podle mne osobně správné, že byla znovu podpořena nezastupitelná role jaderné energie. I když názory na tento druh energie, kromě jiného i v naší politické frakci, se diametrálně odlišují.

Ještě mi dovoluťe poznámku k východnímu partnerství. Obecně jsem samozřejmě pro co nejširší mezinárodní spolupráci, ale tady je vidět jasná snaha, navíc i jednoznačně formulovaná přitáhnout státy bývalého Sovětského svazu blíž k EU a oddálit je od Ruska. Určujeme tedy sféry vlivu a děláme tak to, co u jiných ostře kritizujeme.

3-017

Hanne Dahl, for IND/DEM-Gruppen. – Hr. formand! I sidste uge kunne man læse på EU-Observer, at Jacques Delors så pessimistisk på fremtiden for eurozonen. En af euroens faddere udtrykte altså sin bekymring for EU og euroen forud for det nyligt afholdte topmøde. Han sagde bl.a., at han var bekymret for den manglende vilje til at rydde op i den finansielle sektor og indføre nye regler for regulering. Nu har jeg ikke tidligere haft grund til at give Jacques Delors ret, men jeg må i

dette tilfælde sige, at han desværre har fået ret i sin bekymring. Konklusionerne fra topmødet er, hvad dette angår, meget vage. Jeg har løbende igennem krisen stillet spørgsmål til Kommissionen om dens vilje til at regulere og kontrollere den finansielle sektor. Der er ingen vilje til dette. Der henvises ustandseligt til det indre markeds ret til at regere.

Jacques Delors sagde også noget andet, der for en euroskeptiker som mig nærmest giver følelsen af deja-vu i forhold til argumenter, jeg tidligere har fremført. Han sagde: Økonomierne i Europa er for forskellige til euroen. Bingo, Jacques Delors! Det er lige det, de er! Den fælles mønt er en del af problemet - ikke en del af løsningen. Europa har brug for en stærk fælles regulering af den finansielle sektor, men stor fleksibilitet i forhold til, hvilken økonomisk politik der bedst tackler krisen i de enkelte lande.

3-018

Jana Bobošíková (NI). – Dámy a pánové, vítám, že Rada minulý týden odložila revizi nerealistické Lisabonské strategie. Vítám také, že odložila rozhodnutí o financování klimatu. V této souvislosti chci pochválit výrok předsedy Evropské komise Josého Manuela Barrosa, který prohlásil, že Evropská unie by neměla dělat žádné závazky v oblasti klimatu, pokud jiné země, především USA a Čína nedělají totéž. Chci upozornit, že k těmto zcela racionálním závěrům došlo 27 hlav členských států a Komise v situaci, kdy Unie čelí prudkému růstu nezaměstnanosti a propadu ekonomiky a nemá schválenou Lisabonskou smlouvu. Z toho jasně vyplývá, že Lisabonská smlouva není k přijímání takto zásadních rozhodnutí, která jsou jednoznačně prospěšná občanům členských států, vůbec nutná. Je naprosto zbytečná a současné racionální kroky Evropské rady uskutečňované na základě dosavadního smluvního rámce a pod českým vedením jsou toho jasným důkazem.

Včera ztratila důvěru vláda premiéra ČR a předsedy Rady EU Mirka Topolánka. Všechny ty, kteří mají tu drzost v tomto Parlamentu kritizovat tento krok české Poslanecké sněmovny jako nezodpovědný, upozorňuji, že jde o demokratické rozhodnutí demokraticky zvoleného parlamentu suverénního členského státu. Evropské unii nepředsedá vláda České republiky, ale předsedá jí Česká republika, jejíž občany mám tu čest zde zastupovat. A vím, že moje země má tak silné byrokraticko-demokratické mechanismy, že dokáže svým povinnostem na úrovni Unie jednoznačně dostát.

Po pádu Topolánkovy vlády má v České republice nejsilnější politický mandát prezident Václav Klaus. Jak jste se mohli sami v tomto parlamentu přesvědčit, je to státník se silným demokratickým cítěním, který chápe evropskou integraci nikoliv jako jednosměrnou dálnici vůle politicko-úřednických elit, ale jako složitý proces, který bude úspěšný jen tehdy, bude-li odvozen od vůle občanů. Prezident republiky nám, dámy a pánové, před několika týdny jasně sdělil, že nevidí pro členství České republiky v Evropské unii alternativu. A navíc většina občanů České republiky považuje členství své země v Unii za přínosné. Veškeré obavy z nezodpovědnosti České republiky jsou tedy naprosto zbytečné.

Na závěr chci upozornit šéfa sudetoněmeckého landsmanšaftu poslance Posselta, který veřejně lituje pádu ministrů Vondry a Schwarzenberga a vyzývá Českou republiku k silné proevropské vládě, že Česká republika není Protektorátem Čechy a Morava, ale suverénním státem, kde ministry jmenuje prezident České republiky a vládě dává důvěru Poslanecká sněmovna zvolená českými občany.

3-019

Der Präsident. – Frau Abgeordnete! Zur Demokratie gehört auch, dass sich alle Demokraten zu Vorgängen in allen Ländern der Europäischen Union und darüber hinaus äußern können. Auch das ist Demokratie.

3-020

Mirek Topolánek, úřadující předseda Rady. – Přece jenom vážně, já se domnívám, že už opravdu trochu podléháme předvolební rétorice. Zkusme se na ty věci dívat seriózně a najít jednotu 27 zemí, z nich má každá jiné nejenom historické podmínky, ale i jiné symptomy probíhající finanční krize, jiné, řekl bych, dopady na reálnou ekonomiku. Pokud se neshodneme na společném na postupu, tak nakonec bude celkem jedno, kdo měl jakou startovací pozici na začátku tohoto problému, protože domino efektem na to doplatíme úplně všichni. To je poznámka číslo jedna.

Já se domnívám, že jsem nekritizoval americký postup nějak samoučelně, chtěl jsem vyzvednout to, co má Evropská unie jako výhodu. A tou výhodou je právě rozsáhlý sociální program, který nám dává možnost neinvestovat tak obrovské částky na sociální stabilizaci lidí, kteří se dostanou do problémů. Systém prostě funguje. Naším jediným velkým úkolem je ten systém udržet v chodu a garantovat občanům Evropské unie stejné sociální standardy, jaké měli před krizí. To si myslím, že není vůbec malý úkol a bude stát spoustu peněz. My jsme rozhodli o zcela konkrétních záležitostech a čísla 5, 50, 75 miliard eur ukazují, řekl bych, jednoznačnou odpovědnost Evropské rady reagovat i zcela konkrétně na danou situaci nejenom v těch obecných opatřeních, v těch rámcích, ale zcela konkrétními kroky.

Je velký rozdíl proklamovat někde na ulici nějaká velká slova a pak je realizovat v praxi. Naším společným cílem teď je všechny kroky, o kterých jsme říkali, že je uděláme, realizovat, uvést je do praxe, podívat se na zpětnou vazbu. Nikdo přesně netuší, a to říkám zcela odpovědně, ani makroekonomové netuší, jaké dopady těch jednotlivých kroků mohou být. Víme ale zcela jistě, že někdo ten špás, někdo tu párty bude muset zaplatit. A jestli se nedíváme na tu situaci poté, i když nevíme, jak dlouho bude trvat, jestli se nedíváme, kdo to všechno zaplatí, co to udělá právě s eurozónou, co to udělá s paktem růstu a stability, jakou šanci to dává zemím, jako je moje, ke vstupu a přijetí eura, tak bychom byli velmi

neodpovědní. Já nebudu reagovat na poznámky předsedy frakce Schulze. Udělal to před minulými volbami Berlusconi a já nebudu opakovat jeho chybu. Myslím si, že je zbytečné reagovat na některé útoky. Nicméně není možné, aby z této krize profitovaly pouze tiskárny peněz. To by bylo špatně.

Job summit: my jsme samozřejmě navrhli Evropské radě plný formát, to byl nápad Josého Manuela Barrosa a můj, protože cítíme stejnou potřebu jako vy přitáhnout sociální partnery k diskusi na vyšší úrovni, než je tripartita, a diskutovat s nimi problémy spojené se zaměstnaností, s implementací jednotlivých národních balíčků a s vlivem na tuto zaměstnanost, s dalšími kroky, které musíme udělat, abychom uchránili občany Evropské unie před dopady této krize. Nebylo to naše rozhodnutí, že tento summit bude trojkový. Já obavy nejruznějších hlav států chápu a já sám jsem jednoznačně podporoval plný formát. Na druhé straně si uvědomme, že by to byl pouze neformální summit, jehož závěry nejsou závazné. V tomto smyslu může být výhodou ten redukovaný formát, aby doporučení tohoto neformálního summitu byla předložena právě na řádné červnové Radě a tam byla případně jednoznačně schválena. Myslím si, že to není zase taková chyba a není třeba z toho dělat politický problém. Důležité je, že jsme našli odvahu ten summit svolat, že jsme na něho pozvali sociální partnery, že to s nimi budeme dlouhodobě připravovat – ještě před tímto job summitem proběhnou tři kulaté stoly ve Stockholmu, Madridu a Praze – a že se pokusíme dojít k takovým závěrům, které budou cenné právě pro červnovou Radu.

Lisabonská smlouva: dopustím se dnes jediného žertu. Já si myslím, že telefonní číslo, co bude s Lisabonskou smlouvou, teď není na Úřad vlády na premiéra Topolánka, ale je do Lidového domu na Jiřího Paroubka. Já musím říct, že opravdu odpovědnost za to, jak to bude dál, padá na ty, kteří tu situaci vyvolali. Já samozřejmě udělám všechno proto, abych dostal svému závazku a nemusel odstraňovat svůj podpis na kameni před klášterem Svatého Jeronýma v Lisabonu.

Komise: prosincový summit Rady rozhodl celkem jasně, my jsme si vědomi komplikovanosti té situace. Musím říct, že naši ambicí je dosáhnout politické shody na červnové Evropské radě. Samozřejmě to s vámi budeme konzultovat, diskuse s Evropským parlamentem je nezbytná. Uvažujeme dokonce v této souvislosti o tom, že pokud bude takový zájem Evropského parlamentu, že bychom červnovou Radu posunuli o týden, abychom získali z těch deseti dnů dnů sedmáct a sedmáct dnů na diskuse je podle mě dostatečné množství času. Ty konzultace jsou nezbytné, nicméně před tím formálním rozhodnutím samozřejmě bude nutné stanovit, jestli půjdeme podle Smlouvy z Nice nebo podle Lisabonské smlouvy, kterou budeme předjímat, jaká bude dohoda o tom, jestli bude stejný počet států, jestli budou všichni mít komisaře atd. Musíme brát v úvahu výsledek evropských voleb a já nemohu říct nic jiného, než že půjdeme tímto schváleným, standardním postupem, protože jsme v určitém právním vakuu a v situaci, kterou musíme umět řešit politicky i věcně.

Další diskuse se týkala otázky, jestli regulace nebo stimulační balíčky. Já už jsem řekl v úvodu, že Evropská unie má podle mě naprosto správný přístup v tom, že neříká to nebo ono a říká provedli jsme záchranu bankovního sektoru, teď nás čeká jeho očištění. Komise sestavila plán, jakým způsobem hodnotit jednotlivá špatná aktiva (impect assessment), jakým způsobem ten problém řešit a podle mě jedinou možností, jak zvýšit důvěru v bankovní sektor a bankovního sektoru, je tyto banky vyčistit. Znalosti má Česká republika, Švédsko, americký ministr financí předložil svůj vlastní americký plán. Podle mě je to jediná možnost, jakou se můžeme dostat k řešení té situace. Stimulační balíčky už jsem zmínil. Druhý pilíř celého toho celku je regulace, kterou máte částečně v rukou vy a částečně je také zmíněna ve zprávě de Larosière, která je připravena velmi dobře. Bude se jednat o regulace hedge funds, private equity funds, bude to samozřejmě řešení offshoru. Musíte přece vidět, že progres této věci je velký, a my se připravujeme u těchto věcí na potenciální příští krize. Nás přece netlačí v této chvíli čas ve dnech, abychom řešili novou regulaci. Nás tlačí čas proto, abychom zamezili případným příštím problémům.

Diskuse bude také o roli Mezinárodního měnového fondu. My se shodujeme na tom, že Mezinárodní měnový fond má být gestorem těch příštích řešení, ale přece ten problém není v tom, že bychom měli málo institucí a ty měly málo pravomocí. Problém je v tom, jestli ti největší hráči na globálním finančním trhu budou tyto instituce respektovat, což v minulosti nebylo. To je přece základní diskuse a toto bude taky problém G20: akceptace posílené role Mezinárodního měnového fondu, role Světové banky, role OECD v tomto systému mezinárodních globálních finančních institucí a respekt k těmto institucím a respektování jejich závěrů.

Myslím si, že je dobré říct něco k východnímu partnerství. Já jsem se včera setkal ještě s prezidentem Juščenkem, vítám tu dohodu a vítám podepsanou smlouvu mezi Evropskou komisí a Ukrajinou. Je to významný krok ke stabilizaci té situace. Byl jsem nedávno v Ázerbájdžánu, mluvil jsem s prezidentem Alijevem. Evropská unie musí zůstat určitým majákem pro tyto země, to není o žádném vytváření nových bariér, to je o tom, že EU má svoji misi, svoje poslání rozšiřovat prostor bezpečí, prostor svobody, prostor prosperity, prostor solidarity. Tam nejsou žádné hranice a tím neříkáme, že ty státy budou zítra, pozítří či vůbec někdy členy Evropské unie. Pokud zhasne světlo na tom majáku, vývoj v těchto zemích není pod naší kontrolou. Tyto země je třeba přitáhnout k diskusi, řešit jejich možnost volně cestovat, řešit jejich ekonomickou spolupráci, řešit výměnu ve vzdělávacích institucích, ve školách, zlepšit governance, tzn. vládnutí. Myslím si, že to je naše povinnost, a v tomto smyslu je východní partnerství naprosto jasným dokladem, že jdeme správným směrem. K tomu, co říkal pan poslanec Bielan: bylo velkým úspěchem schválit vůbec těch 600 milionů. Neshodovali jsme se na tom všichni, nebyla tam jasná shoda, toto byl maximální možný kompromis, na kterém se shodlo 27 států.

Chtěl bych možná ještě úplně závěrem říct něco k sociálním dopadům. A tady se musím opravdu vrátit k tripartitě a vyzvednout roli obou sociálních partnerů. Nemluvíli jsme tam o tom, kolik pošleme lidem peněz. Mluvíli jsme o tom, jakým způsobem je připravíme na tuto nebo potenciálně podobné příští situace prostřednictvím zvyšování dovedností, zvyšování vzdělanosti, podpory malých a středních firem, které vytvářejí nejvíce pracovních míst. Samozřejmě v dané chvíli dochází ke snižování ceny práce, protože v této situaci chceme udržet ty lidi co nejdéle v zaměstnání, protože jejich návrat do zaměstnání je několikanásobně dražší, než je v tom zaměstnání udržet.

Mobilita pracovní síly: já se opravdu těším na diskuse v jednotlivých národních parlamentech, zejména v tom našem, jak chceme měnit zákoník práce, aby byl flexibilnější, abychom dosáhli vyšší mobility pracovní síly. To je přece bariéra pro řešení. Je třeba řešit rychlý vznik pracovních míst, rychle řešit situace lidí, kteří se do té situace nedostali vlastní vinou.

Úplně závěrem bych chtěl říct něco k summitu EU-USA. Já si nesmírně vážím toho, že po G20 v Londýně a po summitu ve Štrasburku-Kehlu přijede americká administrativa v čele s Barackem Obamou právě do Prahy. Pro nás to má výraznou symboliku, pozveme i předsedu Evropského parlamentu, protože cítím jistou pachut' z toho, že americký prezident nenavštíví Evropský parlament. Ta diskuse, na tu nebude mnoho času, ale podle mě je třeba vědět, co chtějí Američané, co chceme my a shodnout se na tom. V žádném případě nemáme vytvářet nějaké nové bariéry, to je přece základní cíl celé euroatlantické civilizace.

Chtěl bych úplně závěrem říct něco k tomu, co naznačovala paní poslankyně Bobošíková. Administrativa České republiky zatím tu celou situaci zvládá velmi dobře. Já prostě nesouhlasím s tím, že bychom udělali nějaký organizační lapsus, že bychom nezvládali jedno z nejnáročnějších předsednictví posledních let, protože se na nás opakovaně hrnou nejrůznější problémy, které těžko mohl někdo odhadovat. Naše míra flexibility, naše míra kreativity, schopnost reakce, akce a hledání kompromisů přece není něco, co byste chtěli podrobovat zdrcující kritice. To, že v této chvíli neexistuje v České republice vláda s důvěrou, se stalo v Dánsku, stalo se to v Itálii, byla změna i ve Francii, i když to byla změna daná volbami. Já bych to neviděl tak černě, já vás ubezpečuji, že české předsednictví tím nijak neutrpí a že my všichni, kteří máme na starosti řízení agendy EU, to nepochybně zvládneme.

3-021

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Präsident des Europäischen Rates! Unsere guten Wünsche begleiten Sie dafür, dass Sie Ihre Aufgabe als Präsident des Europäischen Rates voll wahrnehmen können und Sie alles tun werden, dass der Lissabon-Vertrag auch in Ihrem Land Zustimmung findet. Mit diesen guten Wünschen bedanken wir uns bei Ihnen für Ihre Anwesenheit hier heute Morgen.

3-022

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Mr President, I want to express my support for the impressive way in which the Czech Presidency has dealt with some of the crucial issues facing Europe. From the economic and financial crisis to energy security and climate change, the Presidency has been steadfast and clear in its objectives and it has offered Europe clear leadership in testing times.

In particular, Prime Minister Topolánek has demonstrated clear leadership, above all in warning of the dangers of protectionism. When others flirted with erecting damaging barriers to trade, the Czech Presidency has spoken clearly and consistently for open trade and, crucially, for the vital need to uphold the single market. Earlier this month Mr Topolánek said that protectionism is always harmful and, in the case of the EU, it is illogical. We must learn a lesson from the crisis and say 'no' to isolation, 'no' to protectionism and 'yes' to cooperation.

He was so right to remind us all of the fundamental principle that underlines the EU. This honesty stands in marked contrast to the disingenuous and self-serving speech delivered by the British Prime Minister in this Chamber yesterday. Mr Brown's speech was long on hyperbole but singularly failed to mention the central fact that the United Kingdom will, under his leadership, have the longest and deepest recession of any industrialised nation. He ignored his role in putting in place and operating a fundamentally flawed financial regulatory framework. He ignored the enormous debt burden he has placed on the British people.

Europe needs no lectures from the British Government about what must be done to get out of this crisis. Europe and the international community now need to move quickly to restore confidence in our financial systems, to ensure a properly functioning banking system in which individuals, Mr Schulz, and businesses can place their trust and get banks lending again to boost confidence. We must hold firm to the principles of free trade and the single market, and I have every confidence that the Presidency will continue to work hard to achieve these vital goals.

3-023

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Mr President, just a week before the European Council, we asked the Council, here in the European Parliament, to agree on clear guidelines and concrete measures towards safeguarding employment and creating new job opportunities. The Council here today is a Council of silence and a Council of illusions. I am sorry, but I have not seen any concrete measures. Yes, EUR 5 billion, but what is that? That is 0.04% of this Union's gross national

product. Investing in broadband is OK, but do not tell me that this is having any real effect on bringing down the free fall in jobs that we have right now.

You have not understood that this crisis is a very deep, serious recession. Business is demanding, workers are demanding, we are demanding: do more! The IMF has proposed that you invest 2% of GDP this year and next year. Mr Barroso, you said that we are doing well; we are investing 3.3%. That was what you said two weeks ago, but now it has increased to 4%. I ask myself: how is that? Well, the calculation is simple. Unemployment is increasing: when expenditure on unemployment benefits increases, the financial stimulus will increase. I guess that, when the number of the unemployed reaches 25 million in Europe, you will proudly stand here and say that our stimulus is now 5% of GDP. Please, we cannot do it in this way. You cannot do it in this way. What we need is real investment.

Mr Barroso, Paul Krugman has said that Europe is providing less than half in terms of real stimulus compared to what the Americans are doing. Can I appeal to you: please, each time that unemployment rises, do not tell people that you are doing more because the Member States are paying more in unemployment benefit. What you must tell people is that you are committed to a new recovery plan. I thank you for what you said today when you wished that this Employment Council on 7 May could be a true Employment Council. We are on your side and will support you in getting that.

We should look at President Sarkozy of France and remember that there was no limit on how many extraordinary summits the President of France held during his Presidency. Now it is proposed this summit on 7 May should be reduced to a troika.

This unemployment crisis will not disappear because we refuse to have more meetings. It will still be there. That is why I appeal to you: we have a recovery plan here; it is well documented. I know that the Commission President knows it and I am sure when we sit down together we can do more than we have done up to now. This is about the destiny of the European Union's economic, monetary and social efforts.

So, one more time: Commission President, let us hold a serious, broad-based, well-planned Employment Summit on 7 May. If you can do that, we will be with you.

(Applause)

3-024

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Die Europäische Union hat sich in der Finanz- und Wirtschaftskrise als ein Glücksfall erwiesen. Und auch die tschechische Präsidentschaft hat bislang einen ordentlichen Job gemacht.

Das Ausmaß und die tieferen Ursachen der weltweiten Finanz- und Wirtschaftskrise sind ein Beleg dafür, dass das globale makroökonomische Management der Finanzmärkte und auch der für sie geltende rechtliche Rahmen neu gestaltet werden müssen – auf nationaler Ebene, in der EU und weltweit. Die Aufsichtsvorschriften müssen verändert und die Vorkehrungen für das Krisenmanagement verbessert werden. Vorschriften für den Finanzsektor sollten dabei so wirken, dass sie die Wirtschaftszyklen abschwächen und nicht verstärken. Dabei gilt aber auch: Mehr Regulierung heißt nicht bessere Regulierung, es kommt auf die richtige Regulierung an!

Die dramatische Krise auf den internationalen Finanzmärkten und die durch sie hervorgerufenen Verwerfungen sind eine Herausforderung für die liberale Wirtschaftsordnung. Staatliche Fehlentscheidungen in der Wirtschafts- und Finanzpolitik sowie eine unzulängliche staatliche Finanzaufsicht und das offensichtliche Versagen einiger Banken rufen nicht nach einem neuen Wirtschaftssystem, sondern nach einem reformierten Finanzsystem. Die Unabhängigkeit der Europäischen Zentralbank und ihre Orientierung an der Geldwertstabilität ist richtig und hat ihren Wert bewiesen.

Es hat sich auch gezeigt, wie wichtig der gemeinsame Markt für Wohlstand und Stabilität in Europa ist. Der Binnenmarkt spielt eine zentrale Rolle dabei, die Rezession in Europa zu verkürzen und abzuschwächen. Die Maßnahmen der Mitgliedstaaten zur Stützung der Realwirtschaft sollten deshalb zügig, zielgerichtet und befristet durchgeführt werden, denn wir wissen, dass die EU Wohlstand schaffen kann, wenn sie den Binnenmarkt weiter entwickelt, aber nicht wenn sie Subventionen verteilt.

Die Europäische Union muss daher weiter konsequent an der Vollendung des Binnenmarkts arbeiten und den Rahmen für einen funktionierenden Wettbewerb bieten. Klar ist aber auch: Der Test ist noch nicht bestanden. Die Europäische Union muss an ihren Grundsätzen festhalten. Es darf keinen Rückfall in überwunden geglaubtes Denken, in Protektionismus, Abschottungspolitik oder einen Subventionswettlauf geben. Dafür steht die tschechische Präsidentschaft und ich hoffe, darauf können wir auch weiter setzen.

3-025

Inese Vaidere (UEN). – Godātie kolēģi! Es vēlētos pateikties Čehijas prezidentūrai, ka tās vadībā Eiropas Padome ir spērusi platu soli pretī reālo problēmu apzināšanai un arī risināšanai. Es gribētu uzsvērt dažus momentus, kuros mums ir jāturpina darboties. Pirmkārt, tā ir darba vietu radīšana un saglabāšana, ne tik daudz ar akcentu uz sociālās palīdzības

jautājumiem, bet, galvenokārt, uz investīcijām infrastruktūrā, uz uzņēmējdarbības atjaunošanu, lai šīs darba vietas tiktu radītas. Otrkārt, bankas ir saņēmušas dāsnu finansiālo palīdzību finanšu sistēmas stabilitātes atjaunošanai, tomēr tās nesteidzas ar pasākumiem kreditēšanas jomā. Šeit ir nepieciešamas gan Eiropas vadlīnijas, gan arī aktīva nacionālo valdību darbība, lai bankas apzinātos savus uzdevumus šajā laikā un atsāktu gan uzņēmumu, gan arī privātpersonu kreditēšanu. Treškārt, struktūrfondi uzņēmējiem ir faktiski vienīgais līdzekļu avots, lai uzņēmējdarbību atjaunotu, un te ir jāpalielina gan pieejamība, gan darbības sfēras, gan jāsamazina birokrātiskie šķēršļi, gan arī jāpalielina fondu apgūšanas laiks. Paldies par uzmanību!

3-026

Ian Hudgton (Verts/ALE). – Mr President, the UK Prime Minister, Gordon Brown, wants us to believe that he is now suddenly proud of European Union unity and that EU's countries are stronger together and safer together. He says now that banking regulation must be tightened up, tax havens tackled and the IMF reformed.

Mr Brown has not a shred of credibility now. His own record of managing the UK economy is one of negligence and catastrophe. He is an architect of the current economic crisis, not a saviour of the world. He favoured the light-touch regulation that is a direct cause of the problems in banking.

The impact of the downturn is, of course, being felt around the world. The devolved Government of Scotland is doing all that its limited powers make possible to stave off its worst effects, easing the tax burden on business through rates relief, speeding up investment in infrastructure projects, and prioritising training and skills development programmes to help people find work.

Scotland is rich in energy resources with tremendous potential to develop renewable sources such as offshore wind, wave and tidal power. EU support for development of clean energy generation and distribution will help not just the Scottish economy, but will also benefit fellow Europeans, contributing to energy security and climate change mitigation. I hope very much that it will not be long before Scotland can play an even more active and constructive role in the world as a normal, independent Member State of the European Union.

3-027

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – Herr Präsident! Mich wundert schon, wie der Ratspräsident, der gestern erst ein Misstrauensvotum seines Parlaments ausgesprochen bekam, mit der gescheiterten Politik der Vergangenheit ins Gericht geht. Der Weg, den die USA eingeschlagen haben, sagt er, ist historisch diskreditiert. Er meint damit offensichtlich, dass man in Zeiten der Krise nicht auf soziale Stimuli setzen darf, und er meint offensichtlich, dass man Manager von AIG nicht drängen sollte, ihre Boni zurückzuzahlen. Offenbar meint er aber auch, die Verantwortung für die Finanzkrise, für die Wirtschaftskrise ausschließlich auf das Agieren der USA in der Vergangenheit beschränken zu können und nicht selbstkritisch hinterfragen zu müssen, inwieweit die Strategie der Kommerzialisierung, des Konkurrenzdrucks und auch der ungebremsten Globalisierung durch die EU selbst mit dazu beigetragen hat.

Das macht sich aus meiner Sicht in den Schlussfolgerungen des Gipfels auch an entsprechenden Passagen fest. Hier heißt es wiederum, dass die erneuerte Lissabon-Strategie, einschließlich der darin integrierten Leitlinien, in der derzeitigen Krise den entsprechenden Rahmen für weiteres Wachstum und Beschäftigung bietet. Allerdings ist dann in den dazugehörigen Dokumenten auch sehr deutlich vermerkt worden, dass es natürlich eine Verbindung zur Orientierung auf nachhaltige öffentliche Finanzen und – in diesem Zusammenhang – zur Fortführung der Rentenreform geben muss. Das verwundert mich schon. Ist doch ausgerechnet die Fortsetzung der Rentenreform verbunden mit der Fortsetzung der Privatisierung der Rentensysteme, mit der Erhöhung des Anteils der kapitalgedeckten Altersvorsorge!

Damit werden doch gerade wieder zwei entscheidende Ursachen der gegenwärtigen Finanz- und Wirtschaftskrise bestärkt, nämlich das Setzen auf die Finanzmärkte, obwohl die Krise durch die Turbulenzen auf den Finanzmärkten ausgelöst worden ist, und auch das weitere Zuspitzen insbesondere der sozialen Spaltungen. Es ist doch aber gerade die Explosion des liquiden Geldkapitals gewesen, die zu dieser sozialen Spaltung, zur Spaltung der Einkommensverteilung geführt hat. Hier müssten die Korrekturen einsetzen. Für mich ist also nicht nachvollziehbar, warum die Kommission und der Rat bei ihren Beratungen auf dem Gipfel keine entsprechenden Korrekturen angesetzt haben.

Wenn man von der Lissabon-Strategie spricht, dann muss man auch auf das Weißbuch der Kommission für Finanzdienstleistungen für die Jahre 2005-2010 verweisen, die auf die Integration des europäischen Finanzdienstleistungsmarktes in den globalen Finanzdienstleistungsmarkt setzt und auch auf die entsprechenden Artikel der Verträge von Nizza und Lissabon, die einerseits verbieten, den freien Fluss des Kapitals in irgendeiner Weise zu beschränken, und andererseits aber auch die Finanzinstitutionen drängen, dass sie für einen ungehemmten Finanzdienstleistungsfluss sorgen sollen. Das steht in sprechendem Widerspruch zu jeglicher Form der Bekämpfung der Ursachen von Krisen.

3-028

Johannes Blokland (IND/DEM). – Voorzitter, met de strategie van Lissabon zorgen we ervoor dat Europa economisch kan blijven concurreren met de rest van de wereld. Dat kan natuurlijk alleen als iedereen daadwerkelijk meedoet en we zorg dragen voor een goed leefklimaat, hier maar ook in ontwikkelingslanden.

Het akkoord van de EU-top afgelopen week is te mager om werk te maken van een nieuwe duurzaam ingerichte economie. De economische crisis, de klimaatcrisis en de energiecrisis vragen om een nieuwe aanpak en die aanpak vraagt om noodzakelijke investeringen. De Europese Unie moet daarin voorop lopen. We hadden een akkoord verwacht over de financiering van de klimaatafspraken van Bali en Poznan. Het is zorgwekkend dat dit akkoord na uitputtende onderhandelingen door de ministers van Milieu en Financiën, op de EU-top is uitgebleven. Waar is het EU-leiderschap als het aankomt op concrete financiering? Het op de lange baan schuiven van de financiering van de klimaatplannen voor ontwikkelingslanden is een ernstige ondermijning van de klimaatakkoorden. Dit is niet het leiderschap dat nodig is in de voorbereiding op Kopenhagen.

3-029

Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Die große europäische Vision hat Brüssel leider für viele Fehlentwicklungen der EU taub und blind gemacht. Dafür müssen die Bürger jetzt im Zuge der Krise die Zeche zahlen – etwa für neoliberale Irrwege der vergangenen Jahre oder für eine nicht wirklich solide vorbereitete Osterweiterung, die sich heute als Hypothek erweist. Auch der offenbar fest geplante Beitritt der Türkei wird nicht die erwünschte Energiesicherheit bringen, sondern nur politische Instabilität, Islamismus und ein Milliarden-Finanzloch.

Beim bevorstehenden G20-Finanzgipfel hat die EU sich aus ihrer bisherigen Vasallenrolle gegenüber der US-Politik zu emanzipieren und strenge Regeln sowie rigorose Kontrollen durchzusetzen. Schließlich hat Washingtons jahrelange Ablehnung jeglicher Regulierung der hochbrisanten Finanzpapiere den Grundstein für das jetzige Finanzdilemma gelegt.

Mitten in der Krise ist der Rotstift anzusetzen. Sparpotenziale gibt es genug, etwa beim Wildwuchs der EU-Agenturen. Die Aufstockung der Krisenfonds kann nur ein erster Schritt sein, wir brauchen viel mehr Pläne für den Fall, dass ein Land in die Pleite schlittert, und wir brauchen Konzepte für die massiven sozialen Probleme, die so sicher auf uns zukommen wie das Amen im Gebet.

3-030

Werner Langen (PPE-DE). – Herr Präsident, meine lieben Kolleginnen und Kollegen! Ich möchte die tschechische Ratspräsidentschaft beglückwünschen. Sie hat es trotz erheblicher innenpolitischer Probleme geschafft, die europäische Agenda voranzubringen – und das in der größten Wirtschafts- und Finanzkrise der letzten Jahrzehnte! Und dieser Glückwunsch ist verbunden mit der Bitte, dass die tschechische Ratspräsidentschaft ihr Mandat so zielgerichtet und gut zu Ende führen kann, wie das bisher der Fall war.

Wenn ich den Vorsitzenden der sozialistischen Fraktion hier höre, dann meine ich, ich wäre auf einem anderen Stern! Er bejubelt Herrn Brown, der, bevor er Premierminister wurde, Schatzkanzler und somit verantwortlich für die Finanzpolitik und für die Rahmenbedingungen der Europäischen Union und auch von Großbritannien war. Es ist hier mehrfach gesagt worden, erst eine Änderung der Haltung von Großbritannien ermöglicht es uns, die notwendigen Regulierungsmaßnahmen vorzunehmen. Wie kann man denjenigen, der das ein Jahrzehnt behindert hat, heute zum Heilsbringer ausrufen? Ich verstehe das nicht!

Die kritische Anmerkung des tschechischen Ministerpräsidenten hinsichtlich der Geldvermehrungspolitik der USA ist in jeder Hinsicht gerechtfertigt. Man kann nicht die Probleme mit den gleichen Mitteln lösen, die die Ursache der Krise waren, nämlich eine überzogene Geldvermehrung und zu viel Leben auf Kosten Dritter, auf Pump! Leben auf Pump – das ist das Problem!

Deshalb ist die erste Notwendigkeit, die Finanzmarktkrise zu überwinden, die weltweiten Ungleichgewichte zu verändern, die Aufgaben, die im Klimaschutz, bei der Bekämpfung der Armut anstehen, gemeinsam zu bewältigen und in der Welt eine neue Moral durchzusetzen, die auf der sozialen Marktwirtschaft beruht. Und wenn uns das in dieser Krise gelingt, dann hat die tschechische Ratspräsidentschaft unsere Erwartungen voll und ganz erfüllt, unabhängig davon, wie es mit dem Lissabon-Vertrag weitergeht und wie die innenpolitische Lage in Tschechien sein wird.

3-031

Libor Rouček (PSE). – Dámy a pánové, předseda Evropské rady Mirek Topolánek zahájil svůj dnešní projev v Evropském parlamentu útokem na sociální demokracii. Já bych řekl, jak typické a příznačné to je pro tuto vládu. Namísto hledání shody, spolupráce a kompromisů i v otázkách řízení Evropské unie premiér Topolánek vyhledával a vyhledává spory a konflikt. A tyto vlastnosti a neschopnost spolupráce jsou pravou příčinou pádu jeho vlády. Ještě bych znovu chtěl připomenout, že vládu nepoložila opozice, ale položili ji poslanci vlastní strany a koaličního partnera, Strany zelených.

Nechci se však věnovat české vnitřní politické scéně. Chtěl bych jenom připomenout České republice zodpovědnost, kterou má jako předsednická země před Uníí a před občany Evropské unie. Před námi leží spousta úkolů. Byla tady zmíněna samozřejmě hospodářská a finanční krize. V Praze bude pořádán summit Evropa-Spojené státy. Máme ideální

historickou příležitostí s našimi partnery v Americe spolupracovat na všech problémech, které jsou v dnešním globálním světě, od ekonomiky, ekologie až po řešení konfliktů na Blízkém východě, v Afghánistánu a podobně.

Na závěr ještě jedna poznámka k Lisabonu. Česká sociální demokracie vždy podporovala Evropskou ústavu, česká sociální demokracie vždy podporovala ratifikaci Lisabonské smlouvy. Tak tomu bylo v Poslanecké sněmovně a tak tomu bude i v českém Senátu, až se o tom bude hlasovat. Já věřím, že Občanská demokratická strana se zachová, ať je již v jakékoli pozici, stejně státoporně, stejně proevropsky, a tento dokument podpoří.

3-032

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – Kiekvieną kartą aptardami dar vieną viršūnių susitikimą ekonomikos problemoms spręsti pripažįstame, kad rezultatai pasiekti geri, bet, deja, atsilieskame nuo įvykių ir įgyvendinimo mechanizmas tų sprendimų nėra aiškus.

Ką reikėtų daryti, kad šių problemų išvengtų?

Pirma, reikėtų, kad šalys savo nacionalinėje ekonominėje politikoje įvertintų integracinį efektą. Dabar dažnai sprendimai priimami remiantis praeita istorija, kaip buvo elgiamasi krizių atvejais. Deja, mes gyvename integruotoje Europos Sąjungoje su bendra rinka, ir tie visi sprendimai dažniausiai neturi tokio poveikio kaip anksčiau.

Antra, reikėtų, kad būtų sukurta kokia nors laikina institucinė terpė sprendimų įgyvendinimo mechanizmui. Laukti, kol bus ratifikuota Lisabonos sutartis – žmonių gyvenimas nelaukia, mes turime priimti sprendimus šiandien. Akivaizdu, kad reikalingas didesnis koordinavimas tarp euro zonos šalių ir ne euro zonos šalių. Kaip tą pasiekti? Aš manau, kad glaudesnio bendradarbiavimo mechanizmas galėtų remtis tuo vadinamu valiutų mechanizmu, arba angliškai RM2. Tai padėtų suartinti abi Europas, naująją Europą ir seną Europą, ir surasti konsensuą.

3-033

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – Panie Przewodniczący! W trakcie ostatniego szczytu Rady Europejskiej poruszono wiele tematów. Jednym z nich była kwestia partnerstwa wschodniego i alternatywnych tras przesyłu gazu. Zdecydowano o przekazaniu na razie niewielkich środków na te cele, ale bez wątplenia jest to krok w słusznym kierunku. Europa stojąca w obliczu ogromnego kryzysu ekonomicznego musi poszukiwać skutecznych dróg wyjścia. Nie można jednak odejść od przyświecającej nam zasady solidarności. Powinniśmy być szczególnie wrażliwi na problemy nowoprzyjętych członków Unii.

Jakkolwiek w trakcie szczytu poruszono jeszcze kwestie związane z ociepleniem klimatu, to w praktyce widać, że dotykający nas kryzys spycha na margines ten niezwykle kosztowny pseudonaukowy projekt. Środki finansowe przeznaczone na ten cel powinny zostać przekierowane na skuteczną, solidarną walkę ze skutkami kryzysu. Sytuacja wewnętrzna w Czechach nie powinna w żaden sposób tego zakłócić.

3-034

Rebecca Harms (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich habe mich sehr gefreut, dass ich Herrn Vondra heute Morgen hier im Plenum gesehen habe, und ich freue mich über das Signal der Ratspräsidentschaft, weiterzuarbeiten. Meiner Meinung nach erweisen wir Europa gerade in der Krise einen Bärendienst, wenn wir jetzt nicht alle zusammen dazu beitragen, dass die tschechische Ratspräsidentschaft funktioniert. Nach allem, was ich aus Tschechien höre, wird die Regierung geschäftsführend im Amt bleiben, weil die Mehrheit, die sich gestern zusammengefunden hat, nicht ausreicht, um eine neue Regierung zu unterstützen. Ich glaube, dass in der Krise diese Art von Stabilität, d.h. die Solidarität mit der tschechischen Ratspräsidentschaft unverzichtbar ist. Ich appelliere auch an viele Westeuropäer, z.B. die Franzosen, ihre Häme in Richtung Osten ruhig mal ein Stück zurückzustecken, denn mit dem Referendum in Frankreich hat die europäische Krise schließlich angefangen!

Ich wünsche mir eine mutigere Führung, was das Thema Klima angeht, und die Einbeziehung in das, was jetzt notwendig ist. Man muss Neues wagen, um in dieser Krise nach vorne zu kommen. Der Kollege hat Recht, wir leben auf Pump. Wir leben aber auch, was die Umwelt und was das Klima angeht, auf Pump. Wir haben ohne Ende Ressourcen verschwendet. Wir wirtschaften nicht nachhaltig. Die UNO, Ban Ki-Moon, die Weltbank, alle sagen uns, dass das, was jetzt in China passiert, was in Südkorea passiert – dass mehr als die Hälfte der nationalen Konjunkturprogramme dem Klimaschutz und der nachhaltigen Entwicklung gewidmet werden –, das Richtige ist und dass da die Zukunft liegt. Aber so viel Mut wird derzeit im Europäischen Rat leider nicht aufgebracht. Ich glaube nicht, dass das allein an Tschechien liegt. Leider!

3-035

Der Präsident. – Vielen Dank, Frau Kollegin! Sie haben völlig Recht. Wir sind alle Sünder, manche mehr und manche weniger.

3-036

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Mr President, in the midst of this economic crisis, a crisis conceived and driven by failed policy at Member State and EU level, the protection of jobs and creation of new employment must be the absolute

priority. The haemorrhage of jobs must be stopped. This will require proactive interventions by Member State governments.

Free-market theology must not stand in the way of doing right by workers. The light-touch regulation of the financial markets was always a road to rip-off and corruption. Obsessive deregulation and privatisation of public services will equally end in tears.

So, is the common refrain that we must learn the lessons of this economic crisis genuine? That is the question. If it is, then the case for fundamental change in EU policy, and indeed EU Treaties, is now unanswerable and should be the stuff of EU Council deliberations. The Lisbon Treaty is old hat. It is a charter for the policies of failure. We need a new treaty for a new time.

3-037

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – Monsieur le Président, on s'amuse à lire les conclusions de la Présidence du dernier Conseil. Elles ressemblent au communiqué de victoire de toutes les armées en déroute. Elles en ont le dérisoire jusque dans l'affirmation réitérée que la crise finissant, l'UE construira une économie plus forte pour l'avenir, ou dans la réaffirmation d'une stratégie de Lisbonne en pleine déroute.

Ainsi, à mesure qu'ils s'enferment dans leur tour de verre, les eurocrates, europhiles et européomanes en tout genre, finissent par ne plus prendre la mesure des choses. Tout le monde sait bien que la zone euro fut la première à entrer en récession pour avoir connu pendant huit ans le taux de croissance le plus faible du monde. Mais c'est aussi celle qui connaît les plus grandes difficultés quant à sa compétitivité industrielle et la situation de l'emploi. Surtout c'est elle qui, par le désarmement général des défenses naturelles enlevées aux nations, est la moins armée pour réagir.

En réalité, le seul mérite de cette crise sera de réveiller les peuples bercés par les facilités de l'anticipation financière et par la propagande antinationale. Seuls les États disposeront des instruments légitimes nécessaires à toute action d'envergure et ils devront pour cela bousculer les carcans de l'UE et de l'euro. Pour les Français en tous les cas, il est de plus en plus clair qu'il n'y aura pas de salut sans la France, pas de France sans politique française, pas de politique française sans souveraineté nationale et populaire.

3-038

Roberto Fiore (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi sembra che permanga al centro della discussione il dogma che le banche debbano essere centrali nell'economia e che il processo di globalizzazione debba essere anch'esso parte fondamentale del nostro futuro economico.

Questo è un dogma totalmente errato. Noi dobbiamo riprendere quella che è la visione economica tradizionale alla nostra civiltà e cioè di giustizia sociale e di vera e propria produzione. Visto che noi tutti mangiamo, la sera andiamo a dormire e ci vestiamo, noi dobbiamo centrare la nostra attività e i nostri sforzi sul potenziamento dell'agricoltura, sul potenziamento della costruzione delle case e sul potenziamento del manifatturiero e dell'artigianato.

Senza questa visione nuova noi ricadremo in crisi permanenti dove l'usura bancaria continuerà a dominare i popoli e l'ingiustizia sarà centrale nelle nostre vite.

3-039

Jana Hybášková (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, nevím ani, ke komu mluvím, když se české předsednictví ani nesnaží být přítomno. Blahopřeji k výsledkům summitu. Navýšení prostředků MMF, zdvojení krizového fondu, východní partnerství, podpora strategické infrastruktury, podpora Nabuccu jsou naplněním tří E českého předsednictví. Škoda, že upozaděna zůstala příprava na Kodaň, české předsednictví nezužítokovalo naši práci v energeticko-klimatickém balíčku.

O to ale dnes vůbec nejde. Vaše předsednictví, stejně jako vaše vláda, je politikou dvojího standardu. Zatímco v Evropě se tváříte jako sympatičtí Evropané a velcí integrátoři, doma mluvíte o tom, jak jim to natřeme, o Lisabonské smlouvě mluvíte jako o cáru papíru. Svoji vládu jste integrovat nedokázali. K politice dvojího metru patřilo a patří zvolení Václava Klause prezidentem. Západní evropské ukotvení, které nám pomůže překonat nejtěžší krize, je cílem milionů Čechů a Moravanů. Jeho naplnění není možné bez ratifikace Lisabonské smlouvy. Ta je nyní, a to je i vaše odpovědnost, vážně ohrožena. Budete-li vládnout v jakékoliv formě dál, postavte se jasně k ratifikaci. V naší zemi jsou společenské i politické elity, které ratifikaci chtějí, které jsou připraveny podpořit toho, kdo jí dotáhne. Naše strana, Evropská demokratická strana, udělá pro ratifikaci vše.

Druhým vážným nedodělkem je euro. Můžete se účastnit summitu G 20, spojovat pro něj Evropu. Je důležité, aby Evropa ustála vůči Spojeným státům svá regulatorní opatření a nepodlehla pouze politice excesivních stimulačních balíčků, které by mohly vést k hyperinflaci. Je důležité mít Evropskou komisi pro cenné papíry, držet pakt stability. Co ale nám je to doma platné, když to byla vaše strana, která nás na mnoho let z eurozóny vyřadila.

Pane premiére, návrhy opatření jsou skvělé. Teď jsou to jen návrhy. Slovy paní Merkelové, o co tu jde, je implementace. K ní je potřebná politická vůle a jednota, které je umožní převést do reality. Hovořil jste o krizi důvěry. O to tady jde. Zasaďte se o Lisabon, změňte postoj k euru, umožněte rychlé čerpání strukturálních prostředků. Jinak zastupovat 60 až 70 % Čechů a Moravanů, kteří to nechtějí Evropě osladit, ale kteří chtějí v Evropě normálně žít, stěží můžete.

3-040

Jan Andersson (PSE). – Herr talman! Det är en fråga som upptar en stor del av EU:s medborgare idag. Det är den ökade arbetslösheten och de ökade klyftor som den medför. De måste ha blivit oerhört besvikna på resultaten av det senaste toppmötet. Vid detta toppmöte fastställdes ingen som helst strategi för att möta den ökande arbetslösheten. Man säger att man redan gjort det som behöver göras. Dessutom säger man att det toppmöte som skulle ha ägt rum i början av maj inte längre är ett toppmöte. Nu är det ett trojkamöte. Det är en tydlig signal till medborgarna att EU:s ledare inte sätter sysselsättningen och kampen mot arbetslösheten först.

Europaparlamentet är heller inte involverat överhuvudtaget - en månad före Europaparlamentsvalet! José Manuel Barroso har kallat till överläggningar idag, men i rådets slutsatser är Europaparlamentet inte ens omnämnt.

Jag vill säga något kort om automatiska stabilisatorer. GM, USA och Sverige har nämnts här i debatten. Det är sant att vi i Sverige har bättre socialförsäkringssystem, men ersättningsnivåerna har sjunkit från 80 procent. En bilarbetare som blir arbetslös får idag ut en ersättning som ligger någonstans mellan 50 och 60 procent av lönen. Så fantastiskt bra är det alltså inte längre.

Till sist några ord om rörlighet: rörlighet är viktigt i EU, liksom kampen mot protektionism. Men kommissionen och rådet måste ta sitt ansvar och se till att lika lön för lika arbete gäller i hela EU. Då kan vi också jobba för ökad rörlighet och mot protektionism.

3-041

Sophia in 't Veld (ALDE). – Voorzitter, er wordt veel gesproken over hoeveel geld we nu eigenlijk moeten uittrekken om deze economische crisis te bestrijden. Daar kunnen we lang over praten. Ik ben van mening dat je ook rekening moet houden met toekomstige generaties, dat je de rekening niet naar hen mag toeschuiven. Maar daarnaast is de vraag waaraan we dat geld uitgeven misschien nog wel belangrijker. Ik maak me toch zorgen als ik de reflex zie om toch weer geld te steken in oude industrieën, oude technologieën, om kwakkelende industrieën op de been te houden.

Het is dan ook opvallend dat in de Raadsconclusies het hoofdstuk economische crisis en het hoofdstuk energie en duurzaamheid gewoon als twee totaal verschillende thema's worden behandeld, terwijl het nu toch het moment is om die twee kwesties aan elkaar te binden. Ik zou niet zo zwartgallig willen zijn als mijnheer Turmes eerder vandaag, maar het is nu het moment om te investeren in nieuwe technologieën en ook in kennis. Het is onverdraaglijk dat er miljarden worden gestoken in de auto-industrie en dat er bezuinigd moet worden op onderwijs. Dan hebben we het echt bij het verkeerde eind!

Een ander punt is de oplossingen voor de Oost-Europese landen en de niet-eurolanden. Die worden toch wat in de steek gelaten, er wordt dan een bedrag genoemd van 50 miljard euro. Ik vraag me af of de Raad en de Commissie als optie ook een versnelde toetreding tot de eurozone van de landen die nog geen lid zijn, overwegen want de stabiliteit en de kracht van die landen is in het belang van heel Europa.

Ten slotte maak ik me grote zorgen over het nationalistisch taalgebruik en de neiging van alle nationale leiders tot 'eigen land eerst'-oplossingen. Wij zouden ons allemaal de opkomst van extreem rechts moeten aantrekken en moeten zorgen dat we dat aanpakken vóór de verkiezingen.

3-042

Seán Ó Neachtain (UEN). – A Uachtaráin, ba mhaith liomsa tacaíocht a thabhairt agus comhghairdeachas a dhéanamh le cruinniú na gceannairí Eorpacha a tháinig le chéile an tseachtain seo caite.

Maidir le hÉirinn, tá sé an-soiléir anois gurb é bun agus barr an scéil go dteastaíonn uainn tacaíocht a fháil ón Aontas Eorpach in Éirinn. Bhí ár n-eacnamaíocht láidir ach tá sí lagaithe, cosúil le heacnamaíochtaí an domhain i láthair na huairé. Tá sé soiléir dúinn gur le chéile a thioctaimid as an ngéarchéim seo agus gurb é an dúshlán is mó atá ag an Eoraip i láthair na huairé ná cur le chéile agus an t-aonad eacnamaíochta sin atá againn a láidriú, sa chaoi go mbeimid in ann tacaíocht a thabhairt dá chéile – agus ní ag lagú an Aontais, mar atá molta. Tá sé soiléir freisin go bhfuil na bunrialacha atá leagtha síos i gConradh Liospóin ag teastáil anois níos mó ná riamh. Mar a deirimid in Éirinn, sa seanfhocal: ‘ní neart go cur le chéile’.

3-043

Jean-Luc Dehaene (PPE-DE). – Voorzitter, bij iedere Europese top kunnen we er ons inderdaad over beklagen dat de Europese dimensie niet sterk genoeg tot uiting komt in de besluitvorming. Ook ik had een meer echt Europese dimensie verwacht in de aanpak van de crisis. Maar anderzijds is het nu meer het moment om uit te voeren wat we beslist hebben, eerder dan te blijven palaveren over bijkomende plannen en ondertussen te vergeten om uit te voeren wat we beslist

hebben. Daarom denk ik dat wij nu met het Parlement, met de Raad en met de Commissie voorrang moeten geven aan een daadwerkelijke uitvoering van wat we beslist hebben. Op dat punt steun ik volop de aanpak van de Commissie.

Wij moeten ook tonen dat wij inderdaad eensgezind zijn over de globale aanpak van de crisis en ik hoop dat inderdaad èn in Kopenhagen èn op de G-20 zal blijken dat Europa effectief met één stem spreekt. Maar om met één stem te kunnen spreken, moeten we ervoor zorgen dat we ook intern onze verworvenheden niet in vraag stellen, dat de interne markt inderdaad een interne markt zonder binnenlands protectionisme blijft, dat we de eenheidsmunt versterken. We moeten onze lessen trekken en de middelen van de Centrale Bank verhogen en ook meer middelen geven om zelf met een Europese dimensie te kunnen optreden. We moeten er ook voor zorgen dat de uitbreiding in realiteit wordt omgezet en dat we ook solidariteit tonen met de nieuwe lidstaten in deze moeilijke tijden. Daarvoor dient de Europese Unie. Ook die solidariteit met minder ontwikkelde landen in een globale aanpak zal een dimensie moeten zijn van de Europese Unie.

Ten slotte nog een klein woord over het Verdrag van Lissabon. Wij moeten als Parlement duidelijk onze houding bepalen, wij moeten duidelijk weten wat er onmiddellijk na de Europese verkiezingen zal gebeuren. Dat vereist echter ook dat we als Parlement echt een houding hebben en daarom kan ik niet veel begrip opbrengen voor het standpunt van het Bureau dat de verslagen inzake die stellingen hier niet moeten besproken worden. Ik pleit ervoor dat we die mening herzien, zodat dat we met de Raad kunnen onderhandelen met een stelling van het Parlement.

3-044

Riitta Myller (PSE). – Arvoisa puhemies, Euroopan energiavarmuutta kyetään parhaiten parantamaan lisäämällä energiatehokkuutta ja uusiutuvia energiavaroja. Näitä investointeja on tehtävä kaikissa jäsenvaltioissa, ja investoinnit on aloitettava välittömästi, muuten me emme yllä itse hyväksymämme ilmastopaketin tavoitteisiin.

Kyseiset investoinnit sopivat myös erityisen hyvin tähän aikaan. Energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energioihin investoimalla luodaan - kuten täällä on jo useamman kerran sanottu - uusia kestäviä työpaikkoja, mutta siten luodaan myös pohja vähähiiliselälle taloudelle.

Nyt tarvitaan todellisia tekoja. Huippukokous ei valitettavasti kyennyt vakuuttamaan tässä asiassa. Kaiken kaikkiaan talouskriisin kaikkien lääkkeiden on tähdättävä siihen, ettei maapallo lämpene yli kriittisen rajan. Tämän on oltava myös G20-maiden kokouksen tulos. Kun Euroopasta puhutaan yhdellä äänellä, Yhdysvallat tulee silloin myös mukaan tähän tavoitteeseen.

3-045

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman! För snart 20 år sedan föll Berlinmuren. I dagens svåra ekonomiska läge har man åter kunnat skönja uppbyggnaden av en ny mur i Europa, denna gång en ekonomisk sådan. Detta får inte ske!

Även om extra medel har anslagits för att bistå länder i svårigheter känns engagemanget blandat bland EU:s ledare. Det är oroväckande att Renault flyttar sin produktion från Slovenien till Frankrike. Vi får inte tillåta protektionismens spöke att åter härja fritt. Priset om vi ännu en gång misslyckas att hålla ihop Europa är alldeles för högt. Historien kommer att straffa dem som sviker sitt ansvar. Därför var det skönt att höra Gordon Browns tydliga budskap i går: "We will not walk away!" Detta måste också gälla president Nicolas Sarkozy.

Det finns all anledning att välkomna De Larosièrere-gruppens förslag. Det är ett balanserat förslag som innebär EU undviker överreglering, men att övervakningen av finansmarknaderna förstärks väsentligt. ECB får en allt viktigare roll. Även de nationella tillsynsmyndigheterna ges bättre möjlighet att samordna sig och utbyta information. Också i kristider måste politiken vara rimlig. Att föreslå regleringar som mer stjälper än hjälper kan inte vara vårt svar i svåra tider.

3-046

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, the Council's declaration on the Eastern Partnership is most welcome. As rapporteur on the eastern dimension of the European neighbourhood policy, I support closer relations with the six countries to the east. The announcement of EUR 600 million for the Eastern Partnership is excellent and I welcome the proposed European Neighbourhood and Partnership Instrument spending on improving EU energy security through better storage facilities for oil and gas and building new pipelines.

The Council also rightly supports the newly conceived EURONEST parliamentary assembly, which will encourage the resolution of frozen conflicts, such as the Nagorno-Karabakh and Transnistrian disputes. However, the Eastern Partnership must not be used to stall the EU membership ambitions of countries manifestly entitled to apply for such status, namely Ukraine and Moldova.

The Council has also rightly decided to double the assistance package for financially distressed non-eurozone countries in eastern Europe, from EUR 25 billion to EUR 50 billion. This measure will help stabilise countries like Hungary and Latvia. However, we must not forget Ukraine either, which is suffering severe financial turmoil. A banking collapse in Ukraine could have catastrophic contagion consequences in countries elsewhere in eastern Europe, and also in Italy and Austria, whose banks are the most exposed to the Ukrainian market.

Finally, while I fully accept the right of Turkey and Russia to be observers in EURONEST, neither country should use this position for its own foreign policy ends. The members of EURONEST are sovereign states with the right to decide their own Euro-Atlantic aspirations. The suggestion by Russia's Foreign Minister, Sergei Lavrov, that the Eastern Partnership is a means for the EU to expand its sphere of influence abroad is absurd. Such language belongs to the *Machtpolitik* Cold War era, not to modern diplomacy. If anyone seeks a sphere of influence, it is Russia, as underlined by last summer's war against Georgia and the Kremlin's intermittent political destabilisation of countries such as Ukraine and the Baltic States.

3-047

Proinsias De Rossa (PSE). – Mr President, my congratulations on your pronunciation of my rather difficult name!

The Conservatives here and in Member States are like naughty children. Having stamped their feet for years, demanding deregulation of banks and shadow banking, they are now prepared to swallow strong regulation – but only if we pretend that it was their idea all along. However, they are still childishly demanding deregulation of the workplace, flexibility – meaning no protection, no security and cuts in social services. That, my friends, is a recipe for fanning an uncontrollable forest fire.

President in-Office Topolánek chose Sweden as a comparison to America. Why not the Czech Republic? Why not Ireland? Simple: the Irish Government is tearing the heart out of health services, education, childcare and training. It is deepening the sense of insecurity in Ireland, creating more unemployment – when they should be keeping people in work – and failing to do anything to help small companies to survive. I believe that there needs to be a change of government in Ireland and a change of attitude in the European Council. Let us have an Employment Summit for all Member States on 7 May.

3-048

Marco Cappato (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'ironia della sorte vuole che questa fase di dibattito la facciamo senza che il Presidente che ci dovrebbe essere ci sia, il Presidente Topolánek non è qui. Ieri invece abbiamo avuto il dibattito sulla strategia e il futuro dell'Europa in vista del G20 con un altro Presidente, che invece ha dovuto chiedere di essere invitato ed è stato invitato, non si capisce bene a quale titolo, se non a quello dell'evidenza del suo ruolo che come Stato nazionale sta giocando.

Perché faccio questa introduzione magari sgradevole? Perché la crisi economica, la crisi finanziaria di questa Europa è anche una crisi istituzionale, ben rappresentata dal fatto che il Presidente in esercizio del Consiglio se ne debba andare via a metà dibattito per i suoi problemi di politica interna, perché parlando di questo parliamo della stessa cosa, della crisi economica, cioè di una risposta che c'è soltanto come Stati nazionali, non c'è una risposta di Europa, una risposta europea, nemmeno in termini di bilancio. È troppo facile citare 400 miliardi di euro sapendo che sono quasi unicamente soldi dei bilanci nazionali. Ritengo, Presidente Barroso, che lei in questi anni non abbia fatto abbastanza per richiamare i governi, gli Stati nazionali su un'esistenza di un'altra Europa che non è solo coordinamento di Stati, è anche una sua soggettività pienamente politica.

E termino con il ricordo - visto che si parla del partenariato orientale, addirittura Presidente Topolánek, della possibilità di allargarlo alla Bielorussia - il nome di Yana Paliakova, suicidata dal regime bielorusso, per comprendere che queste partnership dovrebbero più riguardare il diritto, la democrazia e la libertà e non soltanto gli affari che si fanno con le peggiori dittature.

3-049

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – Concluziile Consiliului sunt în concordanță cu situația de criză pe care o traversează statele membre.

Trebuie să apreciem ca extrem de pozitiv acordul privind proiectele energetice și pentru internetul de bandă largă. Incluziunea între aceste proiecte a gazoductului Nabucco și a interconexiunilor între statele membre, așa cum sunt cele dintre România, Ungaria și Bulgaria, pot conduce la evitarea unei crize similare celei din ianuarie 2009.

Utilizarea surselor de energie din zona Mării Caspice și exploatarea la maximum a poziției strategice a Mării Negre sunt o condiție esențială pentru asigurarea securității energetice a Uniunii Europene. Politicile dezvoltate în cadru parteneriatului estic trebuie obligatoriu să includă la maxim posibil exploatarea acestor zone în beneficiul Uniunii Europene.

M-a surprins faptul că recomandările Consiliului ECOFIN nu au ținut cont de măsurile pe care noul guvern din România le-a anunțat prin programul de guvernare și a început să le pună în aplicare prin adoptarea bugetului pe 2009.

Descentralizarea în scopul întăririi autonomiei locale, dirijarea resurselor către investiții în domeniile prioritare precum infrastructura sau energia, în scopul prezervării și creării de locuri de muncă, sunt două dintre măsurile deja demarate de guvernul român. Se pot adăuga reducerea prin alocațiile bugetare a cheltuielilor, precum și instituirea ca prioritate a reformei sistemului de educație.

Punerea în practică a propunerilor incluse în programul de redresare economică al Consiliului, în special în ceea ce privește devansarea alocării resurselor din cadrul programelor europene și aprobarea unor ajutoare de stat mai ales în domeniul auto, ar constitui un real sprijin pentru diminuarea la maxim a efectelor crizei, nu numai în România, ci în foarte multe dintre statele Uniunii Europene.

3-050

Adrian Severin (PSE). – Mr President, the crisis we are dealing with is not a crisis *in* the system but a crisis *of* the system; an economic system crisis and a crisis of democracy as well. Not only has financial credit contracted but also social credit. We can already see in the streets of our European towns the signs that warn us of the mistrust and unrest at social level, which could lead towards political and social upheaval.

Therefore, a social European Union summit, leading towards a European pact on employment, is a must. A social summit should agree, among other things, that those companies laying off employees should not distribute dividends, that transnational companies must negotiate not only with national trade unions but also with European trade unions, that there cannot be business profitability without social solidarity.

This global crisis is aggravated by a crisis of European integration. There are Member States hosting mother-company economies and Member States with economies of subsidiaries. The former are members of the euro area, the latter are not. Programmes to facilitate the stabilisation and integration of the latter are crucial for the survival of the former. The European Union cannot survive with new demarcation lines.

3-051

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! O szczycie można wybiórczo mówić w dwóch perspektywach czasowych: w tej dłuższej perspektywie działań strategicznych, do których zaliczam wymiar wschodni łącznie z Białorusią. Uważam, że jest to zasadne działanie dla dobra Unii, naszych sąsiadów, a także dla przyszłych relacji z Rosją. Finansowe wsparcie jest konieczne i choć w okresie kryzysu może spotykać się z krytyką, to jestem przekonany, że w ten wymiar wschodni warto inwestować. Jeżeli strategia wschodnia się powiedzie, to Unia pokaże się jako poważny aktor na globalnej scenie politycznej. I nie tyle chodzi o jej osobowość prawną, lecz o to, że efekty wspólnych działań będą przemawiać za celowością dalszego integrowania się Europy.

Drugi wymiar ogranicza się do tu i teraz, a więc do kryzysu, czego przejawem jest między innymi redukcja zatrudnienia i finansowa bezsilność obywateli. Jednego panaceum nie ma. Ale w szerokiej strategii rządów i Unii należy uwzględnić troskę o małe i średnie przedsiębiorstwa. Po pierwsze dlatego, że przez kryzys pracownik traci tylko pracę, a bankrutujący przedsiębiorca może stracić i pracę, i pracowników, i cały biznes. Drobni przedsiębiorcy są najbardziej plastyczni i bodaj najlepiej potrafią się odnaleźć w trudnej sytuacji, jaką teraz mamy, a stanowiąc większość siły ekonomicznej w Europie mają wpływ na całość gospodarki.

Panie Barroso, jeżeli załamanie finansowe przejdzie w załamanie psychiczne, wtedy znajdziemy się w prawdziwym kryzysie. Jak długo motywacja i wola do działania jest żywa u obywateli, tak długo mamy szansę na wyjście na prostą i na tym polu unijne działanie jest bardzo istotnym elementem, z którego będziemy rozliczani. Życzę nam wszystkim efektów.

3-052

Edite Estrela (PSE). – A resposta da cimeira não foi suficientemente ambiciosa. Onde está a vontade firme de acabar com os paraísos fiscais e os *offshore*? Onde está a decisão de moralizar os ordenados dos administradores das instituições financeiras? Senhor Presidente Barroso, é caso para dizer: *os ricos que paguem a crise*. Porque foram eles que a provocaram.

Em relação à cimeira do emprego, não pode ser uma cimeirazinha, porque o emprego não é um problemazinho, é um problema maior que afecta as pessoas e as famílias. Não é deste modo que se renova a confiança dos cidadãos.

Finalmente, ouvi aqui dizer que não precisam das propostas socialistas. É uma afirmação arrogante. Se os defensores da doutrina neoliberal tivessem ouvido as advertências dos socialistas, não estaríamos hoje mergulhados nesta crise. Será que nem assim aprendem? Se não perceberam a gravidade e a profundidade desta crise e se não perceberam o que a provocou, receio o pior. Receio que a crise se prolongue por muitos anos, e não é isso que nós queremos.

3-053

Tunne Kelam (PPE-DE). – Mr President, I think the encouraging result achieved by the Council is that 27 Member States can now go to the G20 with a common position. This is a major achievement, and it is only fair to congratulate Prime Minister Topolánek on his constructive role as a Council. I can share his view that the success of the Council was the EU's refusal to go down the easier route of massive bailouts and nationalisation.

The unfortunate Czech Government crisis now leaves the Commission and President Barroso with enhanced responsibility to steer the Community out of crisis, providing for coherence and stability. At the same time, the Commission has to offer more flexible mechanisms for the timely use of additional money decided by the Council. Implementation procedures can

be too clumsy and time-consuming. It is especially important to accommodate framework conditions for small businesses and for innovation. Now it is really time to invest more in research, education and training.

However, economic depression is not a time for moral depression. As usual a crisis provides opportunities for reform. The financial crisis in fact originates in the crisis of values, so the recovery must start with strengthening our common values, starting with an enhanced commitment to solidarity. And, most importantly, the crisis is no excuse for protectionism. On the contrary, we are bound to act together with the understanding that, by supporting each other and committing ourselves to reforms in the spirit of the Lisbon Strategy, the crisis will make Europe stronger.

3-054

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – Elnök úr, az Európai Bizottságnak és az Európai Tanácsnak az ellenerők dacára sikerült megőriznie az Unió egységét. Ez a csúcs igen sikeres volt, védelmébe vette az egységes piacot, fellépett a fenyegető protekcionizmus ellen, végül és nem utolsósorban újabb segítséget kínált a fokozott nehézséggel küzdő közép- és kelet-európai tagállamoknak.

Szeretnék Barroso elnök úrnak köszönetet mondani, hiszen megduplázták, 50 milliárd euróra emelték a térség megsegítésére szánt forrásokat. A magyar miniszterelnök egy évvel ezelőtt vetette föl, és ezen a csúcson végre elvi döntést született arról, hogy létrehozzák a pénzügyi és bankfelügyeleti rendszer európai szervezetét.

Ismét bekerült a csúcsba, hogy az anyabankok felelősek leányvállalataikért, amiként ezt Adrian Severin kollégám is hangsúlyozta, és nagyon fontos előrelépés történt az energiabiztonság terén is.

3-055

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – Pirmiausia norėčiau pasakyti pagarbos ir padėkos žodžius premjerui Mirekui Topolanekui, mes visi puikiai suprantame, ką reiškia pirmininkauti Europos Sąjungai ir ką reiškia pirmininkauti Europos Sąjungai pasaulinės finansų krizės, ekonomikos nuosmukio sąlygomis. Taigi nuoširdžiai linkiu Čekijai sėkmės sutinkant naujus iššūkius ir vadovaujant Europos Sąjungai iki šių metų vidurio.

Briuselio Vadovų Taryba: šiandien daugelis kaip mantrą kartojame skaičius, atspindinčius susitarimus, pasiektus Vadovų Taryboje. 5 milijardai eurų strateginiams energetikos projektams ir plačiajuosčiam internetui. 50 milijardų eurų ne euro zonos Europos Sąjungos valstybėms narėms, mokėjimams, mokėjimų balansams subalansuoti. 75 milijardai eurų Tarptautiniam valiutos fondui. 600 milijonų eurų Rytų partnerystei. Iš minėtų 5 milijardų eurų 175 milijonai turėtų atitekti energetikos tiltui, sujungiančiam Švediją su Baltijos valstybėmis, kurios iki šiol buvo nuo Europos Sąjungos energetikos rinkos atskirta sala. Daug tai ar mažai? Stiklinė pusiau pilna ar pusiau tuščia? Normaliomis aplinkybėmis, Vadovų Tarybos rezultatus, pasiektus susitarimus vertinčiau patenkinamai. Žinoma, mes tikėjomės daugiau, žinoma, tikėjomės, kad bus sutarta dėl geresnio Europos ekonomikos atkūrimo plano finansavimo. Tačiau, įvertinus visas apraiškas, nacionalizmo, protekcionizmo pasireiškimus, manau, kad pasiektas susitarimas neabejotinai yra gera solidarumo išraiška, ir norėčiau, kad tai būtų startinė pozicija, gera pradžia tolesniems darbams.

3-056

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – Señor Presidente, Presidente Barroso, sólo una Europa unida que priorice el crecimiento y el empleo mundial podrá liderar la acción internacional para recuperar la economía, reforzar la prevención y gestión de la crisis, mejorar la regulación de los sistemas financieros y apoyar a los países más vulnerables en esta primera crisis global.

El G20 representa a la mayoría de la población (dos de cada tres personas) y el 90 % de la actividad económica mundial; su responsabilidad es garantizar una triple respuesta concertada, eficaz y sostenida para relanzar la demanda y la economía productiva con inversiones de futuro, restablecer el crédito y promover una robusta regulación y supervisión financiera internacional que proporcione transparencia, estabilidad, incentivos adecuados, que elimine riesgos sistémicos y que garantice no volver al punto de partida.

Necesitamos un nuevo orden económico y un sistema de gobernanza global para el siglo XXI que corrijan las causas y desequilibrios origen de la crisis y promuevan, mediante una economía abierta y solidaria, el desarrollo sostenible.

3-057

Péter Olajos (PPE-DE). – Üdvözlöm a Tanács döntését a G20-as csúcson képviselő állásponttal kapcsolatban. Örülök, hogy vezető politikusaink felismerték, hogy a globális válságkezelő intézkedések és a klímaváltozás elleni harc szorosan összefüggenek.

Gordon Brown és Barack Obama elnökök zöld fejlesztési tervének, a „Green New Deal”-nek a lényege a gazdaságélénkítés összekötése a környezetvédelmi beruházásokkal, az energiahatékonyság növelésével és a környezetbarát technológiák támogatásával.

Nem osztozom azonban az Európai Tanács megállapításaival, miszerint a tavaly decemberben elfogadott európai gazdaságélénkítési terv végrehajtása megfelelően haladna. Bár a pozitív hatások csak később jelentkeznek a gazdaságban,

nem vitás, hogy a nagyszabású költségvetési csomag, amely az EU GDP-jének 3,3%-a – azaz több mint 400 milliárd euró –, új beruházásokat generál és munkahelyeket teremt majd.

Ahhoz azonban, hogy az EU alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdasággá alakuljon át, csak nagyon kis mértékben járul hozzá. Bár szavakban kiemelten kezeljük az energiahatékonyság javítását és az energiatakarékosságot, mégis nagyobb figyelmet és több pénzt az energiaszolgáltatók, az ellátási útvonalak diverzifikálása, valamint az uniós energiaügyi érdekek harmadik országokkal szembeni előmozdítása kap.

Fejlesztetni kell az energetikai infrastruktúrát, nem kétséges, de nem a fogyasztáscsökkentés rovására. Az Európai Unió továbbra is elkötelezett amellett, hogy vezető szerepet játsszon a koppenhágai globális éghajlat-megállapodásban. Ehhez azonban sürgősen meg kell állapodnunk a globális szén-dioxid-piac kiépítésében, a fejlődő országok pénzügyi kompenzálásában, a technológiai támogatásban, illetve a kapacitásépítésben, valamint végül a tagállamok közötti termegosztás elveinek tisztázásában.

3-058

Dariusz Rosati (PSE). – Mr President, I wish to begin by thanking the Czech Presidency for the successful summit. I think the summit has come up with a number of important decisions, but at the same time I am of the opinion that we need more, and we need to move faster.

When we go to the G20 meeting in London in a week's time, I have the impression that we are still too integrated to act alone and too divided to act together. I see three main priorities that we should focus on.

The first, of course, is jobs. Millions of people in Europe are afraid of losing their jobs and, frankly, I do not understand the position of the French President in opposing the summit: a fully fledged summit is something we need at this moment.

Second, I am happy that we managed to eliminate – partly, at least – protectionist tendencies. Nevertheless, they are still alive, and I think solidarity is the key.

The third point: the key is to restore confidence in the markets. I am not even of the opinion that there is too little money in the market; I think there is enough money. The problem is to transform this money into effective demand, and for that to happen we need to restore confidence among households and enterprises.

3-059

Mario Mauro (PPE-DE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Presidente Barroso, la questione del mix tra interventi di sostegno e stimolo e misure regolamentari è uno dei temi prioritari dell'agenda internazionale e le tensioni esistenti che riflettono le differenti strategie adottate dalle grandi economie per affrontare la crisi dovrebbero auspicabilmente trovare una forma di composizione al vertice del G20.

Non è un mistero, infatti, che a Washington si insiste sulla necessità di un ulteriore impegno collettivo per l'adozione di provvedimenti nazionali di stimolo della domanda e di rilancio dell'economia, mentre a Bruxelles presso la Commissione prevale la convinzione che si sia già fatto quanto utile e necessario sotto questo profilo e che si tratti ora soprattutto di attendere, di poter registrare i risultati degli interventi disposti dai governi degli Stati membri in funzione anticongiunturale.

Così come non è un mistero che da parte europea si ritenga ora necessario concentrarsi sull'obiettivo di restituire credibilità, stabilità e affidabilità ai mercati finanziari, anche con l'adozione di disposizioni più impegnative in materia regolamentare e di sistemi più efficaci di vigilanza del settore bancario e creditizio, mentre a Washington sembra prevalere una linea di prudenza sull'ipotesi di una riforma incisiva del quadro regolamentare e dei meccanismi di vigilanza.

Onestamente non credo sia utile contrapporre queste soluzioni, ma appunto farne un mix e in questo senso c'è bisogno soprattutto che prevalga la visione europea, nel senso di quel metodo europeo di cui è garante, e vorrei dire profeta, la Commissione. Non ho dubbi, signor Presidente Barroso, che lei è l'uomo giusto per dar corpo alle nostre speranze e portarci fuori dal guado.

3-060

Katrin Saks (PSE). – Ülemkogus lepiti kokku mitmes olulises asjas. Energia- ja lairibaprojektid ning otsus suurendada toetusfondi Ida-Euroopa riikidele on hea märk.

Aga minu jaoks üks märk sellest, mida Euroopa Ülemkogu saavutas või ei saavutanud, on see, mida ütles meie peaminister, kui Eestisse tagasi jõudis. Nimelt et Euroopa on tagasi pöördumas oma põhiväärtuste juurde. Ta viitas sellele, et Euroopas on lahtumas kirg edaspidiste stiimulpakettide osas ning on märk, et pöördutakse tagasi konservatiivse eelarvepoliitika juurde. Esindades ultraliberaalset parteid, pole tema seisukoht üllatuslik, küll aga peegeldab see üldisemat probleemi, et teatud ideoloogilise taustaga valitsusjuhid ei ole valmis tegema julgemaid samme, mis nõuavad visiooni, ja võtma vastu meetmeid, mis võivad sattuda konflikti nende ideoloogiliste uskumustega.

Paar päeva enne Euroopa Ülemkogu koosolekut kuulsime Nobeli preemia laureaadi Paul Krugmani käest, et Euroopa Liidu stiimulpakett ei ole võib-olla piisav. Mitte 400 miljardit, vaid 500 miljardit sel aastal ja kolm triljonit võib kokku olla vajalik. Niisiis meil on vaja solidaarset tegevust ja aktiivset tegutsemist, mitte nähtamatut kätt.

3-061

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – Señor Presidente, señor Presidente de la Comisión, empezaré lamentando que la Cumbre sobre Empleo, de mayo, haya sido sustituida por una reunión de la troika, por muy abierta que sea. Creo que esta decisión nos retrotrae a 1996, cuando las políticas de empleo se consideraban políticas de los Estados miembros.

En segundo lugar, en relación con la política monetaria, soy, como todo mi Grupo, partidario de la independencia radical del Banco Central, pero independencia no quiere decir inmunidad a las críticas.

Me gustaría comentar aquí que yo hubiera deseado que el Banco Central Europeo hubiese tenido más audacia a la hora de reducir los tipos de interés, teniendo en cuenta su impacto en las exportaciones europeas, y hubiese tenido más generosidad a la hora de fijar los plazos de devolución de los préstamos concedidos: la Reserva Federal presta a tres años; el Banco Central, solo a seis meses.

De nuevo en relación con la política monetaria, una observación: espero que los planes de rescate de las entidades financieras y los posibles planes de compra de activos tóxicos o dañados no se traduzcan en mejoras competitivas para los bancos que reciben ayudas respecto a aquellos que han tenido un mejor comportamiento y no las necesitan.

En materia de estímulos fiscales, hemos asistido a lo largo de la mañana a una gran discusión. ¿Es suficiente? ¿Es poco? ¿Hacen más los Estados Unidos que nosotros? Sea cual sea la conclusión de este debate, lo cierto es que estamos en presencia de los mayores estímulos fiscales que nuestra generación ha conocido desde 1929.

Y eso nos obliga a una coordinación entre los dos lados del Atlántico, coordinación que debe ser mucho más estrecha en dos temas: terminar la Ronda de Doha, para dar una señal en contra del proteccionismo a todo el mundo, y, en segundo lugar, un examen conjunto de los desequilibrios mundiales, que están en la raíz de esta crisis.

En materia de pacto de estabilidad, observo ciertas contradicciones en la postura de la Comisión. Las deudas de hoy son los impuestos de mañana y la Comisión debe velar por que las medidas nacionales estén conectadas con la Estrategia de Lisboa y no pongan en peligro la sostenibilidad de las finanzas. Por eso, debe seguir con enorme atención los planes para recuperar la ortodoxia de aquellos países que han –o hemos, digo, puesto que soy español– incurrido en el procedimiento de déficit excesivo.

Gracias, señor Presidente, por su generosidad con el tiempo, que no me ha pasado inadvertida.

3-062

Der Präsident. – Herr Kollege! Wir sind gegen Inflation beim Geld, wir sind auch gegen Inflation bei der Redezeit.

3-063

Pierre Pribetich (PSE). – Monsieur le Président, sur vingt-deux pages de conclusions du Conseil européen, seule une toute petite phrase aborde le problème de l'avenir du secteur automobile, d'une politique industrielle européenne. Est-ce là une réponse concrète – à la hauteur des enjeux – aux attentes de douze millions de travailleurs du secteur et aux angoisses de 6 % de la population active de l'Union européenne? Aucune proposition de plan européen, aucune perspective pour le secteur automobile, aucune volonté de coordination des politiques nationales.

Au sein de ce Parlement, au nom de la délégation socialiste française, le 19 novembre 2008, j'ai interpellé l'ensemble des acteurs européens responsables, en souhaitant un *new car deal*, une politique industrielle solidaire et structurée, de court, moyen et long terme, apportant une réponse coordonnée des États et de l'Union, rapide et efficace.

Quatre mois plus tard, après une résolution commune de plusieurs groupes, nous insistons de nouveau sur le futur du secteur automobile. Qu'attendez-vous pour réagir, pour agir, pour relever ce défi avant qu'il ne soit trop tard? Ce n'est pas de la rhétorique, Monsieur le Président du Conseil, c'est une demande d'action.

3-064

Harlem Désir (PSE). – Monsieur le Président, il est difficile de ne pas cacher sa déception à l'issue de ce sommet.

Si l'autosatisfaction et la fiction étaient des instruments de relance économique, effectivement, on pourrait parler d'un succès. Je sais que l'économie est en grande partie de la psychologie, qu'il faut essayer de recréer la confiance, mais enfin, quand la crise s'aggrave à ce point, que la récession s'approfondit dans tous les États membres, que le chômage explose, entendre le Conseil déclarer qu'il est confiant quant aux perspectives à moyen et long terme pour l'économie de l'UE et qu'il est déterminé à faire le nécessaire pour relancer l'emploi et la croissance, c'est quand même assez stupéfiant.

Déterminé à quoi? Déjà l'ordre du jour de ce Conseil a été expurgé de toutes les propositions qui auraient pu porter sur l'emploi. Cela avait été reporté au mois de mai. Finalement, le sommet pour l'emploi du mois de mai, au cours de ce Conseil, a lui-même été transformé en une simple réunion de la troïka. Il paraît que c'est le président Sarkozy qui a réussi à convaincre les autres États membres qu'il n'était pas nécessaire de faire des propositions pour l'emploi une priorité du fonctionnement de l'Union européenne. Cela nous rappelle un *opt out* qui avait déjà demandé auparavant par d'autres gouvernements, un gouvernement conservateur britannique, sur tout le volet emploi des traités européens.

Donc, aujourd'hui, M. Sarkozy demande un *opt out* des politiques de l'emploi. Ce qui serait inquiétant, c'est que cela déteigne sur l'ensemble des États membres. Je ne suis pas surpris outre mesure que votre Commission, Monsieur Barroso, qui a d'une certaine façon mis entre parenthèses l'agenda social européen pendant son mandat, qui a fait un *opt out* sur les priorités sociales et d'emploi de l'Union européenne et cédé à cette injonction qui vient d'un membre de votre majorité, PPE conservatrice, mais je crois que c'est tout à fait déplorable et que ce sont les travailleurs qui vont finalement payer les coûts de cette non-Europe en matière de coordination des politiques non seulement de relance, mais aussi des politiques d'emploi.

Fiction aussi que ces 400 milliards que vous additionnez, qui sont non seulement une addition de plans de relance nationaux, mais surtout de politiques qui ne sont même pas des politiques de relance nationales car c'est juste des fameux stabilisateurs économiques, c'est-à-dire l'accroissement des dépenses sociales liées à l'augmentation du chômage. Vous avez péniblement mis 5 milliards de plus sur la table.

Alors, je crois qu'aujourd'hui nous avons besoin, au contraire, d'un vrai plan de relance comme le font les États-Unis, qui ont mis plus de 780 milliards de dollars sur la table, et d'une coordination des efforts qui sont faits pour soutenir les travailleurs confrontés à la crise, la demande qui est aussi un facteur qui sera beaucoup plus efficace que l'autosatisfaction pour relancer la croissance, la confiance et le dynamisme de notre économie.

3-065

Elmar Brok (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Herr Kommissionspräsident! Sie werden sehen, dass es besser war, dass ich mich dort weggesetzt habe.

Erstens möchte ich im Gegensatz zum Kollegen Schulz sagen: Die tschechische Ratspräsidentschaft unter Ministerpräsident Topolánek war bisher eine hervorragende Ratspräsidentschaft.

(Beifall)

Und ich bin stolz darauf, dass dies die erste Ratspräsidentschaft aus einem früheren Warschauer-Pakt-Land war und ist, die alle Unterstützung verdient, um die Einigung Europas auch darin zu symbolisieren.

Der zweite Punkt, den ich ansprechen möchte: Wir sind jetzt in Bezug auf den Vertrag von Lissabon in einer schwierigen Situation. Ich möchte mich der Bitte anschließen, dass Ministerpräsident Topolánek und Oppositionsführer Paroubek sich jetzt zusammensetzen und verantwortungsvoll verhandeln. Denn es kann nicht sein, dass innenpolitische Gründe eine Bedeutung für das Schicksal von ganz Europa haben.

Und die letzte Bemerkung an Herrn Schulz: Brown hat eine Finanzmarktregelung verhindert, Brown und der deutsche Arbeitsminister Scholz von der SPD verhindern einen Kompromiss in der Arbeitszeitrichtlinie im Sinne des Beschlusses des Europäischen Parlaments. Herr Schulz soll uns nicht damit kommen, dass nur er sich für das soziale Europa einsetzt! Genau das Gegenteil ist der Fall!

3-066

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Criza economică afectează grav întreprinderile europene și pe cetățenii europeni. Economiiile statelor membre înregistrează un declin semnificativ, IMM-urile se desființează, iar angajații își pierd locurile de muncă.

Am transmis dlui Președinte Barroso, împreună cu alți colegi, o scrisoare cu privire la situația angajaților din industria metalurgică din România și Franța, care intră în șomaj tehnic cu plata a 70% din valoarea salariului, și am cerut regândirea condițiilor de acces la Fondul Social European și la Fondul European pentru Adaptare la Globalizare, pentru a-i sprijini mai mult pe angajații ce sunt grav afectați de criza economică și de pierderea locurilor de muncă.

Uniunea Europeană are nevoie de dezvoltare economică, cetățenii europeni au nevoie de locuri de muncă și de salarii decente. Planul european de redresare economică din noiembrie 2008 a rămas doar o declarație. Din păcate, eficiența energetică, care poate crea locuri de muncă, nu se regăsește în regulamentul din luna ianuarie.

3-067

Paul Rübig (PPE-DE). – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren! Auch ich möchte der tschechischen Ratspräsidentschaft gratulieren. Der gestrige Abschluss beim Roaming war sensationell. Davon haben die Bürgerinnen und Bürger Europas etwas.

Das Energie- und Gaspaket, das über die Runden gebracht wurde, und viele andere Punkte verhandelt die tschechische Ratspräsidentschaft aus unserer Sicht hervorragend. Das gilt auch für die Motivation der europäischen Bevölkerung, gerade in Zeiten der Krise jene zu belohnen, die sich überdimensional anstrengen. Deshalb sollten wir auch Kommissar Kovács unterstützen, mehr Vorschläge für progressive Abschreibungen zu unterbreiten. Wenn man annimmt, dass bis zum Jahr 2030 über tausend Milliarden Euro investiert werden sollen, um neue Kraftwerke zu bauen, dann sollte man heute schon damit beginnen. Das würde Arbeitsplätze und Wachstum auslösen.

3-068

Alojz Peterle (PPE-DE). – Gospodu predsedniku Sveta najprej iskreno čestitam k doseženim uspehom, ki jih je češko predsedstvo doseglo v izredno zahtevnih razmerah.

Danes smo slišali nekaj trših besed, vendar sem prepričan, da državljanov Evropske zveze ne zanima toliko, koliko bomo šli na levo ali na desno, ampak koliko bomo v naši politiki evropski, se pravi, kaj bomo učinkovito delali skupaj.

Pred nami sta predvsem dve nalogi: izkazovati socialni čut s solidarnostjo do najbolj prizadetih, hkrati pa podpreti tiste vlečne konje, ki nam lahko najbolj pomagajo preseči krizo. Krizo je treba izkoristiti za gospodarsko prestrukturiranje, ne samo v avtomobilski industriji. Gospodarska kriza je pokazala, kako nujno potrebujemo več koordinacije gospodarske politike, pa tudi močnejše skupne institucije, ki jih predvideva lizbonska pogodba.

V tem duhu pozdravljam konstruktivne predloge iz poročila de Larosièra glede institucij na finančnem področju.

3-069

Christian Rovsing (PPE-DE). – Hr. formand! Jeg vil gøre en bemærkning om de store tilskud, der ydes til virksomheder, som muligvis ikke overlever. Det har jo ingen mening at bede et antal arbejdere om at forblive i en virksomhed og betale disses lønninger med offentlige midler, hvis virksomheden lukker senere. De skulle have chancen for efteruddannelse, nyuddannelse og gå til virksomheder, der havde en chance for at overleve. Jeg synes, at vi i forbindelse med bilindustrien har lagt alt for lidt vægt på udviklingen af helt nye typer af biler, biler med brint, batteridrevne og fuelcelledrevne. Jeg tror, at en stor del af arbejdsstyrken kunne flyttes over til disse ting, og så vil de også have et job om 10 år.

3-070

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, let me make a brief summary from the perspective of the Council and the Czech Presidency.

3-071

Já myslím, že teď jsme v jakémisi pomyslném poločase českého předsednictví, a chci poděkovat těm z vás, kteří oceňovali vykonanou práci, a nebylo vás málo. Samozřejmě účta za vytrvalou práci sedm dní v týdnu 20 hodin denně v tomto smyslu potěší a to, k čemu jsme došli na Evropské radě minulý týden a rozhodnutí, která jsme tam učinili, jsou rozhodnutí zásadní a důležitá. Těm z vás, kteří máte určité pochybnosti, otázky, tak chci říci jedno. Nechte tato opatření, tato rozhodnutí pracovat, nechte ukázat, jak budou uvedena v život, protože já jsem přesvědčen, že mají svou sílu, mají svou působnost a zúročí se při potýkání se s touto největší hospodářskou krizí, která Evropskou unii postihla.

Konkrétní rozhodnutí ohledně 5 miliard na energetické projekty a broadband internet jsou důležitá. Jsou důležitá v kontextu plynové krize, protože tady ukazujeme, že Evropská unie je schopná krátkodobě jednat a reagovat na potřeby mnoha zemí v Evropě. Rozhodnutí týkající se 25 miliard na navýšení stropu tak, abychom byli schopni pomáhat zemím v Evropské unii, které se dostanou do potíží, je také velmi důležité. A rozhodnutí o 75 miliardách EUR, s kterými jedeme na schůzku G20 do Londýna, je jasným signálem, že Evropská unie je připravena převzít svůj díl odpovědnosti při reformě globálních finančních institucí. Chci zdůraznit také jedno a někteří z vás na to poukázali mimo rámec zasedání Evropské rady, tedy že v posledních týdnech probíhala mravenčí práce na některých legislativních návrzích a nikoliv náhodou, ale díky vytrvalé práci Rady pod vedením českého předsednictví se podařilo v triázích dosáhnout shody na zcela zásadních reformních návrzích. Energetický balíček o vnitřním trhu s energiemi, s plynem a s elektřinou, letecký balíček o revizi jednotného evropského nebe, silniční balíček, který modernizuje přístup na trh silniční dopravy včetně citlivého problému kabotáže, regulace roamingu a konečně i pesticidový balíček mohou být konkrétními výsledky práce za poslední dva až tři měsíce. A chci tady poděkovat i Evropskému parlamentu, protože je to společná práce mezi námi, Komisí a mezi Evropským parlamentem.

Jiný příklad: 10 let se jednalo bez jakýchkoliv výsledků o snížené sazbě DPH pro některé sektory s vysokou náročností nebo s vysokým podílem lidské práce a bylo to teprve pod vedením českého ministra financí v Ecofinu, kdy se podařilo dosáhnout dohody, která byla stvrzena nyní na Evropské radě. Mnoho z vás má řadu otázek, jak se budeme potýkat s problémem nezaměstnanosti. Znovu zdůrazňuji to, co tu říkal již premiér, platí dohoda mezi předsednictvím a Evropskou komisí, že 7. května se job summit v tom formátu, jak jsme se na Evropské radě shodli, bude konat a navrhne konkrétní opatření pro červnovou Evropskou radu. Čili budeme o tom mluvit dále.

Hodně vašich připomínek se týkalo problému otevřenosti Evropské unie. Chci zdůraznit, že pod našim předsednictvím u příležitosti 5. výročí velkého rozšíření Evropské unie se konala ve spolupráci s Evropskou komisí v Praze konference „Pět let poté“ a ta jasně prokázala na konkrétních číslech, které připravili odborníci z ekonomické oblasti, že rozšíření byl snad vůbec nejúspěšnější projekt v moderní historii Evropské unie a že se na těch pěti letech dá jasně dokázat, že to byl přínos pro nové i staré členské státy.

Východní partnerství: shodli jsme se na deklaraci, že budeme mít 7. května ustavující summit a pracujeme s jeho budoucími členy, jako je Ukrajina, tak, aby to skutečně byl úspěch pro Evropskou unii a konec konců pondělní konference na téma plynové infrastruktury, která se konala zásluhou Evropské komise v Bruselu a která dospěla k deklaraci ohledně modernizace plynové infrastruktury na Ukrajině tak, aby bylo zabráněno v budoucnosti podobným krizím jako v lednu tohoto roku, je dalším příkladem úspěšné práce.

Ty z vás, kteří mají jakékoliv pochybnosti, chci ujistit v jedné věci. Ano, máme doma problémy a dobře víme, kdo hlasování o nedůvěře inicioval. Byl to Jiří Paroubek, vůdce českých sociálních demokratů. My však jsme zodpovědná vláda, poradíme si s touto situací a není to jakýkoliv důvod k obavám. České předsednictví v poločase jistě může konstatovat, že ten druhý poločas bude stejně dobrý, jako byl ten první, stejně zodpovědný a na konci nepochybně budeme slavít stejné úspěchy, jako jste tu dnes vzpomínali, pokud jde o hodnocení práce za leden, únor a březen. Čili chci vás ujistit, bereme to vážně, bereme to zodpovědně, není jakýkoliv důvod k obavám.

3-072

President. – Mr Vondra, many colleagues have thanked the Czech Presidency for its contribution. I did so at the beginning, in the presence of Prime Minister Topolánek. I would like to thank you for your very committed personal contribution. We want to encourage you to continue as you have just said, so that the Czech Presidency will be as successful in its second half as it was in its first half. Good luck for the continuation of your work.

3-073

José Manuel Barroso, President of the Commission. – Mr President, let me once again underline the excellent cooperation that we have had with the Czech Presidency. The Czech Presidency is making a great effort for Europe in a very difficult situation and I think they deserve our full support.

Let me conclude. Whenever I conclude, I see crowds coming in to listen!

(Laughter)

Let me conclude by welcoming the broad support for the results of the European Council. There is not unanimity, but I think it is a fair assessment to say that by and large there was a recognition that it was an important set of conclusions, and I am encouraged by what I see as a shared sense of commitment by all three institutions – Parliament, the Council and the Commission – to join forces in order to pull Europe through the crisis.

We can be proud of what we have decided, but there should be no room for complacency. More has to be done, and we should keep our focus, but we will gain, we will succeed in these efforts if we show our confidence.

Confidence has to be the key word: confidence in our capacity to deliver what we have promised; confidence in action and implementation, and, as I said earlier, implementation, not gesticulation. Frankly, I do not believe that confidence will improve by announcing a new plan every month or every week. Confidence is improved if we concentrate on the implementation of what was collectively agreed and also on the effective coordination of these efforts.

Confidence is needed in our ability to push our regulatory agenda: without regulatory form we will not create the confidence that change will have a lasting effect.

Confidence is needed in the validity and the solidity of the euro area and our ability to mobilise the necessary support for every Member State in the euro area or outside the euro area which needs it.

There is also a need for confidence in our shared commitment to preserve our particular brand of social market economy, and in our long-term agenda for a low-carbon economy. I really believe that it is not with self-defeating speeches and some kind of inferiority complex regarding the United States of America that we will succeed.

In fact, what I see today is that the Americans are coming closer to what have been traditionally European positions. Americans are coming closer to our position regarding the fight against climate change, and we welcome that. Americans are coming closer to the need to reinforce the welfare system.

Therefore, I really do not believe that the debate I sometimes hear – suggesting that Americans and Europeans are coming with very different approaches to the crisis – is a helpful debate. On the contrary, what we are seeing is increased

convergence between Europe and the United States and hopefully others – because it is not just for us and the Americans – and that is why I am confident about a positive result of the G20 Summit.

I think it is important to believe that it is with ourselves and not with others that we will solve the situation. It is important to have confidence in what are the European instruments, and this enlarged Europe, with our coordinated action in fighting this recession, will be in a position to respond to the most important concerns of our citizens, including, of course, the one that is my first concern, i.e. rising unemployment.

To conclude, that is why I think we should build on what was already agreed and focus now on implementation, with strong coordination and a strong commitment to concrete results.

(Applause)

3-074

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 142)

3-074-500

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Îmi exprim susținerea pentru deciziile adoptate la recentul Summit al Uniunii Europene, desfășurat la Bruxelles. Este de apreciat în special necesara decizie de majorare a fondului de urgență de la 25 la 50 de miliarde de Euro, fond creat special pentru statele Europei Centrale, care se confruntă cu crize ale balanțelor de plăți.

După măsurile adoptate pentru protejarea statelor zonei Euro în fața crizei mondiale, această decizie reprezintă o dovadă concretă a solidarității Uniunii și a puterii sale de a ajuta statele din afara zonei Euro pentru a depăși criza economică. După Ungaria și Letonia, România a devenit al treilea stat al UE care apelează la fondul de urgență, deoarece era afectată de un puternic dezechilibru al balanței de cont curent și de incapacitatea de a obține noi împrumuturi de la creditorii străini.

Instituțiile UE au obligația de a răspunde așteptărilor cetățenilor europeni, care sunt greu afectați de criză. Numai solidaritatea europeană, cooperarea transatlantică și măsurile eficiente pot conduce la depășirea crizei mondiale.

3-075

Genowefa Grabowska (PSE), na piśmie. – Mój kraj, Polska, jest szczególnie zainteresowany dobrym zarządzaniem nowym unijnym programem, jakim jest partnerstwo wschodnie. Dotyczy on bowiem naszych sąsiadów, zarówno tych najbliższych, jak Białoruś, Ukraina i Mołdowa, jak i tych dalszych – Armenii, Azerbejdżanu czy Gruzji.

Uważam, iż poprzez partnerstwo wzmocnimy zewnętrzną politykę UE, doprowadzimy do prawdziwej integracji gospodarczej między Unią, a jej wschodnimi partnerami i zapewnimy współpracę opartą nie tylko na zasadach gospodarki rynkowej, ale także na poszanowaniu wspólnych wartości, takich jak demokracja, praworządność i respekt dla praw człowieka. Mamy przecież konkretne, wspólne cele: stworzenie stref wolnego handlu, promowanie mobilności obywateli krajów partnerskich, poprawę zdolności administracyjnych, współpracę w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, zwłaszcza co do długoterminowych dostaw i tranzytu energii.

Ze strony UE mamy więc klarowną wizję partnerstwa. Teraz oczekujemy odpowiedzi od sześciu państw bezpośrednio nim zainteresowanych. Wyrażam nadzieję, że 7 maja br. Rada Europejska oficjalnie zainicjuje to przedsięwzięcie, równie ważne dla UE, jak i dla obywateli wszystkich krajów w nim uczestniczących.

3-076

András Gyürk (PPE-DE), írásban. – Üdvözlendő fejlemény, hogy az Európai Unió a gazdaságélénkítő csomag keretében 3,5 milliárd eurót különít el kulcsfontosságú energetikai beruházásokra. Úgy vélem, ez fontos lépés a közös energiapolitika irányába. A végleges támogatási listán jól tükröződik, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok a januári gázválság nyomán végre felismerték a hálózatok összekapcsolásában rejlő előnyöket. Az összeköttetések megerősítése elsősorban azért fontos, mivel ezáltal a tagállamok könnyebben siethetnek egymás segítségére ellátászavarok esetén.

Szeretném ugyanakkor felhívni a figyelmet arra, hogy a támogatott beruházások végleges listáját ellentmondások is övezik. Mindenekelőtt csorbát szenvedett a regionális egyensúly elve. Éppen azok a tagországok részesülnek ugyanis kevesebb forrásból, amelyeket a leginkább érintett a januári gázválság. Másodsorban, a gazdaságélénkítő csomag egészéhez képest csekély források állnak majd rendelkezésre az alternatív szállítási útvonalak megerősítésére. Úgy vélem, méltatlan viták övezték a Nabucco kérdését. A szóban forgó gázvezeték az Unió egészének ellátásbiztonságát erősítené, így megépülése közös érdek. Végül, de nem utolsósorban, a támogatási listán nem jutnak szóhoz az energiahatékonysággal kapcsolatos beruházások. Az EU ezzel éppen a csomag eredendő célkitűzését, a munkahelyteremtést teszi zárójelbe.

A fentiek miatt az Európai Parlament álláspontjában nagyobb szerepet kell kapnia a regionális egyensúly elvének, csakúgy, mint az alternatív szállítási útvonalaknak és az energiahatékonysági beruházásoknak.

3-077

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris. – Decizia Consiliului European privind finanțarea pentru Nabucco, cât și declararea lui ca proiect energetic prioritar reprezintă soluțiile corecte și oportune în această problemă.

Înainte de reuniunea Consiliului, am depus o propunere de rezoluție prin care atrăgeam atenția asupra pericolului pe care îl prezintă reducerea finanțării pentru Nabucco. Trebuie să fim conștienți că proiectul conductei de gaz Nabucco are o importanță strategică pentru securitatea aprovizionării cu gaz în Europa, fiind singurul proiect care asigură diversificarea atât a furnizorilor, cât și a traseelor de distribuție.

3-078

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – EU:n huippukokouspäätöksiin kuului sosiaaliseen vuoropuheluun tarkoitettun kevään ylimääräisen huippukokouksen luonteen muuttaminen niin, että siinä EU-maiden johtajia edustaa vain puheenjohtajatroikka kaikkien jäsenmaiden johtajien sijasta. Päätös osoittaa mielestäni välinpitämättömyyttä sosiaalisen Euroopan tulevaisuutta kohtaan tavalla, joka ei voi olla tyydyttävä kokoukseen valmistautuneiden työmarkkinajärjestöjen kannalta. Toivottavaa olisikin, että mahdollisimman moni valtionjohtaja osallistuisi kokoukseen.

3-079

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Η συζήτηση στο ΕΚ επιβεβαιώνει ότι οι πολιτικές δυνάμεις του κεφαλαίου και του ευρωμονόδρομου στηρίζουν την επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων στα πλαίσια της στρατηγικής της Λισσαβόνας και της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς. Προωθούν την στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου και της ΕΕ να ρίξουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ και το Σύμφωνο Σταθερότητας αποτελούν το εφιαλτήριο για την ολομέτωπη επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα και στο εισόδημα της λαϊκής οικογένειας με πρόσχημα τη μείωση των ελλειμμάτων. Οι πρόσφατες αποφάσεις της Επιτροπής για διαρκή περιορισμό των δαπανών θα έχουν οδυνηρές συνέπειες για τη Δημόσια Υγεία και περιθάλψη, τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και τις συντάξεις που σε συνδυασμό με την απαίτηση αύξησης της φορολογίας θα περιορίσουν δραστικά το βιοτικό επίπεδο των λαϊκών στρωμάτων.

Η προτεινόμενη ως διέξοδος της κρίσης στην πράσινη οικονομία, την ενέργεια, τα ευρυζωνικά δίκτυα και την καινοτομία στοχεύουν στην επέκταση του κεφαλαίου σε νέους κερδοφόρους τομείς και όχι στην προστασία του περιβάλλοντος και την ικανοποίηση λαϊκών αναγκών.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχτούν καμία θυσία για τα κέρδη της πλουτοκρατίας, αλλά να περάσουν στην αντεπίθεση οργανώνοντας την πάλη τους, να καταδικάσουν τα κόμματα του Μάαστριχτ και του ευρωμονόδρομου και να στείλουν μήνυμα ανυπακοής στην ΕΕ στηρίζοντας το ΚΚΕ και στις ευρωεκλογές του Ιούνη.

3-080

IN THE CHAIR: DIANA WALLIS
Vice-President

3-081

Jean-Marie Le Pen (NI). – Madame la Présidente, Mesdames, Messieurs, notre collègue, M. Schultz, président du groupe socialiste, a l'intention de faire modifier le règlement de cette Assemblée, sous le prétexte que je pourrais être, dans la prochaine Assemblée, le doyen de celle-ci. Mais, pour soutenir son

(Le Président interrompt l'orateur)

3-082

President. – That is not a point of order.

3-083

Jean-Marie Le Pen (NI). – Madame le Président, Mesdames, Messieurs, M. Schulz a articulé, à cette occasion, des affirmations diffamatoires et m'a accusé du crime de blasphème. Je tiens à dire que cette argumentation est fautive et que je me suis borné à dire que les chambres à gaz étaient un détail de l'histoire de la guerre mondiale, ce qui est une évidence.

(Mouvements divers)

Je rappelle qu'à cette occasion, Madame le Président, j'ai été condamné à 200 000 euros de dommages et intérêts, ce qui prouve l'état dans lequel se trouvent la liberté d'opinion et la liberté d'expression en Europe et en France. Vos cris ne masqueront pas votre responsabilité dans la crise qui est celle de l'euromondialisme, dont vous êtes les partisans. Alors, je vous en prie, laissez-moi parler.

Je demande, Madame le Président, au président du groupe socialiste de bien vouloir formuler des excuses pour une accusation qui est mensongère.

3-084

Martin Schulz (PSE). – Frau Präsidentin! Es ist ganz einfach. Wer nicht möchte, dass dieser Mann die feierliche Eröffnungssitzung des Europäischen Parlaments leitet, der sollte meinem Antrag auf Änderung der Geschäftsordnung zustimmen!

(Beifall)

3-085

3 - Voting time

3-086

President. – The next item is the vote.

(For the results and other details on the vote: see Minutes)

3-087

3.1 - Common consular instructions: biometric identifiers and visa applications (A6-0143/2009, Sarah Ludford) (vote)

3-088

3.2 - Community guarantee to the European Investment Bank (A6-0109/2009, Esko Seppänen) (vote)

3-089

3.3 - The performance and sustainability of the European aviation system (A6-0002/2009, Marian-Jean Marinescu) (vote)

3-090

- Before the vote:

3-091

Marian-Jean Marinescu, Raportor. – Parlamentul a ajuns la un acord cu Consiliul și acest acord este sprijinit de cinci grupuri politice, și mă refer la cele două rapoarte care urmează.

Datorită depunerii de amendamente de către doi dintre colegii noștri – ca o paranteză, conținutul acestor amendamente este deja inclus în compromisul aprobat cu Consiliul – trebuie să votăm astăzi asupra câtorva articole.

Reguli pe care eu le consider incorecte au făcut ca ordinea de vot să includă la unele articole mai întâi textul Comisiei TRAN, și apoi textul de compromis. Vă rog să votăm astăzi textul compromisului, așa cum este el sprijinit de cele cinci grupuri politice, astfel ca cele două regulamente să intre în vigoare până la sfârșitul acestei legislaturi.

3-092

President. – Thank you for your comments. We will in fact get to where you would like to be by following the voting list and voting on the amendments.

3-093

3.4 - Aerodromes, air traffic management and air navigation services (A6-0515/2008, Marian-Jean Marinescu) (vote)

3-094

3.5 - Novel foods (A6-0512/2008, Kartika Tamara Liotard) (vote)

3-095

3.6 - Substances that deplete the ozone layer (recast) (A6-0045/2009, Johannes Blokland) (vote)

3-096

3.7 - The ABB-ABM method as a management tool for allocating budgetary resources (A6-0104/2009, Kyösti Virrankoski) (vote)

3-097

3.8 - Mid-term Review of the 2007-2013 Financial Framework (A6-0110/2009, Reimer Böge) (vote)

3-098

3.9 - EC-Cariforum States Economic Partnership Agreement (vote)

3-099

- Before the vote on Amendment 13:

3-100

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Madam President, regarding Amendment 13, to be added after paragraph 22, I would like to have this amendment considered as an addition instead of as a replacement of the original text. On that condition, we could support it.

In fact, if you allow me, this same amendment and exactly the same proposal from my group would apply to one amendment in almost every report we need to vote on. I do not know whether I can read a list of those amendments, or if you want me to stand up in each case with exactly the same request. It is up to you.

3-101

President. – Mr Guardans Cambó, we will take this as a test case. I have to ask those who proposed the amendment if they are in agreement with your addition.

3-102

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Madam President, the answer is ‘yes’.

3-103

*(The oral amendment was accepted.)**- Before the vote on Amendment 2:*

3-104

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Madam President, I have an oral amendment here to Amendment 2, namely the deletion of the last sentence for the sake of accuracy, because it is not accurate any more. We would delete the sentence ‘Considers that this monitoring should start after the adoption of each interim EPA’. This does not apply in this case. This is a full EPA, not an interim EPA, so for reasons of factual reality we would like to delete this sentence.

3-105

(The oral amendment was accepted.)

3-106

3.10 - EC-Côte d'Ivoire stepping stone Economic Partnership Agreement (vote)

3-107

3.11 - EC-Ghana Economic Partnership Agreement (vote)

3-108

3.12 - EC-Pacific States Interim Partnership Agreement (vote)

3-109

- Before the vote on Amendment 8:

3-110

Glyn Ford (PSE). – Madam President, to save time the Socialists are prepared to accept Amendments 8 and 10 as additions, but we will vote against if they are not accepted as additions by the PPE-DE Group.

3-111

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – Je suis d'accord sur cette procédure.

3-112

(The proposal was accepted.)

3-113

- Before the vote on Amendment 19:

3-114

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – Madame la Présidente, sur le paragraphe 39, l'amendement 19 de compromis paraîtrait acceptable à notre groupe si nous pouvions rajouter, concernant les acteurs non étatiques, "la participation". Cela donnerait l'amendement suivant: "39 bis. souligne en particulier le rôle essentiel des parlements des pays ACP et la participation des acteurs non étatiques dans le suivi et la gestion des APE", le reste sans changement.

Je crois savoir que le rapporteur Glyn Ford est d'accord.

3-115

(The oral amendment was accepted.)

3-116

3.13 - EC-SADC EPA States Interim Economic Partnership Agreement (vote)

3-117

– Before the vote on Amendment 13:

3-118

Kader Arif (PSE). – Madame la Présidente, si l'amendement 4 était une addition, le 14 et le 8 ne devraient pas tomber et donc, on aurait voté sur le 14 et sur le 8.

3-119

President. – The feeling is that the amendment with the addition covers the whole of the text. If you really want to vote on the original text, we can go back, but the general mood seems to be to carry on, I think.

3-120

Robert Sturdy (PPE-DE). – Madam President, I am quite happy to carry on. I think it is covered.

3-121

President. – We will therefore keep going.

3-122

3.14 - EC-Eastern and Southern African States Economic Partnership Agreement (vote)

3-123

3.15 - EC-EAC Partner States Economic Partnership Agreement (vote)

3-124

3.16 - EC-Central Africa stepping-stone Economic Partnership Agreement**(vote)**

3-125

3.17 - Economic Partnership Agreement between the EC and Cariforum (A6-0117/2009, David Martin) (vote)

3-126

– Before the vote:

3-127

David Martin, rapporteur. – Madam President, I know how attached colleagues are to their lunches – or should that be the other way round, I am not sure – but I want to take just two minutes.

On Monday evening we had a very important debate on whether or not we can give assent on CARIFORUM. The Commission and the Council – and it is important that both institutions made these commitments – promised us that, in terms of aid promises, they would deliver on the quality of the aid and in a timely fashion. They assured us that nothing in the EPA would affect the Caribbean countries' access to medicines. They assured us that the application of the most-favoured-nation clause would not in any way impact on South-South trade and that the five-year review at the end of the first phase of this EPA would be a genuine review that would take into account development objectives.

On the basis of these promises – and on the condition, of course, that these are now written into the record of this Parliament and that both the Council and the Commission promise to honour and obey these commitments – I believe that this House, with a massive majority today, can now give assent to the Caribbean EPA.

I would like to thank Commissioner Ashton for her immense cooperation on this, the flexibility that she has shown, and her commitment. The fact that she is here for this vote says much about her. This vote was scheduled for Tuesday. I know she gave up vital commitments to be here today and she has made vital commitments to this Parliament. I want to thank the Commission for their cooperation, and ask Members to vote for assent.

3-128

Helmuth Markov (GUE/NGL). – Frau Präsidentin! Meine Damen und Herren, das ist ein Antrag zur Geschäftsordnung. Ich möchte aus dem Brief zitieren, den Präsident Pöttering an mich als Vorsitzenden des Ausschusses für internationalen Handel geschrieben hat. Ich zitiere nicht den ganzen Brief, keine Sorge.

3-129

‘The interpretation of Rule 47 by AFCO to which you refer was announced at Parliament’s sitting of 18 February 2009, and, in the absence of objections, was deemed adopted. [...] The proposals concerning the two EPAs [i.e. the reports by David Martin and Erika Mann] were formally announced and referred to your committee [i.e. the Committee on International Trade] only at the sitting of 19 February 2009. In the light of the above interpretation, it will no longer be possible to apply Rule 47 in relation to those two procedures, nor to any further procedures.’

3-130

Daraus folgt, dass in den offiziellen Dokumenten alle Verweise auf Artikel 47 zu streichen sind. Das bezieht sich sowohl auf das Deckblatt des Dokuments als auch auf das Inhaltsverzeichnis, auf die Seite der Stellungnahme und auch auf die Verfahrensseite, die letzte Seite des INTA-Ausschusses. Ich bitte, das in das Protokoll aufzunehmen.

3-131

President. – Thank you Mr Markov. In fact I had to inform the House that there is a corrigendum to all language versions of this report deleting the reference to Rule 47. What you have stated will therefore be dealt with. As we seem to be in agreement, we can proceed.

3-132

3.18 - Stepping-stone Agreement towards an Economic Partnership Agreement between the EC and Côte d'Ivoire (A6-0144/2009, Erika Mann) (vote)

3-133

– *Before the vote:*

3-134

Erika Mann, rapporteur. – Madam President, I will be very brief. I would just like to thank my colleagues and to recommend a positive vote in the assent procedure. However, I would love to have Commissioner Ashton’s confirmation again on the points we raised during our debate on Monday – specifically, Commissioner, when you committed yourself to giving the same preferences to Côte d’Ivoire that you had already accepted for SADC. You are nodding – perfect! Thank you so much.

3-135

President. – We have agreement, so we will continue with the vote.

3-136

3.19 - EIB and EBRD annual reports for 2007 (A6-0135/2009, Gay Mitchell) (vote)

3-137

3.20 - Future of the car industry (vote)

3-138

– *Before the final vote:*

3-139

Martin Schulz (PSE). – Frau Präsidentin! Ich beziehe mich auf Artikel 146 unserer Geschäftsordnung und danke Ihnen, dass Sie mir das Wort dazu erteilen. Ich bitte vor allen Dingen die Kolleginnen und Kollegen aus der Bundesrepublik Deutschland um Verständnis dafür, dass ich jetzt das Wort erbitte.

Zu Beginn dieser Abstimmung hat der Abgeordnete Jean-Marie Le Pen das Wort ergriffen. Herr Le Pen hat in seiner Wortmeldung wiederholt, dass die Existenz von Gaskammern in Auschwitz ein Detail der Weltgeschichte sei. Unter Bezug auf Artikel 146 unserer Geschäftsordnung, der beschreibt, in welcher Form Abgeordnete dieses Hauses sich hier zu betragen haben, bitte ich das Parlamentspräsidium zu prüfen, ob eine solche Aussage in einer Abgeordnetenversammlung zulässig ist, die dem Geist der Versöhnung und der Verständigung und dem Respekt vor den Opfern, insbesondere des Hitler-Faschismus, verpflichtet ist. Ich wäre dankbar, wenn das Parlamentspräsidium über entsprechende Maßnahmen beraten würde.

(Beifall)

3-140

Joseph Daul (PPE-DE). – S'il vous plaît, un peu de respect pour les victimes qui ont disparu à Auschwitz et ailleurs. Nous avons encore deux minutes. Un tout petit peu de respect.

Je voudrais simplement dire que je suis totalement d'accord avec M. Schultz et que ce que nous avons entendu aujourd'hui, dans cet hémicycle, est déplacé.

(Applaudissements)

3-141

– *After the final vote:*

3-142

Bruno Gollnisch (NI). – Madame Wallis, il est extrêmement regrettable que vous ayez donné la parole à M. Daul et à M. Schulz, sans me la donner. Il est vrai que vous avez témoigné dans un rapport que vous étiez la spécialiste de l'interprétation du règlement à géométrie variable.

Alors, je voudrais, dans la ligne simplement de ce qu'a dit M. Schulz, proposer que l'on débaptise le bâtiment Winston Churchill, puisque dans ses mémoires consacrés à l'histoire de la Deuxième Guerre Mondiale, en douze volumes, Winston Churchill n'a pas écrit une ligne sur l'histoire des chambres à gaz.

3-143

4 - Explanations of vote

3-144

Oral explanations of vote

3-145

- Report: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

3-146

Daniel Hannan (NI). – Madam President, defined external frontiers are the essential attribute of nationhood. All sorts of other functions can be devolved to local government, or indeed delegated to international associations, but a state that no longer determines who can cross its borders and settle on its territory is no state at all.

Euro-federalists – including the author of this report, the good Baroness Ludford – well understand this point, which is why for the past five years their chief endeavour has to be harmonise justice and home affairs. Under the splendidly Orwellian, Ministry-of-Truth-style title, ‘the area of freedom, security and justice’, they have harmonised immigration and asylum, they have created a European public prosecutor, a pan-European magistracy, a single system of criminal justice and even, in Europol, a common police force. Of course, from their point of view – the view of those who want a single European state – so far, so logical, but I wish they would have the courage and the courtesy to ask the people first and to put the Treaty of Lisbon to a vote. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

3-147

3-148

Alexander Alvaro (ALDE). – Madam President, I would ask the President of the House to consider, in spite of what Martin Schulz said, that we should follow Voltaire, especially as I come from a Liberal group: even if I did not share an iota of what this person had to say, I consider that he has the right to express his view – as those two had. I believe in equal treatment, and we can deal with an opinion. We should not take away the right of free speech on this issue, even if I do not agree at all with what he has to say.

3-149

President. – Thank you, Mr Alvaro. I made it clear that I had every intention of giving Mr Gollnisch the floor, but I wanted to conclude the vote.

3-150

- Report: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

3-151

Daniel Hannan (NI). – Madam President, we have just voted to double the capital of the European Investment Bank. It is worth standing back and asking, ‘What is the European Investment Bank for?’ In theory it is there to make soft loans available to struggling businesses, but who are, in fact, the recipients?

In the 1990s, the single largest beneficiary of EIB largesse in the United Kingdom was British Airways, which is hardly a small firm operating within tight profit margins. I cannot help noting parenthetically that, throughout this period, British Airways was also a chief sponsor of the campaign to get Britain into the euro.

I stand back and ask again: what is the purpose of the European Investment Bank? I think the answer to that question is that the purpose of the EIB is the employment of its own employees. It has become part of the Brussels racket, this massive mechanism for taking money from the taxpayer and distributing it to those fortunate enough to be employed within the system. The EU may once have been an idealistic – or at least an ideological – project, but it has long since become a handy way to make a living, which of course is what makes it so wretchedly hard to dislodge.

3-152

- Report: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

3-153

Michl Ebner (PPE-DE). – Frau Präsidentin! Dem Kollegen Hannan würde ich gerne noch sagen, dass die Europäische Zentralbank auch deshalb gut ist, weil wir keine Geldentwertung in der Form hatten, wie sie z. B. das britische Pfund in den letzten Monaten bedauerlicherweise erfahren hat. Dies ist vielleicht doch ein Zeichen dafür, dass er seine Positionen überdenken sollte.

Doch zum Bericht Marinescu: Ich habe bewusst für den Bericht Marinescu gestimmt. Ich glaube, dass funktionale Luftraumblöcke die richtige Antwort auf die Herausforderungen von heute sind. Sie kommen spät, aber sie kommen doch. Das ist ein großer Vorteil bei der Verringerung von Warteschleifen, gegen verstopfte Korridore, für die Umwelt und gegen die Verteuerung der Flugkosten. Aus diesem Grund glaube ich, dass die Flugsicherungsdienste hier eine gute Arbeit leisten werden.

3-154

- Report: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2009)

3-155

Michl Ebner (PPE-DE). – Frau Präsidentin! Es sei mir dies die Gelegenheit, nicht nur zu erklären, dass ich dafür gestimmt habe, sondern auch auf ein Thema hinzuweisen, das mir sehr am Herzen liegt, und zwar die Problematik der Besteuerung von Flugbenzin. Diese Thematik wird immer noch aufgrund des Chicagoer Abkommens von 1944 geregelt. Es ist nicht verständlich, wieso wir uns immer noch an diese Regelung halten müssen bzw. dass die Vereinigten Staaten uns hier etwas aufdrängen oder nicht zulassen, dass wir etwas ändern, das eigentlich schon seit langer Zeit hätte geändert werden müssen, weil es eine Ungleichbehandlung darstellt, dass Benzin für Autos, für Transportmittel usw. besteuert wird, Flugbenzin aber nicht. Das ist eine Wettbewerbsverzerrung, und wir könnten zumindest in einer Übergangsphase in der Union der 27 zu einer Besteuerung von Flugbenzin und zu einer besseren Wettbewerbssituation kommen.

3-156

- Report: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2009)

3-157

Anja Weisgerber (PPE-DE). – Frau Präsidentin! Die Verordnung zu neuartigen Lebensmitteln bringt uns die Harmonisierung der Zulassung und Verwendung dieser neuartigen Lebensmittel und Lebensmittelzutaten in der Europäischen Union. Das ist ein wichtiger Schritt für eine flächendeckende Gewährleistung der Nahrungsmittelsicherheit. Ohne die Verordnung hätten wir keine Kontrolle und keine Beschränkung der Zulassung. Wir sorgen mit dieser Verordnung für strenge Kriterien, die dem Schutz der Verbraucher dienen. Die Europäische Behörde für Lebensmittelsicherheit wird bei der Zulassung letztendlich über die Sicherheit dieser neuartigen Lebensmittel entscheiden, und dadurch bekommen wir die europaweite Harmonisierung.

Neben Sicherheitsbedenken sind aber auch ethische Fragen in Bezug auf neuartige Lebensmittel sehr wichtig. Dazu zähle ich die Frage der Vermeidung von Tierversuchen oder auch die Verhinderung des Einsatzes von geklonten Lebensmitteln. Deswegen begrüße ich es sehr, dass diese ethischen Aspekte bei der Zulassung Berücksichtigung finden. Wir möchten, dass im Falle ethischer Vorbehalte eine Stellungnahme der Europäischen Gruppe für Ethik der Naturwissenschaften und der neuen Technologien berücksichtigt wird.

Ich bedanke mich dafür, dass dies aufgenommen wurde. Ich konnte deswegen dem Gesamtbericht zustimmen.

3-158

- Report: Reimer Böge (A6-0110/2009)

3-159

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – Señora Presidenta, aprovechando que hablamos de presupuesto, entiendo que debemos mentalizarnos para que el próximo año se negocie la continuidad de las ayudas al carbón, fuente autóctona de energía imprescindible.

Y lo digo con la antelación debida, porque, de forma improcedente, algún alto funcionario, confundiendo a la opinión pública, se permitió opinar en sentido contrario, filtrándolo a una publicación económica.

Nada de eso. Habrá que seguir apoyando, después de 2012, al carbón de mi país y quiero que conste así en el diario de sesiones. Limitense, señores funcionarios, a cumplir con el plan vigente y, luego, a partir de 2012, con el instrumento que empecemos a negociar con el sector el año que viene.

3-160

Mario Borghesio (UEN). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il Parlamento europeo, in veste di autorità di bilancio, deve contribuire con le sue valutazioni alla revisione del quadro finanziario 2007-2013.

Mi permetto di sollecitare l'attenzione del relatore, ma anche della Presidenza, soprattutto della Presidenza, perché si faccia luce, al fine appunto di queste valutazioni, su una questione che sta emergendo ed è quella del *default* non so se totale o parziale del fondo pensione integrativo volontario dei parlamentari europei.

È vero o non è vero che mancano dei fondi, che sono stati fatti degli investimenti su fondi lussemburghesi, Dio sa quali? È vero o non è vero che gli organi competenti del fondo, che dovrebbe essere controllato dal Parlamento europeo, hanno investito in fondi che hanno recepito quella porcheria finanziaria della quale ci stiamo occupando?

Io non vorrei, ma la mia preoccupazione non è la mia pensione o quella degli altri parlamentari, la mia preoccupazione è che il contribuente europeo sia costretto domani, tramite il Parlamento europeo, a richiedere dei fondi aggiuntivi all'Unione europea per sanare un buco la cui responsabilità deve essere attribuita e pagata da chi l'ha fatto. Siamo un organo di controllo, controlliamo prima noi stessi e le nostre attività e i fondi pagati dal Parlamento europeo e dai parlamentari europei.

3-161

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Madam President, it is always a pleasure to be present with you in explanations of votes. People will start to talk soon.

The current financial crisis has highlighted the problems of having such a long period for a financial framework. Who, a couple of years ago, would have foreseen the extent of the damage caused by the credit crunch and its consequences? I believe that this review gives us in this House a big opportunity and exposes a problem. The problem exposed is one that, actually, we have created.

There is now a new industry that has been built in Brussels. It is not a manufacturing industry, although it does create some jobs. It is an industry driven by lobbyists and especially NGOs. It is quite a sinister trade. It is essentially self-perpetuating. The Commission consults NGOs on a subject, the NGOs call for action, they lobby MEPs to give political support for this call, the Commission eventually runs a programme in the subject area and – yes, you've guessed it! – the NGOs who told the Commission this programme was needed bid to run the programme itself. This was an opportunity wasted because we could have said that we are not going to do this in the future.

3-162

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, het verslag Böge is één groot pleidooi voor meer middelen voor de Europese Unie en dat is natuurlijk geen verrassing. Maar wat mij bijzonder stoort, is dat we hier opnieuw een verslag hebben dat expliciet verwijst naar het Verdrag van Lissabon, terwijl dat verdrag nietig is na het referendum in Ierland. En omdat de Ieren zagezegd verkeerd hebben gestemd in hun referendum, moeten ze in het najaar opnieuw naar de stembus. Welnu, men zou hier in het Europees Parlement ten minste het fatsoen moeten hebben om te wachten op het oordeel van de kiezers alvorens men hier teksten goedkeurt die verwijzen naar het Verdrag van Lissabon. We hebben hier gisteren nog een verslag goedgekeurd over de dialoog met de burger in Europa. Welnu, als we van die dialoog echt werk willen maken, dan moeten we ten minste respect kunnen betuigen voor het oordeel van de kiezers.

3-163

Jim Allister (NI). – Madam President, I voted against this report for two reasons. Firstly, because of its imprudent and reckless demands for even more funds for wasteful EU expenditure – which for the United Kingdom, of course, means demands for an even higher annual net contribution, driving us into further deficit.

The second reason I voted against this report is the presumption it makes on the implementation of the Lisbon Treaty, with no regard to that Treaty's failure to meet the ratification test set for it. Moreover, Lisbon itself would of course ratchet up expenditure through pursuit of new competences and new ventures, such as lavish waste on the space policies which would come within its ambit and further policies linked to climate change. So for those reasons I voted against this report.

3-164

Neena Gill (PSE). – Madam President, I welcome this review of the financial framework, although I was disappointed that the amendment calling for a radical reform of the common agricultural policy was defeated in the vote today. I believe there is an urgent need to reform the EU's financing system, and it is regrettable that many of the funding streams are old and historical commitments with little value added.

We do not prioritise new issues which do not have sufficient resources. We urgently need to finance energy and climate-change programmes and invest significantly in green technologies. My biggest concern, however, is for heading 4, which has been chronically underfinanced for many years. Whilst the European Union aspires to be a major global player, this is totally undermined by the lack of resources to meet those objectives. I am also concerned that there is a policy of outsourcing all external funding programmes. As a result, this has a detrimental impact on the EU's role as a global player in developing countries. Nevertheless, I did support this review.

3-165

- Motion for a resolution: B6-0141/2009 (EPA - Cariforum States)

3-166

Marian Harkin (ALDE). – Madam President, I want to comment on Amendment 9 to the resolution on CARIFORUM and, indeed, Amendment 4 to the resolution on Côte d'Ivoire. It appeared in the following six resolutions.

The amendment calls for the phasing-out of export subsidies without delay. I could not support that amendment as our policy in the EU is to phase them out by 2013. Right now the Commission is increasing export refunds in the dairy sector because the world price for milk has fallen below the cost of production.

The amendment also states that EU export subsidies represent a serious obstacle for ACP producers in the agricultural livestock and dairy sector.

We all know that this is a vast overstatement of the case. In fact, if we were to phase out all kinds of export subsidies without delay, we would decimate our own dairy industry and food security in this sector, and I seriously question if that is what Parliament really wants to do.

3-167

Syed Kamall (PPE-DE). – Madam President, before I begin, may I just pay tribute to the previous speaker, Jim Allister. I may not always agree with his views when they are forcefully put but I have to say that, if I were a Northern Ireland voter, I would probably say there is no truer friend to Northern Ireland than Jim Allister in this House.

On the vote in hand and the EU-CALIFORUM deal, I think we should recognise that even though there were many concerns over the deal, in terms of the EU being aggressive in trying to open up its markets, at the same time it does set a deadline for liberalisation and it makes many of the Caribbean countries recognise that they have to seek to diversify. For far too long they have relied on British and other ex-colonial masters' guilt to rely on preferential treatment for bananas and sugar.

You cannot continue to be so-called 'desert economies' if you are going to compete in a globalised digital world, and I welcome that aspect of the Economic Partnership Agreement.

3-168

Neena Gill (PSE). – Madam President, I voted in favour of the EPAs resolution because only through equal partnership can we help other countries experience the benefits of economic progress. I welcome the reassurances received from our new Commissioner, Cathy Ashton, to allay the fears many had about EPAs. She is to be applauded for finding consensus on this issue.

This resolution suggests much to counter the negative provisions of the original text. Clauses regarding intellectual property rights will make access to generic medicines easier and safer, and suggestions that countries choose their own rate of development will prevent sudden and damaging liberalisation.

Europe must also undertake partnership with ACP countries, if they do not threaten to impoverish those countries, intellectually, socially or economically. A recent ACP mission to Guyana demonstrated that trade, if harnessed for good, can have a remarkably powerful effect, but trade agreements must be frank, have open dialogue and be based on mutual respect.

3-169

- Motion for a resolution: B6-0148/2009 (EPA - Côte d'Ivoire)

3-170

Syed Kamall (PPE-DE). – Madam President, as in the case of most of the other economic partnership agreements, there was a great deal of concern over the EU's approach to opening up markets asymmetrically. Particularly in the case of Côte d'Ivoire, there was concern over the fact that, actually, there was not really a stable government in the country, and there were concerns over whether you could make a deal with a country in that position.

But, once again, we have to recognise that the advantage of economic partnership agreements is that for the first time there is the possibility of listening to consumers and entrepreneurs in these countries rather than listening to the governments. And, when you speak to entrepreneurs in many of these countries, they say: please give us the access to goods and services that you currently enjoy in the North or the West so we can then create wealth, we can create jobs and we will no longer be dependent on aid in the long term.

It is only by helping the entrepreneurs, the wealth-creators, in these countries that we can take these countries out of long-term poverty.

3-171

- Motion for a resolution: B6-0143/2009 (EPA- Pacific States)

3-172

Martin Callanan (PPE-DE). – Madam President, I am sorry we are keeping you from your lunch with our explanations of votes.

As the chairman of the Political Affairs Committee of the ACP-EU Joint Parliamentary Assembly, I have had many discussions with many of these small, peripheral – and extremely remote – states in the South Pacific. They are not blessed with an abundance of natural resources and of course they are extremely remote and inaccessible, which makes it extremely important that we should facilitate access to our markets for their products and allow our own products to help and develop their own markets in their locations. We should take account of their unique geographical status and put in place measures to mitigate their situation and help them along the road to economic development and to enjoying the prosperity enjoyed by the rest of us.

There are a lot of good things in these economic partnership agreements and I was delighted to be able to vote in favour of the report.

3-173

- Motion for a resolution: B6-0142/2009 (EPA - Ghana)

3-174

Syed Kamall (PPE-DE). – Madam President, on the Ghana agreement, I would like to say that there is an important point, because it is quite often argued, particularly the by Socialists in this House, that we should not support the lowering of import tariffs in many of these countries.

If you look at the example of Ghana, the country only produces 30-35% of the rice its people consume. If we continue to support import tariffs on rice, what we are really saying to the very poor people in the country is that you will pay more for your food and you will pay more for your medicines.

I consider it shameful that the Socialists in this House continue to support import tariffs that keep the very poor even poorer. They should support the opening up of the markets and make sure that we support the entrepreneurs and support poor citizens.

3-175

- Report: Gay Mitchell (A6-0135/2009)

3-176

Marian Harkin (ALDE). – Madam President, I want to support the Mitchell report, particularly where the rapporteur states the need for greater cooperation between the two banks to ensure that there is no overlap in their operation. But in particular I want to welcome the increase in lending by 50% to SMEs. The EUR 5 billion that was initially announced is now set at EUR 7.5 billion each year for a four-year period. The EIB has signalled that more monies are available.

This is very good news for SMEs in Ireland because we can expect a EUR 300 million investment over the following weeks in SMEs. It is crucial that the money finds its way to SMEs – that was mentioned by an earlier speaker – and as soon as possible because they are struggling and many of them cannot wait.

3-177

- Motion for a resolution: RC-B6-0152/2009 (Future of the car industry)

3-178

Martin Callanan (PPE-DE). – Madam President, I did a lot of work with the car industry when I was fortunate enough to be the shadow rapporteur on the Sacconi report on CO₂ emissions from cars and that convinced me more than anything of the huge strategic and commercial value that the car industry offers to us in Europe. I say that particularly as I represent the North East of England where we have the huge Nissan manufacturing plant in Washington, in Tyne and Wear, the most productive and efficient car plant in Europe.

But over the last decade the car industry has been assailed by very many additional rules, regulations and burdens from this place. It is more than a little ironic now to find the Commission lamenting the terrible financial plight in which the industry finds itself. Nevertheless I cannot believe that protectionism is the answer, not least because there would be many other industries also queuing up for financial aid from the taxpayer.

In particular I want to mention the quite disgraceful actions of President Sarkozy in France in giving state aid to his own manufacturers on the explicit assurance that they should withdraw production from other Member States. That is a terrible road to protectionism and in the end will help nobody in Europe.

3-179

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Madam President, as you can see, my colleagues are jealous of our relationship, which is why they have acted as our chaperones here this afternoon. I hope my words meet with your seal of approval.

We all know that the car industry is having some serious financial problems. They are documented on a daily basis in all our national newspapers. In the region I represent, there is a large Toyota plant at Burnaston in Derby, where various

measures to cut costs have already been enacted to meet the new financial environment. In the excellent new UK parliamentary constituency of Daventry, the McClaren Formula 1 precision engine plant is based, employing over 600 people.

So all of us here know or represent some part of the car industry and we know of the financial problems that there are. But we have actually managed to compound them in this place by passing regulation after regulation after regulation in the good times, not looking forward to when times might be slightly leaner. The car industry cannot cope with the regulations that we have enforced.

Thank you for my extra time. I know the bit at the beginning perhaps cost me some seconds.

3-180

President. – And you managed to get Daventry in there. I could say that I think you and your two colleagues will probably owe me lunch after this.

3-181

Syed Kamall (PPE-DE). – Madam President, my two colleagues and I will be very happy to buy lunch for you, and for your two colleagues on either side, though I am not sure whether you would enjoy our company any more than you enjoy our speeches.

We all know what a serious situation many industries are facing at this time in trying to get hold of credit. There are many viable businesses which, before the credit crisis, would be making fantastic profits. Really it just comes down to the accessibility of credit rather than any serious problems with their business models. On the other hand, there are plenty of companies that have for many years been very close to failing, propped up by state aid or making losses.

Looking at the example of America, where they have given aid to some of the most inefficient producers, producers who have not taken account of the times, let us make sure that we do not repeat those mistakes and give state aid or any aid to companies that have no long-term viable future. Of course we must make sure we have long-term viable jobs, but let us make sure that we not are propping up failing companies.

3-182

Neena Gill (PSE). – Madam President, it will come as no surprise to you that I supported the report on the future of the car industry, an industry that is sometimes maligned by some but, for me, a crucial sector of manufacturing in regions like mine, the West Midlands.

Across Europe it represents over 20% of manufacturing. The industry is a model, I believe, of the way a sector can transform itself, as I saw for myself on my recent visit to Jaguar Land Rover in Castle Bromwich, where I was really impressed by the forward thinking of trade unions and their partnership with management to ensure continued research and development into green vehicles.

I have also been urging the Commission to approve the UK Government's support for the car industry, and I welcome that this has happened. But we also need better regulation and principles for future EU legislation when it comes to motor vehicles.

Our approach to industry during this economic downturn must be holistic. The components of cars are just as important as the car industry itself, so the supply chain's future also has to be ensured. Last week I visited the Michelin tyre plant in Stoke, and again I was impressed by the research and development fund and efforts to improve the efficiencies of tyres, with a view to providing environmental and social sustainability. There is little point in protecting the biggest industries without ensuring proper support for the small businesses down the supply chain.

3-183

Written explanations of vote

3-184

- Report: Sarah Ludford (A6-0143/2009)

3-184-500

Guy Bono (PSE), par écrit. – J'ai voté en faveur de cette recommandation, présentée par la députée britannique démocrate Sarah Ludford, concernant les instructions consulaires communes: éléments d'identification biométriques et demandes de visa.

Cet accord en deuxième lecture permet de confirmer la volonté d'introduire des données biométriques dans le système européen d'information sur les visas (VIS). Grâce aux instructions consulaires communes, on a enfin l'assurance que l'ensemble des États membres délivrent des visas aux ressortissants de près d'une centaine de pays, sur la base de critères et de caractéristiques semblables.

Ce texte a donc le mérite d'introduire des mesures fondamentales pour la protection des citoyens, ainsi que des dispositions qui assurent le respect de la vie privée et des données personnelles des ressortissants des États tiers.

3-185

Andreas Mölzer (NI), *schriftlich*. – Biometrische Daten können Pässe und Reisedokumente fälschungssicherer machen und damit einen Beitrag im Kampf gegen die organisierte Kriminalität und die Migrationsflut leisten. Dies ist aber nur möglich, wenn die Erfassung der biometrischen Daten korrekt erfolgt. Da scheint es noch Probleme zu geben. Wenn sich gegenwärtig Hacker im Internet brüsten, wie leicht Fingerabdrücke auf deutschen Meldeämtern gefälscht wurden, und darauf hinweisen, dass bei einer Reduktion des Ausweises auf Scheckkartenformat die Fotos digital zugeschnitten werden, was die biometrische Erkennbarkeit erschwert, können leicht Zweifel an dieser Technologie entstehen. Auf alle Fälle muss bei der Verwendung biometrischer Daten für die Normalbürger der Datenschutz garantiert sein. In diesem Sinne findet der vorliegende Bericht meine Zustimmung.

3-186

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Dopo aver attentamente valutato la raccomandazione per la seconda lettura riguardante gli elementi biometrici e le domande di visto per un'istruzione consolare comune, voto favorevolmente. Infatti, ritengo che la relazione presentata dalla onorevole Ludford abbia degli scopi assolutamente condivisibili, che sono finalizzati a facilitare l'organizzazione, il ricevimento e il trattamento delle domande di visto.

3-187

- Report: Esko Seppänen (A6-0109/2009)

3-188

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Non mi sento di condividere in pieno la relazione dell'onorevole Seppänen sulla garanzia della Comunità accordata alla Banca europea per gli investimenti in caso di perdite dovute a prestiti e garanzie sui prestiti a favore di progetti realizzati al di fuori della Comunità, ma non intendo neanche esprimere il mio voto totalmente contrario. Per questo dichiaro la mia astensione in proposito.

3-189

- Report: Marian-Jean Marinescu (A6-0002/2009)

3-190

John Attard-Montalto (PSE), *in writing*. – Although Malta and Gozo are territorially the smallest EU state they have control over extensive air space. I think it is important to address the performance and sustainability of the aviation system. The idea, as the Committee on Transport and Tourism pointed out, is that the most effective and most efficient way of creating a Single European Sky is by means of a top-down approach. However, as it has never been possible to secure political approval for such an approach, the aim must now be to speed up the processes initiated on the basis of the bottom-up approach.

We must ensure that the planned reform of Eurocontrol should take place before the entry into force of this regulation. Also, efforts should be made to create the Single Sky in alignment with the development phase of SESAR (the Single European Sky ATM Research Programme).

3-191

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Sono a favore della relazione Marinescu in quanto la politica di allargamento dell'UE, accompagnata da un'attiva politica di vicinato, ha allargato il mercato europeo dell'aviazione a 37 paesi.

Con l'estensione del mercato unico del trasporto aereo, l'UE è adesso un attore di dimensioni mondiali. L'iniziativa cielo unico europeo (CUE) è stata lanciata nel 2000 e ha fatto confluire l'ATM nella politica comune dei trasporti. La competitività dell'industria europea del trasporto aereo necessita di un approccio di sistema globale caratterizzato da una visione comune, obiettivi e tecnologie, basati su di un quadro normativo solido.

A tale proposito, la Commissione ha presentato un pacchetto di proposte di cui però alcuni elementi possono essere migliorati, quali per esempio garantire l'indipendenza funzionale alle autorità nazionali di vigilanza e anche un maggiore coinvolgimento di tutte le parti. Per fare ciò è essenziale una cooperazione a livello politico, sociale e tecnico se si vuole raggiungere l'obiettivo del CUE.

Come il relatore, sostengo che la Commissione dovrebbe adoperarsi in primo luogo a definire obiettivi comunitari quantificabili e realizzabili incentrati sulla necessità di affrontare tutti i settori sensibili quali la sicurezza, l'ambiente, la capacità e l'efficacia in termini di costi.

3-190-500

Guy Bono (PSE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport sur les performances et la viabilité du système aéronautique européen, présenté par mon collègue roumain Marian-Jean Marinescu.

Ce texte s'intègre dans le paquet "Ciel unique II" et a pour ambition d'améliorer la performance du système aéronautique européen.

Il permet de répondre à plusieurs préoccupations: des préoccupations d'ordre écologique, à travers la mise en place de mesures permettant de réduire les émissions de CO₂, des préoccupations d'ordre fonctionnel, puisqu'il vise à rationaliser le trafic aérien par une augmentation des capacités et un tracé optimal des routes aériennes, et enfin des préoccupations en matière de sécurité des citoyens européens, en incitant à la coopération et à la coordination entre les différents acteurs.

Après le paquet "Ciel unique I", ce rapport a le mérite de présenter une vision dynamique des défis actuels en proposant des solutions à long terme pour une modernisation efficace du secteur aéronautique.

3-192

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Am votat favorabil raportul colegului meu, dl Marian-Jean Marinescu, deoarece acest pachet legislativ este menit să îmbunătățească performanța și viabilitatea sistemului aviatic european: reglementarea mai eficientă va conduce la zboruri mai scurte, întârzieri mai reduse și un consum mai scăzut de combustibil.

3-193

Jörg Leichtfried (PSE), schriftlich. – Ich stimme für die Leistung und Nachhaltigkeit des europäischen Luftverkehrssystems. Seit dem Jahr 2004 wird auf Basis der Verordnung zum *Single European Sky* das Flugverkehrsmanagement in die gemeinsame Verkehrspolitik einbezogen. Durch die Erweiterung ist der europäische Luftverkehrsmarkt auf 37 Länder angewachsen und hat die EU zu einem *Global Player* gemacht. Eine entsprechende Aktualisierung war daher dringend notwendig.

Ein zentrales Element des *Single European Sky* ist die Schaffung „Funktionaler Luftraumblöcke“ (FAB), die sich nicht mehr an Ländergrenzen, sondern an Verkehrsströmen orientieren. Die derzeit 60 Blöcke und Kontrollzentren werden voraussichtlich auf 15–20 reduziert werden können.

Das entspricht nicht nur dem Konzept eines gemeinsamen Europa, es spart auch Zeit, Geld und Treibstoff. Durch die Zerstückelung des Luftraums war bisher jeder Flug durchschnittlich 49 km länger als unbedingt notwendig. Die Kommission erwartet eine Einsparung zwischen sieben und zwölf Prozent der CO₂-Emissionen. Die funktionalen Luftraumblöcke sind unerlässlich, da sie die Integration der Flugverkehrskontrolle mehrerer Mitgliedstaaten in ein europäisches Verkehrssystem ermöglichen. Nach dem Vorbild der TEN-Koordinatoren soll auch für die FAB ein Koordinator eingesetzt werden.

3-193-500

David Martin (PSE), in writing. – I support the recognition that flight efficiency needs to be improved and air traffic delays minimised contained in this report. I welcome the introduction of performance targets for Air Traffic Management which should provide a more efficient aviation network to safeguard environmental and economic progress.

3-194

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului redactat de Marian-Jean Marinescu care are în vedere îmbunătățirea performanței și a viabilității sistemului aviatic european.

Datorită inițiativei „cerul unic european” piața aviatică comună a crescut și s-a dezvoltat în ultimii ani. Însă au existat progrese foarte mici în eficiența generală a configurării și a utilizării structurii rutelor europene și, prin urmare, utilizatorii spațiului aerian și călătorii suportă costuri inutile.

Apreciez propunerile Comisiei care vizează stabilirea unor obiective de performanță obligatorii pentru furnizorii de servicii de navigație aeriană, o funcție europeană pentru gestionarea rețelei în vederea asigurării convergenței rețelelor naționale și termene clare pentru statele membre, în scopul ameliorării performanțelor.

Îl felicit pe Marian-Jean Marinescu pentru redactarea acestui raport.

Apreciez propunerile raportorului referitoare la dezvoltarea unei inițiative privind o abordare la nivelul întregului sistem în domeniul siguranței, pentru a menține siguranța și durabilitatea transportului aerian.

Susțin inițiativa raportorului care are în vedere deplina transparență a tarifelor - costurile stabilite ar trebui să fie conforme cu criteriile de convergență bazate pe sistemul de îmbunătățire a performanțelor.

3-195

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto favorevole alla relazione del collega Marinescu concernente le prestazioni e la sostenibilità del sistema aeronautico europeo.

Condivido le opinioni dell'onorevole collega circa la necessità di una revisione del quadro legislativo dell'iniziativa sul cielo unico europeo (CUE) poiché dal 2000, anno del suo lancio, non sembrano essere stati prodotti i risultati che ci si

attendeva, mi riferisco, in particolare, alla maggior efficienza dei voli, alla riduzione dei costi e all'eliminazione della frammentazione e delle generali inefficienze del sistema di trasporto aereo che ancora persistono. Tali inefficienze si traducono purtroppo in costi elevati in termini di spesa, tempi e spreco di carburante per coloro che usufruiscono del cielo unico europeo.

Credo inoltre sia necessario spingere verso la revisione della legislazione seguendo le proposte della Commissione, atte a garantire, tra l'altro, l'indipendenza delle autorità nazionali di vigilanza, l'armonizzazione dei requisiti di sicurezza, una regione unica di informazione in volo europea, senza tralasciare il maggior coinvolgimento delle parti sociali nell'approccio di sistema, poiché ritengo che solo con un ampio consenso alla base possano essere superati gli ostacoli tecnici e politici attuali e possano essere raggiunti gli ambiziosi obiettivi che l'iniziativa si prepone.

3-196

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – I betänkandet betonas att ett integrerat system ger ökad säkerhet och effektivare användning av lufrummet och därmed minskade kötider. Samtidigt utgår man i systemet från ständigt ökade flygtransporter, men jag röstar trots allt för betänkandet, eftersom det positiva överväger det negativa. Vi i De gröna kommer att agera kraftfullt mot flygtransporter på annat sätt, bl.a. genom förslag på olika miljö- och transportavgifter.

3-197

- Report: Marian-Jean Marinescu (A6-0515/2008)

3-198

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), v písemné formě. – Jednotné evropské nebe je výrazem snahy evropských států o zlepšení propustnosti vzdušného prostoru pro civilní leteckou přepravu. Původně v roce 2000 byla snaha vytvořit nad Evropou jednotlivé funkční bloky vzdušného prostoru s tím, že budou jednotně řízeny. Na ČR se vztahovala Smlouva o uspořádání letového provozu ve středních výškách nad střední Evropou, jejímž zpravodajem jsem byl tehdy v Poslanecké sněmovně v ČR. Jak zpravodaj Marinescu v jedné ze svých zpráv konstatuje, tyto smlouvy svůj účel nesplnily. V případě smlouvy, jejímž zpravodajem jsem byl, došlo na základě dohody jednotlivých stran k jejímu zrušení pro obsolentnost. V rámci 6. rámcového programu byl zahájen rozsáhlý program vývoje řízení letového provozu nad celou Evropou s názvem SESAR, výsledky tohoto projektu mají být uváděny postupně do provozu počínaje rokem 2014, proto také zprávy, které se váží k iniciativě „jednotné evropské nebe“, jsou časově směřovány ke stejnému datu. Skupina GUE/NGL na předložených zprávách kritizuje vedle tlaku na liberalizaci služeb v dané oblasti (letecká přeprava) zejména upřednostnění rentability provozu před bezpečností.

Dále nesouhlasíme se soustředěním se výhradně na managery letového provozu, když změny se budou týkat všech pracovníků řízení letového provozu. Konečně před změnami je nutno provést širokou konzultaci s představiteli pracovníků.

3-199

Jörg Leichtfried (PSE), schriftlich. – Ich stimme für den Bericht über Flugplätze, Flugverkehrsmanagement und Flugsicherungsdienste.

Seit dem Jahr 2004 wird auf Basis der Verordnung zum *Single European Sky* das Flugverkehrsmanagement in die gemeinsame Verkehrspolitik einbezogen. Durch die Erweiterung ist der europäische Luftverkehrsmarkt auf 37 Länder angewachsen und hat die EU zu einem *Global Player* gemacht. Eine entsprechende Aktualisierung war daher dringend notwendig.

Der zweite Bericht des Paketes erweitert den Geltungsbereich wie folgt: Überdies wird die Kontrolle der Flughäfen und ihrer Betreiber vereinheitlicht. Die österreichischen Flughäfen fallen ebenfalls unter diese neue Regel.

Gerade in Zeiten der Wirtschaftskrisen besonders positiv: Eine Reihe von Änderungsanträgen im Parlament ermöglicht die Vorauszahlung für Infrastrukturinvestitionen, wenn neben Nutzungsgebühren und unter strengen Bedingungen andere Investitionsquellen zur Verfügung gestellt werden. Das ist ein wichtiger Beitrag zur Konjunkturbelebung.

3-200

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi dichiaro a favore della relazione dell'onorevole Marinescu sugli aeroporti, la gestione del traffico aereo e i servizi di navigazione aerea poiché essa si inserisce nel più ampio quadro dell'iniziativa sul cielo unico europeo, sulla quale ho già espresso il mio parere favorevole.

Concordo con il collega nel ritenere che per far fronte alle future sfide nel campo del mercato dell'aviazione, soprattutto nel campo della sicurezza aerea, sia necessario introdurre un sistema di norme armonizzate su scala europea. Persistono, ad oggi, numerose differenze tra procedure di sicurezza statali che sarebbe opportuno eliminare, tenendo in considerazione le proposte della Commissione, in particolare quelle riguardanti le responsabilità dell'Agenzia europea per la sicurezza aerea, uno strumento certamente importante per l'innalzamento della sicurezza del trasporto aereo in Europa.

Credo tuttavia sia necessario sottolineare, come fatto dal collega, la necessità di garantire la proporzionalità delle misure, salvaguardando l'impiego delle conoscenze e delle competenze locali e garantire altresì la cooperazione tra AESA ed Eurocontrol, per evitare l'appesantimento burocratico e l'inefficiente duplicazione dei compiti e delle responsabilità.

3-201

- Report: Kartika Tamara Liotard (A6-0512/2008)

3-202

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Sono favorevole alla proposta della Commissione che ha l'obiettivo di modificare il regolamento (CE) n. 258/97 sui nuovi prodotti e ingredienti alimentari al fine di apportare le necessarie semplificazioni e centralizzare le procedure di autorizzazione e l'immissione nel mercato di nuovi alimenti.

L'introduzione del nuovo regolamento tutelerebbe i consumatori introducendo un elevato livello di sicurezza alimentare, di protezione dell'ambiente e della salute degli animali, tenendo sempre in considerazione il principio di precauzione previsto dal regolamento (CE) n. 178/2002 del Parlamento europeo e del Consiglio, del 28 gennaio 2002. Tale regolamento stabilisce i principi e i requisiti generali della legislatura alimentare, istituisce l'Autorità europea per la sicurezza alimentare e fissa procedure nel campo della sicurezza alimentare.

La proposta della Commissione cerca di rafforzare l'efficacia e la trasparenza della procedura di autorizzazione e di migliorarne l'attuazione. Ciò favorirà una migliore applicazione del regolamento e attribuirà ai consumatori maggiori poteri e possibilità di scelta poiché potranno disporre di maggiori informazioni.

3-203

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a resolução legislativa do Parlamento Europeu sobre a proposta de regulamento do Parlamento Europeu e do Conselho relativo a novos alimentos, uma vez que simplifica o procedimento para a autorização e comercialização de novos alimentos e torna o procedimento de autorização mais eficaz e transparente, dando aos consumidores maiores possibilidades de escolha informada.

Importa sublinhar que os novos alimentos devem ser colocados no mercado apenas se forem seguros para os consumidores e não devem induzi-los em erro. Por outro lado, sempre que novos alimentos sirvam para substituir outros alimentos não devem ser inferiores do ponto de vista nutricional.

3-204

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *por escrito*. – *Votámos favoravelmente este relatório, pois tem uma visão positiva da questão sobre os novos alimentos e não passaram as propostas mais graves da direita, que pretendia insistir nos OGM.*

Tal como tínhamos defendido na Comissão da Agricultura, devem ficar excluídos os organismos geneticamente modificados, e os novos alimentos não devem apresentar riscos para a saúde nem induzir em erro o consumidor e, quando consumidos como alimentos de substituição, não devem apresentar desvantagens nutritivas para o consumidor.

Na opinião da relatora, o novo regulamento relativo aos novos alimentos visa alcançar um elevado nível de segurança dos alimentos, de defesa do consumidor, de protecção do ambiente e da saúde animal, observando sempre o princípio da precaução, em conformidade com o Regulamento (CE) n.º 178/2002 que determina os princípios e normas gerais da legislação alimentar, cria a Autoridade Europeia para a Segurança dos Alimentos e estabelece procedimentos em matéria de segurança dos géneros alimentícios. Todos os outros objectivos revestem uma importância secundária.

Por outro lado, os novos alimentos não devem pôr em perigo os consumidores, nem tampouco induzi-los em erro. Sempre que os novos alimentos sirvam para substituir outros alimentos, não devem, aos olhos dos consumidores, ser inferiores do ponto de vista nutricional.

3-205

Jörg Leichtfried (PSE), *schriftlich*. – Ich stimme für den Bericht von Kartika Tamara Liotard über mehr Sicherheit für Novel Food.

Es muss strengere Bestimmungen bei der Zulassung neuartiger Lebensmittel wie Produkten aus geklontem Fleisch und der Verwendung von Nanotechnologie geben.

Unter den Begriff Novel Food fallen mittlerweile zahlreiche Lebensmittel, die mit neuartigen Methoden hergestellt wurden und derzeit nur marginal oder überhaupt nicht auf dem europäischen Markt vertreten sind, wie aber auch dem europäischen Verbraucher schlichtweg unbekannte Speisen. Es fallen aber auch Produkte aus geklonten Tieren darunter, deren Langzeitfolgen momentan noch kaum erforscht sind. Seit 1997 sind über 100 Zulassungen von Novel-Food beantragt und mehr als 20 zugelassen worden.

Ich spreche mich für eine Extraverordnung für Produkte aus geklontem Fleisch aus und dass bis zu deren Inkrafttreten keine Neuzulassungen gebilligt werden. Lebensmittel mit Nanomaterialien sollen verboten werden, bis eine entsprechende

tierfreundliche und sichere Bewertungsmethode gefunden wurde. Sollten derartige Produkte auf den Markt kommen, müssen sie so gekennzeichnet werden, dass der Verbraucher unverzüglich alle Herkunftsinformationen übermittelt bekommt.

3-206

Andreas Mölzer (NI), *schriftlich*. – Mittlerweile dürfte jedem klar sein, dass die beim Zulassungsverfahren vorgelegten Unterlagen oftmals geschönt sind, zudem fehlen Langzeiterkenntnisse. Spätestens wenn man hört, wie rigoros und skrupellos anscheinend versucht wird, bei gentechnisch verändertem Saatgut Gen-Monopole aufzubauen, sollten die Alarmglocken klingeln, wenn von geklontem Fleisch die Rede ist.

Jedenfalls sind die Folgen von Klon-Fleisch, unter anderem auch die Wechselwirkungen mit gentechnisch veränderten Futtermitteln bzw. Pestiziden und atomarer Verstrahlung, nicht absehbar. Abgesehen davon scheint Klonen nicht mit den EU-Tierschutzbestimmungen vereinbar zu sein. Insgesamt ist das Klonen von Tieren zur Nahrungsmittelgewinnung also abzulehnen, und falls es doch jemals kommt, dann muss es auch eine entsprechende Kennzeichnung geben, damit der Bürger frei entscheiden kann. Aus diesen Gründen habe ich für den Bericht Liotard gestimmt.

3-207

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Voto a favore della proposta presentata dalla collega Liotard sui nuovi prodotti alimentari. Sono d'accordo con la collega quando afferma che è necessario conseguire un elevato livello di sicurezza alimentare, di tutela dei consumatori, di protezione dell'ambiente e della salute degli animali, tenendo sempre in considerazione il principio di precauzione. Inoltre ritengo indispensabile che i nuovi prodotti alimentari non debbano mettere in pericolo la vita dei consumatori o trarre in inganno questi ultimi, poiché la salute e la protezione dei cittadini sarebbero messe pericolosamente in discussione.

3-208

- Report: Johannes Blokland (A6-0045/2009)

3-209

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Se il protocollo di Montreal, entrato in vigore 20 anni fa e sottoscritto da 193 nazioni, non avesse bandito i prodotti che contribuivano alla riduzione del buco dell'ozono, per il pianeta terra si sarebbe prospettato uno scenario catastrofico.

I principali imputati per la perdita dell'ozono atmosferico sono gli idrocarburi alogenati, sostanze chimiche inventate nel 1928 come refrigeranti. Negli anni Ottanta, quando fu rilevato il buco dell'ozono, i ricercatori scoprirono che questi composti chimici, praticamente inattivi a livello della superficie terrestre, erano in grado di interagire con le molecole di ozono dell'atmosfera distruggendo quello strato che costituisce uno schermo protettivo contro i pericolosi raggi UV. Per riparare a questa situazione, nel 1987 fu firmato il protocollo di Montreal che entrerà in vigore due anni dopo.

Una cosa è certa, ce l'abbiamo messa tutta per rendere irrespirabile la nostra aria. Il progresso ha giocato un ruolo importante in questa fase, ci ha fornito una serie di servizi e di beni che nel corso degli ultimi decenni hanno contribuito ad un progressivo peggioramento delle condizioni del nostro sistema climatico. Effetto serra, buco dell'ozono, sconvolgimenti climatici, sono solo alcuni dei fenomeni che dovranno diventare quanto prima al centro della nostra attenzione in quanto rappresentanti in Europa dei nostri concittadini e futuri figli. Per questo sono favorevole.

3-210

Šarūnas Birutis (ALDE), *raštu*. – Kadangi pagrindiniai šio persvarstymo tikslai yra supaprastinti ir išdėstyti nauja redakcija Reglamentą ir tuo pat metu sumažinti nereikalingą administracinę našą, taip vykdant Komisijos įsipareigojimą siekti geresnio reglamentavimo, užtikrinti atitiktį Monrealio protokolui, pataisytam 2007 m., užtikrinti, kad būtų sprendžiamos ateityje iškiliančios problemos, siekiant užtikrinti ozono sluoksnio atsikūrimą laiku ir išvengti neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir ekosistemoms, aš balsuoju už šį teisės aktą.

3-211

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a resolução legislativa do Parlamento Europeu sobre a proposta de regulamento do Parlamento Europeu e do Conselho relativa às substâncias que empobrecem a camada de ozono. O presente regulamento, agora reformulado, é o principal instrumento comunitário para assegurar o cumprimento do Protocolo de Montreal sobre as substâncias que empobrecem a camada de ozono e assegurar, não só uma maior protecção contra os efeitos destrutivos da radiação UV, mas também uma diminuição do efeito de estufa. Cabe à União Europeia manter uma posição de liderança mundial, tal como fez no passado nesta matéria.

3-212

Jörg Leichtfried (PSE), *schriftlich*. – Ich stimme für den Bericht über Stoffe, die zum Abbau der Ozonschicht führen.

Es handelt sich um eine Neufassung der Verordnung über Stoffe, die zum Abbau der Ozonschicht führen, die das Hauptinstrument der EU zur Umsetzung des Montrealer Protokolls darstellt, welches zum Ausstieg aus Ozon abbauenden Stoffen verpflichtet. Hauptziel ist es, dass die Bestimmungen des Protokolls in der Fassung von 2007 eingehalten werden

und somit sichergestellt wird, dass sich die Ozonschicht erholen kann und schädliche Wirkungen auf die menschliche Gesundheit und die Ökosysteme vermieden werden.

3-213

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto favorevole in merito alla relazione presentata dal collega Blokland, inerente alle sostanze che riducono lo strato di ozono. Condivido le finalità del progetto, atte a proteggere la fascia di ozono stratosferico e a prevenire i cambiamenti climatici, avendo le sostanze vietate non solo un importante potenziale di riduzione dell'ozono (ODP), ma anche un potenziale di riscaldamento globale (GWP).

Inoltre, mi trovo d'accordo altresì con gli emendamenti presentati, che mirano a migliorare ulteriormente il regolamento in considerazione delle problematiche, affinché l'UE possa fissare obiettivi più ambiziosi per se stessa e assumere un ruolo guida nel mondo.

3-214

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris. – Am votat Proiectul de rezoluție legislativă a Parlamentului European referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD), deoarece consider că trebuie diminuate și chiar stopate emisiile de substanțe care distrug stratul de ozon, pentru dezvoltarea în condiții normale a vieții pe Pământ. Procedând în acest mod, ne facem datoria atât față de generația actuală, cât și față de generațiile viitoare.

3-215

- Report: Kyösti Virrankoski (A6-0104/2009)

3-216

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Não questionando a necessidade de assegurar que os recursos financeiros comunitários sejam adequadamente e atempadamente utilizados (o que está longe de se verificar), o relatório aponta algumas considerações menos correctas e demasiado ambíguas.

Por exemplo, convém clarificar que os recursos *por natureza limitados* são definidos pela UE, mais concretamente por imposição dos chamados países da *carta dos seis* que fixaram o orçamento comunitário em cerca de 1% do RNB.

De igual modo, importa clarificar o que deverá entender-se por *prioridades negativas* e *prioridades positivas*, sem o que não é possível aceitar um princípio que advoga que essas *prioridades negativas* devem ser *revistas em baixa, a fim de ceder o lugar a prioridades mais prementes*.

Se por *prioridades negativas* se entende, por exemplo, as ditas *novas prioridades* como a concretização das políticas neoliberais da *Estratégia de Lisboa*, as políticas securitárias da *Europa fortaleza* ou a militarização da UE, dizemos que não podemos estar mais de acordo. Contudo, se estas são as tais *prioridades positivas* e os *objectivos plurianuais e estratégicos globais* (como efectivamente o são), somos, decididamente, contra.

3-217

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Dichiaro la mia astensione in merito alla relazione del collega Virrankoski sul metodo ABB-ABM quale strumento di gestione per l'assegnazione delle risorse di bilancio.

Concordo pienamente con il collega a proposito dell'assoluta necessità di chiarezza dei risultati ottenuti e delle risorse necessarie per ottenerli e della necessità che i cittadini siano informati in maniera completa sul costo delle politiche dell'Unione europea. Non sono tuttavia certo che il sistema in questione possa risolvere la questione, per questo mi astengo dal votare in maniera favorevole o contraria.

3-218

- Report: Reimer Böge (A6-0110/2009)

3-219

Richard James Ashworth (PPE-DE), in writing. – British Conservatives support the Böge report and we particularly welcome the rapporteur's proposals to make the Budget more flexible and better equipped to respond to changing circumstances. We believe his proposal for a 5-year financial perspective will be a positive development. We also welcome his acknowledgement of the '1 % GNI' limit; and stress that, should this formula reflect declining GNI in the Member States, this will of necessity be reflected in the EU Budget.

However, we repeat our reservations with regard to the Treaty of Lisbon, which we oppose, and the proposed increases in funding for the CFSP. We regret that the rapporteur did not take this opportunity to remind Council and the Commission of their obligations, as agreed in the Inter-Institutional Agreement of 2006, to provide timely and satisfactory certification for EU money spent under Joint Management Agreements.

3-220

John Attard-Montalto (PSE), in writing. – The mid-term review of the Financial Framework 2007-2013 is not practical or realistic because of the lack of certainty linked to: the ratification process of the Treaty of Lisbon; the end of the current

parliamentary term; the outcome of the European elections; and the setting-up of the new Commission in the current economic context.

I can fully concur that an ambitious review of the budget should be an urgent priority for the new Parliament and Commission.

3-221

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Voto favorevolmente.

Il futuro istituzionale dell'Unione europea è stato rilanciato dal Consiglio europeo del giugno 2007. I 27 Stati membri hanno infatti deciso di convocare la Conferenza intergovernativa che dovrà preparare il nuovo trattato sulla base del progetto di Costituzione. Se le procedure di ratifica andranno avanti secondo le previsioni, il nuovo trattato potrebbe entrare in vigore nella metà del 2009, più o meno in coincidenza con le elezioni europee. Se il processo di ratifica dovesse subire delle battute d'arresto, ciò avrà imprevedibili conseguenze per il progetto europeo. Per questo il processo di revisione deve tener conto di questo nuovo contesto.

Se il calendario previsto dalle conclusioni del Consiglio europeo verrà rispettato, l'entrata in vigore del nuovo trattato, l'elezione del nuovo Parlamento (giugno 2009) e la nomina della nuova Commissione dovrebbero aver luogo nella seconda parte del 2009. In tale situazione, il dibattito interistituzionale sulla revisione potrebbe essere posticipato per evitare rischi di confusione.

Ritengo che questo Parlamento abbia fatto un notevole investimento con i lavori della sua commissione temporanea sulle sfide politiche e le risorse di bilancio oltre che con i bilanci annuali e con il lavoro legislativo che ne è seguito. Pertanto la relazione INI, eredità del Parlamento uscente, dovrebbe riflettere i successi finora conseguiti, ma anche sottolineare le carenze ancora esistenti.

3-222

Κατερίνα Μπατζελή (PSE), *γραπτώς*. – Η ενδιάμεση αναθεώρηση των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 έχει θεωρηθεί ως συμβιβασμός στην απόφαση του 2005 και μπορεί να θεωρείται απαραίτητη στη σημερινή συγκυρία λόγω της οικονομικής κρίσης. Σε καμία περίπτωση όμως δε μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για την ανακατανομή των πόρων μεταξύ των κρατών μελών και των πολιτικών, όπως αυτές των διαρθρωτικών ταμείων και της ΚΑΠ· πολιτικές οι οποίες, μεταξύ άλλων, διασφαλίζουν τη συνοχή, την απασχόληση, την εδαφική σύγκλιση και την ενεργοποίηση των δημόσιων και ιδιωτικών δαπανών.

Προτεραιότητά μας θα πρέπει να είναι και η εμπάθυνση και η καλύτερη διαχείριση των σημερινών πολιτικών, όπως αυτές των Διαρθρωτικών Ταμείων, που έχουν καθυστερήσει και λόγω έλλειψης ρευστότητας· και φυσικά η προώθηση επενδύσεων για την πράσινη ανάπτυξη που θα δώσει μία άλλη αναπτυξιακή διάσταση στις σημερινές κοινοτικές πολιτικές.

Εκείνο όμως το οποίο πρέπει να αποφευχθεί και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό είναι η εισαγωγή νέων πολιτικών προστασίας περιβάλλοντος και κλίματος, αλλά και αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης, χωρίς αύξηση των πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού, ο οποίος παραμένει σταθερός και μετά την νέα διεύρυνση της ΕΕ. Η Ευρώπη πρέπει να τολμήσει να αυξήσει τους πόρους της για ενιαίες κοινοτικές πολιτικές και να μην περιοριστεί σε ανακατανομή πόρων μεταξύ παλαιών και νέων πολιτικών.

3-223

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), *skriftlig*. – Vi har röstat för betänkandet om en halvtidsöversyn av budgetramen 2007 - 2013 eftersom det tydligt efterlyser mer transparens och tydligare koppling mellan uppsatta prioriteringar och utfall.

Till skillnad från betänkandet anser vi att enprocentsmodellen är bra. Vi anser att budgetrestriktivitet är av högsta vikt.

3-224

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – Trata-se de um importante relatório de iniciativa do PE que pretende balizar o debate, não só do actual, mas sobretudo do próximo Quadro Financeiro Plurianual, colocando um significativo conjunto de questões, impossível de abordar nesta declaração de voto.

Como referimos, embora de forma muito mitigada, o relatório tece algumas considerações pertinentes, que vão ao encontro do que há muito temos vindo a denunciar: que o actual orçamento comunitário está aquém das necessidades ou que todos os anos permanecem por orçamentar importantes verbas (menos cerca de 29 mil milhões de euros entre 2007 e 2009). No entanto, escamoteiam-se os responsáveis por tal situação: a Comissão Europeia, o PE e o Conselho, enquanto autoridades orçamentais, pelo que o PE não pode, agora, *sacudir a água do capote*.

O PE refere ainda que as *políticas adicionais não devem modificar o equilíbrio entre as principais categorias do actual QFP nem prejudicar as prioridades existentes*, embora tenha retirado – com o nosso voto contra – a menção às *duas*

principais políticas das rubricas 1b e 2, respectivamente, a convergência e a agricultura e pescas, e, pelo contrário, tenha colocado a ênfase nas *novas prioridades*, isto é, nos objectivos neoliberais da *Estratégia de Lisboa* (incluindo as denominadas *parcerias público-privadas*), nas *alterações climáticas* ou na militarização da UE.

3-225

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Esprimo il mio voto contrario in merito alla relazione presentata dal collega Böge circa la revisione intermedia del quadro finanziario 2007-2013 dell'Unione europea.

Non ritengo, infatti, soddisfacente il fatto che non tutti i programmi di nuova generazione connessi al QFP 2007-2013 siano stati adottati, in particolare per quel che riguarda l'importante programma Galileo, al quale non sono stati assegnati fondi sufficienti e il programma quadro relativo a diritti fondamentali e giustizia. Sarebbe stato infatti necessario un maggiore impegno per poter giungere alla loro approvazione nei tempi stabiliti.

Ritengo inoltre che il Parlamento debba esercitare un controllo più severo del bilancio dell'Unione europea tramite verifiche più assidue e severe al fine di garantire la corretta gestione del denaro pubblico.

3-226

- Motion for a resolution: B6-0141/2009 (EPA - Cariforum States)

3-231-500

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – Monsieur le Président, mes chers collègues, nous n'avons voté aucun des textes sur les nouveaux accords de partenariat avec les pays ACP, les plus pauvres de la planète.

Notre vote n'est pas dirigé contre ces pays, qui méritent une véritable politique de coopération et de développement qui les aide à sortir leurs populations de la pauvreté, leurs territoires du sous-équipement et leurs économies des difficultés. Ils méritent aussi des relations commerciales tenant compte de leurs situations particulières, mais également de nos propres intérêts, et notamment de ceux de nos régions ultraperiphériques, oubliées dans vos politiques.

Or, ce que vous leur proposez, ce sont des accords conformes aux sacro-saintes règles de l'OMC, visant à les insérer dans la mondialisation ultralibérale. Vous les condamnez aux cultures d'exportation qui les affament et à l'exploitation de leurs richesses par des multinationales qui ne sont plus depuis longtemps au service de tel ou tel pays, mais apatrides, anonymes et mues par leurs seuls intérêts financiers.

Ces pays ont le droit de choisir le rythme d'ouverture de leurs frontières et de libéralisation de leurs économies. Et pourquoi pas, d'opter pour une autre voie, celle du protectionnisme raisonnable et des relations mutuellement profitables, car fondées sur la réciprocité. C'est la voie que nous demandons aussi pour la France et l'Europe.

3-227

Filip Kaczmarek (PPE-DE), *na piśmie*. – Głosowałem za rezolucją w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym WE/CARIFORUM. Zarzuty, które się pojawiły i mówiły o tym, że państwa Karaibów działały pod presją i zostały zmuszone do podpisania porozumienia, są fałszywe. Mogłem się o tym przekonać uczestnicząc w pierwszym regionalnym spotkaniu Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z krajami regionu Karaibów.

Przedstawiciele negocjatorów i władz państw karaibskich stwierdzali bardzo jednoznacznie, że podpisali porozumienie z własnej, dobrej woli w przeświadczeniu, że jest korzystne dla wszystkich stron. Presja była odczuwalna, ale była to presja czasowa, która dotyczyła wszystkich stron umowy. Na dodatek konieczność podpisania nowych porozumień o partnerstwie gospodarczym wynikała z postanowień niezależnych od Unii Europejskiej, zresztą wiadano o tym od wielu lat.

3-227-500

David Martin (PSE), *in writing*. – I welcome the promise of flexibility given by the commission in moving from interim to full EPAs and the promise that negotiations will be driven by development concerns.

3-228

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Esprimo il mio voto contrario riguardo alla proposta di risoluzione sull'accordo di partenariato economico tra i Paesi del CARIFORUM e la CE.

Ritengo che gli accordi APE debbano supportare lo sviluppo sostenibile dei Paesi dell'Africa, Caraibi e Pacifico, promuovere la loro partecipazione al commercio internazionale e la loro diversificazione economica. Credo tuttavia che l'accordo in questione non vada nella direzione desiderata, poiché non contribuisce a creare nei Paesi interessati un'economia autosufficiente che sia in grado di sostenersi senza dipendere da aiuti esterni.

Ritengo inoltre che gli strumenti previsti dall'accordo non facilitino la partecipazione né delle autorità né del settore privato locale, che quindi non sarebbero adeguatamente coinvolti nel processo di sviluppo delle loro regioni.

3-234

Kathy Sinnott (IND/DEM), in writing. – It is incredibly important that the unique needs of every ACP country are taken into account in EPA agreements. For this reason, I have voted against this agreement. The CARIFORUM EPA has been discussed here, while the Parliaments of the CARIFORUM nations have not yet been allowed to discuss this. Out of respect for these Parliaments, I believe that we need to hold off on passing this resolution.

It is also important to note that many ACP governments were pressured by the European Commission to sign the interim agreements before the expiry of the waiver.

It is truly important that these issues be carefully considered and debated by each ACP state before they are approved by the EU.

3-229

Margie Sudre (PPE-DE), par écrit. – D'après les APE, le sucre et la banane en provenance des pays ACP ne pourront accéder aux marchés des régions ultrapériphériques (RUP) françaises pendant une durée de dix ans renouvelables, préservant ainsi la production de ces deux piliers de l'agriculture ultramarine.

La clause de sauvegarde spécifique, permettant de bloquer les importations en cas de préjudice ou de perturbation du marché des RUP, devrait encore être précisée afin de réduire son délai de mise en œuvre.

Les appels lancés par notre Parlement ont donc permis que les revendications des RUP soient prises en compte lors des négociations.

Les acteurs socioprofessionnels ultramarins ont le sentiment d'être pénalisés par des contraintes de production respectueuses des standards européens, les rendant moins compétitifs que leurs concurrents directs. Je les comprends, mais les encourage néanmoins à s'engager pleinement dans un processus de coopération avec leurs voisins ACP, afin de favoriser des complémentarités et des solidarités sur des objectifs définis en commun.

Plutôt que de camper sur une position défensive, les RUP ont tout à gagner à se positionner dans une compétition d'égal à égal. A condition que l'Union européenne garantisse véritablement des moyens de contrôle et d'arbitrage adéquats, pour éviter toute forme de concurrence déloyale.

3-230

- Motion for a resolution: B6-0148/2009 (EPA - Côte d'Ivoire)

3-231

Philip Claey's (NI), schriftelijk. – Dit parlement wil dat in de onderhandelingen over een tijdelijke partnerschapsovereenkomst met Ivoorkust ook werkvergunningen voor Ivorianen voor ten minste 24 maanden ter sprake worden gebracht. Ze zouden dan kunnen werken als thuisverzorger of in soortgelijke beroepen. Hoe men het ook draait of keert, dit is alweer een bijkomend immigratiekanaal, wat voor mij reeds een meer dan voldoende reden is om tegen deze resolutie te stemmen. Europa heeft al miljoenen werklozen en een bijkomende import van vreemde arbeidskrachten zal de bestaande problemen alleen nog maar verergeren. De beroepen waarvan sprake kunnen perfect door onze eigen arbeidskrachten worden ingevuld.

3-231-250

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Vi anser att vår främsta insats för att främja en fortsatt utveckling i världens fattigaste länder är att öppna EU:s marknader för import från dessa delar av världen. Bistånd ska, när det bedöms vara förenligt med ambitionen att öka frihandeln, initieras och beslutas av de enskilda medlemsländerna, inte av EU. I de fall EU ändå envisas med att fördela och styra biståndet får mottagarländernas handel inte under några omständigheter villkoras. Bestämmelser som är till för att under en övergångsperiod skydda känslig industri i utvecklingsländerna kan emellertid vara acceptabla. I princip bör man dock undvika alla protektionistiska föreskrifter som riskerar att underminera det fria marknadstillträdet.

Dessa ståndpunkter har väglett oss när vi har tagit ställning till de resolutionsförslag som föreligger med anledning av de handelsavtal som kommissionen nu förbereder.

Vi motsätter oss de olyckliga skrivningar som enbart syftar till att öka Europaparlamentets inflytande i handelspolitiken. Vi har ändå valt att rösta ja till samtliga resolutioner, eftersom de var och en belyser betydelsen av fortsatt frihandel i en tid när protektionismens stränga vindar tilltar i styrka.

3-232

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto favorevole riguardo alla proposta di risoluzione sull'accordo di partenariato economico interinale tra la CE e la Costa d'Avorio.

Sono d'accordo con il fatto che un'unione doganale tra i paesi dell'Africa occidentale possa costituire un grosso beneficio per la Costa d'Avorio, che è il leader commerciale ed economico di quell'area: inoltre, alla luce del fatto che il commercio

intraregionale rappresenta soltanto una piccola parte di quello totale della Costa d'Avorio, sarebbe opportuno incrementare i legami commerciali regionali al fine di sviluppare una crescita sostenuta e sostenibile nel lungo periodo.

È poi auspicabile che l'Unione europea fornisca una maggiore e migliore assistenza tecnica e amministrativa alla Costa d'Avorio, per far sì che la sua economia sia adatta a recepire pienamente i benefici derivanti dall'accordo di partenariato economico interinale.

3-235

- Motion for a resolution: B6-0142/2009 (EPA - Ghana)

3-236

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Esprimo il mio voto contrario in merito alla relazione presentata dal collega Fjellner, relativa all'accordo di partenariato economico interinale tra la Comunità europea e i suoi Stati membri, da una parte, e il Ghana, dall'altra.

Infatti, ritengo che tale accordo con il Ghana possa mettere in pericolo la coesione ed indebolire l'integrazione regionale dell'ECOWAS, il quale sarebbe invece da sostenere, poiché più atto a produrre effetti positivi per l'economia locale nel medio-lungo periodo, tramite le maggiori potenzialità di partecipazione delle realtà locali.

3-236-250

Kathy Sinnott (IND/DEM), *in writing*. – It is incredibly important that the unique needs of every ACP country are taken into account in EPA agreements. For this reason, I have voted against this agreement. Each ACP country has different needs, and many would rather not negotiate about intellectual property rights and Singapore issues. Many of these nations also desire a strengthening of the provisions surrounding food security and infant industry. Finally, these agreements are in need of a revision clause that would require an assessment of the sustainable development impact and the possibility to amend the agreement based on the findings of this assessment. We need to work to ensure that these agreements actually accomplish what is best for the needs of each of these nations and should avoid putting pressure on them to sign agreements that do not accomplish what is right for them.

3-237

- Motion for a resolution: B6-0144/2009 (EPA - CADC)

3-238

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Esprimo il mio voto contrario riguardo alla proposta di risoluzione sull'accordo di partenariato economico interinale tra la CE e i paesi della SADC aderenti all'APE.

Non ritengo che l'accordo di partenariato economico abbia portato grandi vantaggi per gli esportatori dei paesi ACP verso l'Unione europea, dopo che gli accordi commerciali di Cotonou hanno esaurito la loro validità ad inizio 2008, anche se i prodotti dei paesi ACP possono entrare nel mercato dell'Unione europea senza essere sottoposti a dazi doganali o quote.

In particolare, l'accordo non contribuisce a favorire lo sviluppo autonomo degli Stati, a creare quelle capacità che in futuro permettano ai paesi interessati di continuare lo sviluppo anche in assenza di interventi esterni. Inoltre, non ritengo spesso verificate le condizioni di buona *governance*, trasparenza delle cariche politiche e rispetto dei diritti umani, senza le quali è maggiore il rischio di danneggiare la popolazione di quegli Stati rispetto all'aiuto che viene.

3-236-500

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η ΕΕ σε μία περίοδο καπιταλιστικής κρίσης και όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων επιδιώκει την ισχυροποίηση των θέσεων των ευρωπαϊκών μονοπωλίων και την κατάκτηση νέων θέσεων στην παγκόσμια αγορά. Χρησιμοποιεί συνδυασμένα: τις ανοιχτές ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σ' ολόκληρο τον κόσμο, με στρατιωτικά ή μη μέσα και την οικονομική παρέμβαση των μονοπωλίων μέσα από το διεθνές εμπόριο και τις οικονομικές συναλλαγές.

Οι ΣΟΕΣ αποτελούν την αγριότερη, μέχρι στιγμής, μορφή συμφωνιών στις οποίες υποχρεώνει η ΕΕ τις υπό ανάπτυξη χώρες. Έχουν σαν στόχο την επιβολή της εξουσίας του κεφαλαίου και την υπερεκμετάλλευση του ανθρώπινου δυναμικού και των πλουτοπαραγωγικών πηγών τους. Επαχθείς όροι υποχρεώνουν σε απελευθερώσεις των αγορών, ιδιωτικοποιήσεις όλων των υπηρεσιών ιδιαίτερα στην ενέργεια, στη διανομή του νερού, στην Υγεία, στην Παιδεία, στον Πολιτισμό.

Η περίπτωση της Νοτιοαφρικανικής Κοινότητας Ανάπτυξης (SADC) και της Κοινής Αγοράς για την Ανατολική και Νότιο Αφρική (COMESA) είναι χαρακτηριστικές. Διαιρεί και βασιλεύει. Πιέσεις και εκβιασμοί της ΕΕ για αποδοχή χρονοδιαγραμμάτων και περιεχομένου των συμφωνιών, ξεχωριστές συμφωνίες και διαφορετικοί όροι για κάθε κράτος.

Κατανηφίζουμε τις ΣΟΕΣ γιατί γίνονται προς όφελος των κερδών του κεφαλαίου και σε βάρος των λαών. Είναι άλλη μία απόδειξη ότι οι παγκόσμιες εμπορικές συναλλαγές κάτω από συνθήκες κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού και των μονοπωλίων είναι αδύνατο να πραγματοποιούνται στη βάση του αμοιβαίου οφέλους.

3-239

- Motion for a resolution: B6-0145/2009 (EPA - Eastern and Southern African States)

3-240

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto contrario riguardo alla proposta di risoluzione sull'accordo di partenariato economico tra gli Stati dell'Africa orientale e meridionale e la Comunità europea.

Sono convinto, infatti, che tale accordo di partenariato economico non sia adeguato al raggiungimento della finalità di promuovere lo sviluppo dei Paesi coinvolti: questo perché non sono ancora state affrontate e risolte le questioni controverse, quali ad esempio la clausola della nazione più favorita e le tasse sulle esportazioni, che non favoriscono la creazione di un vero mercato che possa apportare benefici a tutte le popolazioni interessate. ³⁻²⁴⁰⁻⁵⁰⁰

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), in writing. – I wish the very best for the development of the countries of Eastern and Southern Africa. Central to this is good governance, combating corruption and respect for genuine human rights and for the rule of law. The litmus test of the attitude of African countries to good governance, particularly those in southern Africa, is their stance on the atrocious Mugabe regime in Zimbabwe. With just one or two honourable exceptions, the governments of Southern African states have failed this test. I therefore believe that any economic partnership between the EU and these states should be conditional on good governance. The absence of any such conditionality meant that I had to abstain on this resolution. ³⁻²⁴¹

- Motion for a resolution: B6-0146/2009 (EPA - East African Community Partner States)

3-242

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto contrario riguardo alla proposta di risoluzione sull'accordo di partenariato economico tra la Comunità europea e gli Stati dell'Africa orientale.

Ritengo che sarebbe importante che si sviluppi un vero mercato regionale e intraregionale in tali paesi per far sì che si creino le condizioni per una crescita sostenibile che non dipenda solo da aiuti esterni: tuttavia, il presente accordo non crea i presupposti necessari affinché ciò avvenga, dato che in molti casi gli interventi previsti vedono uno scarso coinvolgimento delle autorità e del settore privato locale.

Inoltre, nonostante l'esistenza di meccanismi di controllo, non ritengo spesso verificate le condizioni di buona *governance*, trasparenza delle cariche politiche e rispetto dei diritti umani, senza le quali si corre più il rischio di arrecare un danno alla maggior parte della popolazione di quegli Stati che di fornire un vero aiuto.

3-243

- Motion for a resolution: B6-0147/2009 (EPA - Central Africa)

3-244

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto favorevole riguardo alla proposta di risoluzione sull'accordo di partenariato economico tra la Comunità europea e gli Stati dell'Africa centrale.

Sono convinto che l'accordo di partenariato economico interinale abbia assegnato agli esportatori dei paesi dell'Africa centrale grandi vantaggi, soprattutto in seguito alla scadenza degli accordi di Cotonou nel gennaio 2008, aumentando le loro possibilità di esportare verso l'Unione europea. In ogni caso gli APE globali dovrebbero essere considerati come complementari e non alternativi agli accordi basati sull'Agenda di Doha per lo sviluppo, di cui si chiede che vengano riattivati al più presto i negoziati.

Sono anche d'accordo con l'istituzione di periodi transitori per le piccole e medie imprese, per dare loro il tempo di adattarsi ai cambiamenti derivanti dall'accordo e più in generale con il sostegno che gli Stati interessati debbano dare alle PMI.

3-251

- Report: David Martin (A6-0117/2009)

3-246

Marie-Arlette Carlotti (PSE), par écrit. – Depuis des années, aux côtés des collègues africains, les socialistes se sont mobilisés pour faire des APE de vrais instruments de développement.

Nous avons négocié avec force et détermination avec la Commission pour obtenir des accords justes, au service des Objectifs de développement du Millénaire.

En jouant la carte d'une régionalisation choisie et conduite par les ACP eux-mêmes.

En tenant nos engagements sur l'aide au commerce promise en 2005 plutôt que la poursuite du "pillage" du FED.

Aujourd'hui notre combat a porté en grande partie ses fruits puisque la commissaire au commerce s'est engagée au nom de la Commission européenne sur :

- l'objectif essentiel de développement des accords,
- la renégociation des points litigieux des accords dans une approche ouverte et flexible,
- la sécurité alimentaire et la protection des industries fragiles des pays ACP.

Bien sûr nous aurions souhaité plus de garanties sur l'implication des Parlements nationaux et de l'Assemblée ACP-UE dans le contrôle de la mise en œuvre des accords.

Mais en quelques semaines, les avancées sont considérables.

J'en prends acte.

Mais je veux garder toute ma vigilance pour leur mise en œuvre.

Donc pas de "blanc-seing": abstention.

3-247

Richard Corbett (PSE), in writing. – Today I was able to vote in favour of the Parliament giving its assent to the EPA and the interim EPAs only because of the assurances and undertaking of the new Commissioner, Cathy Ashton, and because the governments of the countries concerned largely see this as a step forward, albeit insufficient.

Economic Partnership Agreements should become tools for poverty reduction and eradication whilst incorporating the aims of sustainable development and the gradual integration of the ACP countries into the world economy.

We must ensure that the trade agreements which we undertake with the ACP countries are favourable to their interests and, crucially, that they are undertaken as tools for development.

3-252

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), por escrito. – He votado en contra de los informes sobre los AAE con las islas del Caribe, así como contra el acuerdo provisional con Costa de Marfil, entre otros. El Parlamento ha votado a favor del acuerdo provisional con Costa de Marfil, por ejemplo; un país plagado de conflictos internos y sin gobierno legítimo.

En estas circunstancias, opino simplemente que no es la mejor época para concluir un acuerdo internacional con consecuencias a largo plazo. Bajo la presión de la Organización Mundial del Comercio, la Unión Europea ha renunciado a los Acuerdos de Cooperación con los países ACP y los ha reemplazado por los Acuerdos de Asociación Económica con países aislados, rompiendo muchas veces la fuerza de las regiones.

Los primeros acuerdos, impuestos por Europa, han sido fuertemente criticados por ONG e investigadores en estos países, y hoy el Parlamento les ha hecho un examen.

3-253

Glenys Kinnock (PSE), in writing. – I gave assent to the CARIFORUM EPA and the Côte d'Ivoire Interim EPA in response to the guarantees which Commissioner Ashton gave this week.

There has been a change of style and tone since Commissioner Ashton replaced Commissioner Mandelson and now we are receiving clear signals that there is a change of substance too.

In the case of the CARIFORUM EPA, the Commissioner gave clear assurances to rapporteur David Martin on his concerns about access to generic medicines, the review clause, and flexibility on how the MFN clause would operate.

Before giving assent to the Côte d'Ivoire Agreement, we were given clear and unequivocal confirmation that Côte d'Ivoire would be free to take what they wanted from any other EPA. It is significant that, in the case of the SADC EPA, the revision of a number of contentious clauses was agreed. This includes the protection of infant industries, the possibility to introduce new export taxes to assist industrial development, and export quotas.

The decisions I took were not taken lightly, but were taken after careful consideration of the commitment to ensure that EPAs could be a tool for development, and reflect our partnership and mutual respect with the ACP.

3-249

Bernard Lehideux (ALDE), par écrit. – Notre position sur les accords de partenariat économique est toujours critique. Nous pensons que les négociations ont très mal débuté, en ne respectant pas les spécificités de nos partenaires. Nous sommes également toujours persuadés qu'il ne faut pas précipiter les négociations avec eux, et, surtout, ne pas leur imposer des réformes brutales qui pourraient se révéler désastreuses pour leur cohésion sociale et leurs économies.

Mais notre vote tient compte des prises de position très encourageantes de la commissaire Ashton en séance plénière lundi 23 mars dernier. C'est pourquoi nous nous sommes abstenus, et n'avons pas voté contre, comme nous l'aurions certainement fait il y a encore quelques semaines.

Pour autant, notre abstention est un avertissement : nous tenons à juger l'action de la Commission sur pièces, et ne souhaitons pas lui donner un blanc seing pour l'avenir.

3-249-500

David Martin (PSE), in writing. – The assurances I was given concerning generic medicines, the review clause and flexibility on how the Most Favoured Nation clause would operate meant that I was able to support this report, for which I was Rapporteur. The report should strike a balance between securing a fair deal for the EU but also ensuring that development is integral to the agreement so that Cariforum states can prosper and reap the benefits of fair trade with the EU.

3-254

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Am votat acest raport cu convingerea că prin avizul conform acordat de PE pentru Acordul de parteneriat economic (APE) dintre țările CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, se va garanta:

– materializarea angajamentelor în domenii care încă nu sunt reglementate în cadrul economiei și pieței unice a CARICOM sau care nu sunt aplicate pe deplin, printre care se numără serviciile financiare, alte servicii, investițiile, concurența, achizițiile publice, comerțul electronic, proprietatea intelectuală, libera circulație a mărfurilor și mediul, va fi amânată până la finalizarea economiei și pieței unice în aceste domenii;

– crearea unui mecanism de monitorizare independent în cadrul statelor CARIFORUM, dotat cu resursele care se impun pentru efectuarea analizei necesare în vederea stabilirii gradului de îndeplinire a obiectivelor de către APE;

– stabilirea și alocarea din timp de cote echitabile din resursele Ajutorului pentru comerț; aceste fonduri reprezintă resurse suplimentare, nu doar o simplă restructurare a finanțării prin FED,

– că respectă prioritățile CARIFORUM și că plata lor se face la timp, este previzibilă și în concordanță cu calendarele de executare a planurilor strategice de dezvoltare naționale și regionale; aceste fonduri se utilizează în mod eficient pentru a compensa pierderile din veniturile vamale;

3-255

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Voto a favore della raccomandazione presentata dal collega Martin sull'accordo di partenariato economico CE/CARIFORUM. È infatti doveroso, da parte del Parlamento europeo, concludere tale accordo, qualora la Commissione e il Consiglio accettino di rivedere tali accordi ogni cinque anni, qualora venga soppresso il trattamento della nazione più favorita per l'Unione Europea e, soprattutto, qualora vengano definite e assegnate tempestivamente diverse quote delle risorse in materia di aiuti al commercio.

3-256

- Report: Erika Mann (A6-0144/2009)

3-257

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Decido di astenermi dal voto sulla proposta di raccomandazione presentata dalla collega Mann e relativa all'accordo di partenariato economico interinale CE/Costa d'Avorio. Difatti, ci sono diversi punti della proposta con i quali non mi trovo d'accordo. D'altro canto, le finalità e gli obiettivi da perseguire sono lodevoli, per cui non mi sento di votare contro questa raccomandazione.

3-258

- Report: Gay Mitchell (A6-0135/2009)

3-259

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Il mio voto è favorevole.

È la prima volta che il Parlamento elabora un'unica relazione sulle attività della BEI e della BERS. Le due banche stanno aumentando le attività di finanziamento nelle stesse regioni geografiche esterne all'UE, come ad esempio l'Europa dell'Est, il Caucaso meridionale, la Russia, i Balcani occidentali e la Turchia.

La cooperazione fra le due banche si è sviluppata su base regionale e pertanto le modalità di tale cooperazione si differenziano a seconda del territorio. Nei paesi interessati dall'intervento congiunto, vi sono tre diversi metodi di cooperazione fra BEI e BERS: il protocollo d'intesa sull'Europa orientale, il metodo applicato nei Balcani occidentali e modalità di cooperazione flessibile.

Tale evoluzione al momento non risulta convincente. Al suo posto sarebbe più utile organizzare una revisione generale, in cui si considerassero le modalità per migliorare la cooperazione fra le due banche e gli altri soggetti interessati, tenendo conto degli interessi dell'UE e dei paesi beneficiari. Inoltre, la divisione delle attività e la cooperazione fra le due istituzioni non può essere semplicemente gestita su base regionale o tracciando una linea di confine fra l'attività creditizia verso il settore pubblico e verso il privato.

3-260

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Esprimo il mio voto contrario alla relazione dell'onorevole Mitchell sulle relazioni annuali della Banca europea per gli investimenti e della Banca europea per la ricostruzione e lo sviluppo per l'anno 2007. Mi sento di ritenere che, piuttosto che parlare di cooperazione tra le banche e gli altri soggetti interessati sia prima opportuno provvedere alla verifica *ex-ante*, in itinere ed *ex-post* dei finanziamenti erogati, i quali hanno raggiunto cifre molto importanti nel 2007 per entrambe le banche. Il sostegno finanziario senza il coinvolgimento della società civile dei paesi interessati non può far altro che apportare peggioramenti della situazione in cui tali paesi si trovano, piuttosto che miglioramenti.

Credo che, in questo senso, la proposta fatta dall'onorevole collega a proposito della presentazione di una relazione annuale da parte della Commissione al Parlamento e al Consiglio sulla valutazione d'impatto delle operazioni di finanziamento sia da accogliere con favore. Tuttavia, questo elemento non è sufficiente ad indurmi a votare in favore della relazione.

3-261

- Motion for a resolution: RC-B6-0152/2009 (Future of the car industry)

3-261-500

Guy Bono (PSE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution commune concernant l'avenir de l'industrie automobile.

Ce texte met l'accent sur la nécessité de définir à l'échelle européenne une politique claire et cohérente pour faire face à une crise qui touche tous les États membres de l'UE. On estime, en effet, qu'en Europe, 12 millions d'emplois sont directement ou indirectement concernés par l'industrie automobile. Les ventes baissent, les stocks augmentent, les annonces de licenciement se multiplient: face au désastre social qui se profile, il n'y a pas de miracle, seule des mesures coordonnées pourront sauver le secteur.

C'est pourquoi j'ai voté en faveur de cette résolution commune qui exhorte les autorités européennes en lien avec les États membres à mettre en place des mesures permettant d'assurer la compétitivité future de l'industrie automobile européenne et la durabilité de l'emploi dans le secteur automobile européen.

La résolution arrive cependant un peu tard et ne répond pas à toutes les attentes. Le débat est donc loin d'être clos et promet d'être agité, surtout si on considère les enjeux sociaux actuels et le besoin réaffirmé d'avoir une Europe sociale qui protège ses citoyens.

3-262

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *în scris*. – Am votat această rezoluție cu privire la viitorul industriei automobilelor deoarece solicită inițiative coerente și coordonate ale statelor membre UE pentru industria europeană a automobilelor și solicită crearea unui cadru european de acțiune veritabil.

3-263

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta de resolução comum sobre o futuro da indústria automóvel. Sendo a UE o maior produtor mundial de veículos a motor e um dos maiores empregadores privados, o apoio a este sector é fundamental para dar resposta à actual crise financeira e económica.

Defendo, por isso, uma acção política coordenada a nível europeu que promova a adopção de medidas de apoio à indústria, no sentido de garantir o acesso dos produtores e fornecedores do sector automóvel ao crédito; estimular a procura de novos veículos, incluindo a concessão de incentivos para a retirada de carros antigos da circulação e a compra de veículos *verdes*; apoiar financeiramente os trabalhadores qualificados através da plena utilização do Fundo de Ajustamento à Globalização e do Fundo Especial Europeu e fomentar a investigação e o investimento.

3-264

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – Nous avons voté la résolution sur l'industrie automobile. Mais nous n'oublions pas que ceux qui aujourd'hui feignent de vouloir la sauver sont les véritables responsables de ce désastre.

Ils sont responsables de l'extension d'une économie mondialisée financiarisée, déconnectée du réel, où la garantie de rendements élevés pour les actionnaires tient lieu de stratégie industrielle, où les actions montent à l'annonce des plans sociaux, tandis que des patrons pas toujours capables s'octroient bonus et parachutes dorés. Ils ont créé ce système où l'emploi et le salaire des travailleurs sont devenus les seules variables d'ajustement. Ils sont responsables de l'appauvrissement des ménages qui pèse gravement sur la demande, ce qui alimente le cercle vicieux.

Encore maintenant, alors que des centaines de milliers d'emplois sont en jeu, la Commission brandit le dogme de la concurrence, entrave les mesures nationales visant à éviter la destruction d'emplois, demande des comptes à Renault pour s'assurer que l'augmentation de la production dans une usine n'est pas la conséquence d'une relocalisation d'activité.

Que n'avez-vous montré autant d'indignation quand les entreprises européennes délocalisaient dans le monde entier, à la recherche des coûts les plus bas, de la législation sociale la plus inexistante.

Il est temps de changer de politique. Pour le bien de l'Europe et surtout des Européens.

3-265

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), na piśmie. – Przemysł motoryzacyjny znalazł się w wyjątkowo trudnej sytuacji w związku z obecnym kryzysem gospodarczym. Prognozy na ten rok także nie są optymistyczne. Wskazują one, iż nastąpi dalszy spadek sprzedaży nowych samochodów.

Komisja Europejska i Parlament Europejski uważają, iż przemysł jest w głównej mierze odpowiedzialny za radzenie sobie z kryzysem. Ale to przemysł w szczególności powinien odpowiedzieć na problemy strukturalne związane ze skutecznością produkcji i wykorzystaniem mocy produkcyjnych w taki sposób, aby poprawić konkurencyjność i trwałość w perspektywie długoterminowej.

Działania na poziomie UE i państw członkowskich mogą jedynie wspierać działania podejmowane przez samych producentów. W szczególności są to działania, które mają przywrócić dostęp do finansowania na rozsądnych warunkach, stymulować popyt na nowe pojazdy, chronić poziom kwalifikacji i zatrudnienia oraz minimalizować koszty społeczne.

Szereg państw przyjął plany, które mają pomóc sektorowi motoryzacyjnemu, jak jednak zauważa Komisja Europejska muszą być one zgodne z prawem unijnym i obowiązującymi zasadami konkurencji, a w szczególności z zasadami udzielania pomocy publicznej, aby nie zakłócić funkcjonowania europejskiego rynku wewnętrznego. Wszelkie środki natury finansowej, podatkowej, czy systemy złomowania muszą ponadto wspierać i przyspieszać niezbędne przekształcenia technologiczne sektora, zwłaszcza w dziedzinie wydajności energetycznej silników i redukcji emisji.

3-266

Marine Le Pen (NI), par écrit. – Le Parlement européen va entériner les diktats de la Commission européenne qui s'opposent farouchement à toute défense par les États de leur industrie automobile nationale.

Tous les peuples doivent savoir que la politique ultralibérale de la Commission et du Parlement est un fantastique accélérateur des délocalisations des entreprises françaises dans les États plus "rentables" économiquement.

Au moment où des milliers d'emplois sont directement menacés dans l'industrie automobile et dans les filières sous-traitantes, ce choix antinational est moralement indécent et économiquement suicidaire.

Les députés qui s'associeront à cette casse industrielle et sociale devront en répondre devant les salariés et leur famille, victimes directes de leur aveuglement idéologique.

3-267

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – Considerando a relevância da indústria automóvel para a economia europeia, é compreensível o empenho dos governos europeus, e da União Europeia enquanto tal, em responder ao actual momento, procurando evitar que as consequências de uma crise, que se deseja e se luta para que seja temporária, tornem irrecuperável esta indústria. Essa preocupação tem o nosso apoio. Há, no entanto, que assinalar algumas salvaguardas. Se o objectivo primeiro é o de salvar empregos, ele deve obedecer ao objectivo último de garantir a sobrevivência de indústrias viáveis. O que significa que há que aproveitar o investimento extraordinário neste sector para o actualizar, modernizar e preparar para uma maior competitividade. A ideia de que é possível, ou desejável, isolar e salvar um sector económico da concorrência, quando saudável e justa, é um erro económico e um engano político.

Apesar de todas as suas falhas, a superação da crise do sector automóvel, tal como da crise em geral, e a preparação do momento seguinte é o centro da estratégia de Lisboa: mais competitividade, mais inovação, mais empregos. Ajudemos a recuperar o sector automóvel, mas não tentemos reinventar a roda.

3-268

Peter Skinner (PSE), in writing. – Car manufacturing within the EU depends upon reaching standards which can facilitate stronger environmental rules. This is not a contradiction to the idea of a competitive industry, but rather a contribution to its very survival. There are many European instruments which can be used to assist the car industry and its workers in particular. Among them are funds to assist training through lifelong learning.

Having the right workforce which can believe in a sustainable manufacturing future is essential. I know that car manufacturers in the South-East of England now have the opportunity to take advantage of financial facilities which can promote car manufacture of the future. This must be balanced with environmental and social conditions.

3-269

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Groene politici zijn ervan overtuigd dat we de economische en ecologische crises niet los van elkaar kunnen zien. Om de economie er weer echt bovenop te helpen hebben we een Green New Deal nodig. In de autosector is er een enorm potentieel aan groene banen. Maar om dat te benutten moeten overheden autofabrikanten dwingen en ondersteunen om in innovatie te investeren. Een meerderheid van het Europees Parlement besloot dat de Europese Unie flink geld moet pompen in haar auto-industrie. Een blanco cheque geven is natuurlijk geen oplossing. We moeten geen oude vergankelijke technieken subsidiëren. In plaats daarvan moeten we autofabrikanten per direct dwingen in innovatie te gaan investeren. Zo maak je de sector toekomstbestendig en bewijs je de miljoenen Europeanen die in de auto-industrie werken pas echt een dienst.

De Groene fractie stelde voor om alleen geld beschikbaar te stellen op voorwaarde dat de auto-industrie haar milieuprestaties flink verbetert. Vervoer is verantwoordelijk voor ongeveer een derde van alle CO₂-uitstoot in de EU. Ik stemde tegen de resolutie van de meerderheid omdat die het verbeteren van de milieuprestaties niet als voorwaarde stelt voor het verkrijgen van publiek geld.

3-270

5 - Corrections to votes and voting intentions: see Minutes

3-271

(The sitting was suspended at 14.15 and resumed at 15.05.)

3-272

PRESIDENZA DELL'ON. MARIO MAURO

Vicepresidente

3-273

6 - Approvazione del processo verbale della seduta precedente: vedasi processo verbale

3-274

7 - Stato delle relazioni transatlantiche all'indomani delle elezioni negli Stati Uniti (discussione)

3-275

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Francisco José Millán Mon, a nome della commissione per gli affari esteri, sullo stato delle relazioni transatlantiche all'indomani delle elezioni negli Stati Uniti [2008/2199(INI)] (A6-0114/2009).

3-276

Francisco José Millán Mon, *Ponente*. – Señor Presidente, en primer lugar quiero dar las gracias a los ponentes alternativos, en especial a los señores Severin, Lambsdorff y Lagendijk, y, también, a la Comisión de Asuntos Exteriores y a los autores de las opiniones, el señor García-Margallo y la señora Quisthoudt-Rowohl. A todos agradezco la cooperación prestada para elaborar este informe sobre las relaciones entre la Unión Europea y los Estados Unidos.

Así, hemos conseguido un informe sobre un asunto importante con un amplio consenso. El informe que votaremos mañana constituye, por consiguiente, un mensaje fuerte y rotundo del Parlamento Europeo en un momento muy oportuno. Y digo un asunto importante porque está claro que la Unión Europea y los Estados Unidos son dos actores muy relevantes en el mundo, que deben trabajar estrechamente, como corresponde a quienes comparten los mismos principios y valores, y muchos intereses.

La tesis esencial del informe es que estamos en un momento muy oportuno para reforzar la relación transatlántica. Y ello básicamente por tres razones. La primera, una administración nueva en los Estados Unidos, pragmática, que sabe que ningún país puede afrontar solo los retos globales y que ha despertado grandes expectativas en la opinión pública europea y mundial. La segunda, una Unión Europea más fuerte, más capaz de actuar en el exterior que la Unión del año 1995, cuando se acordó la nueva agenda transatlántica; además, pronto será una Unión fortalecida con los instrumentos de política exterior y defensa del Tratado de Lisboa. Y la tercera, un contexto nuevo, marcado por retos globales como la crisis económica o el cambio climático, y ya no sólo los retos militares, como antaño.

Para los nuevos desafíos, la cooperación con la Unión Europea resultará muy útil a los Estados Unidos. Esta relación transatlántica se debe reforzar en dos planos: un plano institucional y un plano material, de cooperación en la práctica. Debemos aprovechar el Tratado de Lisboa para reforzar las estructuras institucionales; dos cumbres anuales y no sólo una, a las que concurrirá el nuevo presidente estable del Consejo Europeo; también, crear un consejo político transatlántico, que reúna trimestralmente al Alto Representante –y Vicepresidente de la Comisión– con el Secretario de Estado; elevar el diálogo de legisladores mediante la creación de una asamblea transatlántica y también mejorar el Consejo Económico transatlántico. Todas estas mejoras permitirán que la coordinación sea más intensa y eficaz; deberían recogerse en un nuevo acuerdo de asociación transatlántica, y las negociaciones deberían comenzar cuando entre en vigor el Tratado de Lisboa.

El otro objetivo del informe es el refuerzo de la cooperación en la práctica. Se trata de establecer una agenda para afrontar conjuntamente numerosos retos y conflictos, así como asuntos bilaterales. Para alcanzar esta agenda común, el Consejo y la Comisión deben intensificar estos meses sus contactos con el nuevo Gobierno de Washington. Por eso, me alegro de la Cumbre del 5 de abril en Praga con el Presidente Obama, como señala la enmienda presentada por mi Grupo.

El informe recoge una serie de retos globales en los que los Estados Unidos y la Unión Europea deben buscar enfoques comunes; por ejemplo, la crisis económica, un multilateralismo eficaz que integre a los actores emergentes, los objetivos del Milenio, el cambio climático, la promoción de los derechos humanos, etc. También aborda una serie de cuestiones regionales en las que debemos actuar de forma coordinada; se trata de conflictos como el de Oriente Medio, el programa nuclear iraní o Afganistán; las relaciones con Rusia y con los países de América Latina también se mencionan. Los temas de desarme y seguridad son áreas en las que también es necesaria la mejor coordinación, incluyendo la lucha contra la grave amenaza del terrorismo, que debe efectuarse con pleno respeto del Derecho internacional y de los derechos humanos.

Señorías, el informe se refiere también a ciertos asuntos bilaterales, en áreas de justicia e interior, incluida la problemática de los visados. Insiste, asimismo, en la necesidad de que la asociación transatlántica goce de un amplio respaldo de la sociedad civil, en especial de los jóvenes. Las relaciones económicas y comerciales también se incluyen en el informe, que subraya que hay que avanzar en la integración del mercado transatlántico. Y en estas materias, lógicamente, he incorporado muchas sugerencias de las Comisiones de Economía y de Comercio Exterior.

Y, señorías, ya finalizo. Con este informe, creo que el Parlamento lanzará mañana, si se aprueba, un mensaje claro. Reclamamos un fortalecimiento de las relaciones Unión Europea/Estados Unidos, incluyendo también el plano institucional. Creo que este reforzamiento beneficiará a ambas partes y, también, a toda la comunidad internacional.

3-277

Alexandr Vondra, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, I apologise for being a bit late due to a meeting of the Conference of Committee Chairs here. In fact I arrived only this morning from Washington. I would like to thank you for your invitation to participate in this important and timely debate on transatlantic relations and to thank in particular the rapporteur, Mr Millán Mon, for the valuable and wide-ranging report that I read during my trip with great interest. There is much in the report with which the Presidency, and the Council, can agree.

Whatever our political background, we all know that the transatlantic relationship is vital to our future, to the future of Europe. For six decades, the solid transatlantic partnership has been the leading force for peace, stability and prosperity for Europe and North America, and for the entire world. I claim that this is not just history. This is the best possible agenda for the 21st century, too. The transatlantic relationship allows us to achieve together results which neither partner alone can deliver. I would quote here Vice-President Joe Biden during his first trip to Munich, when he clearly said that America needs Europe and Europe needs America. I think that we can fully understand this kind of statement. When we agree, we can set the terms of the global agenda. When we disagree, it is difficult to take forward any agenda, so the transatlantic relationship allows us to achieve together results which we cannot achieve alone.

Last November's US Presidential election generated an unprecedented degree of enthusiasm, expectation and interest here in Europe. This is because the choice of US President matters to Europeans. President Obama has indicated a new approach to the challenges we face. Many in Europe were attracted to this change and the spirit of change. High expectations were created on both sides of the Atlantic. These expectations represent an opportunity for our mutual cooperation at times when we most need it. But they need to be carefully managed because nothing would be more damaging for our relationship than unfulfilled hopes – and the higher the hopes are, the harder it is to satisfy them.

The new Administration has made an energetic start. As expected, much of the President's agenda has focused on the economic and financial crisis. It was encouraging to see early decisions on Guantánamo – we were talking about that here just a few weeks ago – a renewed commitment to engage on the Middle East, and the convening of the conference on Afghanistan, which will be held on 31 May in The Hague. All these initiatives are what many in Europe have been calling for.

The dialogue with the US has been reinvigorated. From my contacts with the new Administration, including the meetings with Vice-President Biden and Secretary of State Clinton here in Brussels, it is clear that the US wishes to set a new tone with the EU and our partners. I welcome the pragmatic approach which has characterised these early contacts.

While the change of tone is important, it does not of course in itself deliver concrete outcomes. If we are to work constructively together we must review together our policy priorities, and reassess the way in which the transatlantic partnership functions. Your report is a valuable contribution to that process. It is, of course, a process which began on the EU side last year when the foreign ministers discussed transatlantic relations at the two informal meetings in Avignon and Marseille. I think some thanks are due here both to the French Presidency for initiating that and to Portugal, which also played a role. It is a process which will need to continue to be developed over the coming months. An excellent

opportunity will present itself next week at the informal meeting of heads of state and government with the US President in Prague. The transatlantic relationship is rich and varied and includes a number of policy areas. I cannot touch on all of them but I would like to highlight those that we would like to address in particular at the forthcoming meeting in Prague.

Firstly, energy security and climate change. These interconnected topics are of concern to a great many Europeans. Energy security is a key priority which needs to be pursued via a comprehensive strategy covering energy efficiency and the promotion of renewable energy resources as well as the diversification of energy supplies, sources and routes. Wherever possible and necessary the EU and US should cooperate in these areas and promote a common agenda. On climate, this year will be critical. The United Nations Climate Change Conference in Copenhagen in late December presents a historic opportunity to revise and widen the application of binding international targets to address climate change.

The EU has established ambitious energy and climate change commitments in advance of the conference. President Obama's statements and appointments in relation to climate change appear to signal an important policy shift, but much hard work lies ahead here. Of course, support from the US on this issue is vital, but it is not enough. We must also secure backing from advanced developing countries such as China.

Secondly, the economic and financial crisis. The current crisis is both severe and global and requires a strong policy response at all levels and across the world. The EU and the US have a particular responsibility in this context, both in terms of the measures they take at home and in terms of international coordination. We must cooperate with the US to ensure that we deliver a coordinated response to the current global crisis and financial problems. We must work together to address the issue of the supervision of the financial system and the reform of international financial institutions. We must also coordinate our policies for enhanced growth and employment. We must make sure that the approaches we choose are compatible and do not give rise to distortions of competition in the transatlantic market place. Much of this will take place in groups such as the G8 and G20, in particular during the G20 summit in London with which President Obama's visit to Europe will start. But it is clear that the transatlantic relationship will be key in setting the wider global agenda.

Thirdly, Afghanistan is a key issue for both Europe and the US. This is a joint problem – terrorist attacks in both the US and Europe have their origins in the region. It is an important, and uneasy, challenge for all European political leaders to explain to their citizens that their own security must be defended in Kabul. Afghanistan was also the main subject of an informal meeting of the EU Troika with Vice-President Biden in Brussels on 10 March. The Vice-President expressed the hope that Afghanistan would remain at the top of the EU agenda. He was clear that the US was looking not just for our support for the overall strategy in Afghanistan, but also for commitment to match that support with concrete resources. Knowing that the question of security of Afghan citizens is of major concern, we have undertaken to increase the size of our police mission in the country. In addition to the EUPOL civilian mission, military police are needed, the 'gendarmeries' which we are talking about. In this respect, sending gendarmerie trainers on site, as an EU contribution to the NATO mission, is an option which the Presidency has been discussing with the freshly appointed Special Envoy for Pakistan and Afghanistan amongst EU countries. I have met Pierre Lellouche from France, for example, and we are also discussing this with Dick Holbrooke. We must also ensure that the conditions are in place for the Presidential elections in Afghanistan to be a success and we must keep the regional aspect in mind, in particular by giving further assistance to the development of sustainable civil government in Pakistan. So this regional dimension is very important and we are taking account of this in addition to the national dimension and then the global one.

Fourthly, a multilateral response will be crucial to address the risk of proliferation of the weapons of mass destruction. The EU and the US have expressed growing concerns about the nuclear activities of Iran in particular and its failure to comply with its international obligations in the nuclear area. The EU and the US together need to ensure that the development of nuclear technology is limited to legitimate, civilian purposes. The best way of achieving this is to establish strong, internationally binding rules, backed by credible verification mechanisms. At the same time the EU and the US are ready to engage with Iran in constructive approaches to this and other problems in the region.

A further challenge that we face is how to work together to strengthen the practical applications of rules-based multilateralism based on our shared values. There is much that we can do together here. I agree with President Obama's sentiment, underlined by both Secretary Clinton and Vice-President Biden, that any choice between security and ideals is a false one. In this respect I welcome President Obama's intention to move towards closure of Guantánamo.

We also welcome President Obama's early engagement in addressing the Arab-Israeli conflict, including the appointment of George Mitchell as the special envoy for the region. A lasting peace that addresses the aspirations of both Israelis and Palestinians is of vital importance to the people of the region and remains a key objective for both the EU and the US. A peace deal also has the potential to deliver wider benefits, not least greater understanding between the West and the wider Islamic world.

I have read with interest the many recommendations in your report regarding the institutional structure of the transatlantic relationship. I very much agree that the institutional links between the EU and US should reflect the importance of the relationship. The initiatives taken by the Czech Presidency serve to underline this point. We have engaged with the US,

and the new Administration, at every level from the outset. And in 10 days' time the Presidency will welcome President Obama to Prague for an informal summit with EU heads of state and government. As I have said, this will be an opportunity to assess a number of dimensions of the transatlantic relationship and to confirm our willingness to work together. These discussions will continue, for example, by holding regular informal meetings of the EU and US foreign ministers. I also believe that there is a merit in more regular and close contacts between the European Parliament and the US Congress.

I am grateful to this Parliament for its continuing support for the development of the transatlantic relationship, and in particular for your report. We have a new opportunity this year to develop the relationship further. For this Presidency, and for the Council, the transatlantic partnership has always been of strategic importance to Europe as a whole.

I can assure you that the Czech Presidency is committed to ensuring that it remains at the heart of our wider external strategy and will play a determining role in addressing the many challenges and problems which confront us globally today.

3-278

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, EU-US relations have had a positive, fresh start under the new Administration of President Obama. In the Commission we are all working very hard to contribute our fair share to our common reinvigorated agenda. That is also why I appreciate this timely debate. I am pleased that Parliament and the Commission seem to see eye to eye on many priorities here.

We are looking forward to a busy EU-US calendar. My opening remarks will focus on our immediate 'to do' list, but I would also like to stress at the beginning two points with regard to EU-US institutional structures. Firstly, I believe that stronger links between the EU and US legislators are vital for a successful transatlantic partnership. Secondly, I will be following up on the report's recommendations with regard to an overhaul of the New Transatlantic Agenda of 1995.

Like many others, I have already met Secretary of State Clinton on various occasions and I also spoke to Vice-President Biden when he was in Brussels very recently. One thing is clear: this US Administration will look for reliable partners in tackling all the global and regional challenges, and they identify Europe as their partner of choice on reliability. We must seize this opportunity.

But, at the same time, they will also be looking for the European Union to bring specific 'deliverables' to the table – not least on difficult issues such as Afghanistan and the closure of Guantánamo. We must therefore develop clear positions based on our own common interests, and speak with one voice. Let me be clear: this crucial transatlantic friendship is not a one-way street. Europe and the European Union need to deliver.

A strong EU is thus an important partner for the US in tackling global challenges. I believe we should focus initially on a limited number of priorities.

The very difficult state of the world economy is of course the backdrop to all that we do. The prime goal is greater cooperation between the European Union, the United States and other major players on macroeconomic policy and reforming regulation of the financial sector. We must coordinate better to promote a recovery in demand and employment, and we have to ensure that our policies are mutually supporting and do not distort trade. Protectionist elements on both sides of the Atlantic need to be resisted. The European Union and the US should work closely together to implement the outcome of next week's G20 Summit, including developing compatible approaches to reforming the regulation of the financial sector. The last European Council in Brussels made a great step in that direction.

We must also look after the transatlantic economy, which accounts for half of the world's output and trade. Your report very rightly places a heavy emphasis on this issue. We should boost the Transatlantic Economic Council (TEC) to make it more effective in removing regulatory barriers and promoting growth, while at the same time making it more strategic in outlook. The TEC – as it is called – should be able to discuss, for instance, how to avoid a beggar-thy-neighbour policy in national recovery plans.

On climate change: for the first time in a decade, EU and US policies are starting to converge. We should concentrate on getting a deal at Copenhagen in December. We need to lead jointly by example, to get China and India on board in a multilateral agreement and to launch an integrated carbon market as part of the future global market. We both need to promote the message that clean, efficient technologies and 'green jobs' can play a role in economic recovery. President Obama has already rightly emphasised this point. This also means bringing our energy research programmes into closer cooperation and reinforcing our dialogue on energy security – as our President has also said.

With regard to foreign assistance and development policy, both President Obama and Secretary of State Clinton have highlighted their importance as part of a full-scope foreign policy. This plays very much to the EU's strengths as the

world's largest donor. We should seek renewed US commitment to the Millennium Development Goals and relaunch EU-US dialogue on development cooperation, with a focus on issues such as aid effectiveness and policy coherence.

The economy is at the top of President Obama's agenda, but the US has also been quick to review the main foreign policy issues.

On Afghanistan and Pakistan: the new Administration agrees on the importance of a more comprehensive policy – to add a civilian surge in parallel to a military surge. The new US emphasis on civilian capacity-building and the regional approach focusing on Pakistan converge with longstanding EU policies. The Commission's efforts in Afghanistan include support for police training, reform of the judiciary and promoting alternative livelihoods in rural areas, for instance to combat drug cultivation. I have also received clear signals of US support – including from Vice-President Biden himself – for our active work in preparation towards a possible EU election observation mission in Afghanistan, provided that security requirements are met. I am actively looking at whether we can provide additional funding in all of these areas. The other day we also discussed it with Richard Holbrooke, the Special Envoy for both Afghanistan and Pakistan. We are looking forward to being at the regional conference in The Hague and also at the conference on Pakistan in Tokyo.

Similarly, in the Middle East we have been asking for closer US engagement from the very outset. We were encouraged by Secretary Clinton's presence at the Sharm el-Sheik Conference and also her active involvement through the first Quartet by her presence. We should discuss how best to engage both the new Israeli Government – and hopefully also a Palestinian national unity government – in order to build a two-state solution. We are encouraged that the Obama Administration wants to engage with the rest of the region, including Syria. We should also work with the US on engaging in Iran – as has already been said – as part of preventing nuclear proliferation in the region, reinforcing our work on both the incentives and sanctions track.

The EU also plays a major role in our eastern neighbourhood. We will stay in close touch with the US on our work to promote democratic and market-oriented reforms in the region, including via the new Eastern Partnership, which pursues the objectives of political association and economic integration with our six neighbours to the east.

We will speak with the US more than in the past about how to engage with strategic partners such as Russia and China, as well as Latin America. Most immediately, I want to ensure that the EU's meeting with President Obama in Prague on 5 April takes the relationship forward in a tangible way, already focusing on concrete results. This will then set the scene for a successful EU-US Summit in Washington, probably in June.

June will also be the occasion to elaborate a renewed transatlantic agenda and a sustainable programme of practical EU-US cooperation.

3-279

Albert Deß, *Verfasser der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für internationalen Handel*. – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Als Erstes möchte ich mich beim Berichterstatter, Millán Mon, für die Vorlage dieses hervorragenden Berichts bedanken, in dem alle Punkte angesprochen sind, die für faire transatlantische Beziehungen notwendig sind. Der vorliegende Entschließungsentwurf zum Stand der transatlantischen Beziehungen nach den Wahlen in den USA weist darauf hin, wie wichtig diese Beziehungen sind.

Nach Angaben der Kommission sind nahezu 14 Millionen Arbeitsplätze in der Europäischen Union und in den USA von diesen transatlantischen Wirtschafts- und Investitionsbeziehungen abhängig. Ich hoffe, dass der neue Präsident der Vereinigten Staaten, so wie er es vor seiner Wahl in seiner Berliner Rede vom Juli 2008 angesprochen hat, diesen Beziehungen einen hohen Stellenwert einräumt. Er hat damals gesagt, dass Amerika keinen besseren Partner habe als Europa.

Wir stellen in der Entschließung fest, dass diese Partnerschaft auch für Europa die wichtigste strategische Partnerschaft ist. Diese Partnerschaft ist gerade in der jetzigen weltweiten Finanz- und Wirtschaftskrise Voraussetzung dafür, die globalen Herausforderungen zu meistern. Voraussetzung für eine tragfähige transatlantische Partnerschaft ist aber, dass die Amerikaner auch berechnete Anliegen der Europäer im transatlantischen Handel anerkennen.

In der Europäischen Union haben wir besonders hohe Standards, z. B. beim Verbraucherschutz, beim Tierschutz und beim Umweltschutz. Wir wollen, dass diese Standards auch bei Produkten eingehalten werden, die von den USA nach Europa geliefert werden. Ich hoffe, dass der neue Präsident und seine neue Regierung daran arbeiten, in den USA diese Standards einzuführen. Damit haben wir dann auch keine Probleme.

Ich bin überzeugt, dass diese Entschließung morgen große Zustimmung findet, weil ich der Meinung bin, dass hier alles enthalten ist, was für gute Beziehungen notwendig ist.

3-280

José Manuel García-Margallo y Marfil, *Ponente de opinión de la Comisión de Asuntos Económicos y Monetarios*. – Señor Presidente, quiero empezar mi intervención agradeciendo al ponente el trabajo que ha realizado para presentar hoy a la Cámara un informe completo, riguroso y extraordinariamente oportuno.

La Presidencia y la Comisaria se han referido a las próximas citas que tenemos, empezando por la de Londres, siguiendo por Praga, en que la Unión Europea y los Estados Unidos van a empezar una nueva relación, después de la elección del Presidente Obama.

Quisiera centrarme en el informe de la Comisión de Asuntos Económicos y Monetarios, que ha hecho un buen trabajo, aprobado por unanimidad, y que se dirige a los objetivos siguientes.

En primer lugar, salir de la crisis. O salimos juntos o no salimos. Estamos en este momento en presencia de los paquetes fiscales más importantes que nuestra generación haya conocido desde la crisis de 1929. Su impacto será mayor y su coste para el contribuyente menor si somos capaces de coordinar esfuerzos.

El segundo objetivo es reformar la arquitectura financiera institucional –que se ha demostrado fallida en la crisis actual– y restablecer la transparencia en los productos, en las entidades y en los mercados. O lo hacemos juntos, o no lo haremos. Como ha recordado la Comisaria, nosotros formamos el conjunto económico más importante del mundo y compartimos – como dice el ponente– valores que permitirán esa aproximación.

El tercer objetivo es la integración de los mercados financieros para resistir a la competencia de los mercados emergentes. Para eso es necesario aproximar los mercados regulatorios que hagan posible la aplicación práctica del principio del reconocimiento recíproco y una mejor supervisión por parte de las autoridades de uno y otro lado del Atlántico.

Se ha referido la Comisaria al cuarto objetivo, diciéndolo mejor que yo: tenemos que resistir juntos a la tentación proteccionista y sería bueno que presentásemos una postura común en la Ronda de Doha.

Y, finalmente, señor Comisario, pero no menos importante, juntos tenemos que resolver los desequilibrios mundiales que han estado, en buena parte, en el origen de esta crisis.

Tenemos que imaginar un nuevo sistema monetario internacional y sería triste que, por no entendernos con nuestro principal aliado, nuestra voz se perdiese en el conjunto del mundo.

3-281

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *en nombre del Grupo PPE-DE*. – Señor Presidente, la asociación entre los Estados Unidos y la Unión Europea se basa, fundamentalmente, en valores y en un formidable potencial económico.

La producción combinada de las dos regiones se elevó a 23 000 millones de euros, lo que representa un 60 % del producto interior bruto mundial. Ambas regiones contribuyen al 60 % del comercio mundial y han sido capaces de movilizar el 75 % de las inversiones netas mundiales.

El riguroso y equilibrado informe que nos presenta el ponente, el señor Millán Mon, no puede venir en un momento más oportuno –se acaba de recordar–, coincidiendo con la primera visita del recientemente elegido Presidente de los Estados Unidos a Europa para participar en la reunión del G20, en el sexagésimo aniversario de la OTAN y en la Cumbre extraordinaria entre la Unión Europea y los Estados Unidos.

La Unión Europea y los Estados Unidos tienen que ser capaces de movilizarse para tratar de consolidar un liderazgo que tiene que ser renovado, en mi opinión, en tres aspectos.

En primer lugar, en la salvaguarda de los principios y valores que consolidan esta alianza transatlántica.

En segundo lugar, a través de una ambición mayor en el diálogo transatlántico para los temas a los que han aludido tanto el ponente como la Comisaria: Irán, Iraq, Oriente Próximo, Afganistán, etc.

Y, en tercer lugar, para tratar de impulsar un nuevo diálogo en los aspectos estratégicos que afectan a temas globales, como la lucha contra la pobreza, la seguridad alimentaria y energética, la lucha contra el cambio climático, etc.

Señor Presidente, está muy claro que la Europa que queremos afirmar como potencia no se podrá consolidar frente a los Estados Unidos, sino junto a los Estados Unidos, como dos socios que comparten una cierta visión del mundo, unos valores y que se respetan mutuamente.

Y esto quiere decir, señor Presidente, que la Unión Europea no debe expedir tampoco un cheque en blanco, que tendrá que defender sus posiciones cuando lo requiera, como en los temas de la pena de muerte, el Tribunal Penal Internacional, el

Protocolo de Kyoto, Guantánamo o las leyes de efecto extraterritorial, y que los Estados Unidos deberán respetar a la Unión Europea como un factor de estabilidad y de equilibrio en el mundo.

Lo resume muy bien, señor Presidente –y con esto termino–, la declaración que hizo la nueva Secretaria de Estado, Hillary Clinton, ante la Comisión de Exteriores del Senado: los Estados Unidos no podrán resolver sus problemas sin el resto del mundo y el resto del mundo no podrá resolver sus problemas sin los Estados Unidos.

3-282

Adrian Severin, on behalf of the PSE Group. – Mr President, the United States of America needs a strong United States of Europe. The European Union needs a strong American Union. Together, the United States and the European Union could be a guarantee for the world's security and stability and offer a pattern for the global order.

This report is not only about enhancing transatlantic relations but also about balancing them. There are asymmetries between the two shores of the Atlantic that negatively affect transatlantic cooperation. Therefore, the strengthening of the political European Union is essential for future cooperation with the United States. It will allow better burden-sharing in observing both parties' international responsibilities.

Between these two objective strategic partners, there is a need for deeper and better-structured relations, as well as the institutionalisation of those relations. The report we are dealing with today recommends a strategic enhanced partnership and the process leading to it. Along those lines, we should look towards establishing a true confederative transatlantic body between us and the United States of America.

At the same time, the consolidation of the transatlantic strategic partnership should offer a new opportunity for advancing cooperation with the third major player in the northern hemisphere, namely Russia. United States-European Union relations should not be seen as a transatlantic alliance against Russia, but as a starting point in establishing a formula for trilateral cooperation with a view to maintaining world security and stability.

To conclude, our priority is not to express our expectations in a self-deceiving way, but to build on realistic assumptions of what the European Union and the United States could deliver, while increasing our capacity to deliver. In this light, we support the recommendation of the report. Allow me, on a personal note, to thank Mr Millán Mon for the great and kindly cooperation he offered us in order to shape these recommendations.

3-283

Sarah Ludford, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, I would like to speak on the justice and security issues covered in this report, not because I am not interested in the economic aspects but because I only have three minutes.

Clearly there is a vital need for transatlantic cooperation to combat terrorism and major crime, but it must be done in full respect of the rule of law – domestic and international – and of fundamental rights. For data-sharing, though, it must be a robust and binding legal framework of data protection.

The clearest demonstration of the change in approach from President Obama is the intention to close Guantánamo Bay. That is very welcome, and this House has called on Member States to respond positively to a formal request from the US to resettle about 60 low-risk or no-risk former detainees who will not be charged. That request was officially delivered last week on the occasion of the visit of Vice-President Barrot and Minister Langer, and I hope that we see a result soon. I understand it is helped by the willingness now by the Americans to resettle some themselves, such as the 17 Uighurs.

It would also be good if President Obama could go further than his January executive orders and announce the closure of all CIA detention centres and a total end to extraordinary rendition. Full disclosure of what has happened in the last seven and a half years, including the shameful use of the outsourcing of torture, is necessary to ensure that there is no repeat, and especially no repeat of the collusion from Europe.

This report, adopting an amendment I tabled, urges the new US Administration to ratify and accede to the Statute of the International Criminal Court. This would obviously strengthen that court. US abolition of the death penalty would similarly represent global leadership.

The prompt entry into force of the EU-US extradition and legal assistance agreements would boost criminal law cooperation, as well as eliminating the grey area which made extraordinary rendition flights possible. But such cooperation can only be supported if it delivers fair treatment. I have a constituent who is under threat of extradition and decades in a supermax prison because he hacked into the Pentagon computer. It is alarming that he succeeded, but he is a computer anorak, not a terrorist, and he has Asperger's syndrome. The US should drop its extradition request and let him be prosecuted, if at all, in the UK.

Finally I would like to address the subject of the ALDE Group amendments which concern online gambling. It is important to get a swift solution to this dispute, which concerns bans and prosecutions by the US affecting only European

Internet gambling operators in illegally selective prosecutions. The US asserts in front of the WTO that all Internet betting is forbidden there, but that is not true. US-based online betting on horse racing, and indeed official state lotteries, are tolerated, but only foreign providers are prosecuted.

I have no particular love for Internet gambling – indeed, it worries me – but discriminatory treatment in brazen defiance of WTO rulings has no place in a healthy transatlantic relationship. By the way, nor do visas, so I hope we will have visa waiver for all EU citizens very soon.

3-284

Konrad Szymański, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Nie ma chyba ani jednego ważnego problemu międzynarodowego, który moglibyśmy rozwiązać w pojedynkę. To nie tylko sprawa Iranu, Iraku czy Afganistanu. Same zasady porządku międzynarodowego chwieją się dzisiaj za sprawą międzynarodowego terroryzmu. Reformy wymagają konwencje genewskie, by lepiej odpowiedzieć na problem zagrożeń bezpieczeństwa.

Mimo optymistycznych deklaracji, przyszłość NATO stoi dzisiaj pod znakiem zapytania. Jeśli sojusz ma pozostać gwarancją naszego bezpieczeństwa, kraje europejskie muszą ożywić swoje polityczne i militarne zaangażowanie. Nasza współpraca powinna być jednak pragmatyczna – powinniśmy uznać, że Ameryka jest innym, lecz równie uprawnionym modelem demokracji i z umiarem udzielać sobie rad w zakresie stosunku do prawa międzynarodowego, do Międzynarodowego Trybunału Karnego czy też kary śmierci.

3-285

Joost Lagendijk, namens de Verts/ALE-Fractie. – Voorzitter, we staan aan de vooravond van nieuwe betrekkingen tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten. We weten allemaal hoezeer die beschadigd waren door acht jaar George Bush in het Witte Huis. Daarom waren zoveel Europeanen blij met de verkiezing van Obama en zijn belofte om een aantal zaken fundamenteel anders aan te pakken. In het verslag van de heer Millán Mon komen al die belangrijke kwesties aan de orde. Bijvoorbeeld de gezamenlijke aanpak van klimaatverandering en de financiële en economische crisis. Maar ook de noodzaak bijvoorbeeld om een nieuwe strategie in Afghanistan en Pakistan te volgen en de sluiting van Guantanamo. Die laatste kwestie, Guantanamo, was een van de misstanden die het morele gezag van de Verenigde Staten wereldwijd zwaar hebben beschadigd. Dat geldt ook voor zaken als martelingen en ontvoeringen. Aan al die praktijken wil Obama een einde maken en dat juicht ook mijn fractie van harte toe.

Er is nog één ander besluit, misschien wat minder opvallend maar in mijn ogen even beschamend, dat ook moet worden teruggedraaid en wel zo snel mogelijk. Dat is de weigering van de Verenigde Staten om samen te werken met het Internationaal Strafhof in Den Haag. Sterker nog, één maand nadat in juli 2002 het Internationale Strafhof van start was gegaan, nam het Amerikaans Congres vergelding door de goedkeuring van de zogenaamde *American Service Members Protection Act*.

Wat houdt die wet precies in? Die wet verbiedt het aan Amerikaanse instellingen en personen om samen te werken met of om informatie door te geven aan het Strafhof. Het verplicht Amerikanen voordat ze deelnemen aan operaties van de Verenigde Naties om een internationale garantie van immuniteit te krijgen. Zij kunnen met andere woorden niet vervolgd worden. Landen die wel meewerken met het Strafhof, kunnen daarvoor gestraft worden en die zijn daarvoor ook gestraft door de Verenigde Staten. Ten slotte een onderdeel dat in mijn land, Nederland, het meeste ophef veroorzaakte, de wet geeft de Amerikaanse president alle middelen - de mogelijkheid om die te gebruiken - om Amerikanen die gedetineerd zijn door het Internationale Strafhof te bevrijden. Vandaar dat de wet in Nederland bekend is als *The Hague Invasion Act*.

We kunnen daar veel grappen over maken en dat is ook gebeurd, terecht. Maar daarmee zouden we de betekenis ervan onderschatten. Deze wet was een uiterst vijandige en zeer symbolische reactie van Bush op de totstandbrenging van het Internationale Strafhof. Wat we nu nodig hebben is een even symbolische, maar ik hoop zeer vriendelijke reactie van de heer Obama. Trek deze wet in, werk samen met het Internationale Strafhof en ik roep de Commissie en de Raad op om ook dat punt onder de aandacht te brengen van de president wanneer zij hem volgende week ontmoeten.

3-286

Jiří Maštálka, za skupinu GUE/NGL. – Pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, s velkým zájmem jsem se seznámil s projednávanou zprávou a musím upřímně říci, že ve mně vyvolala určité rozpaky. Zpráva je členěná do 61 bodů, je vyčerpávající, ale řekl bych velmi nepřehledná. Zcela se v ní ztrácí nebo dokonce chybí otázky, které nejvíce hýbou evropskou a českou veřejností. Postrádám jednoznačné stanovisko k současné globální hospodářské krizi a postupu Evropské unie a Spojených států. Postrádám postoj k válce, kterou vedou některé státy Evropské unie po boku Spojených států velmi neúspěšně v Afghánistánu. Tento postoj je ve zprávě neodpovědně opatrný. Co znamená výzva „přijít s novým strategickým pojetím“? Nebo tvrdit, že „vítáme jmenování Richarda Holbrooka jediným zvláštním vyslancem pro pákistánsko-afghánskou oblast“ je ve zprávě tohoto typu velmi nevhodné a je to pouhý projev vzájemné podpory skupinky politiků, kteří se podíleli na rozhodnutí o bombardování Jugoslávie před 10 lety. A jasně stanovisko k plánované výstavbě prvků Národní protiraketové obrany Spojených států ve střední Evropě, která se stala mimochodem jablkem sváru v mezinárodních vztazích a startuje program zbrojení v kosmu, tady zcela chybí.

I když je ve zprávě patrný posun od politiky dvojího metru ve vztahu k východní Evropě, větší důraz na mezinárodní právo, celkově zpráva vypadá jako obhajovací spis vysokého představitele Evropské unie Javiera Solany. Vše bylo činěno dobře, zásadní změny nejsou potřebné. Materiál obsahuje výzvy a návrh na zřízení dvou nových společných orgánů EU-USA. Domnívám se, že napříště by neměly být pléna Evropského parlamentu předkládány takovéto literární výtvořky, ale usnesení, jak postupovat v zásadních otázkách, které dnes hýbou světem.

3-287

Bastiaan Belder, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Voorzitter, de geest die het verslag van Millán Mon ademt over het ultieme belang van solide trans-Atlantische betrekkingen voor de Europese Unie, deel ik van harte. Terecht spreekt hij hier over werkelijk gedeelde politieke en sociale waarden.

Naast deze lof wil ik ook enkele kritische opmerkingen kwijt. Jammer vind ik dat de rapporteur in paragraaf 35 slechts terloops een gezamenlijke trans-Atlantische benadering van China aanbeveelt. Er volgen geen concrete voorstellen en dat in deze mondiale crisistijd en in de aanloop van de G-20 in Londen, waarbij aller ogen op de financiële reserves en macht van Peking zijn gericht. Zeker in paragraaf 47 wijst de rapporteur op gedeelde trans-Atlantische handelsbelangen, bijvoorbeeld de naleving van intellectuele eigendomsrechten. Over een gezamenlijk zorgpunt, China, gesproken, mijnheer de rapporteur!

Mijn tweede commentaar betreft een relativering van het multilateralisme, dat hier zo vaak beleden wordt. Voor mondiale stabiliteit en veiligheid kunnen en willen vooralsnog alleen de Verenigde Staten zorgen op grond van politieke wil en militair vermogen. Kom dat maar eens in Europa halen! Aan Europa de schone taak Washington op een verantwoorde en betrouwbare wijze te steunen. Dat is voor mij pas werkelijke trans-Atlantische samenwerking, want de Verenigde Staten hebben Europa nodig maar let wel, omgekeerd heeft Europa de Amerikanen nog veel meer nodig. Laten we dat in onze oren knopen.

3-288

Jana Bobošíková (NI). – Dámy a pánové, blahopřeji kolegovi Millánu Monovi k užitečné a inspirativní zprávě o stavu transatlantických vztahů. Vzhledem k tomu, že k podrobné analýze zde není časový prostor, dovolte alespoň několik poznámek. Za prvé v textu rezoluce bodu b nelze tak jednoznačně tvrdit, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. To totiž ještě nevíme. Za druhé v částech, kde se správně hovoří o potřebě reformovat mezinárodní finanční systém, Světovou banku a Mezinárodní měnový fond, chybí požadavek reformovat a tvrdě kontrolovat ratingové agentury. Ty totiž dávaly bankám a pojišťovnám nejvyšší možná kladná ohodnocení, tzv. TripleA i ve chvílích, kdy byly plné toxických aktiv, de facto krachovaly a jejich vedení si při tom vyplácelo miliardy. Za třetí v bodu 24 se hovoří o zprávě amerického výboru 16 zpravodajských služeb, o globálních trendech do roku 2025. Mimochodem obdobné analýzy vypracovali i v Rusku a Číně. Zpráva ale nebere tyto analýzy dostatečně na vědomí. Jinak by nemohla zmiňovat Čínu pouze jedním slovem. Upozorňuji, že podle Financial Times z minulého týdne jsou největší tři banky na světě, měřeno tržní kapitalizací, právě čínské. HDP Číny dohání USA. Tomu by měla Evropská unie přizpůsobit své kroky. A za čtvrté v bodech 31 a 32 je řada správných plánů vůči Rusku. Hovoří se o nutnosti konstruktivní spolupráce, ale už v bodě 33 se Evropská unie a Spojené státy vyzývají k vypracování společné strategie vůči šesti zemím bývalého Sovětského svazu, kde se hodně mluví rusky a žijí tam také Rusové. Dámy a pánové, tato strategie se má podle zprávy dělat bez Ruské federace. Pokud ano, obávám se, že nejde o konstruktivní spolupráci, ale bohužel o zárodek řady konfliktů a to doufám nechceme.

3-289

Elmar Brok (PPE-DE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, Herr Ratspräsident, Kolleginnen und Kollegen! Die Europäische Union und ihre Mitgliedstaaten und die Vereinigten Staaten von Amerika sind die Träger von Freiheit und Demokratie. Sie sind wertgebunden wie kaum jemand sonst in der Staatenwelt dieser Erde.

Die Vereinigten Staaten haben gerade bei den letzten Wahlen wieder bewiesen, welche Fähigkeit zur Erneuerung und zur Verjüngung sie in diesem Prozess der Werte- und Demokratieorientierung haben. In dieser globalen Ordnung – das zeigt die Finanzkrise erneut – ist es deswegen von großem Interesse, dass wir Europäer enger mit den Amerikanern zusammenarbeiten und unsere Interessen enger verknüpfen, weil wir nur dann Standards festlegen und die Beziehungen zwischen unseren Staaten vertiefen können.

Deswegen halte ich den Bericht von Millán Mon zu diesem Zeitpunkt für außergewöhnlich wichtig. Wir müssen uns darum bemühen, den *Transatlantic Economic Council* voranzubringen, eine Politik zu betreiben, die die nichttarifären Handelshemmnisse beseitigt, um auf diese Art und Weise sicherzustellen, dass die Interessen verknüpft werden, ein transatlantischer Markt erreicht wird, und damit auch die politischen Beziehungen auf Dauer zu vertiefen.

Dabei ist anzuerkennen, dass dies nur geht, wenn die Parlamente daran beteiligt sind – denn nur über die Parlamente kann ein Großteil der Regulierungen entsprechend angepasst werden –, und dass dieser Prozess und die Vorschläge, die mit dem *Transatlantic Legislators' Dialogue* und der *Transatlantic Assembly* zusammenhängen, von großer Bedeutung sind.

Ferner ist es von entscheidender Bedeutung, dass wir heute langfristige Strategien entwickeln, dass wir in der Lage sind, gemeinsam Planungsüberlegungen anzustellen, dass wir auf beiden Seiten wissen, was in zehn, zwanzig Jahren unsere

gemeinsamen Interessen sind, damit wir unsere praktische Politik darauf einstellen können. Ich glaube auch, dass das ein Ansatz für die tschechische Ratspräsidentschaft ist, am 5. April bei dem Treffen mit den Amerikanern hier einen besonderen Schwerpunkt zu setzen, um auch auf diese Art und Weise eine stärkere Verknüpfung im gemeinsamen Interesse zu erreichen.

Eine letzte Bemerkung: All dies funktioniert nur, wenn die Europäische Union ein starker und glaubwürdiger Partner ist, wenn sie etwas wie den Vertrag von Lissabon hat, außenpolitische Handlungsfähigkeit bekommt. Aus diesem Grunde möchte ich Sie auch bitten, dass wir in dieser Stunde unsere Interessen wahren und uns darauf besinnen, dass es notwendig ist, diese Schritte nach vorn zu machen, damit wir eine echte Partnerschaft mit den Vereinigten Staaten von Amerika auf Augenhöhe eingehen können.

3-290

Erika Mann (PSE). – Mr President, I should like to say a few words about our economic relationship. I should like to thank my colleague Mr Millán Mon for his excellent report.

We need to remind ourselves of what we want to achieve. I mean, it was the European Parliament, with support much later from the Council and the Commission, which came up with this idea of having a stronger economic relationship and creating a transatlantic market. This idea of a transatlantic market was followed by the Transatlantic Economic Council (TEC). Each of those initiatives can only survive if there is strong support from both sides. Having a new government in the United States does not automatically mean that we will have strong support for the Economic Council, since we are occupied with an enormous economic and financial crisis.

Therefore, I would urge both the Commission and the Council to ensure that the Transatlantic Economic Council will be given all the support necessary, because this is not automatically given.

I would just like to remind you of three items on the agenda that are highly important and which we somehow need to solve. One is the trade dispute agenda. This agenda is still very broad, but I would like to concentrate on one subject that is important and this is the Airbus-Boeing case, which is before the WTO and is being postponed continuously. I would urge you to find a solution. It is not on the TEC agenda, but we need to find a solution soon, otherwise we will have difficulty in a major sector.

My second plea is for you to ensure that we will finally have a road map and that we will have transparency on what kinds of items are debated in the TEC. We have asked for this many times. I know the Council is working on it, but we still have not made good progress. We would like to have a hearing on container security on both sides very soon. This was agreed at our last TEC meeting, but a follow-up will be needed.

My last point is: make sure that, on energy-intensive industries, you will bring to the attention of the TEC the idea of identifying a benchmark together. That is the only way the problems in the energy-intensive industries will be solved.

3-291

PRESIDÊNCIA: Manuel António dos SANTOS
Vice-Presidente

3-292

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Mr President, next week the President of the United States, President Obama, will travel to Europe on his first visit overseas to show his commitment towards a transatlantic alliance and dialogue.

With his election as President, he brought hope and change, not only in the United States but for the whole world and also in Europe. It is imperative that the EU set up networks of communication to keep a strong dialogue with the United States on many key issues, like the conflict in the Middle East, the economic crisis and climate change. These issues are global problems and, therefore, they must be discussed with international cooperation, with the United States, the European Union, European states, China, India and all the states in the world.

3-293

Bogusław Rogalski (UEN). – Panie Przewodniczący! Wybory prezydenckie w Stanach Zjednoczonych zapoczątkowały nową epokę w historii stosunków z tym krajem i nową epokę w tym kraju. Mam nadzieję, że ze strony Stanów Zjednoczonych będzie to zmiana ewolucyjna, a nie rewolucyjna.

Niepokoje bowiem napawają mnie dziwnie, zacieśniające się stosunki między Stanami Zjednoczonymi a Rosją kosztem umów międzynarodowych z niektórymi krajami europejskimi, jak Polską czy Czechami, choćby w kwestii budowy tarczy antyrakietowej, w której Stany Zjednoczone wycofują się ze wcześniejszych zobowiązań powziętych wobec tych krajów. Pamiętajmy też o wizach, które są ciągle utrzymywane wobec niektórych państw członkowskich przez Stany Zjednoczone. Nie powinno to mieć miejsca w stosunkach transatlantyckich pomiędzy Unią a Stanami Zjednoczonymi.

Kwestią szczególnie istotną musi być wzmocnienie współpracy transatlantyckiej w zakresie walki z terroryzmem w oparciu o poszanowanie przede wszystkim prawa międzynarodowego. Jak powiedział Barack Obama – „*Żadne państwo, niezależnie od tego, jak wielkie czy potężne by było, nie może samotnie pokonać globalnych wyzwań.*”. Pamiętajmy o tym również w tej Izbie, bo często wydaje mi się, że myślimy, że Unia Europejska samotnie będzie mogła przeciwstawić się temu globalnemu wyzwaniu.

3-294

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Nasz kolega Mon w swoim tekście, a także pani komisarz i minister przedstawili możliwe rozwiązania, strategie i cele, które powinny nam przyświecać we współpracy z Ameryką. Ja chciałem powrócić do innej refleksji i nią się podzielić.

Myślę, że hasło wyborcze Baracka Obamy – „The change we need” – dotyczy również nas, Europejczyków. Chodzi mi o zmianę naszego stosunku do USA. Z jednej strony podziw dla bogactwa, gospodarki, nauki, filmu, muzyki i wolności tego młodego historycznie społeczeństwa, a z drugiej strony niechęć, a nawet wrogość ze strony szczególnie wielu lewicowych posłów do amerykańskiej polityki, do amerykańskiej religijności, do amerykańskiego kapitalizmu. Paradoksalnie Rosja to stały przyjaciel, niezależnie od tego, co robi, łącznie z najgorszymi aktami, jak np. zabijanie dziennikarzy, a Amerykanie to partner ubrany w garnitur wroga. Pomógł co prawda w wyzwoleniu Europy od nazistów, a wcale nie musiał ponosić takich ofiar, robił to z własnej woli. Pomógł w odbudowie Europy, a mimo to nie zarobił na miano stałego koalicjanta.

Chodzi mi więc o odpowiednie miary i oceny, zgodne ze zdrowym rozsądkiem, a nie z jedynie poprawną i sprawiedliwą ideologią jakby echem odbijającą się od moskiewskiej proveniencji. Co jest złe czy błędne w USA, musi takim zostać, co dobre i mające szansę na realizację naszych celów Unii, winno być doceniane. Kooperacja musi być oparta na realiach, a jednocześnie na stabilnej woli wspólnego rozwiązywania problemów. Z wielu wypowiedzi, oklasków, poprawek i całych rezolucji proponowanych przez lewicę przez te cztery lata, które miałem okazję zobaczyć, przebijało się często negatywne, uogólnione nastawienie niekoniecznie poparte faktami. I ostatnie zdanie Panie Przewodniczący – Barack Obama to tylko prezydent z woli narodu, narodu, z którym warto nam współpracować, narodu chroniącego ważne też dla nas wartości.

3-295

Libor Rouček (PSE). – Dámy a pánové, Evropa a Spojené státy stojí před celou řadou globálních problémů a globálních výzev. Finanční a hospodářská krize, problémy globálního oteplování, problémy terorizmu, šíření jaderných zbraní, nevyřešené problémy a konflikty na Blízkém východě, v Iráku, v Afghánistánu a mnoho dalších problémů. Evropská unie ani Spojené státy žádný z těchto problémů nevyřeší bez spolupráce, která je zde nutná. Strategická spolupráce, strategické partnerství tak, jak již tady o tom byla řeč. Partnerství založené na společných hodnotách svobody, lidských a občanských práv, demokracie, hodnotách, které se za posledních 60 let osvědčily.

S příchodem nové administrativy ve Spojených státech je zde obrovská vůle spolupracovat. My se svými kolegy jsme měli možnost před několika týdny navštívit Washington, mluvit nejenom s náměstkou na State Department, ale také s našimi kolegy v Kongresu, v Senátu, v nejrůznějších vědeckých institucích. Zde je vůle spolupracovat, dělat věci společně, řešit věci společně. Čili i já bych se chtěl připojit k výzvě, abychom i my zde v Evropském parlamentu navázali mnohem užší a intenzivnější spolupráci s našimi kolegy.

Strategická spolupráce Evropy a Spojených států by se ale neměla obracet proti třetím zemím, proti našim partnerům, jakým je Rusko nebo Čína. Například problémy odzbrojování, kontroly jaderných zbraní není možno vyřešit bez spolupráce s Ruskem. Proto já například vítám obnovení rozhovorů o smlouvě START, proto já vítám diskuzi s našimi ruskými partnery i v otázkách americké protiraketové obrany v Evropě. Toto vše je důležité. Na závěr bych chtěl popřát českému předsednictví úspěch při nadcházejícím summitu v Praze a panu Millánu Monovi poděkovat za tuto zprávu.

3-296

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Señor Presidente, Gordon Brown decía hace poco en un discurso en los Estados Unidos, en Washington, como primer líder europeo que hablaba en esa capital, que no había memoria política de una etapa en la que, en Europa, hubiera tamaña disposición hacia los Estados Unidos. Y es cierto. Nunca ha habido tanto proamericanismo, tanto americanismo, podríamos decir, en el conjunto de nuestras sociedades y, obviamente, también en el conjunto de nuestras élites políticas, culturales y sociales.

Y eso hay que aprovecharlo. Es una sintonía que va más allá de la simpatía personal por el nuevo Gobierno y que se suma a una larga agenda en común sobre la que podemos trabajar, y que ahí está, y está muy bien explicada por este informe que votaremos mañana.

Pero es muy importante también tener muy presente que, aunque compartamos muchas cosas, los intereses no son siempre los mismos y que, por tanto, en determinados ámbitos, como amigos que ahora se hablan cara a cara, se miran a los ojos y son capaces de trabajar juntos, hay algunos asuntos en los que seguiremos discrepando, especialmente porque tenemos diferentes sociedades a las que servir, y hablo muy especialmente del ámbito económico y del ámbito comercial, donde hay cuestiones abiertas que deberán ser resueltas con la mejor de las cooperaciones, pero sin olvidar dónde está cada uno.

Y, en ese contexto, la Unión Europea tiene que ser autocrítica sobre lo que debe hacer y lo que debe mejorar para ser creíble. Sabemos que, a partir de Lisboa, tendremos instrumentos más claros y, en ese momento, podremos ponerlos en marcha, pero, ya desde ahora, hay que entender que, si queremos hacernos respetar y aparecer en la pantalla del radar de los Estados Unidos, debemos también reformar nuestra propia manera de funcionar.

3-297

James Elles (PPE-DE). – Mr President, I think this is a very important report we have in front of us given the fact that our rapporteur, Francisco Millán Mon, has been able to bring this report from the Committee on Foreign Affairs almost unanimously. I have not known that in the past: all groups actually combining to show that they are in favour of a stronger transatlantic partnership. Indeed, I have noted that, in this report, we now, for the first time, call it the most strategic partnership that we have. We have lots of other ones, but this one is the key one for us in the European Union.

As was mentioned earlier, there is a new tone, but I sense too that this is a tone from the Americans looking to what Europe can do to be a partner in the global system and that we then have to think what we are going to be able to contribute to this process.

I think that the highlight in this debate was you, Madam Commissioner, saying that what we are looking for is a more strategic dialogue, the ability to look at long-term trends, like the NIC report 2025 does; to be able to look further down the road to see that we can share a common analysis together, to be able to come to common action together as a result of that. I suspect this will need some generation within the European Union, perhaps our support in the 2010 budget, to be able to formulate our own long-term thinking – because there is very little long-term thinking, either in the Commission or indeed even in our House, about long-term trends such as is found in the NIC report.

In doing so, we are going to have to find a way to establish a more even playing field for the involvement of Europeans and Americans in these debates. In the past five years we have seen a huge influx of US think tanks into Brussels telling us what we should be doing on particular aspects of policy, but there is very little about Europeans in Washington being able to communicate to the Americans what our ideas are on the shaping of European policy. We need to focus on that to provide the right budgetary input to give that kind of impact, so that we get an even input and feed-in into our transatlantic discussions.

3-298

Ana Maria Gomes (PSE). – Mr President, saved from the ashes left by the Bush Administration by the election of Obama, the transatlantic partnership is no longer sufficient to solve the main challenges faced by humanity, but it is still necessary.

Europe must take advantage of this opportunity and articulate with the US the exit strategy for the current global crisis, upholding human security – and that does not only mean reforming the international financial system but regulating the whole globalisation process and investing in a sustainable economy at the global scale.

We need more and stronger Europe to help Obama close Guantánamo, end the secret prisons, and to define an alternative strategy for the security challenges in Afghanistan, Pakistan, Iran and Sudan, and put in place justice and peace for Israelis and Arabs.

We need a stronger Europe and a genuine partnership with the US to achieve the Millennium Development Goals. Only with an EU capable of sharing the burden and assuming its global responsibilities, an EU which is not just the sum of its parts, will we be taken seriously in Washington, be able to influence the policies of the Obama Administration and be in a position to enable the genuine transatlantic partnership that the world still needs.

3-299

István Szent-Iványi (ALDE). – Barack Obama tavaly Berlinben tartott beszédében kimondta, hogy az Egyesült Államoknak nincs jobb partnere a világon Európánál. Legfőbb ideje, hogy mi is kimondjuk, nincs fontosabb és jobb partnerünk a világon az Egyesült Államoknál. Nekünk a szövetségeseket azok között kell keresnünk, akikkel közösek az értekeink, és közösek az érdekeink, és nem azok között, akik nagyon távol állnak tőlünk.

A transzatlanti kapcsolatoknak nincs alternatívája Európa számára. Súlyos kihívásokkal néz szembe az egész nyugati világ. Nemzetközi terrorizmus, proliferáció, klímaváltozás, gazdasági válság. Ezekkel szemben csak együtt lehetünk eredményesek és sikeresek.

Ami a gazdasági válságot illeti, minden országban érzékelhető a protekcionizmus kísértése. Az Egyesült Államokban is, hiszen meghirdették a „Buy American” programot. Nekünk együtt kell fellépünk a protekcionizmus ellen, mert végső soron a protekcionizmus nem megvéd minket, hanem mindannyiunknak károkat okoz.

Nagy várakozások előzik meg Obama első európai körútját, s látogatását. A G20-as csúcstalálkozótól azt várjuk, hogy lefedesse a közös fellépés intézményi alapjait, a közös szabályokat, amelyekkel úrrá lehetünk a világgazdasági válságon.

Európának az az ambíciója, hogy komoly nemzetközi szereplő legyen. A Lisszaboni Szerződés megteremtí ehhez az intézményes feltételeket, de a politikai akaratot semmi sem pótolhatja. Nekünk nagyobb mértékben kell szerepet vállalnunk a nemzetközi életben, csak akkor tudunk az ambícióinknak megfelelni.

3-300

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – Îl felicit pe dl Francisco José Millán Mon pentru excelentul raport referitor la relațiile transatlantice.

Ca membri ai Parlamentului European, trebuie să insistăm ca Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii să dezvolte o strategie comună privind cele șase state din estul Europei, respectiv Moldova, Ucraina, Georgia, Armenia, Azerbaidjan și Belarus, vizate de politica europeană de vecinătate, pentru a ajunge la rezultate concrete și durabile în implementarea noului parteneriat estic și în sinergia Mării Negre. Apreciez includerea în raport a amendamentului meu pe această temă și le mulțumesc colegilor mei pentru susținerea acestei idei.

De un interes deosebit este, între altele, și propunerea raportorului de eliminare a vizelor pentru toți cetățenii europeni care vor să călătorească în Statele Unite. Toți cetățenii europeni trebuie să fie tratați în mod egal. Este inacceptabil ca o parte dintre cetățenii Uniunii Europene să fie tratați ca cetățeni de mână a doua.

Subliniez progresele concrete și importante realizate în scopul scutirii de vize, ca de exemplu introducerea în România din ianuarie 2009 a noilor pașapoarte biometrice dotate cu cipuri care stochează datele personale ale cetățenilor, având 50 de elemente de siguranță, cu 18 mai multe decât pașapoartele actuale, dar consider că pașapoartele biometrice nu trebuie să fie o condiție eliminatorie pentru intrarea în programul de scutire de vize.

Includerea tuturor statelor Uniunii Europene în programul „*Visa Waiver*” trebuie să fie o prioritate în dialogul Comisiei Europene cu Statele Unite ale Americii.

3-301

Józef Pinior (PSE). – (*początkowo mikrofon wyłączony*) (...) tak prezydent Barack Obama tytułuje swoje przesłanie na szczyt dwudziestu państw w Londynie. Kryzys gospodarczy stał się wyzwaniem dla całego świata, lecz także szansą na pogłębienie, przeformułowanie na nowo stosunków transatlantyckich. Sprawozdanie posła Millána Mona ukazuje strategiczne aspekty partnerstwa pomiędzy Unią Europejską i Stanami Zjednoczonymi. Jest dobrym świadectwem wagi, jaką Parlament Europejski poświęca stosunkom transatlantyckim.

Ten nowy rozdział stosunków pomiędzy Unią Europejską a USA powinien zostać także wykorzystany do większej aktywności instytucji Unii Europejskiej w Stanach Zjednoczonych. Myślę o europejskich instytucjach, o europejskich uniwersytetach, o europejskich fundacjach. To jest czas na przeformułowanie naszego partnerstwa, na ukazanie przez Europę w samym Waszyngtonie, w Stanach Zjednoczonych potencjału obecnej Unii Europejskiej, potencjału europejskiej nauki, europejskiej kultury, europejskiej cywilizacji. Powinniśmy wykorzystać to, że w Stanach Zjednoczonych jest nowy prezydent – prezydent, który ukazuje taką Amerykę, jaką Europa zawsze widziała przed sobą jako symbol demokracji i wolności.

3-302

Toomas Savi (ALDE). – Mr President, President Obama said: ‘America has no better partner than Europe’. I believe that I speak on behalf of many of us when saying that this notion is mutual. The election of President Obama started a new chapter in transatlantic relations that has suffered serious setbacks. As Vice-Chair of the Delegation for relations with Canada, I even had to witness, at one point, a situation where Canada acted as a mediator between the European Union and the United States.

My second point: I welcome President Obama’s commitment to diplomacy with the Islamic Republic of Iran. However, as a supporter of the Friends of a Free Iran, I hope that the democratic opposition of Iran will also be involved. The negotiations with Iran must be transparent in all aspects. This new era in EU-US relations will hopefully extend also to US relations with third countries. Europe’s high expectations of President Obama must now be backed by action.

3-303

Alojz Peterle (PPE-DE). – Nova transatlantska agenda je bila nova leta 1995. V teh letih se je marsikaj spremenilo, zato potrebujemo nov sporazum o partnerstvu.

Za nami je dvajset let po padcu Berlinskega zidu, ki mu je sledila zgodovinska širitev Evropske zveze. V tem času smo doživeli tragičen razmah terorizma in nove grožnje regionalnemu miru, zavedli smo se spreminjanja podnebja, soočeni smo bili z energetske, finančno in gospodarske krize. Koristno bi bilo, da bi skupaj naredili bilanco po zlomu komunizma in obravnavali globalno stanje sveta z večjo občutljivostjo do medsebojne odvisnosti globalnih igralcev. Poglobljeno partnerstvo z ZDA je treba razvijati v kontekstu novih izzivov in novih spoznanj.

Ne gre samo za finančno in gospodarsko krizo, gre tudi za krizo globalnega vodenja. Napredovati je treba hkrati na več frontah. Ne moremo biti uspešni z reformo mednarodnega finančnega sistema, če ne bo napredka v Doha-procesu, če ne bomo uspešnejši pri delu za mir in odpravljanju revščine.

Če govorimo o učinkovitem multilateralizmu, potem ga je treba razvijati tako, da bomo vsi zmagali. *Yes, we can.*

V tem duhu se zavzemam za redne politične konzultacije med obema partnerjema in še posebej za okrepitev parlamentarne dimenzije sodelovanja z ustanovitvijo transatlantske skupščine. V poročilu me še posebej veseli poudarek na odpravi omejitev za investiranje in transatlantske finančne storitve.

Ob koncu pozdravljam tudi voljo, ki jo izraža poročilo glede tesnejšega sodelovanja na področju vesoljskih programov, še posebej med Evropsko vesoljsko agencijo in NASO. To ne pomeni, da želim postati astronaut, bolj me zanimajo nove tehnologije.

3-304

Helmut Kuhne (PSE). – Herr Präsident! Die große Mehrheit der Menschen in der Europäischen Union, wahrscheinlich die Mehrheit der Regierungen der Europäischen Union und mit ziemlicher Sicherheit die Mehrheit in diesem Hause hat sich im November gewünscht, dass Barack Obama Präsident wird. Das ist gut so, wenn man auch aus einigen Redebeiträgen in dieser Debatte vielleicht so eine leichte Skepsis herausgehört hat, ob das alles so gut war.

Jawohl, Europa wird auch in Zukunft selbstbewusst seine eigenen Positionen vertreten müssen! Aber die Zeiten hämischer Kommentare gegenüber den Vereinigten Staaten sind vorbei, weil man jetzt nicht mehr bequem alles auf George Bush abschieben kann. Und das stellt uns vor eine Aufgabe. Politik transatlantischer Beziehungen seitens der Europäischen Union, seitens dieses Parlaments kann nicht mehr nur darin bestehen, Forderungen in Richtung der Vereinigten Staaten zu erheben, sondern wir müssen jetzt auch beantworten, was wir denn beitragen wollen, damit diese Partnerschaft effizient wird.

Nehmen wir das Beispiel Afghanistan, das mehrfach angesprochen worden ist. Was wollen wir als Europäische Union tun, um die Polizeimission aufzuwerten und zu verstärken, um die zivile Unterstützung und den zivilen Wiederaufbau in diesem Land voranzubringen? Das wäre unsere Aufgabe als EU – um den militärischen Teil kann man sich im NATO-Zusammenhang kümmern. Aber hier ist etwas, worüber wir sehr konkret reden müssen. Was kann das sein, was wir anzubieten haben?

3-305

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – Panie Przewodniczący! W ciągu pięćdziesięciu powojennych lat fundamentem myślenia o bezpieczeństwie w Europie Zachodniej był ścisły sojusz ze Stanami Zjednoczonymi i zasada, że bezpieczeństwo jest niepodzielne, że bezpieczeństwo Stanów Zjednoczonych jest ściśle związane z bezpieczeństwem europejskim. Wydaje się, że zakończenie zimnej wojny i oddalenie, miejmy nadzieję, że w nieosiągalną przyszłość, ewentualnego wielkiego konfliktu w Europie sprawia jednak, że tej zasady nie należy podważać, że należy ją utrzymać. To powinien być fundament naszego myślenia o naszym wspólnym bezpieczeństwie.

I druga sprawa – chciałbym odnieść się do tego, o czym mówił przed chwilą pan Kuhne. Mianowicie Stany Zjednoczone zakończyły okres jednostronnych działań politycznych, są gotowe do dialogu z Europą i są gotowe do tego, ażeby wspólnie z Europą podejmować wspólne decyzje. Pytanie jest takie, czy my jesteśmy do tego gotowi i czy jesteśmy gotowi do tego, ażeby te wspólnie podjęte decyzje w sposób rzetelny realizować?

3-306

Tunne Kelam (PPE-DE). – Mr President, Mr Millán Mon has presented an important and excellent report. Now the question is how to implement it without losing time.

The global economic crisis offers a practical incentive for the world's two largest democracies to join forces on the basis of shared values and similar economic systems, because more than half of the world's GDP is produced by the United States and the EU together. Mr Severin has noted very well the strategic reciprocity that Europe needs a strong United States and the US needs a strong Europe. If these two partners could coordinate their activities better and more efficiently, this would exercise a profoundly positive effect on world stability as well as on so many specific regional problems.

Yes, more interest towards Europe, more flexibility and openness offered by the new US Administration is a welcome opportunity to be used. But it is necessary to remember at any time that relations with the US continue to be the EU's most important strategic partnership. But it is not time for declarations; it is time for implementation and there are three concrete priorities this report is stressing. We call to agree on a common agenda of short- and long-term goals, on global as well as regional issues. We call to replace the 14-year-old relationship with a new transatlantic partnership agreement that should also include an Economic Council, and we call for the creation of a Transatlantic Political Council as well as upgrading parliamentary relations in the form of a transatlantic assembly.

3-307

Martí Grau i Segú (PSE). – Señor Presidente, con la elección del Presidente Obama, los Estados Unidos viven un momento histórico, cuya trascendencia es ampliamente sentida y compartida en Europa.

El Presidente Obama encuentra hoy plena sintonía en Europa con relación a una acción política que tiene como palabras clave «reconstrucción» y «recuperación».

El discurso del Primer Ministro Gordon Brown, ayer, en este mismo recinto, es una buena prueba de la compenetración existente. Sin duda, esas palabras «reconstrucción» y «recuperación» merecen todo el protagonismo posible ante la situación de crisis actual, frente a la que nos planteamos evolucionar hacia una economía verde donde crecimiento y protección del medio ambiente no estén reñidos, sino que se complementen perfectamente.

Pero también asistimos a una «reconstrucción» y una «recuperación» de los puentes entre Europa y los Estados Unidos que habían quedado debilitados en la última década.

El retorno de los Estados Unidos al multilateralismo es una muy buena señal para Europa y hace más viables nuestros objetivos de paz, justicia y bienestar en el escenario mundial. Los últimos años, sin embargo, también han supuesto un alejamiento entre las sociedades civiles a ambos lados del Atlántico.

Desde las instituciones europeas debemos propiciar las interacciones de todo tipo entre organizaciones, mundo académico, medios de comunicación y agentes sociales para que esta brecha pueda ser colmada.

3-308

Luís Queiró (PPE-DE). – Ao contrário da nossa colega Ana Gomes, que há pouco interveio e que acredita que a relação transatlântica renasceu com a eleição de Obama, eu penso que as notícias sobre o fim dessa relação eram claramente exageradas. Este relatório vem mais uma vez comprová-lo e, por isso, cumprimento o seu autor.

Há muito que a Europa e os Estados Unidos são aliados indispensáveis à prosperidade, ao desenvolvimento e à globalização. Há muito que a Europa e os Estados Unidos compartilham desafios comuns e até os mesmos adversários, mesmo que alguns, sobretudo do lado de cá do Atlântico, hesitem em reconhecê-lo. E há muito que ambos, europeus e americanos, sabem o que deve ser feito para responder às necessidades de um mundo que continua a ser injusto, desigual, perigoso, e agora em crise global.

Mas a crise não nos deve fazer voltar para trás, nem falta de firmeza diplomática, de empenhamento político e militar consequente com as nossas obrigações de aliados, nem o regresso da economia colectivista ou o reaparecimento do proteccionismo, que seriam fatais para o relançamento das nossas economias.

Mercê de uma economia que se abriu à escala global, a Europa e os Estados Unidos têm hoje fortes aliados no Japão, na Índia, no Brasil e em vários países da Ásia.

Apesar da actual crise, há muitos povos no mundo que continuam a olhar para os nossos países e ambicionam um dia viver como nós. Para todos esses povos, a Europa e a América têm de voltar a ser a aliança que lidera a economia da prosperidade, que a partilha e que a torna global.

É por isso também que a próxima Cimeira do G20 é tão importante, não porque seja a oportunidade de saber quem está mais perto de Barack Obama, mas por ser a oportunidade de provar que temos respostas e lideranças, cooperando com as novas potências nas reformas que são necessárias, mas sabendo que só o modelo económico assente na força criadora dos homens permitirá criar riqueza – digo riqueza e não digo ganância –, empregos, desenvolvimento, e superar a crise.

É que, Senhor Presidente, de outra maneira não será viável, pelo menos de uma forma duradoura, gerar novos empregos ou ser efectivamente solidário com quem, nestes momentos difíceis, mais precisa.

3-309

Душана Здравкова (PPE-DE). – Г-жо Комисар, искам да благодаря на докладчика, колегата Millán Mon, за изчерпателния доклад и за изразената категорична позиция за отпадане на визовия режим.

Четири години след стартиране на преговорите за премахване на визите между САЩ и Европейския съюз осемдесет милиона души от страните членки все още трябва да се редят на опашки и да молят за американска виза в паспортите си. Въпреки че досега са постигнати значителни резултати, американската администрация отказва да предприеме последната стъпка и да приложи принципа на реципрочност за останалите пет държави, като ги включи в програмата за безвизов режим.

В резолюцията си от 22 май 2008г. призовахме преговорите за включване на всички държави-членки в програмата за безвизов режим да приключат преди Европейските избори през юни. Притесняваща е липсата на развитие по

проблема до този момент, както и многобройните индикации в пресата, че реална промяна в американската политика няма.

Искам да отбележа и посещението през миналата седмица на комисар Varrot във Вашингтон, където преговорите за премахване на визовите ограничения продължиха. Все още не е ясно какви ще са конкретните резултати след това посещение. Опасявам се, че независимо от полаганите от Комисията усилия, до края на мандата на този парламент поставените от нас цели няма да бъдат постигнати.

Искам, обаче, да отбележа, че, за съжаление, някои от действията на отделни държави-членки по-скоро допринасят нашите американски партньори да не възприемат Европейския съюз като единно цяло. Затова използвам случая и призовавам всички европейски правителства да променят политиката си и да предприемат конкретни стъпки за реална подкрепа на представителите на Европейската комисия.

Заедно с това призовавам всички колеги да подкрепят декларацията, която е иницирана от няколко колеги, включително и от мен, за премахване на визовия режим от страна на Съединените щати за гражданите на всички държави-членки на Европейския съюз.

3-310

Urszula Gacek (PPE-DE). – Mr President, the election of President Obama was met with enthusiasm in both the USA and in Europe, but a great deal is expected of the 44th President of the USA. He faces a range of challenges which no peacetime leader of that nation in living memory has been expected to tackle. He has a financial and economic crisis at home, bordering on a meltdown of financial markets, that has impacted the world economy and is still a long way from being resolved. He has committed himself to finding a solution for war-torn Afghanistan and for the spill-over effect it is having into Pakistan. He faces the danger of an Iran which is coming ever closer to being a nuclear power.

We believe in a strong transatlantic relationship based on our common values of democracy and the free market economy. We respect the priorities that President Obama and his new Administration have set themselves. We are not offended if the US sees that some of these aims will only be achieved with the cooperation of the US and Russia. Europe is extending an open hand to the United States. Just a few weeks ago in this Chamber we declared our openness to work together to close Guantánamo Bay and resettle former inmates.

Member States from the former Eastern bloc have a particular debt of gratitude to the United States. We were brought into the transatlantic community several years before becoming members of the EU. Poland, for its part, has reflected this gratitude by a willingness to support the US whenever needed, including military engagement in Iraq and Afghanistan. I appeal to the new administration not to take this support entirely for granted. A younger generation of Poles raised in a democracy has quickly forgotten this debt of gratitude. In realising its wider aims, the US should not forget that these loyal allies have sensitivities, especially when it presses the US-Russia reset button.

3-311

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Mr President, I wish to offer some cautionary words, particularly to the new Obama Administration. Over the last 60 years, the United States has had a range of attitudes towards European integration. Naturally, it sees this from the perspective of an outsider and may even imagine – erroneously, I believe – that it is similar to America's own historical experience. This is the view encouraged by the dominant federalist tendency in the EU institutions. The danger is that US interlocutors accept the EU's own narrative as fact, rather than as a story presented as a documentary but with a lot of misleading and fictional content.

The US should understand that many of us believe that the EU is heading in the wrong direction and that its aspiration to create a state called Europe does not reflect the wishes of our citizens, rightly attached as they are to the sovereignty of our nations and their ability to elect and remove governments.

Neither is it in the interests of the United States for the freely given commitment of many European countries to coalition to be usurped by a differently minded European Union.

I have to say that I have much respect for Mr Millán Mon and I can approve many of the sentiments in his report, but not its main thrust, which is to elevate the role of the EU as an institution as our unique spokesman in dealings with the United States.

3-312

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Mr President, even if Western unity helped us win our independence and end the Cold War, by the time our countries joined both NATO and the EU, transatlantic relations were not in their best shape.

The current crisis and its common challenges – the deterioration of the security environment, the global issues like energy, climate change, nuclear proliferation and the new power centres, the regional issues like the Middle East, Afghanistan, Pakistan, Iran and Africa – require maximum intensification of transatlantic cooperation.

In context, the report makes a positive contribution by primarily suggesting ways to institutionalise those relations, to commonly approach Russia and the six eastern European countries, to achieve the unified transatlantic market, to gradually integrate our financial markets and to extend the US visa waiver programme to all EU Member States.

We cannot fail. The cost for the West would be the loss of initiative in world affairs, possibly for a long time to come.

3-313

Alexandru Nazare (PPE-DE). – Ținând cont de evoluțiile ultimilor ani în Uniunea Europeană, la nivelul administrației americane, cât și pe plan mondial, cred că acum este momentul să regândim parteneriatul transatlantic și să îl adaptăm noilor realități.

În acest sens, salut raportul colegului meu, Millán Mon, și îl felicit pe această cale. Acest raport coagulează într-un document extrem de util principalele priorități ale Europei în relația sa cu Statele Unite. Mă bucur, de asemenea, că și amendamentele sugerate de mine au fost incluse în raport.

Câteva observații:

În primul rând, cooperarea în domeniul securității trebuie să continue. A venit momentul ca Europa să contribuie mai mult în teatrul din Afganistan, unde se duce un război crucial pentru viitorul regiunii. Aș dori să menționez de asemenea că țara mea, România, a acordat asistență eforturilor Statelor Unite atât în Irak, cât și în Afganistan.

În al doilea rând, în dosarul energetic cred că este necesar un efort comun pentru coordonarea eforturilor de cercetare și identificarea de surse noi nepoluante de energie.

În ceea ce privește relația cu Rusia, consider oportună o abordare coerentă între Statele Unite și Europa, pe de o parte, și Rusia, pe de alta.

În final, aș vrea să salut propunerile deosebit de constructive de înființare a unor organisme de consultare transatlantice, inclusiv în ceea ce privește politica externă și de securitate.

3-314

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – Señor Presidente, habría que gritar ¡albricias!, ¡albricias!, otro milagro del Presidente Obama, que ha unido, después de muchos años, a este Parlamento y a la Unión Europea, en un objetivo común, el de fortalecer las relaciones transatlánticas.

Ya hubo un momento parecido, cuando Bill Clinton y Felipe González firmaron los Acuerdos transatlánticos en 1995 y hubo, en ese momento, un gran optimismo sobre el futuro. Luego vinieron los ocho años negros de la presidencia del señor Bush, que dividió profundamente a los Gobiernos europeos –no tanto a la opinión pública– y cuyo Gobierno fue abandonando principios básicos para la Unión Europea, como el multilateralismo, el apoyo a las Naciones Unidas y la legalidad internacional.

Todo eso ahora se va reconstruyendo y tenemos fundadas esperanzas en el futuro de las relaciones de la Unión Europea con los Estados Unidos. Por eso, felicito al señor Millán Mon por este brillante informe, tan oportuno para ese fortalecimiento de las relaciones entre ambos continentes.

3-315

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – Señor Presidente, yo también me sumo a los ¡albricias! del señor Yañez-Barnuevo García porque creo que este informe marca un antes y un después en las relaciones con los Estados Unidos.

Una buena amiga me decía hace no mucho tiempo que había estado en Estados Unidos y le había sorprendido el desconocimiento que había acerca de las nuevas instituciones, los nuevos procedimientos, que crea el Tratado de Lisboa.

Y, si yo tuviera que ponderar algo y valorar muy positivamente algo del excelente informe que ha hecho el señor Millán Mon, es precisamente eso, que nos pone las relaciones transatlánticas en la órbita del Tratado de Lisboa y establece todos los grandes mecanismos que ese Tratado de Lisboa otorga para que la Unión Europea pueda mantener unas relaciones de tú a tú con los Estados Unidos.

Y nos otorga a los europeos los instrumentos necesarios para poder articular esa voluntad europea, tan necesaria ayer, hoy y, sin duda, mañana.

Mi enhorabuena, mis ¡albricias! también al señor Millán Mon por el excelente informe que ha hecho.

3-316

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, I am grateful for all your contributions and comments in this debate. I am delighted that the European Parliament, the Commission and the Presidency very much

share the same view on the most important issues for the strategic dialogue between the EU and the US. I am pleased to have heard strong support for the topics we chose for our first informal meeting with President Obama, namely: firstly, energy security and climate change; secondly, economic cooperation; and, thirdly, cooperation on security and external relations.

I listened carefully to other comments made, such as the need to build a new transatlantic agenda, to deepen cooperation in foreign assistance and development policy, to pursue cooperation in justice and home affairs, to keep up the momentum on the Transatlantic Economic Council, to explore setting up the Transatlantic Political Council etc. We will take them into account as we prepare for the regular EU-US Summit to be held in June.

Those of you who raised the other issues, such as the visa waiver – because not all the EU countries are taking part in that – can remember how, a year ago, my country led efforts on that. It was also the subject of a debate in this Parliament, so I can assure you that we will continue to raise this issue with the US Government as well.

In conclusion, I would like to add the following reflections. It seems clear that the new US Administration has taken on board many of the messages that we have been sending them over recent months and years about the transatlantic relationship. They are now responding. For example, we are now being asked to provide greater strategic input on Afghanistan. It is also clear that strategic input is expected to be matched by a very practical commitment, so I believe that you will remember this when we are discussing our practical contribution to the future Afghan mission. It should come as no surprise for us once we are really engaged in a deep and serious debate. When President Obama said in Berlin last year that America has no better partner than Europe, he was not just making a statement of principle, but also inviting Europe to provide the proof.

Secondly, it is clear to all of us that the challenges we are facing are getting more numerous and more complex. To return to one of my opening points, when the EU and the US agree, we can help set the global agenda. That also means taking our share of leadership and leading others to lend their support and provide means towards the goals set. But to be able to do so and be a credible partner to the US, the EU must speak with one voice to the greatest extent possible.

The Czech Presidency will continue to ensure that the transatlantic partnership remains one of the cornerstones of the EU's foreign policy. I look forward to developing this relationship further as we face new challenges together and I look forward to continued cooperation with this Parliament in doing so.

3-317

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, as many have said, this debate has shown that it is a question of how we can implement the most important issues together with such a crucial strategic partner as the United States of America.

Since I made quite a number of very clear and practical remarks at the beginning, I will just make a few concrete remarks now.

First, the role of legislators in, and the institutional set-up of, EU-US relations is very important. In principle, we unequivocally support stronger links between the EU and US legislators. Obviously, the primary impetus for this must come from the law-makers themselves. I know that the European Parliament is ready to do so, and this should also come from Congress. Nevertheless, I suggest that it would be worthwhile for EU legislators also to cultivate more intensive contacts with the Senate, which has a longer electoral cycle, and with Congressmen whose sectoral expertise could advance the agenda of the Transatlantic Economic Council.

The Lisbon Treaty, as and when it enters into force, will then, as has been said, also give the EP a reinforced role in shaping EU-US dialogue, especially on regulatory matters; as has been mentioned, think-tanks will certainly also be very important not only from the US side to us but also from the EU side to the US.

Concerning EU-US institutions, I would caution, first, that the transatlantic agenda should be driven by substance rather than by process. In our first meetings with President Obama, therefore, as I have said before, it will be important to demonstrate the capacity to focus on results.

However, I have taken careful note of your call for an overhaul of the current arrangements under the new transatlantic agenda. I intend to initiate a review of the structures to help them deliver better, and the Commission will come up with due proposals.

Let me also speak briefly on the Transatlantic Economic Council (TEC). Mr Verheugen has already had a meeting with his new US counterpart, Mr Froman, on 23 March 2009. The main issues of the TEC under the new Administration are as follows. Firstly, raising the profile of political strategic issues, while at the same time relieving the burden of more technical matters on the summit agendas. Secondly, the time horizon for a future work programme – here Mr Verheugen

wants to set a very long-term perspective, but this has to be weighed against the mandate of this Commission and we need to have some short-term results. Finally, how to deal with pressure from the Member States – to whom we have promised, but not yet delivered, a mid-term programme – to be more involved in the work of the TEC.

Second, I would like to point out that we are a Community which shares values with the US, but there are still things that have to be done. Therefore we will need to continue to encourage the US to sign up to core UN human rights conventions, including those on discrimination against women, and the rights of the child – to name but a few. This includes our position on the ICC, as has been stressed on several occasions with the Bush Administration, but that will be taken up again.

Third, concerning visa waiver and visa reciprocity, which many of you mentioned: we know that, owing to substantive efforts by Member States and at EU level, seven Member States were admitted to the visa-waiver programme in November/December 2008. However, there are still five Member States which do not yet enjoy visa-free travel to the US. We will, therefore, continue to raise this issue.

I can tell you that Vice-President Barrot and the Czech Minister Langer raised the issue again last week in Washington and the US side has generally shown understanding of our position, while stressing at the same time that the action of the Federal Government is based on statutory requirements, which clearly set the framework of future enlargements of the programme and are being monitored closely by Congress. Secretary Napolitano informed us that one additional Member State is getting very close to entering the visa-waiver programme.

Finally, concerning Afghanistan: not only have we already delivered a lot in the past, but, as I have said before, we are ready to contribute to the civilian search, and there will be some additional funding that we will find from our Asia budget for the elections, the police and, most probably, for agriculture because it is important to have additional alternative livelihoods.

I am always open to new ideas, and one example, which is taken up in your report, would be to upgrade the Foreign Ministers' meetings into a Transatlantic Political Council with a heavier focus on strategic themes. As I have said before, we intend to look at revamping the existing transatlantic agenda in that perspective, against the background of the 15th anniversary of the New Transatlantic Agreement in 2010.

3-318

Francisco José Millán Mon, Ponente. – Señor Presidente, en primer lugar, quiero dar las gracias por las intervenciones y las felicitaciones recibidas. A mí, lo que me parece más importante de este debate es que existe un amplio consenso sobre la importancia de las relaciones entre la Unión Europea y los Estados Unidos, y también sobre la necesidad de reforzarlas, no sólo mediante una agenda conjunta para hacer frente a graves desafíos y a graves conflictos, sino también mediante nuevos mecanismos institucionales.

Salvo alguna excepción, no he visto grandes objeciones ni a las dos cumbres anuales, ni al establecimiento de un consejo político transatlántico, ni, desde luego, a la mejora o elevación del nivel del diálogo de legisladores a un diálogo más reforzado, a una especie de asamblea transatlántica, como preconiza el informe.

Celebro también, en este sentido, que la Comisaria haya considerado muy útil este reforzamiento del diálogo de legisladores y que ni ella ni el representante del Consejo se opongan a este otro reforzamiento de otras instituciones, que creo que viene obligado, en buena medida, por el Tratado de Lisboa. Esto será muy oportuno y beneficioso para ambas partes.

No puedo responder en un minuto a todas las observaciones que he escuchado, pero sí quiero decir, sobre Rusia, que, como sabe el señor Severin, el informe preconiza una cooperación constructiva, sin perjuicio, lógicamente, de los derechos humanos y del Derecho internacional; sobre China, que hay referencias explícitas e implícitas, cuando hablo de involucrar a las nuevas potencias emergentes en la gobernanza mundial y, desde luego –y éste es un comentario que también se refiere, en buena medida, a las pocas enmiendas que, afortunadamente, he recibido–, el informe no puede ocuparse de todos los temas.

El informe tiene que priorizar; es ya demasiado largo y priorizar significa elegir, optar y, a veces, desechar. No puedo mezclar los temas muy importantes con otros que, aun siendo importantes, lo son menos. El informe tiene que ser legible. Y, por tanto, no puede, como decimos en español, «caerse de las manos» a la hora de leerlo.

Señorías, creo que la cooperación con los Estados Unidos es muy trascendente; ayer nos lo recordaba aquí el Primer Ministro Gordon Brown. Creo que el Parlamento mañana, aprobando este informe, cumplirá con su obligación: mandar la señal de que deseamos y reclamamos una relación estratégica más reforzada todavía con los Estados Unidos. El informe nos recuerda –y hace unos minutos lo decía James Elles– que la relación estratégica más importante que tiene la Unión Europea es la relación con los Estados Unidos.

Estoy seguro, espero y confío en que la Comisión y el Consejo en estos meses, en estas semanas tan oportunas, harán lo posible para reforzar esta relación, incluida también la dimensión institucional.

3-319

Presidente. – O debate está encerrado.

A votação terá lugar na quinta-feira, 26 de Março de 2009.

Declarações escritas (artigo 142º)

3-319-500

Corina Crețu (PSE), în scris. – Alegerea presedintelui Barack Obama poate reprezenta începutul unei noi epoci în relațiile dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană, cu condiția ca ambele părți să treacă de la bunele intenții și de la declarațiile prietenoase la pași mai concreți pentru strangerea legăturilor și pentru eficientizarea cooperării.

Criza economică și contextul geostrategic actual impun o mai mare preocupare pentru îmbunătățirea colaborării transatlantice, întrucât ne confruntăm cu provocări comune grave. SUA și UE sunt legate printr-un parteneriat fundamental pentru ambele părți, care acoperă toate sferile de activitate, de la schimburile comerciale până la alianța militară.

În aceste condiții, consider imperios necesară eliminarea ultimelor discriminări ce există în relațiile SUA-UE. Faptul că vizele pentru intrarea în SUA sunt încă obligatorii pentru cetățenii din șase state membre ale Uniunii Europene trebuie să constituie o prioritate a dialogului Comisiei și Parlamentului European cu autoritățile americane, pentru a se ajunge la un tratament egal al tuturor cetățenilor din țările UE, pe baza reciprocității depline. În acest sens, salut includerea în acest raport a solicitării adresate Statelor Unite de a ridica regimul de vize pentru cele șase țări care nu au fost încă incluse în Programul de scutire de vize.

3-319-750

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), in writing. – "America has no better partner than Europe", declared President Obama in Berlin in July 2008. Europe, on its turn, has no better partner than America. This is the main conclusion and motto that can be drawn from this excellent report.

In the global world of the 21st century, Europe and America face common challenges, but also share the same values and fight for the same ideals. Therefore, all the recommendations of the report to step up EU-US relations are not only welcome, but also strongly needed.

Among them, I find people-to-people contacts to be the true key to lasting relations and cooperation. Therefore, I insist time and again and give my full support to the call on the American administration to entirely lift the visa regime for EU nationals as soon as possible. It is unacceptable that nationals of five EU Member-States still face obstacles and need visas to travel to America. Europe is a united entity, and so should be the approach towards all its citizens, towards all their rights and freedoms.

Let people interact, researchers cooperate and businesses find joint solutions to the current economic crisis. Freedom of movement between the two continents has thus become urgency and should constitute a priority topic already at the Prague meeting on 5th April 2009.

3-320

Csaba Sógor (PPE-DE), in writing. – In the last 18 years the USA had a lot of vituperation to put up with – and, maybe in the case of the previous Republican Administration, under President Bush, on many occasions for very good reason.

I would like to remind you that without American support and involvement some problems on the European continent would be still hanging in the air. Very often in the previously mentioned period it has turned out that the European Union can become powerless and incapable to solve conflicts that happen at our back door, on our continent.

Without American involvement and the Dayton agreement, maybe there would still be war in Bosnia. And I am sure I do not have to underline enough that the status of Kosovo would be still unclear and therefore highly frustrating not just for the people of Kosovo, but for European powers as well.

In spite of the many shortcomings of the American democracy, they have achieved something that at this point we can only dream of: they have a black president. I put high hopes into transatlantic relations, and I sincerely hope that things will improve for the benefit of both the EU and the USA.

3-321

8 - Acordo comercial provisóριο com o Turquemenistão - Acordo comercial provisóριο com o Turquemenistão (debate)

3-322

Presidente. – Segue-se a discussão conjunta

- da pergunta oral ao Conselho sobre o Acordo Comercial Provisóριο UE-Turquemenistão, apresentada por Jan Marinus Wiersma, Erika Mann, Daniel Caspary, Robert Sturdy, Cristiana Muscardini e Eugenijus Maldeikis, em nome do Grupo Socialista no Parlamento Europeu, do Grupo do Partido Popular Europeu (Democratas-Cristãos) e dos Democratas Europeus e do Grupo União para a Europa das Nações (O-0024/2009 - B6-0019/2009),

- da pergunta oral à Comissão sobre o Acordo Comercial Provisóριο UE-Turquemenistão, apresentada por Jan Marinus Wiersma, Erika Mann, Daniel Caspary, Robert Sturdy, Cristiana Muscardini e Eugenijus Maldeikis, em nome do Grupo Socialista no Parlamento Europeu, do Grupo do Partido Popular Europeu (Democratas-Cristãos) e dos Democratas Europeus e do Grupo União para a Europa das Nações (O-0025/2009 - B6-0020/2009), e

- do relatório do Deputado Daniel Caspary, em nome da Comissão do Comércio Internacional, sobre uma proposta de decisão do Conselho e da Comissão relativa à conclusão do Acordo Provisóριο sobre Comércio e Matérias Conexas entre a Comunidade Europeia e a Comunidade Europeia da Energia Atómica, por um lado, e o Turquemenistão, por outro (05144/1999 - C5-0338/1999 - 1998/0304(CNS) (A6-0085/2006).

3-323

Jan Marinus Wiersma, Auteur. – Voorzitter, het is goed dat we vandaag debatteren over de positie van het Europees Parlement ten aanzien van het interim- handelsakkoord met Turkmenistan, dat al heel lang op de plank ligt van dit Parlement en ook van de Europese Unie. De Raad en Commissie willen graag vooruitgang in dat dossier en willen ook graag dat het Europees Parlement zijn instemming geeft of een positief oordeel uitsprekt over de totstandkoming van dit interim-akkoord, want dat zou kunnen bijdragen tot de verbetering van relaties met Turkmenistan.

Het ligt al lang op de plank, en daar is een reden voor. Dit Parlement heeft tot nog toe een grote aarzeling gehad om te stemmen over dit akkoord omdat we heel erg ontevreden zijn over de mensenrechtensituatie in Turkmenistan, met name onder de voormalige president/dictator Turkmenbashi, die het land afsloot van de wereld en zijn eigen bevolking op een tamelijk onmenselijke manier behandelde. De vraag is natuurlijk of er onder het nieuwe regime dat sinds het overlijden van Turkmenbashi is aangetreden, in die situatie verandering is gekomen en ik hoor graag van de Raad en de Commissie welke veranderingen en verbeteringen zij hebben geconstateerd in de afgelopen jaren en of dat voldoende reden is om nu vaart te maken met het ondertekenen, het afronden van dat handelsakkoord.

De Commissie en de Raad hebben natuurlijk twee sterke argumenten voor een heroverweging. De strategische context is veranderd. We kijken anders naar Centraal Azië dan een aantal jaren geleden. De commissaris heeft daar zelf veel energie in gestoken, maar ik weet ook dat het voorzitterschap van mening is dat de Europese Unie die regio niet moet overlaten aan alleen China of alleen Rusland. Wij hebben daar ook belangen en die worden ook erkend door de regio zelf. Ik was niet zo lang geleden in Kazachstan en daar merk je dat men zeer geïnteresseerd is in het verbeteren van de betrekkingen met de Europese Unie.

Het tweede belangrijke argument dat door de Commissie gebruikt is: we hebben nu geen goede legale basis voor de betrekkingen met Turkmenistan. We gebruiken nog een verdrag uit de Sovjettijd en dat kan toch eigenlijk niet. En zonder een beter verdrag kunnen we ook geen fatsoenlijke mensenrechtendialoog met dat land op touw zetten.

De vraag blijft dan nog open: is die mensenrechtensituatie voldoende verbeterd om die belangrijke stap te ondernemen en dit Parlement te adviseren met het handelsakkoord in te stemmen? Die vraag blijft volgens mij nog enigszins open en ik wacht ook op de reacties op dat punt met name van de Commissie en van de Raad. Ik blijf wel mijn twijfels houden. Ik heb er uitvoerig over gesproken met mijn collega Caspary van de EVP, die rapporteur is voor het onderwerp. Over een aantal punten die hij ook zal noemen, willen wij nog opheldering van de Raad, namelijk de mediasituatie in het land, het onderwijs, de toegang van het Rode Kruis tot gevangenen, enzovoort. Volgens ons moet op die punten echt verbetering komen en kan zo'n handelsakkoord en mensenrechtendialoog met dat land daaraan bijdragen.

Een laatste punt, dat ook duidelijk wordt verwoord in de resolutie die wij samen met de ALDE- en de EVP-Fractie hebben voorbereid. Wij willen ook een zekere garantie dat, als wij akkoord gaan en een positieve opinie geven over dit handelsakkoord, er een terugvalpositie is. Wij willen dat, als wij tot de conclusie komen dat de voorgestelde werkwijze van de Commissie en de Raad niet werkt en de mensenrechtensituatie in dat land niet echt verbetert, dit Parlement de Commissie en de Raad kan vragen dat verdrag op te schorten. Als wij niet een dergelijke toezegging krijgen, dan zal het voor mij zeer moeilijk zijn om vanavond in de fractievergadering mijn eigen fractie ervan te overtuigen om voor dit handelsakkoord te stemmen. Dan zullen we waarschijnlijk aansturen op een uitstel van de stemming. Het is voor ons echt

een heel belangrijk punt dat we die toezegging krijgen, dat als de situatie in het land slechter wordt of niet wezenlijk verbeterd, dat we dan weer een debat kunnen hebben over de vraag of dat akkoord niet moet worden opgeschort. Het Parlement moet het recht krijgen een verzoek daartoe te doen aan de Raad en de Commissie.

3-324

PRESIDE: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Vicepresidente

3-325

Bogusław Rogalski, autor. – Panie Przewodniczący! Kwestia ratyfikowania umowy z Turkmenistanem jest sprawą sporną ze względu na łamanie przez stronę turkmeńską zasad demokracji oraz podstawowych praw człowieka. Pomimo to należy z tym krajem rozmawiać i należy z tym krajem podpisać porozumienie. Należy też zwrócić szczególną uwagę w stosunkach z Turkmenistanem na fakt, iż brak współpracy gospodarczej pomiędzy Unią a Turkmenistanem spowoduje pogorszenie standardów życiowych tego narodu. Natomiast jego ratyfikowanie na pewno może wpłynąć na podniesienie stopy życiowej jego mieszkańców.

Pamiętajmy, że wystąpiły tam już pewne pozytywne przejawy życia społecznego. Niedawne przyjęcie przez Turkmenistan przepisów wprowadzających zakaz pracy dzieci jest takim sygnałem. Oczywiście Turkmenistan musi jeszcze ratyfikować i wprowadzić wiele konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy – to jest bezsporne. Niepokojący natomiast pozostaje fakt, iż przemiany w Turkmenistanie przebiegały w wolniejszym tempie, niż byśmy tego oczekiwali. Niewiele przedsiębiorstw zostało tam sprywatyzowanych, rząd nadal sprawuje ścisłą kontrolę nad wieloma sektorami gospodarki, a bezpośrednie inwestycje zagraniczne pozostają nadal na bardzo niskim poziomie. Pomimo iż Turkmenistan posiada jedne z największych naturalnych zasobów gazu i jest jednym z większych eksporterów bawełny, to jednak około połowa społeczeństwa – i pamiętajmy o tym tutaj – żyje w ubóstwie, powiem wręcz w skrajnym ubóstwie. System polityczny również pozostawia wiele do życzenia, zwłaszcza jeśli chodzi o ciągłe represje względem innych partii politycznych niż rządzące, jak też represje wobec różnych grup religijnych.

Mimo tego wszystkiego wydaje mi się, że należy zawrzeć i ratyfikować umowę z Turkmenistanem, bo tylko rozmawiając, dając pewien przykład Turkmenistanowi możemy podać im rękę i sprawić, że w przyszłości ten kraj być może dołączy wreszcie do rodziny krajów demokratycznych.

3-326

Robert Sturdy, autor. – Mr President, I do apologise – I did not realise that I had speaking time on this particular subject. I would just like to comment on what the previous speaker said. I think it is important that we support the legislation coming out to bring Turkmenistan closer to us. As for all these countries, we need to make sure that they are secure in a very difficult environment.

At this point I would like to thank Daniel Caspary, who has worked tirelessly to get the legislation through. I know he is speaking in a minute or two, but he has worked in the Committee on International Trade on this particular legislation.

At a time when the world is suffering from huge constraints on financial services and other problems, we need to ensure the security of these countries, as well as just making sure that they join in with the present legislation that Daniel is proposing. I have no further points to make and I do apologise for being late.

3-327

Daniel Caspary, Berichterstatter. – Herr Präsident, geschätzte Kolleginnen und Kollegen! Seit fast drei Jahren beschäftigen wir uns im Europäischen Parlament mit dem Interimsabkommen mit Turkmenistan. Wir waren vor fast drei Jahren schon einmal so weit, dass wir einen Bericht im Außenhandelsausschuss angenommen haben, und es dann aber im Plenum nicht zur Abstimmung kam, auch deshalb, weil sich Rat und Kommission damals nicht mehr nachdrücklich mit dem Thema befasst haben und wir im Parlament gesagt haben, wenn Kommission und Rat hier nicht vorangehen, dann brauchen wir auch nicht zu folgen.

Ich freue mich ausdrücklich, dass wir heute eine andere Situation haben, auch wenn die Situation in Turkmenistan nach wie vor bei Weitem nicht so ist, wie wir uns das vorstellen. Die Menschenrechte werden nach wie vor in weiten Bereichen nicht geachtet. Es gibt viele berechtigte Kritikpunkte im Hinblick auf die nicht vorhandene demokratische Struktur in diesem Land. Die Freiheitsrechte der Menschen sind extrem stark eingeschränkt. Die Informationsfreiheit in diesem Land ist äußerst mangelhaft. Im Moment läuft wohl nach Informationen, die Nichtregierungsorganisationen an uns herantragen, eine Kampagne, Satellitenschüsseln zu beseitigen und damit den Zugang zu freien Medien weiter zu behindern.

Das Bildungssystem entspricht weiterhin nicht dem Standard, den wir uns vorstellen, um Menschen aufgeklärt und vor allem auch entscheidungsfähig im Hinblick auf Demokratie und Menschenrechte auszubilden. Auch die Situation in den Gefängnissen – die Frage der politischen Häftlinge, die Frage des Zugangs des Roten Kreuzes zu diesen Gefängnissen – ist nach wie vor vollkommen unbefriedigend und ungeklärt.

Auf der anderen Seite gibt es aber auch etliche unberechtigte Kritikpunkte, die immer wieder an uns herangetragen werden. Es gab in den letzten Jahren viele Falschmeldungen von so genannten Nichtregierungsorganisationen. Bei manchen Nichtregierungsorganisationen hatte ich schon fast den Eindruck, dass dort vielleicht auch Unternehmen aus anderen Ländern dahinterstehen, deren Interesse es ist, Gespräche zwischen der Europäischen Union und Turkmenistan möglichst nicht aufkommen zu lassen.

Ich hatte den Eindruck, dass hinter manchen Aussagen und manchen Fehlinformationen, die in Richtung Europäische Union gestreut wurden, ganz bewusst das Interesse lag, die Gespräche zwischen Europäischer Union und Turkmenistan zu behindern. Ich denke da an Meldungen, wonach sämtliche Krankenhäuser im Land mit Ausnahme von zweien in der Hauptstadt geschlossen wurden, wonach alle Bibliotheken mit Ausnahme von zweien geschlossen wurden, wonach es zum Ausbruch der Pest gekommen ist, weil die medizinischen Verhältnisse angeblich so katastrophal sind. Diese Meldungen haben sich alle als Falschmeldungen herausgestellt.

Aber was ist das Hauptproblem? Es ist überhaupt nicht möglich, ein realistisches Bild von diesem Land zu bekommen, vor allem, weil die dortige Regierung uns nicht richtig ins Land reinschauen lässt, und zum anderen, weil wir natürlich als Europäische Union leider noch keinen auswärtigen Dienst haben, der dort entsprechend tätig sein könnte.

Wir sehen aber, dass der neue Präsident etliche Reformen angeht. Die Zentralasien-Strategie der Europäischen Union, die wir vor einiger Zeit hier im Parlament beschlossen haben, sieht auch einen Schwerpunkt in den zentralasiatischen Ländern. Da kann dieses Interimsabkommen ein möglicher kleiner erster Schritt sein, um den Turkmenen deutlich zu machen, dass wir den Gesprächsfaden aufgreifen, im Dialog vorankommen und ihnen auch helfen wollen, den Weg in Richtung Menschenrechte und Demokratie – wenn auch langsam, aber hoffentlich stetig – zu gehen.

Unsere Entschließung, die wir als Entschließung von vielen Fraktionen hier im Parlament vorgelegt haben, spricht etliche der Kritikpunkte deutlich an. Sie spricht auch einige der positiven Entwicklungen, die wir sehen konnten, deutlich an, aber uns geht es darum: Wir wollen keinen Freifahrtschein erteilen, wir wollen Werte, die uns wichtig sind, ausdrücklich nicht an Turkmenistan verkaufen, sondern wir wollen unsere Werte verteidigen und aufrechterhalten. Deswegen darf es auch keinen Automatismus für das Partnerschafts- und Kooperationsabkommen geben, und Kommission und Rat müssen, wie das meine Vorredner auch schon angesprochen haben, klare Aussagen treffen im Hinblick auf eine mögliche Suspendierung des Interimsabkommens, wenn wir als Parlament das in Zukunft irgendwann fordern sollten.

Wir haben als Parlament etliche Fragen an Kommission und Rat schriftlich dargelegt. Ich würde mich freuen, wenn Sie darauf eingehen und uns sehr nachdrückliche Antworten geben könnten, damit wir dann hoffentlich morgen gemeinsam dieses Interimsabkommen auf den Weg bringen können.

3-328

Alexandr Vondra, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, I certainly welcome the interest of Members of Parliament in the issue of the EU's relationship with Turkmenistan, and I am pleased to have the opportunity to respond on behalf of the Council to the various questions and issues which have been raised in Parliament.

Turkmenistan is in many ways growing in importance. For a long time it has been a very inward-looking country. But, over the last two years, it has taken a number of significant steps to open up to the outside world. The Government is increasingly open to cooperation. This is reflected in a greater effort to work more constructively within the framework of the EU's Central Asian strategy.

Despite these changes, our contractual relationship with Turkmenistan has remained unchanged for 20 years. As Mr Wiersma stated, it is still based on the outdated Trade and Commercial and Economic Cooperation Agreement with the Soviet Union.

Against the background of positive developments in Turkmenistan, we have an opportunity to strengthen our bilateral relationship. The Interim Agreement, which was signed in 1999, provisionally applies the trade-related parts of the Partnership and Cooperation Agreement, also signed in 1999, for which only three Member State ratifications remain outstanding.

There are many aspects to the Union's relations with Turkmenistan. The promotion of human rights and democracy is, of course, at the heart of the bilateral relationship, as it is key to the wider Strategy for Central Asia. The fact that Turkmenistan borders Afghanistan makes it also a strategically important country. At the same time, Turkmenistan is participating in the reconstruction of Afghanistan and provides logistics background for operations or activities of many EU Member States in the framework of the ISAF (overflights) as well as on a bilateral basis. Turkmenistan is critical to regional security and the fight against drug trafficking. Its growing economy provides opportunities for EU companies. In addition, Turkmenistan is a key partner in the diversification of the EU's energy relations and energy security. These are all important areas which we need to develop in our own interests.

In addition, since the presidential elections in February 2007, Turkmenistan has engaged in a number of significant reforms, including constitutional changes. Many of the new provisions in the constitution, as well as other reforms which have been announced, underline that the country is moving in the right direction, even though it is a long-term process and much more still needs to be done.

On the question of human rights, Turkmenistan has engaged constructively in a human rights dialogue with the EU on a wide range of issues. This dialogue has also been matched by some important developments within the country. In particular, some political prisoners have been released, and there has been increased cooperation with the UN. Turkmenistan has also permitted the UN rapporteur on freedom of religion to visit, it has participated fully in the UN Periodic Review, and a UN Centre for Preventive Diplomacy has been established in Ashgabat. In addition, internal travel restrictions have been eased, a dialogue with the ICRC has begun, and education reform has restored ten-year secondary and five-year university-level education. Turkmenistan has acceded to international conventions such as the Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights and the Convention on the Political Rights of Women.

All this is evidence that Turkmenistan is moving ahead. Of course, much remains to be done in the field of human rights and respect for the rule of law and democracy. We will continue to push in particular for the release of all political prisoners, for free access by the ICRC to prisoners, for a lifting of the restrictions on foreign travel, and for freedom for the media and civil society.

The Presidency is convinced that the best way to ensure that Turkmenistan delivers on these issues is through constant engagement. We have to be able to have an open dialogue, and, when necessary, send clear messages, if Turkmenistan is to move towards full respect for international standards.

This is precisely why we need to upgrade our relationship and our own instruments and tools. The current contractual arrangement with Turkmenistan provides for only a rudimentary bilateral dialogue. The only treaty-based dialogue consists of a meeting of a joint committee at officials level once a year.

The Interim Agreement would make human rights an essential element of relations, and would therefore strengthen our ability to influence future developments in Turkmenistan in this area. The PCA, once in force, would go further by providing for a fully-fledged political dialogue.

The EU Strategy for Central Asia, adopted in June 2007, states that, 'in order to intensify cooperation with Central Asian states, the EU will make full use of the potential of Partnership and Cooperation Agreements'. Such agreements already exist in the case of Kazakhstan, Kyrgyzstan and Uzbekistan. And in the case of Tajikistan, an interim agreement is in force pending the ratification and entry into force of the PCA.

For the successful implementation of the EU Strategy for Central Asia it is important to have all Central Asian countries involved, and that is why it is important to create conditions for involvement of Turkmenistan as well. Without it the implementation of our goals and interests in Central Asia would be very difficult.

The Presidency is convinced that we need now to establish an appropriate legal framework for our relations with Turkmenistan, beginning with the Interim Agreement. This will enable us to build on the developments taking place in the country, and to strengthen our wider engagement with Central Asia.

The Interim Agreement is the most effective way of ensuring that Turkmenistan makes progress in the various key areas which I have outlined, not least in respect for human rights, democracy and the rule of law. I know that you share these objectives, and therefore hope that we can count on your support for taking this forward.

3-329

Benita Ferrero-Waldner, *membre de la Commission*. – Monsieur le Président, chers parlementaires, depuis l'élection du président Berdimoukhamedov, le Turkménistan est effectivement entré dans une nouvelle phase de son développement, et plusieurs signes positifs de changement sont apparus.

En effet, les nouveaux dirigeants font preuve d'une attitude plus ouverte. Par exemple, ils ont levé certaines restrictions à la liberté de déplacement sur le territoire national, modifié la constitution de manière à renforcer le rôle du Parlement, créé un institut pour la démocratie et les droits de l'homme, accueilli le Centre des Nations unies pour la diplomatie préventive à Achgabat, et pour la première fois, ils ont autorisé la venue d'observateurs internationaux lors des élections législatives en décembre dernier. En outre, comme vous le savez, les réformes dans les secteurs de l'éducation et de la santé constituent aujourd'hui des priorités pour le gouvernement.

En 2006, le Parlement européen a proposé aux autorités turkmènes de prendre un certain nombre de mesures afin qu'il puisse émettre finalement un avis favorable sur l'accord commercial intérimaire. Et, au cours des deux dernières années,

depuis l'élection du nouveau président, plusieurs des mesures proposées ont été adoptées – je ne veux pas répéter celles qui ont été mentionnées par le président du Conseil, notamment concernant le CICR. Des réformes ont également été lancées dans le domaine de l'éducation, avec la modernisation du système d'enseignement, la formation des enseignants à l'étranger, l'allongement de la scolarité et l'introduction de l'Internet dans les écoles.

Quelques prisonniers ont été libérés, dont récemment, chers collègues parlementaires, M. Valery Pal, dont nous avons réclamé la libération. Et, en septembre 2008, pour la première fois aussi, une autorisation de visite a été octroyée au rapporteur spécial des Nations unies sur la liberté de religion ou de conviction, lequel a conclu que, je cite "Bien que certaines personnes et communautés religieuses soient toujours confrontées à des difficultés, la situation s'est sensiblement améliorée depuis 2007".

Le lancement de nouveaux dialogues structurés comme nous en avons entendus sur les droits de l'homme est un autre point positif. Naturellement, soyez assurés qu'au cours de ces réunions, nous aborderons toujours des sujets de préoccupation, notamment la situation des prisonniers politiques, la liberté de réunion, des médias, de culte, les droits des minorités, et nous soulignerons à chaque occasion notre attachement au respect des droits de l'homme et leur importance pour le développement économique et social à long terme.

En raison de ces craintes, certainement légitimes, au sujet de la situation au Turkménistan, le Parlement a reporté sa décision concernant l'accord intérimaire. Moi, en principe, je partage quelques craintes et je reconnais aussi que le Turkménistan a encore du chemin à parcourir avant de parvenir au respect total des normes internationales en matière de démocratie et de droits de l'homme.

Cependant, même si elle est limitée, il s'agit d'une évolution positive témoignant d'une volonté d'aller de l'avant et de s'ouvrir au changement. Nous la considérons comme une occasion qu'il convient de saisir pour s'engager vis-à-vis des autorités turkmènes et les encourager. Je suis fermement convaincue que l'Union européenne doit s'engager davantage afin d'œuvrer à des développements positifs.

L'application de l'accord commercial intérimaire, c'est-à-dire les dispositions relatives au commerce de l'accord de partenariat et de coopération, constituerait une première étape positive qui nous permettrait de nous engager davantage vis-à-vis du Turkménistan et de promouvoir avec plus de vigueur la coopération, la réforme et la modernisation dans leur ensemble, et l'accord intérimaire comporte une clause essentielle relative aux droits de l'homme et j'ai conscience de vos préoccupations en ce qui concerne la possibilité de suspendre l'accord.

À cet égard, j'aimerais rappeler que l'accord commercial intérimaire, à l'article 1, et l'accord de partenariat et de coopération, à l'article 2, contiennent des clauses faisant référence au respect de la démocratie et aux droits fondamentaux en tant qu'éléments essentiels de chaque accord, mais surtout que, les deux accords contiennent des clauses permettant à chaque partie de prendre des mesures appropriées en cas de violation grave de leurs modalités, et ceci même sans consulter au préalable les comités mixtes en cas d'urgence particulière.

La suspension des accords en cas de violation établie, continue et grave de la clause des droits de l'homme est donc possible. Pourtant, il est évident que l'accord commercial intérimaire n'est pas la panacée. Il ne résoudra certainement pas tous les problèmes relatifs aux droits de l'homme au Turkménistan; il contribuera cependant à une plus grande adhésion aux normes internationales, notamment dans le domaine de la primauté du droit et des droits de l'homme.

Nous avons deux raisons importantes supplémentaires de renforcer nos relations avec le Turkménistan pour protéger nos propres intérêts: la sécurité et l'énergie. En effet, le Turkménistan est situé au carrefour de l'Europe et de l'Asie et a pour voisin, par exemple, l'Iran et l'Afghanistan, et sa neutralité active est importante dans une région de grande tension qui est propice à la déstabilisation.

Pour cela, nous collaborons avec succès avec le Turkménistan dans le domaine de la gestion des frontières et dans la lutte contre le terrorisme, l'extrémisme islamique, le trafic de drogue et la traite des êtres humains. Cette collaboration est d'autant plus importante compte tenu du récent regain d'engagement de la communauté internationale en Afghanistan et au Pakistan et effectivement, se tiendront, très prochainement, des conférences régionales à La Haye et à Tokyo.

Comme nous le savons tous, l'Asie centrale pourrait jouer un rôle très important pour la sécurité énergétique. Depuis le changement de régime au Turkménistan, nous avons renforcé notre coopération dans ce domaine. L'Union européenne met tout en œuvre en vue de la réalisation du corridor gazier sud-européen dans le cadre d'une politique plus large de diversification des sources d'énergie et des axes de transit. De toute évidence, le Turkménistan est essentiel au succès de ce projet.

En conclusion, nos relations avec le Turkménistan doivent être façonnées tant par nos valeurs que par nos intérêts. C'est la raison pour laquelle je reste persuadée qu'en nous engageant avec le Turkménistan, nous serons dans une meilleure position pour faire valoir nos arguments en faveur d'une société plus ouverte dans ce pays.

Nous continuerons d'inciter les autorités à aller de l'avant dans d'autres domaines, tels que la réforme du code pénal et civil et la législation sur la religion, la liberté des médias, la libération des prisonniers politiques, l'autorisation d'accès d'observateurs internationaux aux prisons et l'enregistrement accru d'ONG dans le pays.

C'est pour toutes ces raisons que je vous demande, s'il vous plaît, d'appuyer l'avis favorable sur l'accord intérimaire avec le Turkménistan.

3-330

El Presidente. – Señora Comisaria, colegas y amigos, antes de dar la palabra a los distintos oradores para este debate, me voy a permitir la licencia –siendo como soy, en la Mesa del Parlamento, responsable de los temas de multilingüismo– de leerles a ustedes unos consejos de un folleto preparado para los nuevos parlamentarios sobre cómo intervenir para que la interpretación pueda realizarse correctamente y este milagro sin parangón ni antecedente en ninguna otra institución pueda seguir operándose diariamente.

No son las tablas que Moisés bajó del monte, pero dicen así: «Hablen ustedes a un ritmo regular y no excesivamente rápido. Hablen en su lengua materna, si les es posible. Eviten cambiar de lengua durante sus intervenciones. Hablar es mejor que leer, pero, si no tiene más remedio que leer, asegúrese de que los intérpretes disponen del texto. Citen claramente las referencias a los documentos. Articulen claramente cualquier cifra que se mencione. Expliquen las siglas que se utilicen en su discurso. Recuerden que los chistes son difíciles de traducir y dialoguen ustedes con los intérpretes. Y, cuando presidan una reunión, esperen un momento antes de dar la palabra al orador siguiente porque, así, los intérpretes podrán acabar la intervención y cambiar el canal correspondiente.»

Muchas gracias por su interpretación y aprovechemos para felicitar a los intérpretes, que hacen posible nuestra labor con la de ellos, tan complicada y siempre tan eficaz.

3-331

Alexandru Nazare, în numele grupului PPE-DE. – Înainte de toate și nu întâmplător în contextul acestei dezbateri, aș vrea să salut compromisul la care s-a ajuns la ultimul Consiliu European în ceea ce privește finanțarea gazoductului Nabucco.

Mă bucur că proiectul Nabucco a fost declarat proiect energetic prioritar și că eforturile noastre, ale deputaților în Parlamentul European, în sprijinul acestui proiect au dat rezultate.

Dar, revenind la dezbateră de astăzi, cred că este evident că printre preocupările noastre vis-a-vis de Turkmenistan se regăsesc două de importanță egală: cooperarea economică, în speță cea în zona hidrocarburilor, dar și progresul social și al drepturilor omului în această țară, așa cum menționa și doamna comisar.

Salut acest raport și îl felicit pe dl Caspary.

Și eu cred că acordul în dezbateră constituie un cadru mai bun de interacțiune cu Turkmenistanul decât cel actual. Atrag totuși atenția că nu este prea devreme să discutăm căile concrete de colaborare cu Turkmenistanul și includerea sa în proiectele energetice ale Uniunii Europene. Ca mijloc de accelerare a cooperării economice între Uniune și acest stat, acordul discutat astăzi este mai mult decât binevenit.

Înțelegem din acest raport că există o disponibilitate a autorităților de la Așgabat de a negocia pe tematica drepturilor omului și a libertăților civile. Din experiența Uniunii de până acum ar trebui să fie evident că progresul pe aceste teme este cel mai repede atins atunci când face parte dintr-o discuție mai largă, care să includă printre altele și perspectiva unei cooperări economice de durată.

Politica energetică și cea externă a Turkmenistanului sunt strâns legate. Putem să le abordăm în același timp, întărind cooperarea economică și prin măsuri concrete și menținând un interes constant în zona drepturilor omului.

Salut criteriile de evaluare în ceea ce privește progresul Turkmenistanului, precum cele care privesc standardele Uniunii referitoare la proprietatea intelectuală. Mă întreb dacă nu ar fi util să avem unele similare și pentru gradul de integrare economică, dar și pe o durată mai lungă, realiste, sau unele care privesc progresul în sfera libertăților civile.

3-332

Erika Mann, on behalf of the PSE Group. – Mr President, I thank the Commissioner and Mr Vondra, for the Council, for their explanation, but I am certain they felt that there is still some hesitation on our part in giving them our full support. I think it is easy to understand, because we have a very simple case. The difficulty arises because for the Partnership and Cooperation Agreement (PCA), Parliament will have to give its assent, whereas this is not the case for the Interim Trade Agreement because of our legal obligations.

Because of this, when it comes to the Interim Trade Agreement, in our resolution we can only highlight our points and raise our concerns and give support with regard to certain topics; but because of this Parliament, and specifically my political group, is hesitating in giving its full support for the Interim Trade Agreement.

I hope this is understandable to you and I hope you can solve the problem. I know that, because of the legal process and, because you have already signed the legal basis, it is very difficult, if not impossible, for you to renegotiate. We are fully aware of the facts, but I am certain you can find some form of commitment and look into further developing and exploring legal bases on which you can help our side to be on your side, because we all recognise how important Turkmenistan is and we have already given support with regard to other agreements. So it is not that we are not fully aware of what has happened and it is not the case that we are not aware how important Turkmenistan is, but it is a very problematic case.

I would like you to look into this again and that is why I specifically ask you to do me a favour: look into our paragraph 11, where we raise our concern with regard to the legal obligation and the differences between the Interim Trade Agreement and the Partnership and Cooperation Agreement.

Please recognise paragraph 9 of our resolution, which talks about the inclusion of the human rights clause in the PCA agreement. Commissioner, I am aware of and took note of your points, but I am certain there is something you can do to further explore how we can strengthen this particular point.

The same is true for paragraph 10, and this is important for the Council as well. We would like to see a revision clause. I know it is not included but, again, please do us a favour, look into it and see what you can do when you continue to negotiate.

If you could do something about paragraph 8, this would be more than helpful for us; it relates to monitoring which we always like to have and which we are constantly asking for. Monitoring does not mean that we want to sit at the negotiating table. We have done this under other circumstances, so look at what you can do here, how you can be helpful in defining what monitoring means, but do us a favour and look at the case.

By the way, I think you have done great work. All the points are covered in the new EU-Central Asia Partnership Agreement for the 21st century. You even covered the ILO recommendation. You covered human right issues so I am certain we can find a compromise, but a little bit of work still needs to be done.

3-333

Hélène Flautre, au nom du groupe *Verts/ALE*. – Monsieur le Président, je crois qu'il faut essayer de ne pas se raconter d'histoire et savoir que quand Valery Pal est libéré, le gouvernement turkmène continue à faire disparaître, emprisonner et torturer, pour délit d'opinion, d'autres personnes au Turkménistan.

Quand le rapporteur spécial des Nations unies sur la liberté de religion va au Turkménistan, neuf autres rapporteurs spéciaux attendent toujours leur autorisation, et pas des moindres: torture, défense des droits de l'homme, indépendance de la justice, éducation, santé, liberté d'expression, etc.

Plusieurs interventions ressemblent vraiment à des exercices d'autopersuasion. Nous restons en présence d'un des régimes les plus répressifs et fermés du monde, même s'il y a des avancées et que nous devons trouver la bonne stratégie pour les soutenir. Nous ne devons pas non plus être naïfs et, évidemment, exiger du Turkménistan qu'il devienne un modèle de démocratie et de droits de l'homme avant d'engager, plus avant, tout accord avec lui.

Alors entre ces deux extrêmes que faire? Je vous propose tout simplement d'avoir une vraie politique de politique étrangère, et de respecter les critères qui sont extrêmement précis, qui sont mesurables, qui sont réalistes et qui sont ceux du Parlement européen. Je pense à l'autorisation d'accès pour les ONG indépendantes et les rapporteurs spéciaux des Nations unies, pour la Croix-Rouge internationale. On sait que des négociations sont en cours mais elles ne sont pas bouclées. Je pense au réalignement du système éducatif – en cours mais encore très loin d'être satisfaisant – sur les standards internationaux à la libération de tous les prisonniers politiques et à leur liberté de mouvement, bref à du b.a.-ba des droits de l'homme. La proposition de mon groupe est à la fois ambitieuse et réaliste. Elle tient en une formule.

(Le Président interrompt l'orateur pour lui demander de parler moins vite, à la demande des interprètes)

Nous ne pouvons pas être les saboteurs de notre propre politique en renonçant à nos valeurs. Il ne s'agit pas de prôner l'isolement du Turkménistan mais de s'engager avec lui. Alors comment le faire? Eh bien avoir deux crayons, un dans chaque main. Avec le premier crayon, nous allons signer une feuille de route, qui fixe des étapes dans la réalisation des critères qui sont définis par le Parlement. Étapes jalonnées dans le temps, avec des échéances précises, et qui seront discutées lors de la tenue des sous-comités "Droits de l'homme" avec ce pays.

Quand nous aurons signé cette feuille de route, avec l'autre main et l'autre crayon, nous pourrions signer l'accord intérimaire qui est devant nous. Je crois qu'au moment où la Commission et le Conseil discutent de l'avenir des clauses "droits de l'homme", il est absolument nécessaire que ces clauses soient systématiques et qu'elles soient systématiquement assorties d'un mécanisme de consultation qui peut, le cas échéant, conduire jusqu'à la suspension de cet accord.

3-334

El Presidente. – Señora Flautre, el Presidente no mide la velocidad a la que hablan los oradores. El Presidente tiene una luz delante de los ojos donde los intérpretes le lanzan un SOS cuando dejan de interpretar porque no logran seguir al orador. No es que yo mida, sino que me lanzan esa llamada de socorro y yo la traslado a los parlamentarios, para que cada cual pueda seguir el debate.

Gracias, siempre, por su comprensión.

3-335

Helmuth Markov, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ratsvorsitzender, Frau Kommissarin! Bereits vor einem Jahr hat dieses Parlament klar und deutlich gesagt, welche Fortschritte es für notwendig erachtet, damit es dem Handelsabkommen EG-Turkmenistan zustimmen kann. Es handelte sich um relativ leicht erfüllbare Forderungen: freier und ungehinderter Zugang für das Internationale Rote Kreuz, Freilassung politischer Gefangener und Gefangener aus Gewissensgründen, Abschaffung aller staatlichen Reisebehinderungen, Erleichterung der Zugangs- und Arbeitsbedingungen für die NRO und auch für die UN-Organisationen und eine umfassende Reform des Bildungssystems. Ich gestehe durchaus zu, dass die Regierung unter dem Präsidenten Berdymuchammedow Fortschritte gemacht hat. Das ist unbestritten. Aber diese sind nach meinem Verständnis in keiner Weise ausreichend, um diesem Abkommen jetzt zuzustimmen. Sowohl Sie, Herr Ratspräsident, als auch Sie, Frau Kommissarin, haben eine große Chance verpasst, alle beide!

Ich teile das zwar nicht unbedingt, aber die Kollegen der Sozialdemokratie haben gesagt: Wir – das Parlament – wollen von Ihnen eine Versicherung, dass, wenn das Parlament die Rücknahme dieses Interimsabkommens fordert, Sie dem nachkommen werden. Dazu hat Herr Vondra überhaupt nichts gesagt, und Sie, Frau Kommissarin, erklären uns, dass in dem Vertrag stehe, man könne das machen. Es geht nicht darum, dass da drinsteht, dass man es machen kann, sondern dass Sie bereit sind, wenn das Parlament es fordert, dieser Forderung nachzukommen. Das war der Punkt.

Ich bitte alle meine Kollegen, wenn wir uns selbst ernst nehmen, dass wir morgen nicht zustimmen werden, wenn die Kommission uns nicht schriftlich hier vorlegt und vorlesen wird, dass sie dieser Forderung folgt. Das war ein Junktim, das letztendlich gefordert worden ist. Und dazu haben Sie nichts gesagt. Da muss ich sagen, ich habe das Gefühl, Sie nehmen uns nicht ernst. Man hätte dazu ja mindestens eine Stellungnahme abgeben müssen.

Deswegen sage ich: Unter diesen Umständen ist eine Zustimmung zu diesem Interimsabkommen nicht möglich. Ich hoffe, dass wir das morgen eindeutig alle gemeinsam auch so dokumentieren.

3-336

David Martin (PSE). – Mr President, like the two previous speakers, I fear that the Commission and the Council have both painted rather a rose-tinted view of what is now the situation in Turkmenistan.

The current President may be marginally better than the President he replaced in February 2007, but is he sufficiently better for us to agree to an interim trade agreement as a precursor for a partnership and cooperation agreement? As Mr Markov and Ms Flautre said, in the Committee on International Trade we set five very clear tasks for Turkmenistan that we would want to see met before we gave our agreement.

Firstly, we said that the International Red Cross had to have free access to Turkmenistan. Unless the Commission and the Council can tell me differently, I understand that up until now the Red Cross has not been able to visit one single prison or prisoner in Turkmenistan.

Secondly, we said that they had to realign their education system with international standards. The Council is right to say that it has expanded the secondary education system by one year, but my understanding again is that, despite minor improvements in the education system, this has not been aimed at the mass of Turkmens but at the elite and preparing those who wish to work in the oil and gas sector.

Thirdly we have asked for the release of all political prisoners. Some have been released, but not many, and there are literally hundreds, if not thousands, of political prisoners languishing in jails in Turkmenistan, still awaiting a fair trial.

Fourthly, we said that we wanted the abolition of all restrictions to external travel. It is interesting that both the Council and Commission concentrated on internal travel. We said there had to be external travel freedom as well. That has not been delivered.

Finally, we said there had to be free access for independent NGOs, free access for the UN human rights bodies and freedom of the press. Well, there is no press freedom, there is no free access for NGOs, and, while the UN inspector on religious tolerance may have been allowed in, Turkmenistan has the longest queue of UN-requested visits of any country in the world.

Is this really a country that we can do business with? Well, I suspect for the majority in this House and in other institutions the answer is clearly 'yes'. Why have things changed since the Trade Committee passed its resolution in 2007? Cynics might say that it is because gas and oil have been discovered in Turkmenistan, because we want to build a new pipeline, because we suddenly find it in our strategic interest. If that is the case, let us not pretend it is to do with an improvement in human rights. It is to do with self-interest at European Union level.

(The President cut off the speaker.)

3-337

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – Hr. formand! Jeg er også helt uenig i forslaget om, at Europa-Parlamentet betingelsesløst skal godkende handelsaftalen med Turkmenistan. For det er jo det, der er tale om. Vi kan skrive, hvad vi vil i vores begrundelse, men når vi først har trykket på de grønne knapper, så er den sag ude af vores hænder, hvis ikke vi får en garanti fra Kommissionen om, at vi har mulighed for at opsigte den aftale.

Hvad er egentlig begrundelsen for at sige ja til den aftale med Turkmenistan? Vi har hørt om alle mulige fremskridt, og det er rigtigt, at diktaturet har gennemført enkelte fremskridt og er kommet med en række løfter. Men som Amnesty International jo siger til os, så er de kun blevet gennemført i meget begrænset omfang. Hvad er så blevet brugt som begrundelse? Der er blevet brugt som begrundelse, at fraværet af en aftale heller ikke har givet resultater. Efter min mening er det en absurd begrundelse, som jo indirekte opfordrer alle mulige diktatorer til at holde ud. For så falder vi til patten på et eller andet tidspunkt. Jeg synes, at det skal siges klart: Gas kan købes for dyrt!

Og hvis prisen for gas er aftaler med diktaturet i Turkmenistan, så er prisen alt for høj!

3-338

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Tenka tik apgailestauti, kad Europos Sąjungos ir kitų tarptautinių organizacijų veiksmiai bandant apginti žmogaus teises Turkmėnistane vis dar neduoda pozityvių rezultatų. Žurnalistams, žmogaus teisių gynėjams ten užkemšamos burnos. Moterys ir vaikai toliau prievartaujami, jais prekiaujama.

Esu vis dėlto įsitikinęs, kad santykių nutraukimo ir izoliacijos politika Turkmėnistano atžvilgiu neperspektyvi. Ne todėl, kad ši šalis turtinga dujomis, o tik todėl, kad tikrai ryšių su aplinkiniu pasauliu skatinimas gali atvesti į demokratinius pokyčius.

Todėl aš remiu Europos Komisijos poziciją ir laikiną susitarimą, kuris, reaguojant į įvykius šalyje, esant reikalui galėtų būti sustabdytas. Be abejo, Europos Sąjungos požiūris į energetiką santykiuose su Turkmėnistanu neatsiejamas nuo menkiausių pokyčių žmogaus teisių srityje stebėjimo.

3-339

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, there is a lot more to mysterious Turkmenistan than just oil and gas. That is not to say that the country's hydrocarbon resources are not important. In fact they are of vital strategic value to the EU, given the Union's wish, and Turkmenistan's apparent desire, to move out of Russia's shadow when it comes to energy supplies.

Turkmenistan's immense and clearly accessible gas resources are enough on their own to demand a closer relationship with the EU. Nevertheless there are other reasons as well for which I believe we should be seeking an interim trade agreement with Turkmenistan. The country is a prime example of a peaceful and stable Muslim country with a secular government committed to fighting Islamist terrorism in Afghanistan, where we have a war going on.

Of course there are still serious concerns about human rights, democracy and political freedoms, but such concerns also exist with regard to Russia and China, and I do not remember the Socialists raising this over the Tibet debate recently. Yet we maintain strategic relations with both these large countries.

We will encourage further change in Turkmenistan through dialogue and partnership, not by isolation. Therefore I generally support better relations between the EU and central Asian countries.

(The President cut off the speaker.)

3-340

Alessandro Battilocchio (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi auguro che questo dibattito relativo all'accordo interinale possa essere l'occasione per iniziare una riflessione complessiva sulla situazione in Turkmenistan e per chiedere maggiori impegni concreti per migliorare un quadro al momento molto negativo.

Il governo di Ashkhabat anche recentemente ha respinto una serie di raccomandazioni tra cui quella di rilasciare i prigionieri politici, di rivedere i casi passati di incarcerazione politica e cancellare i divieti di viaggio arbitrariamente imposti sugli attivisti per i diritti umani. Ad oggi, senza ipocrisia, è uno Stato chiuso al monitoraggio delle organizzazioni internazionali che da dieci anni non riescono ad entrare nel paese, giornalisti ed attivisti non hanno la possibilità di lavorare liberamente e tutti gli oppositori sono quotidianamente minacciati.

È ora che l'Unione europea e la comunità internazionale pretendano una svolta nel campo del rispetto dei diritti umani, in caso contrario è davvero difficile digerire unicamente accordi di mera natura economica.

3-341

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – Monsieur le Président, Monsieur le ministre, Madame la Commissaire, je pense qu'il faut que nous sortions de l'hypocrisie sur ce dossier.

Effectivement, moi-même, j'ai fait partie, en 2006, de la délégation du Parlement européen qui s'est rendue au Turkménistan, et nous avons fait, à l'époque, un certain nombre de propositions que vous avez relevées, Madame la Commissaire.

Évidemment, j'entends bien vos arguments et ceux du Conseil, mais lorsque je compare ce qui a été proposé et le rapport que nous avons voté ici-même il y a quelques mois, le 20 février 2008, sur l'Asie centrale, où nous avons réitéré nos demandes par rapport à la libération des prisonniers, par rapport à la Croix-Rouge, etc., est-ce que vraiment il y a eu une avancée? Non.

Pour ma part, lorsque je lis "rapport Turkménistan", je lis plutôt "rapport Nabucco", parce qu'en fin de compte, nous sommes intéressés par l'énergie, par le gaz de ce troisième pays producteur de gaz au niveau mondial. Et je sais – on nous l'a très bien expliqué lorsque nous étions présents au Turkménistan – que si l'Union européenne n'était pas intéressée par le gaz turkmène, ils avaient d'autres clients, et notamment la Chine. Donc évitons l'hypocrisie, affichons clairement...

(Le Président retire la parole à l'orateur)

3-342

Christopher Beazley (PPE-DE). – Mr President, I just wish to agree very much with my colleague, Dr Charles Tannock. His concluding remarks, had he not been cut off, were to the effect that the EU should be encouraged – and indeed the Commission and Council should finance – trans-Caspian pipelines to Central Asia in order to reduce the danger of being reliant on a monopoly source, so that we are able to avoid possibly falling prey to the foreign policy objectives of one of our neighbours.

3-343

El Presidente. – Gracias, señor Beazley, siempre es importante completar el pensamiento del señor Tannock, que es siempre constructivo y fuente de inspiración para el Parlamento.

Y ahora tiene la palabra el último orador, el señor Martin.

Vamos a examinar en la Mesa del Parlamento si, en este turno, se puede dar la palabra a oradores que ya hayan participado en el debate, porque lo que suelen hacer es reabrirlo; pero, en fin, en este caso, como quedamos en que es el quinto y cinco son los que tienen derecho a la palabra, doy la palabra el señor David Martin.

3-344

David Martin (PSE). – Mr President, thank you for giving me the floor. I wanted to come back because I wanted to put a very specific question to the Commission before they take the floor again. I want to know precisely how any human rights clause that we agree would be invoked and implemented. Would it be the Commission that decides whether there has been a breach of human rights and, if the Commission so decides, will it be agreed in the Council to suspend agreement by unanimity or by qualified majority? How practical will a human rights clause actually be? We have human rights clauses in many of our international agreements and to date – with the exception of the next debate – we have hardly ever invoked any of them, Belarus being one of the rare exceptions.

3-345

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, I think it was a useful debate. The debate concentrated mostly on human rights and that is not surprising for us. I would like once more to stress that the current human rights clause in the agreement allows for suspension in the case of breaches of human rights; on suspension itself, I think that, if the situation in Turkmenistan deteriorates, we will have to take very seriously whatever Parliament proposes.

Of course the final decision will be made by the Council looking at all options of restrictive measures, including the possibility of suspension, and here we have precedents regarding some other central Asian countries.

Some of us also touched on cooperation with the Red Cross. For us it is not easy to judge on cooperation between the Red Cross and Turkmenistan simply because the Red Cross applies a fundamental principle of discretion here. So, based on the information available, we have to admit that there is much to be done and improved, but at the same time we can see positive things and development.

In general and in conclusion, the human rights situation in Turkmenistan of course leaves much to be desired, but continued isolation is not an option. A conditional approach to the conclusion of the Interim Agreement negotiated 11 years is not an effective means of securing progress on human rights and democracy.

We have, of course, to engage in a dialogue with Turkmenistan on human rights, and that is what we are trying to do. The Czech Prime Minister was there just recently. He engaged the President in Ashgabat in exactly that kind of conversation.

The Presidency is convinced that there is an opportunity now to engage with Turkmenistan, and that approach is the only effective means of establishing a frank dialogue on issues such as human rights.

None of the Turkmenistan key partners – Russia or China, which are currently increasing their influence in the region – are likely to put these issues high on their agendas.

So the establishment of appropriate contractual relationship starting with the Interim Agreement is a key step in such a policy of engagement. A negative opinion from Parliament would be damaging to our nascent dialogue with Turkmenistan and would undermine our ability to secure progress in important areas such as greater respect for human rights.

I would therefore encourage Parliament, as suggested by the rapporteur, Daniel Caspary, to offer its full support for the conclusion of the Interim Agreement.

3-346

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, Eleanor Roosevelt once said that instead of cursing the darkness one should light a candle. This also applies to Turkmenistan. Promoting human rights and supporting democracy in the country must of course continue to be our priority. Many of you have rightly said – for instance, Mrs Flautre who is no longer here – that changes are slow. Yes, they are but they are changes and these changes must be acknowledged and they must be encouraged.

So we have to help Turkmenistan to help itself. We therefore have to engage with the country in a constructive, continuous and strategic manner. We need to create a proper framework for our contractual relations, yet the Trade and Cooperation Agreement currently in force, being so limited, does not allow for that.

Let me also say a few words about suspension, or possible suspension. As you are aware and as the President-in-Office has just said, it is the Council – unanimously, by the way – that decides on such matters. The Commission can make a proposal to that effect.

May I just remind you that, after the events in Andijan, for instance, the Council did decide to impose restrictive measures on Uzbekistan, including an arms embargo as well as travel restrictions on Uzbek officials found to be involved in the events. In addition, technical meetings under the PCA, the Cooperation Committee and the subcommittees, were suspended. These measures were kept under constant review and renewed or amended as appropriate on an annual basis.

In this regard, should such a similar incident – or just a grave deterioration – occur, the Council could take similar measures or even consider a suspension, and the Commission would certainly consider all available options, including suspension.

The inclusion of a specific human-rights-related suspension clause in the PCA would require amending the PCA. In our view, this seems quite difficult as it would imply reopening negotiations with Turkmenistan – which already signed and ratified the PCA in 2004 – as well as with the EU Member States, 12 of which have ratified the agreement as well.

Insofar as this aims at establishing whether a breach of human rights can lead to a suspension of the PCA, I would like to reiterate that both the PCA and the Interim Agreement have a clause declaring respect for human rights as an essential element – as I mentioned very clearly before. Both the PCA and the Interim Agreement have a clause to the effect that, if either party considers that the other party has failed to fulfil an obligation under the agreement, it may take appropriate measures, which in cases of special urgency it can do without even first consulting the joint committee.

Both the interim agreement and the PCA also contain a joint declaration clarifying that cases of special urgency mean cases of material breach of the agreement by either party, both clarifying that the material breach consists in the violation of an essential element.

Therefore a material breach in urgent cases does give the parties the right to take appropriate measures. In our view, these measures could also include the suspension of the agreement. Therefore, honourable parliamentarians, I ask you again – as I did before – to give your assent to activating the Interim Trade Agreement with Turkmenistan.

I would be absolutely agreeable to a political commitment from my side – from the Commission's side – to monitoring the human rights dialogue and reporting to the Parliament regularly. This would be, in the trade agreement, a stepping stone for increased cooperation, and would take us a step further in bringing the framework for dialogue with Turkmenistan on a par with the ones we have already established with other countries in the region. Let us not forget that either.

Only through enhanced commitment will we be able to influence positive developments and improvement of the human rights situation.

3-347

PRESIDÊNCIA: MANUEL ANTÓNIO dos SANTOS
Vice-presidente

3-348

Daniel Caspary, Berichterstatter. – Herr Präsident, geschätzte Kolleginnen und Kollegen! Herzlichen Dank für die heutige Debatte. Sie hat uns viel weiter gebracht. Ich möchte mich auch bei allen Kolleginnen und Kollegen bedanken, die in den letzten Monaten das Thema mit mir bearbeitet haben.

Eine Kernaussage des Rates, sehr geehrter Herr Vondra, ist mir besonders in Erinnerung geblieben: Von China und von Russland, aber auch vom Iran werden die Menschen in Turkmenistan sicherlich nicht lernen, was Demokratie und Menschenrechte bedeuten. Wir haben als Parlament in den letzten Jahren klare Bedingungen aufgestellt, unter welchen wir diesem Interimsabkommen zustimmen, zuletzt im Zentralasien-Strategiebericht meines Kollegen Özdemir.

Es ist ein großes Entgegenkommen des Europäischen Parlaments, wenn wir quasi unter Missachtung der eigenen Vorgaben, die wir vor ungefähr einem Vierteljahr oder einem halben Jahr gemacht haben, jetzt sagen, wir nehmen meinen Bericht zum Interimsabkommen trotzdem an. Mir ist auf der anderen Seite aber auch klar, dass wir heute über das Interimsabkommen reden. Eine Verschiebung der Abstimmung wäre schlecht. Ich bin mir auch darüber im Klaren, dass wir Turkmenistan und das Interimsabkommen nicht als Geisel nehmen sollten, um die Machtverhältnisse zwischen den europäischen Institutionen zu verschieben.

Ich bin mir darüber im Klaren, dass es ein Präzedenzfall wäre, wenn Kommission und Rat unseren Forderungen, die viele von uns heute gestellt haben, zustimmen würden, auch – und das sage ich mit aller Deutlichkeit – wenn das aus meiner Sicht vollkommen berechnete Forderungen des Parlaments sind. Ich erwarte deswegen – am liebsten heute Abend, sehr geehrte Frau Kommissarin, sehr geehrter Herr Ratspräsident – eine Zusage der Kommission, dass sie, wenn dieses Monitoring ergibt, dass sich die Situation in Turkmenistan verschlechtert, und wenn wir als Parlament die Kommission in einer Entschließung auffordern, dem Rat vorzuschlagen, dieses Interimsabkommen zu suspendieren, dem Rat auch einen entsprechenden Vorschlag vorlegt. Ich denke, dass das im Rahmen der derzeitigen Verträge möglich sein sollte.

Ich würde mich freuen, wenn wir vom Rat auf jeden Fall eine Zusage bekommen würden, dass er sich auf Vorschlag der Kommission umgehend auf einer seiner nächsten Sitzungen dieses Themas annimmt und darüber berät. Diese beiden Zusagen können die beiden Institutionen sicherlich machen, ohne das Gesamtgefüge der institutionellen Zusammenarbeit in der Europäischen Union anzugehen. Ich wäre Ihnen dankbar, wenn Sie diese Aussage heute treffen könnten, spätestens aber morgen vor der Abstimmung. Ich habe keine Interesse daran, morgen vor der Abstimmung meinen Kollegen eine Verschiebung der Abstimmung über meinen Bericht empfehlen zu müssen.

3-349

Presidente. – Comunico que recebi duas propostas de resolução apresentadas em conformidade com o n.º 5 do artigo 108.º do Regimento.

O debate está encerrado.

A votação terá lugar na quinta-feira, 26 de Março de 2009.

3-350

9 - Avaliação semestral do diálogo UE - Bielorrússia (debate)

3-351

Presidente. – Seguem-se as declarações do Conselho e da Comissão sobre a avaliação semestral do diálogo UE-Bielorrússia.

3-352

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, I am grateful to the Members of this Parliament for the opportunity to provide an update on developments in Belarus, and in particular to report on the outcome of last Monday's discussion on this issue in Council.

As many of you will be aware, following the Council's decision last October to suspend temporarily and partially the visa-ban list, we have seen a number of positive developments in Belarus. I would point in particular to the registration of the 'For Freedom' movement and of the Centre for Chernobyl Initiatives, the printing and distribution of independent newspapers such as *Narodnaya Volya* and *Nasha Niva*, the round table on regulation of the Internet with the OSCE Representative on the Freedom of the Media, the ongoing expert consultations with OSCE/ODIHR on improving electoral legislation, and the establishment of Consultative Councils, including one on human rights issues, which brings together representatives of civil society and even the opposition.

These steps, whilst they might appear relatively minor to some, are significant in the Belarusian context. This has been acknowledged by some representatives of civil society in Belarus.

However, there have also been incidents which are a cause for our concern. The important human rights NGO, Viasna, has been denied registration, there are problems with the accreditation of some of the independent media, and, while there is less harassment against civil society and opposition activists than earlier, short-term detentions continue to take place. We are also following closely complaints from the opposition over 'forcible conscription' to the army.

So we cannot deny that the picture is mixed. Nevertheless, we are convinced that there is a need to continue with a policy of engagement and to support the positive developments. This should be the way forward in our relations with Belarus. We must keep in mind our wider strategic interests in the region as well as the impact of the financial crisis when we consider our future policy direction.

These were the considerations which lay behind our decision on 16 March. This decision, while extending for one year the restrictive measures, maintains the suspension of the application of the travel restrictions imposed on certain officials of Belarus for nine months.

The in-depth review foreseen by the end of this nine-month period will concentrate on the five areas set out in the Council's conclusions of October 2008. These are electoral reform and other concrete actions towards respect for democratic values, the rule of law, human rights and fundamental freedoms, including freedom of expression and of the media, and freedom of assembly and political association.

We firmly believe that the continuation of the suspension agreed last week will enable us to pursue our policy objectives. It will provide us with the opportunity to continue to raise with our Belarusian partners developments which concern us in the field of human rights. The launching, in the coming month, of a human rights dialogue will be particularly important.

Following the lifting of the ban on bilateral political contacts, a number of high-level visits have taken place, including a ministerial troika at the end of January. The aim of these various contacts has been to encourage Belarus, and to create understanding over differences in expectations. We hope that the dialogue will continue over the coming months.

We are convinced that we need to be constructive with Minsk. We remain realistic and do not expect any dramatic changes. Transformation takes time, and it is in our shared interest to take every opportunity to encourage further positive developments.

It is important that our policy of engagement has been openly supported by representatives of civil society in Belarus, who took part recently in a very helpful discussion with Members of this Parliament. We also maintain regular contacts with the representatives of Belarusian civic society and we intend to continue this dialogue as well as our support to civic society and the independent media in Belarus.

Let me close with a few words on the Eastern Partnership, which was endorsed last week by the European Council, and will be launched at a summit-level meeting in May. Belarus is one of the six Eastern Partnership countries. We strongly believe that Belarus should be involved in this new initiative from the outset. But the extent of its participation in the bilateral track will depend on a number of factors, in particular progress in some of the areas to which I have just referred.

I am grateful to the public support which Parliament has given to the outcome of the Council last Monday. Clearly the in-depth review to be conducted in nine months' time will be a key to any further decisions, and will have an important bearing on our future relations with Belarus more generally. The Council is very ready to continue to keep this Parliament informed of developments, and welcomes the opportunity for you to continue to contribute to this debate.

3-353

Benita Ferrero-Waldner, *membre de la Commission*. – Monsieur le Président, le Belarus est à la croisée des chemins.

Nous sommes en effet au lendemain d'une décision du Conseil qui a confirmé la suspension temporaire de l'interdiction de séjour jusqu'à la fin de l'année et nous sommes à la veille de l'adoption d'une résolution par le Parlement européen. Il est temps de dresser un premier bilan de notre politique à l'égard du Belarus après six mois de suspension des sanctions, depuis octobre 2008, et de réfléchir aux perspectives pour les neuf mois à venir.

Je suis personnellement convaincue que la décision prise par l'Union européenne, en octobre dernier, de suspendre les sanctions, était la bonne, et en effet, cette suspension a déclenché un processus positif.

Le Belarus a pris des mesures qui indéniablement vont dans le sens de plus de démocratie. Je pense notamment au retour de deux journaux indépendants dans les kiosques, au fait que l'organisation même de M. Milinkevich a finalement été légalisée, à la coopération avec l'OSCE/ODIHR sur la législation électorale, aux différents congrès des partis de l'opposition ou des ONG – comme l'Union des Polonais du Belarus – qui ont pu avoir lieu. Certes, ces progrès sont limités et insuffisants, mais ils sont également sans précédent et, d'une façon générale, nous pouvons quand même conclure à un progrès.

Voilà pourquoi à ce bilan mitigé, il y avait une réponse mitigée de l'Union européenne avec la décision équilibrée prise lors du dernier CAGRE. La prolongation de la suspension des sanctions nous permet de maintenir un dialogue comme la société civile elle-même nous l'a expressément demandé, y compris lors du forum organisé au Parlement européen, pas plus tard que le 4 mars dernier.

En même temps, nous gardons notre levier puisque les sanctions peuvent être réintroduites en fin d'année si nous jugeons que les progrès accomplis d'ici là sont insuffisants, et nous allons continuer notre examen en restant attentifs à la situation sur le terrain concernant la question de savoir si des progrès sont faits dans les cinq domaines clés identifiés par les conclusions du CAGRE d'octobre dernier. Et grâce à notre délégation à Minsk, la Commission participe activement à l'analyse de la situation sur le terrain.

Je me réjouis, chers parlementaires, de l'initiative du Parlement européen d'envoyer une délégation de parlementaires de l'AFET et la délégation du Parlement européen pour les relations avec le Belarus qui se rendra à Minsk, dans dix jours, pour dialoguer avec les autorités et les différents partis et se faire sa propre idée de la situation sur le terrain.

J'envoie aussi mon directeur responsable pour cette région, en même temps, qui assurera une étroite collaboration avec la délégation du Parlement européen. Et la mise en place d'un nouveau dialogue sur les droits de l'homme avec le Belarus est un autre pas en avant, appréciable, qui nous permettra de mieux structurer nos demandes et approfondir nos discussions.

La première session de ce dialogue devrait avoir lieu dans les prochains jours à Minsk, et l'Union européenne mettra tous les sujets sur la table. Nous rencontrerons la société civile avant et après ce dialogue pour bénéficier de son expertise.

Chers membres, le développement de nos relations avec ce voisin situé au cœur de l'Europe demande que nous prenions le temps de réfléchir à une réponse, également à plus long terme, aux progrès du Belarus. Une réponse qui permette de rapprocher le Belarus de notre famille européenne et de ses valeurs, et pour ce faire, effectivement, comme l'a dit notre président, le Conseil européen, de vendredi passé, a décidé d'accueillir le Belarus au sein du partenariat oriental, et plus spécifiquement sa composante multilatérale, les plateformes. Ce partenariat sera l'occasion pour le Belarus de développer de nouveaux réseaux de solidarité et d'échange avec tous ses voisins, y compris pour la société civile biélorusse qui veut rompre son isolement et participer au forum sur la société civile.

Concernant la participation du Belarus au volet bilatéral du partenariat oriental, le texte de la proposition de la Commission est sans ambiguïté. Le développement des relations bilatérales entre l'Union européenne et le Belarus est et restera conditionné par l'évolution de la situation politique dans le pays.

Enfin, à la lumière de la crise financière et économique qui secoue aussi tous nos voisins à l'Est, je suis personnellement favorable à des mesures de soutien économique pour le Belarus. Un premier pas significatif a été franchi par le FMI, avec le soutien actif de ses membres européens, c'est-à-dire un prêt de 2 milliards de dollars américains pour affronter les effets immédiats de la crise, justement pour faire un terme à la balance de paiements. Et la prochaine étape devrait permettre au Belarus d'accéder aux prêts de la BEI et à des prêts plus larges de la BERD pour financer des projets liés aux réseaux transeuropéens, tout en aidant à diversifier les liens économiques du pays.

En parallèle, la Commission est en train de renforcer ses dialogues techniques avec le Belarus dans les secteurs d'intérêt commun comme l'énergie, le transport, les douanes, les normes et les standards, et plus tard l'économie.

Pour cela, en conclusion, chers membres, le Parlement adoptera la semaine prochaine une résolution sur le Belarus et la Commission sera vraiment très attentive à vos recommandations, et moi, je souhaite vivement que nous continuions à coopérer étroitement dans notre évaluation de la situation dans les mois à venir et dans notre dialogue avec le Belarus, ses autorités, ainsi que la société civile, et j'espère que ce premier pas nous mènera vers un engagement mutuel approfondi sur base de progrès concrets.

3-354

Charles Tannock, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Mr President, the EU's relations with Belarus are rightly now being driven by pragmatic considerations on both sides. Years of isolationist policy led nowhere, as the Council has somewhat belatedly now realised. It certainly did nothing to loosen the grip on power enjoyed by Europe's last self-isolating dictator, President Alexander Lukashenko.

Two weeks ago, here in Strasbourg, I had the privilege to meet two prominent dissidents from Belarus to discuss political developments in their country. One of them, Alexander Kazulin, had recently been released as a political prisoner, which is one of the reasons why the EU has begun to look at Lukashenko in a more favourable light.

But political repression still remains a serious problem in Belarus. It is therefore open to question whether this apparent thaw in relations between the EU and Belarus will lead us anywhere, as Lukashenko may well be playing a game with Russia as he leans more towards the EU. But it is better than our sticking with the failed boycotting policy of the past decade.

It is essential that the Council maintains a carrot-and-stick approach to Belarus: if Lukashenko is offered clear incentives for internal political reform he may well respond favourably. But, equally, he needs to know that he cannot carry on as before and that any sign of increased authoritarianism and repression will cause rapprochement to cease and reduce support by the EU for Belarus's WTO membership ambitions. At this stage, inviting Lukashenko to Prague for the May Summit to launch the Eastern Partnership, to which Belarus belongs, could be a step too far in my view. We need to link closer relations to tangible commitments on the regime's part to change its ways.

Belarus must also be persuaded that recognition of the Georgian regions of Abkhazia and South Ossetia as independent states – as at present is the case only by Russia – is unacceptable. I believe that Belarus is seeking to distance itself from Russian control and we need to take advantage of this window of opportunity. Undoubtedly, promoting genuine change in Belarus demands patience and commitment on the part of the EU, but the prize – Belarus back in the European family of nations – is well worth aspiring to.

3-355

Jan Marinus Wiersma, *namens de PSE-Fractie*. – Voorzitter, ook wij kunnen instemmen met de voortzetting van het beleid van de Europese Unie om een dialoog en een nadere samenwerking met het Wit-Russische regime tot stand te brengen. We zijn er nog maar zes à zeven maanden mee bezig en moeten kijken of datgene wat de Europese Unie wil, ook de komende tijd tot vruchtbare resultaten leidt. Dat neemt niet weg dat wij onze twijfels blijven hebben over de intenties van een regime dat niet als democratisch bekend staat. Ik heb zelf vele malen de eer gehad met het regime contact te mogen hebben en gelooft u mij echt, mijnheer Loekasjenko is niet van de ene op de andere dag een democraat geworden.

Dat hij meer met de Europese Unie wil, heeft met andere dingen te maken. Maar dat hij dat wil kunnen we gebruiken om druk op hem uit te oefenen om verder te gaan in de richting die hij is ingeslagen, door een aantal positieve stappen te ondernemen op het gebied van de mensenrechten. Net zoals Charles Tannock vind ik het echter nog te vroeg om te speculeren, om hem te belonen met een oostelijk partnerschap. Een echte mensenrechtendialoog moet nog tot stand komen en mensenrechtenschendingen vinden nog steeds plaats.

Op het gebied van de mensenrechtendialoog vinden wij dat er een volwaardige plaats voor moet zijn voor de oppositie die wij de afgelopen jaren op allerlei manieren hebben gesteund, inclusief het verlenen van twee Sacharov-prijzen. In Minsk vindt men dat het niet hoort om de oppositie op die manier te steunen. Maar er zijn precedents daarvoor: zes of zeven jaar was ik zelf betrokken bij een poging om samen met de OVSE en de Raad van Europa een dialoog tot stand te brengen met de regering van Wit-Rusland en de toenmalige oppositie. Dat is mislukt, maar er is dus wel een precedent voor dat soort overleg.

Het Europees beleid dat wij willen moet zichtbaar bijdragen aan meer vrijheid en een grotere openheid. De punten die wij van belang vinden, zijn ook genoemd in de resolutie die voorligt. Wanneer op die punten de komende maanden vooruitgang wordt geboekt, dan mogen wat ons betreft verdere EU-restricties worden opgeheven.

Ik wil daar nog twee dingen aan toevoegen. In de eerste plaats vinden wij dat de Commissie ook aandacht zou moeten besteden aan het feit dat in Wit-Rusland zo weinig bekend is over de Europese Unie en dat los je niet op met een satellietzender. Er moet meer gedaan worden vanuit het land zelf en in het land zelf. Ten tweede pleit ik ervoor om bij de autoriteiten in Minsk na te vragen of niet eindelijk alle beperkingen op de reizen van Tsjernobyl-kinderen kunnen worden opgeheven.

Laatste opmerking en dat is meer een persoonlijke noot. De nieuwe situatie heeft in ieder geval één ding opgeleverd dat ik voor het eerst in zes jaar heb gekregen om mogelijk over enkele weken met een delegatie van het Parlement naar Wit-Rusland te reizen en ik zal ook van die mogelijkheid graag gebruik maken.

3-356

Janusz Onyszkiewicz, w imieniu grupy ALDE. – Kiedy zniesiono część sankcji wobec Białorusi mieliśmy nadzieję, że proces zmiekczenia systemu pójdzie nieco dalej. Okazuje się jednak, że tak nie jest. Mówili już o tym moi przedmówcy, ale chciałbym przypomnieć, że nie zarejestrowano żadnych innych partii politycznych, nie zniesiono zagrożenia wyrejestrowania partii już istniejących, pisma, które mogłyby uzyskać prawo do używania kolportażu tego prawa nie uzyskały, ponawiają się ataki cybernetyczne na strony internetowe, takie jak strony Radia Wolna Europa. Ponadto pan prezydent Łukaszenka zdecydował się na wyjazd z Mińska i w związku z tym wizyta pani Ferrero-Waldner nie mogła dojść do skutku. Myślę, że nie jest to gest przyjazny i świadczący o tym, że szanuje on i dostrzega znaczenie kontaktów z Unią Europejską.

Prezydent Łukaszenka nie uznał co prawda Abchazji i Osetii, ale złożył w Abchazji wizytę i wydaje się, że będzie ścisłą współpracą gospodarczą między tymi dwoma partnerami – nie powiem państwami, bo Abchazja przecież państwem dla nas nie jest. Jeśli chodzi o opozycję, prezydent Łukaszenka nazywa ją „piątą kolumną” i nie widać wcale jakiegokolwiek gotowości, ażeby uznać ją, jak w każdym państwie, za ważny element politycznej opozycji.

Myślę, że w związku z tym trzeba jednak utrzymywać w dalszym ciągu jakiś dialog. Zgadzam się z tym, o czym mówił pan Tannock, że w Pradze nie powinien się pojawić pan prezydent Łukaszenka. To byłoby istotnie pójściem nieco zbyt daleko, ale trzeba naprawdę znacznie bardziej efektywnie wykorzystać jeszcze jeden instrument, jaki mamy, a mianowicie instrument finansowy w postaci funduszy na rozwój demokracji i gospodarki. I w związku z tym chciałbym zadać pytanie, jakie środki w roku ubiegłym i w roku 2007 zostały nie przyznane, ale wydane, na wspieranie demokracji na Białorusi, wykluczając środki na radio.

3-357

Konrad Szymański, w imieniu grupy UEN. – Pani Komisarz! Eksperyment z zawieszeniem sankcji wobec Białorusi musi trwać, byśmy sprawdzili wszystkie możliwości dialogu z tym krajem. Władze Białorusi muszą być jednak świadome, że czas tego eksperymentu jest ograniczony, że nie będziemy czekali z ofertą w nieskończoność.

Musimy być także bardzo ostrożni. Pierwsze miesiące dają nam bardzo mglisty obraz intencji władz w Mińsku. W tym samym czasie trwają represje wobec Związku Polaków na Białorusi, relegowani są księża katolicy, a telewizji Belsat – jedynej telewizji niezależnej, która dociera na Białoruś – odmówiono rejestracji biura w Mińsku. To jest wystarczający powód, dla którego zgodnie z apelami białoruskiej opozycji nie powinniśmy zapraszać Aleksandra Łukaszenki na szczyt Unii.

3-358

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Pani Komisarz! Zgadzam się z Panią, że decyzja Rady o przedłużeniu na jeden rok sankcji nałożonych na Białoruś i jednocześnie ich zawieszenie na dziewięć miesięcy to rozsądne rozwiązanie. Zapraszamy bowiem Białoruś do współpracy, lecz nie zapominamy, że wciąż jest to ostatni w Europie kraj rządzony w sposób niedemokratyczny.

Mimo pozytywnych zmian, jakie zaszły ostatnio na Białorusi, a mówił o nich pan premier Vondra, nie można powiedzieć, że są tam respektowane tak fundamentalne prawa człowieka jak wolność słowa, prawo do wyrażania poglądów politycznych oraz poszanowanie mniejszości narodowych i religijnych. Pomimo to oferujemy Białorusi uczestnictwo w partnerstwie wschodnim, bo wierzymy, że przyniesie ono korzyści przede wszystkim narodowi białoruskiemu.

Partnerstwo wschodnie to szansa na tańsze wizy, lepszą współpracę gospodarczą oraz finansowe wsparcie dla społeczeństwa obywatelskiego. Takie mogą być zyski z nowej polityki, która kończy z wieloletnią izolacją Białorusi. Po stronie kosztów jednakże znajdzie się niewątpliwie cyniczne wykorzystanie naszej dobrej woli do uwiarygodnienia tej niedemokratycznej władzy. Rząd białoruski, który kontroluje główne środki masowego przekazu i używa ich nie do informacji, lecz do propagandy, już triumfalnie ogłasza, że Unia Europejska akceptuje tzw. białoruski model, w którym demokracja i wolności mogą być limitowane. W tym miejscu jednoznacznie musimy oświadczyć: Białorusini mają takie same prawa jak obywatele innych wolnych państw europejskich, również do tego, żeby dzisiaj, w 91. rocznicę swojej niepodległości móc swobodnie demonstrować w Mińsku. Uczestnictwo w partnerstwie wschodnim ma pomóc im te prawa urzeczywistnić, a jeśli władze białoruskie będą stały temu na drodze, to nie mogą liczyć na partnerskie relacje z Zachodem, zwłaszcza te na wysokim szczeblu, o których pan premier Vondra wspominał i zwłaszcza, kiedy myślimy o szczycie w Pradze w maju, dotyczącym partnerstwa wschodniego.

Dopóki w aresztach na Białorusi przebywać będą działacze polityczni, dopóki do wojska siłą będą wcielani młodzi aktywiści opozycji demokratycznej, dopóki siłą będą rozpędzane demonstracje przy użyciu milicji, a niezależni dziennikarze będą karani za swoje słowa i publikacje, dopóty liderzy państwa białoruskiego nie mają prawa oczekiwać partnerskiego podejścia ze strony europejskich liderów, ze strony Rady, Komisji i naszego Parlamentu.

3-359

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Baltarusija yra Europos centre ir ji, manau, turėtų būti suinteresuota gerais santykiais ir su Europos Sąjunga ir su kita kaimyne Rusija. Dalyvavimas Europos Sąjungos partnerystės programoje tokias galimybes suteikia.

Europos Sąjungos ir ypač tiesioginių Baltarusijos kaimynių – Lietuvos, Latvijos, Lenkijos interesus – nepriklausoma, stabili Baltarusija, kuri žengtų demokratijos, žmogaus teisių plėtojimo, socialinės rinkos ekonomikos linkme. Esu įsitikinęs, kad to vis daugiau nori Baltarusijos žmonės.

Izoliacinė politika Baltarusijos atžvilgiu nepasiteisino, ir tai reikia aiškiai pasakyti. Antra vertus, kol Baltarusijoje bus ribojama žodžio ir nuomonių įvairovė, partijų ir opozicijos veikla, tol tikro dialogo ir supratimo tarp Briuselio ir Minsko nebus.

Nesu tikras, ar atėjo laikas tiesti raudoną kilimą Briuselyje visiems Baltarusijos vadovams.

Baltarusija yra paskutinė valstybė Europoje, kuri vis dar vykdo mirties bausmes, nors jų skaičius, žmogaus teisių gynimo organizacijų apskaičiavimu, smarkiai sumažėjo. Manau, kad Europos Parlamento nariai, nesvarbu, kokioje frakcijoje jie dirba, tokia padėtimi yra labai nepatenkinti ir reikalauja, kad Minskas kuo greičiau visiškai atsisakytų mirties bausmės.

Baltarusija planuoja po septynerių metų visai arti Lietuvos sienos pastatyti atominę elektrinę. Priminčiau, kad Europos Komisija įsipareigojo idėmiai sekti, kaip Baltarusijos vyriausybė statydama elektrinę laikysis „Tatenos“ ir kitų tarptautinių organizacijų nuostatų, ir užtikrinti, kad branduolinė jėgainė atitiktų visus naujausius saugumo reikalavimus.

3-360

Presidente. – Segue-se o período *catch the eye*.

Tenho demasiadas pedidos de intervenção e muito concentrados no Grupo PPE-DE. Vou dar a palavra apenas a três deputados.

3-361

Christopher Beazley (PPE-DE). – Mr President, the ‘catch-the-eye’ procedure agreed by this House does not lay down that the President may select Members according to which group they belong to. The ‘catch-the-eye’ procedure, as I understand it, is for each individual Member to catch the eye of you, the President. I think it is regrettable that you have just said you will only allow three members of the PPE-DE Group to speak. That is not in accordance with our Rules of Procedure.

3-362

Presidente. – Senhor Deputado, sempre assim se procedeu e sempre assim se procederá enquanto eu presidir.

Uma vez que há simultaneidade de pedidos, pois praticamente todos os deputados pedem a palavra na mesma altura – e estando eu limitado a cinco pedidos de intervenção –, não posso estender este período sem prejuízo dos outros debates. De resto, esta é a prática que tem sido seguida, e alterá-la agora seria introduzir critérios de desigualdade em relação a sessões passadas.

Senhor Deputado, está esclarecido o ponto de ordem. Não vale a pena insistir, não lhe dou a palavra. Não lhe dou a palavra. Está esclarecido o ponto de ordem.

3-363

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – Šiandien Baltarusijos žmonės mini Nepriklausomybės dieną. Priminsiu, kad 1918 m. kovo 25 d. buvo paskelbta Baltarusijos Respublika. Šiuo metu, kai vyksta mūsų diskusija, Minske, aikštėje priešais Mokslo akademiją, vyksta demokratinės opozicijos inicijuotas mitingas. Aikštėje susirinkę 5 tūkstančiai žmonių. Aš tikiuosi, kad prieš juos nebus imtasi represijų. Todėl, kaip ir anksčiau, o šiandien ypatingai, aš solidarizuojusi su visais baltarusiais pasaulyje. Visų pirma su baltarusiais, susirinkusiais vienoje Minsko aikščių, tais, kuriems brangi nepriklausomybės ir laisvės dvasia.

Dėl dialogo su Baltarusija. Dialogas reikalingas, bet ne bet kokia kaina. Ką mes, Europos Sąjunga, galime padaryti nedarydami nuolaidų režimui, bet skatindami dialogą su pilietine visuomene – tai kuo greičiau išspręsti klausimą dėl Šengeno vizų kainų. Šengeno viza, kainuojanti 60 eurų, daugeliui baltarusių per brangus malonumas. Priminsiu, kad Rusijos piliečiams Šengeno viza kainuoja perpus pigiau.

3-364

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Ważne jest, aby w dalszym ciągu pracować nad budową nowych stosunków między Unią a Białorusią. Należy niewątpliwie doprowadzić do tego, aby podstawowe prawa białoruskich obywateli były respektowane, niedopuszczalne bowiem jest, aby w dzisiejszej dobie prawa takie jak wolność wypowiedzi, poglądów, czy też prawa do wyborów lub niezawisłego sądownictwa nie były respektowane.

Dlatego zgadzam się z filozofią zachęcania Białorusi do wszelkich wysiłków na drodze ku demokracji oraz wyrażam swoje zadowolenie z decyzji włączenia Białorusi do nowego programu wzmacniającego wschodnią politykę Unii w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa. Wierzę, że pomoże to Białorusi w osiągnięciu stabilności i bezpieczeństwa oraz w podniesieniu poziomu życia obywateli. Wspólnota w dalszym ciągu powinna udzielać pomocy finansowej potrzebującym tego regionom oraz interweniować w momencie, gdy łamane są prawa obywateli. Powtarzam: interweniować, gdy łamane są prawa obywateli.

3-365

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – Belarusz kérdésében egyértelmű volt az európai politika. Az emberi jogok és a demokratizációs folyamat volt a legfontosabb. Nem utasítottuk el a közeledést, de egyértelműek voltak a feltételeink is, mára alaposan megváltozott a helyzet.

Igaz a belarusz politikai aktivisták és független szakértők állítása: a rendszer lényegében nem változott, csupán kozmetikai kiigazítások történtek. Habár kiengedtek néhány politikai foglyot, de újak kerültek helyükre, a fiatal aktivistákat a börtön helyett a hadseregbe küldik. Más változott, nem a rendszer.

Az EU-ban sokan úgy vélik, hogy a keleti partnerség sikere Belaruszon is múlik. Az ukrán bizonytalanság okozta hiányt Brüsszelnek pótolnia kell, ehhez már Lukasenko is jónak bizonyulhat. Az EU-intézményeknek sikerült megölniük a saját feltételrendszerüket. A Bizottság évek óta tartó munkáját Solana egy vizittel romba dönthette. Lukasenko elég erősnek gondolta magát ahhoz, hogy lemondja Ferrero-Waldner asszony látogatását. Minszk a feltételek akceptálása helyett inkább a kompromisszumokat szorgalmazó Solanában találta meg a partnerét.

3-366

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Frau Kommissarin, Herr Ratspräsident, ich habe Ihnen sehr genau zugehört. Wir als Grüne unterstützen einen Dialog. Wir unterstützen aber nur einen kritischen Dialog, das heißt einen Dialog, der nicht einen Diktator hofiert.

Der Dialog muss dazu genutzt werden, dass Fortschritte in der Menschenrechtspolitik im Land erreicht werden, z. B. dass die Europäische Humanistische Universität legal zurückkehren kann, oder dass Meinungsäußerungen nicht mehr eingeschränkt werden, oder dass eine Demonstration wie die heutige uneingeschränkt stattfinden kann. Ein Dialog muss die demokratischen Kräfte stärken. Nur dann ist er sinnvoll. Er darf nicht den demokratischen Kräften in den Rücken fallen! Menschenrechtsfragen müssen zentral an dieser Stelle angesprochen werden, und Menschenrechtsinstrumente der EU müssen im Land zugelassen werden.

Aus meiner Sicht ist ebenfalls eine Partnerschaft verfrüht. Unabhängig davon sollten die Visakosten gesenkt werden.

3-367

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – Monsieur le Président, toutes les actions qui ont été énumérées par le Conseil et Mme la commissaire sont approuvées car elles améliorent la situation de la population.

Mais est-ce qu'il faut faire entrer par la grande porte un dictateur? Est-ce que ce n'est pas un affront à l'égard de ceux qui ont encore été emprisonnés récemment et qui le sont toujours? Madame la Commissaire, Monsieur le ministre, je voudrais vous poser très franchement la question: y aurait-il eu quelque pression de sa part sur les autorités européennes pour obtenir cette invitation au sommet de Prague, que je trouve démesurée et inappropriée?

3-368

Presidente. – Senhores Deputados, considerando que ainda tenho uma margem de tempo, vou dar a palavra também aos outros oradores que estão inscritos. Isto não tem nada a ver com a intervenção anterior. É apenas a gestão equilibrada que faço sempre deste período *catch the eye*.

3-369

Alessandro Battilocchio (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, (...) con soddisfazione della nuova volontà della Bielorussia di collaborare con l'Unione europea e con la comunità internazionale. Siamo molto cauti con Lukashenko, ma ben venga in questo ambito un nuovo corso. Non ci stancheremo di sottolineare la necessità di un complessivo e sostanziale cambio di marcia nel contesto del rispetto dei diritti umani.

Su un punto ritengo che la Commissione potrebbe pretendere un comportamento più chiaro e lineare da Minsk, mi riferisco alla situazione dei bambini, decine di migliaia ospiti per alcuni mesi in famiglie europee. Per diversi anni il governo bielorusso ha avuto atteggiamenti assurdi, a volte incomprensibili, spesso annullando all'ultimo minuto i soggiorni dei minori, mortificando le famiglie ospitanti e dando un nuovo sonoro schiaffo ai bambini che, spesso orfani provenienti da situazioni familiari assai complicate, hanno risentito del tutto. Sulla vicenda cerchiamo di arrivare al più presto a un cambio di rotta.

3-370

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Dnes si Slovensko pripomína 21. výročie bratislavskej sviečkovej manifestácie. 25. marca 1988 kresťania, ktorí v tichosti manifestovali za slobodu tlače, slobodu vierovyznania, boli surovo rozohnaní políciou

a vojskom. Táto sviečková manifestácia bola historickým štartom vytúženej slobody na Slovensku, preto veľmi rozumiem obavam, ktoré vyslovili moji kolegovia v súvislosti so zmenou postoja Európskej únie k Lukašenkovi.

Som presvedčená, že Lukašenko by nemal vycestovať do Prahy. Aj podľa mojich osobných skúseností s totalitným režimom na Slovensku neverím, že totalitný vodca sa dokáže zmeniť v srdci a vo svojej myšli na demokrata, je to možné iba vtedy, keď ho vedú k tomu pragmatické dôvody. Vážení kolegovia, mali by sme viac načúvať bieloruskej opozícii, Alexandrovi Milinkievičovi a až v prípade istoty, že Bielorusko je skutočne demokratické, môžeme zrušiť všetky sankcie Bielorusku.

3-371

Presidente. – Tenho ainda o Deputado Beazley, mas aparentemente ele saiu da sala zangado comigo, portanto não tenho a oportunidade de lhe dar a palavra.

3-372

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, I should like to thank you for all your contributions. As I said in my introductory remarks, in the last months we have seen steps made by the Belarus authorities that go towards the expectations formulated in the October 2008 Council conclusions. These steps are significant in the Belarus context. At the same time, the picture is mixed, and I think the debate here confirmed that. We would like to see further steps, such as the changes to the criminal court, registration of other media outlets and NGOs in Belarus.

During the future review of the restrictive measures, the situation in Belarus and steps made by the Government will be taken into account. The progress in areas listed in the October 2008 Council's conclusions will be evaluated; we are already doing this on a permanent basis, and also discussing progress with the members of the opposition – for example, I met Alexander Kazulin in Prague just a week ago.

Subject to progress made towards democracy, human rights and the rule of law, we remain ready to deepen our relations with Belarus. I believe that we can offer Belarus concrete incentives within the Eastern Partnership, but not only.

Now let me turn to the lively debate here on the Eastern Partnership launching summit and in particular the level of participation of Belarus. Listen carefully: no decision has yet been taken on this issue, which requires consensus within the EU. It will be addressed closer to the summit and I do not want to speculate at this stage. But the pressure itself is simply the fact that no invitation has yet been issued.

I should like to thank you once again for this interesting debate and your valuable input. We very much appreciate the interest and active involvement of the European Parliament on Belarus. We are also encouraged by your support for the EU's policy of engagement. Belarus is an important neighbour of the EU and, therefore, developments there are of concern to all of us. It is important that we send a clear and consistent message to Minsk and I am pleased that Parliament has been able to support us on this.

Engagement is important since it offers us the best way of securing the sort of changes which we wish to see in Belarus and which are important to the EU's wider interests. As I said in my opening remarks, I stand ready to keep this Parliament informed of developments, and I am sure that also goes for the future presidencies, not least in relation to the future in-depth review agreed by the Council last week.

3-373

Benita Ferrero-Waldner, membre de la Commission. – Monsieur le Président, chers parlementaires, encore une fois très rapidement.

Effectivement, comme nous le savons, le Belarus a réalisé quelques progrès mais, naturellement, beaucoup reste à faire. Il est clair aussi que la politique d'isolement à l'égard du Belarus est dépassée et que le dialogue est la seule voie efficace qui permettra de peser sur l'avenir démocratique de ce pays.

Naturellement, Madame, il s'agit d'un dialogue critique, c'est absolument clair. L'Union européenne s'est engagée, à cet égard, à suivre de très près les évolutions concernant les cinq questions clés suivantes: les prisonniers politiques, la législation électorale, la liberté des médias, la liberté des ONG et la liberté de réunion. Des rapports réguliers sont actuellement élaborés et seront établis par nos chefs de mission, à Minsk, et le dialogue "Droits de l'homme" viendra compléter ce processus.

Naturellement, d'autres questions demeurent, notamment celle de l'université. Nous avons demandé à évaluer les progrès en ce qui concerne les cinq points précités et je crois que cela est nécessaire. Il faut aussi que nous donnions notre parole, à savoir que si nous voyons des progrès, alors nous ferons aussi quelques premiers pas.

De notre côté, effectivement, il s'agit d'un processus nécessaire, qui est encore assez jeune, et qui requiert une attention continue de notre part. Pour cela, un contrôle est nécessaire.

Maintenant, j'aimerais dire également que – nous avons su, j'espère que c'est absolument juste et vrai – des accords bilatéraux ont été conclus entretemps entre le Belarus et certains pays, notamment avec l'Italie, des questions relatives aux enfants. Je crois que c'est très important et nous constatons quand même des progrès.

Sur la question des visas, la situation est claire aussi. Les États membres peuvent réduire, à titre individuel, les contributions, les frais de visa, pour des catégories spécifiques, y compris des citoyens. Mais on ne peut pas encore faire un accord général de facilitation des visas car cela nécessiterait naturellement que l'ensemble du partenariat oriental ou de la politique de voisinage soit mis en œuvre.

Finalement, sur la question de l'énergie nucléaire, je peux vous dire qu'effectivement, au mois de novembre de l'année dernière, une délégation de la Commission s'est rendue au Belarus. Nous avons eu un dialogue sur l'énergie et procédé à un échange de vues sur la question de la sûreté et de la sécurité internationales au plus haut niveau. Naturellement, nous conserverons cette position.

3-374

Presidente. – O debate está encerrado.

A votação terá lugar no próximo período de sessões.

3-375

10 - Consciência europeia e totalitarismo (debate)

3-376

Presidente. – Seguem-se as declarações do Conselho e da Comissão sobre a consciência europeia e o totalitarismo.

3-377

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, I am very grateful to you for the opportunity to speak to you on a subject which has particular significance both to the Presidency and to all of us. It is also a subject which touches the heart of what it means to be part of the European Union.

Twenty years ago, much of Central and Eastern Europe, including my own country, succeeded in throwing off the shackles of Communist rule. It was a turning point for us and for Europe. It opened the way for the rediscovery of individual freedom: freedom of speech and freedom of action – and also freedom to improve the quality of our lives.

The Czech Presidency considered that the 20th anniversary of this event should be commemorated as an important milestone in European history. It is an opportunity not only to remember the fall of the Iron Curtain, but also to draw lessons from the totalitarian past across Europe as a whole.

It was subsequently agreed that 2009 be designated as the 20th anniversary of democratic change in Central and Eastern Europe. The Czech Presidency is particularly pleased that this has been included as one of the communication priorities agreed between the institutions for 2009. In fact it was our proposal. The Member States have been encouraged, and have agreed, to include this theme as appropriate within their communication activities for the year.

I am grateful to this Parliament for its support for the Czech Presidency and its willingness to participate in a number of events linked to this theme. I would like in particular to thank many Members for their support in organising a public hearing on the issue of 'European Conscience and Crimes of Totalitarian Communism' last week in Brussels, where we were together with Commissioner Figel'.

This Parliament has proposed that a day be set aside to remember the victims of Nazism and totalitarian Communism. It is for individual Member States to decide whether and how they might wish to associate themselves with such an event. Speaking for the Czech Presidency, I can assure this Parliament that we are willing to give our support to such an initiative.

The Presidency has also launched an initiative to establish a Platform of European Memory and Conscience, with the aim of raising public awareness about European history and the crimes committed by totalitarian regimes. I am pleased that this initiative has given rise to considerable interest among Member States, many of whom have underlined the importance of focusing on democratic values and respect for fundamental rights as key principles underpinning the European Union.

There are several reasons why there is value in commemorating such an event and in establishing a permanent communication and research project such as the platform proposed by the Czech Presidency.

Firstly, we owe it to those who suffered as result of totalitarian crimes not just to remember their experience at the hands of overbearing and unaccountable state regimes, but also to confront the past collectively. Only by reconciling ourselves to history can we truly break away from the bonds imposed by the regimes of the past.

Secondly, it is only by appreciating fully the suffering brought about by such regimes that we can fully understand the present. The European Union stands for everything that is the opposite of totalitarianism. For those of us who emerged from the grip of Communism, membership of the European Union is one of the main guarantees that we will never again revert to totalitarianism. This is a guarantee which we all share. It is something to be valued and never taken lightly. A collective conscience and memory of the past is a way of reinforcing the value of the present.

Thirdly, we owe it for the sake of our children. There are lessons to be learnt from our totalitarian past. Perhaps most important of these is the need for respect for human rights and fundamental values. Human rights and freedom cannot be taught in a vacuum. The seeds of human rights violations lie in history, sometimes in distant history. Knowledge of history, and an understanding of the dangers of totalitarianism, are essential if we are to avoid repeating some of the more terrible events of the past. It is not just cynicism and manipulation which have to be avoided: apathy and insensitivity have also to be overcome.

The European elections will be taking place in a few months' time and I hope that they will be marked by lively and vigorous debate. That is the hallmark of democracy. It is something we should value. I very much believe that the subject of our debate today rises above party politics. It is about values more important than party differences. It is about how we organise our societies in a way which ensures that everyone has a voice and an opportunity to express their views.

Given the recent history of my country I have focused in particular on the tragedy of totalitarian Communist rule. But there are relatively few countries represented in this Parliament today which have not been touched by totalitarianism in one form or another over the past century. Any system which places the state above criticism and challenge, any system which places the creativity of people at the mercy of the regime, any system which diminishes the individual has no place in the sort of societies which we seek to build within the framework of the European Union.

I therefore offer my support, and that of the Czech Presidency, for the initiatives presented by this Parliament, and look forward to working together in supporting them through greater public awareness and recognition.

3-378

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Αντιπρόεδρος

3-379

Ján Figel, *Member of the Commission*. – Madam President, a year ago, in April 2008, a hearing was held for the first time in the European Union on the crimes committed by totalitarian regimes. The hearing, organised jointly by the Commission and the Slovene Presidency, marked the start of a process, and the Commission is determined to pursue this process step by step.

This is a difficult but necessary process, as it is not just an important issue which will help us to understand the European Union's common history, the past, better, but also one which affects the future of European integration – a process which is not just economic but of course also has cultural and historical ramifications.

It is of course for the Member States to find their own way forward in taking decisions to deal with victims' expectations and promote reconciliation. The European Union's role can only be to facilitate this process by encouraging discussion and furthering the sharing of experiences and best practices.

The Commission regards Parliament's written declaration on the proclamation of 23 August as a European day of remembrance for the victims of Stalinism and Nazism as an important initiative, which it supports in the interests of preserving the memory of totalitarian crimes and raising public awareness, particularly among the younger generations.

The hearing of 8 April 2008 showed that the Member States in Western Europe need to be more aware of the tragic history of the Member States in the East, which is also part of our shared, common, European history. We must respond to this lack of sensitivity if we are to avoid the Union being divided on a serious issue which should instead unite us.

The Commission hopes that the parliaments of the Member States, to which this declaration is addressed, will implement this declaration in the manner most appropriate in the light of their own history and sensibilities.

The Commission is now focussing its attention on the report which it will submit in 2010 – next year – as the Council has requested. This report will provide the opportunity for further political debate on the need for new EU initiatives.

To prepare the ground for this report, a study has been launched with the aim of providing a factual overview of the various legal instruments, methods and practices used in the Member States to safeguard the memory of totalitarian crime. The study will be completed by the end of this year.

We are also drawing on the contributions made at the hearing and published by the Slovene Presidency.

The Prague Declaration of 3 June 2008 on European Conscience and Communism contains a number of ideas and propositions that will also be taken on board when preparing this report. The Commission is willing to examine what scope it has to contribute to projects such as a European Memory and Conscience Platform, which was just mentioned by Deputy Prime Minister Vondra, which is designed to promote information exchanges and networking between national organisations active in this field.

More generally the Commission will examine how Community programmes, for example, the one I am responsible for – Europe for Citizens – might help heighten European public awareness on these issues.

I am looking forward to the debate.

3-380

Jana Hybášková, za skupinu PPE-DE. – Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo, vážený pane komisaři, je mi hlubokou ctí, že dnes mohu mluvit. V roce 2005 jsme přijali rezoluci k 60. výročí konce druhé světové války. Zjistili jsme, že v Evropském parlamentu a Unii není dostatek politické vůle se zabývat společným pochopením a oceněním evropské historie. Zatímco obětem fašismu a nacismu se dostalo čestného odškodnění, miliony obětí komunismu nebyly vzpomenuy. Jsem proto ráda, že mohu oznámit, že rezoluce Svědomí Evropy a totalita, na které dnes odpoledne pracovala většina politických rodin tohoto domu, je skoro hotová. Evropa nebude jednotná, dokud západ a východ nepřistoupí ke společnému studiu, poznání, dialogu a pochopení vzájemné historie fašismu, komunismu a nacismu. Proto, abychom v Evropě žili ve společném budoucím porozumění, jsme na základě rezoluce Rady Evropy a rámcového rozhodnutí Rady proti rasismu a xenofobii a na základě procesu Pražské deklarace vypracovali otázku na Radu a Komisi.

Proto se Rada a Komise ptám: Co uděláte konkrétního pro ustanovení platformy vědeckých institutů východu a západu studujících zločiny komunismu, nacismu a fašismu? Komise, poskytnete finanční prostředky z nástroje Evropa pro občany? Jak podpoříte ustanovení 23. srpna jako dne obětí totality? Jak přistoupíte, Rada a Komise, k rovnému symbolickému ocenění čestných obětí totalitního komunismu? Co udělá Rada a Komise pro to, abychom se vyrovnali s dědictvím totalitního komunismu jako se zločinem proti lidskosti, který je ve svých důsledcích srovnatelný s nacismem a fašismem? A konečně, předá české předsednictví svoji výjimečnou úlohu následujícímu švédskému předsednictví?

3-381

Jan Marinus Wiersma, namens de PSE-Fractie. – Voorzitter, mijn fractie is op zich niet tegen de discussie die vandaag gevoerd wordt, maar heeft grote moeite met het samenvatten van het resultaat daarvan in een resolutie. Het wekt de indruk dat we bij resolutie kunnen vastleggen hoe we met de geschiedenis van Europa moeten omgaan en met name met het totalitaire verleden. Zoals al bleek bij de onderhandelingen die zojuist gevoerd zijn, liepen die al snel vast over wat voor woorden we wel en niet kunnen gebruiken in zo'n resolutie.

Laten we alsjeblieft aan historici overlaten hoe onze geschiedenis precies te interpreteren, wetend dat objectiviteit onmogelijk is. Natuurlijk kunnen politici eraan bijdragen dat er voldoende aandacht is voor het verleden en dat geldt zeker ook voor de misdaden begaan door Hitler en Stalin. Die mogen nooit vergeten worden en we moeten de slachtoffers eren. We moeten ook allemaal beseffen dat onze mede-Europeanen in Centraal- en Oost-Europa onder twee totalitaire systemen hebben geleden en dat die ervaring niet geldt voor mensen zoals ik, die in Nederland geboren ben. Geremek, onze voormalige collega, heeft terecht ooit opgemerkt: "Aan de hereniging van onze herinneringen zijn we nog niet toegekomen".

Wij hebben als politici een verantwoordelijkheid inzake de organisatie van wat we ons speciaal willen herinneren, maar laten we dat samen doen met historici. Een dag om alle slachtoffers van de totalitaire systemen in Europa uit de vorige eeuw te herdenken is op zich een goede suggestie, maar laten we in overleg met historici vaststellen wat het juiste formaat en de juiste datum van zo'n dag moet zijn, zodat iedereen zich daarin kan vinden. Ik ben zelf historicus, ik denk dat als we die dag alleen maar verbinden aan het Molotov-Ribbentrop Pact, dat dit niet recht doet aan wat er allemaal gebeurd is in de 20ste eeuw.

De discussie is belangrijk. Wat zijn de scheidslijnen tussen politici en historici? Wat willen we gedenken en hoe? Het debat gaat ongetwijfeld door. Wij als fractie zullen ons daar zeker engageren. Als voorbeeld daarvan laat ik dit boek zien dat over twee weken uitkomt, getiteld "The politics of the past, the use and abuse of history", in which we especially left the floor to historians and we hope that this will really contribute to the quality of the debate in this Parliament and elsewhere of course.

3-382

István Szent-Iványi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Az Európai Unió két totalitárius rendszer árnyékában született meg. Válasz volt a II. világháború rettenetére, a holokauszt borzalmaira, de legalább annyira fontos küldetése volt a sztálinizmus és kommunizmus térnyerésének feltartóztatása, illetve annak a reménynek az ébrentartása, hogy Európa újraegyesülhet a demokráciában és a békében.

Az Európai Unió mint az egyik legsikeresebb vállalkozás az emberiség történelmében mindkét küldetését teljesíteni tudta. A béke és a jólét hosszú, korábban soha nem tapasztalt hosszú időszaka következett be. Nem véletlen, hogy az autoriter uralom alól felszabaduló Görögország, Spanyolország, Portugália is ezt választotta, és az sem véletlen, hogy a kommunizmus összeomlása után minden közép- és kelet-európai ország az Európai Unió mellett döntött és nem egy harmadik út mellett.

A sikerességét bizonyítja az is, hogy a balkáni országok is itt keresik jövőjüket, és Kelet-Európa ma még sokszor elnyomó rendszerében élő országai is, illetve a Dél-Kaukázus országai is erre tekintenek.

Amikor mi a totalitarizmusról beszélünk, akkor nem azért tesszük ezt, mert a múltban akarunk élni. Nem, mi előre akarunk tekinteni, de csak akkor tudjuk elkerülni a múlt hibáit és bűneit, ha megismerjük a múltat, ha feldolgozzuk a múltat. Megbékélés, a múlt feldolgozása és az igazság ismerete nélkül ez nem lehetséges. Ez az egyik legfontosabb tanulsága az elmúlt évtizedek történelmének, és ezért fontos, hogy megemlékezzünk a totalitarizmus szörnyűségeiről.

Sok tennivalónk van még ma is. Egyes tagállamokban – és sajnos az én hazám is ezek közé tartozik, Magyarország – még mindig nem teljes körű a hozzáférés a kommunista elnyomó rendszer titkosszolgálati irataihoz. Ez egyszerűen felháborító, hogy az emberek nem ismerhetik meg saját múltjukat. Ebben fontos feladata van az Uniónak, hogy felszólítsa ezeket az országokat az áldatlan helyzet rendezésére.

Másodszor, sajnos jó néhány tagállamban, így saját hazámban is, a szélsőséges nézetek képviselői egyre inkább teret nyernek. Ma inkább a szélsőjobboldal, legalábbis a mi hazánkban, de vannak országok, ahol a szélsőbaloldaliak törnek előre. Fontos, hogy velük szemben is világhosszá tegyük ennek a két rendszernek a szörnyűségeit.

Közvetlen szomszédságunkban ma is vannak elnyomó rendszerek – épp az imént is beszélünk egy ilyenről, Belaruszról –, tehát ma még egyáltalán nem csak a történelem részeként kell beszélünk az elnyomásról.

Európa lelkiismerete nem lehet tiszta a múlt teljes feltárása nélkül és az emlékezés nélkül. Amikor az áldozatokra emlékezünk, akkor valójában a saját kötelességünket teljesítjük, mert az a közös kötelességünk és felelősségünk, hogy a 21. század más legyen, mint a 20. század, hogy a totalitarizmus rettenete soha ne térjen vissza Európába.

3-383

Hanna Foltyn-Kubicka, *w imieniu grupy UEN*. – Pani Przewodnicząca! W dyskusji na temat zbrodni reżimów totalitarnych bardzo dużo miejsca poświęca się ich ofiarom, zaskakująco mało mówi się zaś o tych, którzy poświęcili swoje życie walcząc z nazizmem i komunizmem.

Chciałabym jeszcze raz przypomnieć o człowieku, który powinien stać się symbolem niezłomnej postawy oraz oporu wobec totalitaryzmów – rotmistrzowi Witoldzie Pileckim. Dobrowolnie poszedł on do obozu zagłady w Auschwitz, aby zorganizować ruch oporu oraz zbierać informacje o masowych mordach. Zdołał stamtąd uciec, by kilka lat później zginąć od strzału w tył głowy z rozkazu sowieckich oprawców. Dlatego też po raz kolejny wzywam, by 25 maja, datę jego egzekucji, uczynić Międzynarodowym Dniem Bohaterów Walki z Totalitaryzmem, bo wielu nieznanymi ludźmi, którzy podobnie jak Pilecki stracili życie w walce o podstawowe prawa i wolności, zasługuje na pamięć.

I jeszcze jedno, wczoraj obchodziliśmy w Parlamencie Dzień Kręcenia Lodów Ręcznie, tak, Dzień Kręcenia Lodów Ręcznie, więc nie rozumiem, dlaczego data 25 maja nie może być datą upamiętniającą bohaterów walki z totalitaryzmami?

3-384

László Tótkés, *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében*. – Húsz évvel ezelőtt indult a temesvári felkelés, mely a Ceauşescu-diktatúra csúfos bukásához vezetett. A temesvári románok, magyarok, németek, különböző nemzetiségű és vallású emberek és közösségek lelkesedésére, a zsarnokság elleni bátor kiállítására és összefogására nem lehet hideg fejjel, szubjektivitás nélkül visszagondolni.

Nem tetszőleges pártpolitikai opció, hanem mindenekfelett erkölcsi kérdés számunkra a jogfosztó, elnyomó, kommunista diktatúra egyértelmű elítélése. Tűrhetetlen és tarthatatlan, hogy húsz év alatt ez még nem történt meg.

A múlt héten román, magyar és bolgár előadók vettek részt azon a közmeghallgatáson, amely a prágai nyilatkozat kapcsán a kommunizmus büntetteit tüzte napirendjére. Az ennek nyomán elfogadott nyilatkozat így fogalmaz: az Európai Közösségnek szakítania kell annak a kettős mércének az alkalmazásával, mely a náciizmus és a kommunizmus megítélésének eltérő voltában nyilvánul meg. Mindkét emberiségellenes diktatúra azonos elbírálást érdemel.

Kérem az Európai Parlamentet, vállaljanak szolidaritást a fasiszta kommunizmus áldozataival és az idézett erkölcsi, történelmi és politikai követelménynek megfelelően segítsék elő a kommunizmus visszahúzó örökségének a leküzdését. A megosztott Európa csak ezáltal válhat ténylegesen egységessé, azzá, amiről tegnapi felszólalásában Gordon Brown miniszterelnök a 20. évforduló kapcsán ekképpen fogalmazott: „Barátaim, ma már nincs régi Európa, sem új Európa, sem Kelet- és Nyugat-Európa, hanem csak egyetlenegy Európa van, amely a mi közös otthonunk.” Így legyen!

3-385

Vladimír Remek, za skupinu GUE/NGL. – Paní předsedkyně, vážení přítomní, snahy tvrdit, že komunismus rovná se nacismus či fašismus, a vytváření nových tzv. ústavů či platform pro zkoumání zavání politickou účelovostí. Radikální pravice to potřebuje i proto, že je před volbami. O objektivní, skutečně nezávislé posuzování nejde. K němu existuje dost historických ústavů a pracovišť. Samozřejmě nejsem slepý, i za tzv. komunismu byly represe, činy bezprávi i násilí. Ano, protiprávní činy je potřeba vyšetřit a spravedlivě odsoudit. Ale i kolega za OSD Jan Zahradil při slyšení k tématu konstatoval: „Ztotožňovat komunismus a německý nacismus je i není správné. Musí to být v souvislostech a analyticky.“. Jestli tedy někdo nechce vidět rozdíl mezi komunisty a nacisty, mezi komunisty před lety a dnes nebo mezi lidmi, kteří jako já po demokratické volbě zastupují i nemálo komunistických voličů tady v Parlamentu, pak se tak snaží třeba i mě hodit do jednoho pytle s nacisty.

3-386

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, het is een goede zaak dat er meerdere initiatieven genomen worden om de slachtoffers van totalitaire systemen op gepaste wijze te herdenken. Maar het heeft natuurlijk geen zin om de slachtoffers van regimes die ter ziele gegaan zijn, zoals die van het communisme en het nationaal-socialisme te herdenken, en tegelijkertijd de ogen te sluiten voor de slachtoffers van een actuele totalitaire dreiging zoals die van het islamisme.

De veroordeling van de totalitaire islam houdt geenszins een veroordeling in van individuele moslims in Europa die zich schikken naar de regels, de waarden en de normen van een democratische rechtsstaat en voor wie een geloof een privézaak is. Maar we moeten durven erkennen dat de politieke islam, de totalitaire islam, vele slachtoffers blijft maken wereldwijd, niet alleen islamitische staten, of bepaalde islamitische staten, maar ook terreurorganisaties zoals Al-Quaeda en aanverwanten.

Het is dan ook aangewezen dat de Europese Unie een aantal sterke initiatieven neemt om ook die slachtoffers te herdenken en ervoor te zorgen dat er in de toekomst zo weinig mogelijk, om niet te zeggen geen slachtoffers meer komen van dergelijke totalitaire islamitische organisaties en landen. Want we moeten durven toegeven - en ook dat is een probleem in de Europese Unie - dat kritiek geven op de totalitaire islam niet altijd in dank afgenomen wordt omdat hier een geest van politieke correctheid heerst. We hebben daarnet ook moeten vaststellen dat de totalitaire islam niet eens vernoemd is in de verklaringen van de Commissie en de Raad terwijl men eigenlijk de moed moet hebben om ook dat probleem voor ogen te zien en de nodige maatregelen te nemen.

3-387

Tunne Kelam (PPE-DE). – Madam President, in 1948 President Truman wrote, ‘Now we are faced with exactly the same situation with which Britain and France were faced in 1939 in dealing with Hitler. A totalitarian state is no different, whether you call it Nazi, Fascist, Communist or Franco’s Spain. The oligarchy in Russia is a Frankenstein dictatorship worse than any of the others, Hitler included’.

So the question is why, 61 years later, we still have to argue about the same problems. I think that today what we need is not only the economic and political enlargement of Europe but the enlargement of European awareness of the massive crimes against humanity which occurred everywhere in Europe in the 20th century. We need the integration of European historic perception – the integration of prejudices and different views of history – as only in this way can we proceed to the better Europe of the future.

No, we have to deal with, not argue about, the question of dictatorships. We must start with the victims – with the equality of victims – because every victim of any totalitarian regime is to be considered equal in human dignity and deserves justice and remembrance as well as Europe-wide recognition and guarantees of ‘never again’.

Therefore I would say that it is hypocritical to shun or postpone this debate on these questions and the reaching of conclusions. It is not a matter for academic study. We have enough testimonies of mass crimes. We need political and moral will to proceed. I am very thankful, both to the Czech Presidency and to Commissioner Figel’, for their statements, which give hope that we can reach an all-European understanding.

3-388

Józef Pinior (PSE). – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! Pragnę rozpocząć moje przemówienie od zacytowania fragmentu wiersza Osipa Mandelstama, jednego z największych poetów rosyjskich XX wieku. Zacytuję ten fragment w języku, w jakim został on napisany, a więc po rosyjsku

(następnie poseł wypowiada się w jęz. rosyjskim)

To straszne słowa. Za ten wiersz Osip Mandelstam został skazany na zesłanie. Zginął w drodze do właściwego punktu pod Władywostokiem. W grudniu w 1938 r. jego ciało złożono we wspólnej mogile. Osip Mandelstam symbolizuje te miliony ofiar XX-wiecznych totalitaryzmów na kontynencie europejskim.

Europa dzisiejsza powinna pamiętać o ofiarach XX-wiecznych totalitaryzmów na całym świecie. Tamte ofiary są dzisiaj fundamentem naszej pamięci, trwałą duchową podstawą europejskiej demokracji. Jednocześnie widzimy całą historię XX

wieku. Pamiętamy o ofiarach systemów autorytarnych, o ofiarach w państwach europejskich, w reżimach nacjonalistycznych i militarystycznych, w Hiszpanii, w Portugalii i w Grecji.

Zwracam uwagę na seminarium prowadzone w naszej grupie, w Grupie Socjalistycznej, na książkę poświęconą problemowi historii i polityki, która zostanie wydana przez naszą grupę. Chcemy z tym problemem zmierzyć się na poważnie. Przecistawiamy się temu, żeby manipulować tą pamięcią, żeby uwłączano tej pamięci w ten sposób, że staje się ona dzisiaj drogą do walki ideologicznej, do walki partyjnej w europejskim systemie politycznym. Pamiętamy o tych ofiarach. Ofiary XX-wiecznych totalitaryzmów mają być podstawą dzisiejszej europejskiej demokracji.

3-389

Girts Valdis Kristovskis (UEN). – Kolēģi! Diemžēl Eiropas kopējās vērtības joprojām nesatur prasību vispusīgi un taisnīgi vērtēt dažādu totalitārisma režīmu noziegumus Eiropā un to sekas. Puspatiesības, vienpusēja interpretācija vai vēsturiskās patiesības noliegšana vājina eiropiešus. Ietvarlēmums par rasismu un ksenofobiju prasa kriminālatbildību tikai par nacistisko noziegumu rupju banalizēšanu, taču joprojām klusē par totalitārā komunisma noziegumiem Eiropā. Ir pēdējais laiks likt lietā objektīvu metodi totalitāro noziegumu izvērtēšanā. Varam izmantot Eiropas Cilvēktiesību tiesas pieredzi. Tā atsaucas uz vispārzināmiem starptautisko tiesību un principu pārkāpumiem, kas ir labi zināmi ikvienam un pielietojami jau vismaz kopš Nirnbergas tiesas. Beidzot ir jāpanāk taisnīgs Eiropas nesenās totalitārās vēstures atspoguļojums Eiropas nākotnes, Eiropas kopējo vērtību vārdā!

3-390

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – Frau Präsidentin, liebe Kollegen! Fast 20 Jahre nach dem Fall des Eisernen Vorhangs diskutieren wir erstmals in diesem Haus über ein Thema, das geeignet ist, selbst in unserer Europäischen Gemeinschaft einen Keil zwischen die Menschen in Ost und West zu treiben. Warum? Die Sicht auf totalitäre Regime von außen oder von innen ist recht unterschiedlich. Der Umgang und die Aufarbeitung der europäischen Geschichte des 20. Jahrhunderts erfolgten zudem in den einzelnen Mitgliedstaaten sehr verschieden. Mehr noch, in einigen Mitgliedstaaten Mittel- und Osteuropas sind heute noch Menschen in Amt und Würden – auch in diesem Haus – die Menschenrechte missachtet haben oder ohne rechtmäßige Verfahren Menschen in Lager gebracht oder ihren Tod verursacht haben. Es vergiftet unsere gemeinsame Zukunft, wenn wir dies nicht wirklich zur Kenntnis nehmen. Europa darf daher nicht tatenlos bleiben!

Ich begrüße sehr, dass wir diesem Thema nunmehr eine europäische Plattform geben. Ich wünsche mir, dass es nicht bei der heutigen Diskussion bleibt, sondern dass wir zusammen mit der Kommission einen Prozess beginnen und die Vorhaben verwirklichen, die Sie genannt haben. Ich hoffe, dass es uns gelingt, mit diesem Prozess die noch lebenden Täter zur Verantwortung zu ziehen und der Opfer zu gedenken, um im Interesse einer gemeinsamen Zukunft mehr Verständnis füreinander zu entwickeln.

3-391

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, η κλιμάκωση της άθλιας, αντικομμουνιστικής εκστρατείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί θρασύτατη πρόκληση προς τους λαούς: με την πλαστογράφηση της ιστορίας, τη συκοφαντία και το ψέμα, εξισώνει τον φασισμό με τον κομμουνισμό. Το πιο αντιδραστικό και βάρβαρο καθεστώς που γέννησε ο καπιταλισμός, τον φασισμό, με ό,τι πιο προοδευτικό συνέλαβε η ανθρώπινη σκέψη, τον κομμουνισμό, δηλαδή την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Αποτελεί προσβολή στη μνήμη είκοσι εκατομμυρίων Σοβιετικών που θυσιάστηκαν για να νικηθεί ο φασισμός. Αυτός ο χυδαίος αντικομμουνισμός στοχεύει, όχι τόσο στο παρελθόν, αλλά κυρίως στο παρόν και το μέλλον. Επιδιώκει σήμερα να μειώσει τις λαϊκές αντιστάσεις και να φορτώσει τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στους εργαζόμενους, να προλάβει την αναπόφευκτη γενικευμένη αμφισβήτηση και ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος αύριο. Γι' αυτό χτυπάει τους κομμουνιστές και αμαυρώνει τη σοσιαλιστική κομμουνιστική προοπτική. Θέλει επίσης να εκβιάσει τα κομμουνιστικά κόμματα που είναι σταθερά στις αρχές τους για να τις εγκαταλείψουν και να ενσωματωθούν.

Έχετε αυταπάτες! Οι κομμουνιστές δεν πρόκειται να σκύψουν το κεφάλι. Την ιδεολογία τους την υπερασπίστηκαν ακόμα και με τη ζωή τους. Δήλωση μετανοίας στον ιμπεριαλισμό δεν υπογράφουμε. Η ανατροπή του είναι κοινωνική ανάγκη και θα την υπηρετήσουμε με συνέπεια. Δεν σας φοβόμαστε! Η κοινωνική εξέλιξη θα προχωρήσει, αυτή είναι που σας τρομάζει και κάνετε αυτή την εκστρατεία.

3-392

Roberto Fiore (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io penso che oggi possiamo effettivamente vedere chi esercita totalitarismo. Bene, il primo paese che mi viene in mente è la Cina, la Cina in questo momento è un paese dove vengono effettuati aborti forzati, dove vi è il Laogai, che è un vero e proprio campo di concentramento e dove poi si lavora per le grandi multinazionali o per lo Stato cinese e dove sacerdoti e oppositori politici stanno in carcere. Quindi questo è il primo che mi viene in mente.

Il secondo direi è il totalitarismo islamico, soprattutto collegato alla *Sharia*. Dove effettivamente l'Islam diviene legge totalitaria, ecco che i diritti delle altre religioni o delle donne o di tutti vengono effettivamente repressi. Poi c'è una *rentrée* di un certo tipo di totalitarismo anche in Europa e voglio dedicare qualche secondo su questo.

Prima si parlava dell'Ungheria, io ho assistito personalmente in Ungheria a delle manifestazioni in occasione del ricordo dei moti nazionali del 1956 e ho visto la polizia agire con atti repressivi nei confronti di manifestanti e il sottoscritto è stato perquisito e gli sono stati chiesti i documenti quando sapevano benissimo chi ero.

Quindi un tipo di totalitarismo emergente lì, ma anche un altro totalitarismo emergente, e questo dalle dichiarazioni dei vari Zapatero, ma anche Merkel e Sarkozy, a proposito delle dichiarazioni del Santo Padre in Africa o di altri eventi legati alla Chiesa cattolica. Ebbene, questi capi di Stato non sono mai intervenuti nei confronti di altre religioni, ma sono assolutamente, diciamo, radicali nel momento in cui devono intervenire e attaccare la Chiesa cattolica e questo provoca un sentimento di intolleranza in certi paesi, come si è visto l'altro giorno ad esempio a Notre Dame, quando alcuni fedeli sono stati attaccati da attivisti anticattolici.

3-393

József Szájer (PPE-DE). – A kereszténység és az egyetemes emberi jogok eszméje egyetlen mércét, az emberi méltóság mércéjét, és az emberi élet feltétlen tiszteletét állítja fel számunkra. Ezért el kell ítélnünk minden manapság divatos méricskélést, hogy melyik embertelen diktatúra ölt meg vagy alázott meg több embert.

Egy demokratának, egy európainak nem fogadható el az a tény, hogy még ma is, még ebben a Parlamentben is vannak olyanok, akik számára a kommunista diktatúra gaztettei mentegethetők és bocsánatosak. Nem fogadható el kettős mérce áldozat és áldozat, gaztett és gaztett, szenvedés és szenvedés, halál és halál között.

Akik ma a kommunista diktatúra bűneit mentegetik, azzal érvelnek, hogy mindazt a szörnyűséget ezek a rezsimek a nemes eszmék, az egyenlőség és a testvériség nevében követték el. Tisztelt képviselőtársaim, tisztelt elnök asszony, ez egy nagy hazugság, és mindezt nem a javukra, hanem a terhükre kell írni, mert nemes célok ígéretével becsapták az embereket, ahogy a Magyar Rádió az 1956-os forradalom idején mondta Örkény István magyar író szavaival: „Hazudtunk éjjel, hazudtunk nappal, hazudtunk minden hullámhosszon”.

Éppen ezért a szabadság, a demokrácia és egy közös Európa eszméjének a nevében kérjük, követeljük, legyen a kommunizmus áldozatainak közös európai emléknappja és emlékműve, jöjjön létre a kommunizmus gaztetteit dokumentáló európai múzeum, levéltár és kutatóintézet. Közönsítsük ki a demokraták közül azokat, akik a kommunizmus tetteit ma is mentegetik, és vállalja Európa teljes szívvel minden embertelenség elítélését. Támogassuk minél többen a prágai nyilatkozatot.

3-394

Katrin Saks (PSE). – Olen kindel, et mitte keegi siin saalis – ka need, kellel on praegu midagi olulisemat teha – ei õigusta seda, mis toimus täna 60 aastat tagasi Balti riikides, kui Siberisse küüditati ligi 100 000 inimest, nendest enamus naised ja lapsed. Seda kahetsusväärsem on, et juba käimasolevas valimisvõitluses üritatakse näpuga näidata sotsiaaldemokraatide poole, justkui ei mõistaks meie toimunu kuritegelikkust.

Meie fraktsiooni erinevate liikmete jaoks võivad küll sõnad „sotsialism” ja „kommunism” tähendada erinevaid asju, aga mitte keegi ei saa õigustada toimepandud kuritegusid.

Miks on vaja sellest rääkida? Ja mitte ainult ajaloolastel, vaid ka poliitikutel? Aga sellepärast, et minevikule õiglast hinnangut andmata ei saa olla kindel, et tehakse kõik, et see ei korduks. See on oluline, sest tegelikult pole mineviku varjud kadunud. Kui täna on raske ette kujutada, et pjedestaalile tõstetaks Hitler, siis Stalini ausammas seisab uhkelt tema kodulinna Gori keskväljakul. Venemaal valiti aga Stalin eelmisel aastal kaheteistkümnne ajaloo suurkuju hulka.

3-395

Wojciech Roszkowski (UEN). – Pani Przewodnicząca! Mówi się czasem, że totalitaryzm nazistowski wywodzi się z prawicy, a komunistyczny z lewicy. To nie jest precyzyjne. Nienawiść rasowa lub nienawiść klasowa są tylko dwiema odmianami tego samego – nienawiści, która rujnuje sumienia ludzi i stosunki społeczne. Słyszeliśmy tu taką jedną wypowiedź przed chwilą, wypowiedź pana Pafilisa.

Nienawiść rodzi zniewolenie, a zniewolenie stanowi zaprzeczenie republiki, demokracji i państwa prawa. Lewica i prawica występują w systemie demokratycznym. Totalitaryzm nazistowski i komunistyczny niszczył demokrację, toteż ani nazizm nie był na prawicy, ani komunizm na lewicy. Nazizm i komunizm były naokoło.

Ktokolwiek dziś relatywizuje zbrodniczy charakter totalitaryzmu, czy to nazistowskiego, czy komunistycznego, staje w opozycji do tradycji państwa prawa i demokracji. Jest przy tym charakterystyczne, że o ile europejska prawica nie relatywizuje dzisiaj zbrodni nazistowskich, europejska lewica relatywizuje zbrodnie komunistyczne, co widać wyraźnie ze stosunków socjalistów i komunistów do projektu rezolucji w tej sprawie, jaką dzisiaj negocjowaliśmy. My w tej izbie nie głosujemy nad prawdą o historii, my głosujemy nad prawdą o nas samych, o naszych ocenach moralnych.

(Oklaski)

3-396

Christopher Beazley (PPE-DE). – Madam President, why is it that democrats feel so restrained about naming dictators and those who dedicated their careers to combating democracy, enslaving countries, persecuting those who dared to speak against them and are responsible for crimes?

This evening, we are not talking about totalitarianism, we are not talking in euphemisms: we are talking about Hitler's Fascist, criminal dictatorship and Joseph Stalin's Communist criminal dictatorship. When I was 16 years old I lived in Frankfurt am Main, which is two hours' tank drive away from Prague.

Minister, Alexander Dubček, whom we honoured in this House, tried very hard to liberalise the system. He spoke about the human face of Communism. The inhuman face of Communism was Leonid Brezhnev and his predecessors and successors.

I believe, Commissioner, that if we are to stand by our beliefs we should honour the victims of Communism and Fascism. We should make no distinction between these twin criminals – that is what they were. The only difference is that Hitler lost the war and Stalin won the war.

Today the President of this Parliament honoured the memory of those deported from three Baltic States – Estonia, Latvia and Lithuania. But, Minister, your country suffered: Jan Palach lost his life. He tried desperately to demonstrate the limits to which he would go to show that the regime under which he lived was unacceptable. I remember listening, aged 16, to Radio Prague as the tanks occupied your capital city in Wenceslas Square. 'Don't forget us' is what your brave countrymen said. This evening, Commissioner, we do not forget those who suffered. We should have the courage to name those who were responsible, but we should look to the future to ensure that never again this continent suffers from Hitlerism or Stalinism.

(Applause)

3-397

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – Señora Presidenta, no nos olvidemos –estoy de acuerdo– y no maticemos demasiado, desde el punto de vista político, que los totalitarismos son todos condenables y que el comunismo y el fascismo hicieron daño irreparable a este continente.

Hoy somos un continente unido, de 27 naciones, de 500 millones de personas que compartimos valores de libertad, de democracia, de derechos humanos, y debemos condenar por igual el comunismo totalitario que asoló la Europa Central y del Este y el nazifascismo que años antes había asolado muchos países de Europa, entre ellos el mío.

Yo viví 32 años bajo la dictadura de Franco y no debo olvidar eso, como tampoco lo habrán olvidado algunos de los oradores, como en Grecia o en Portugal.

Yo no olvidé nunca, ni cuando era joven, el sufrimiento que estaban pasando los pueblos bajo la dictadura comunista. Nunca fui comunista y siempre condené aquello. Y eso no es óbice para que fuera un luchador antifranquista y condenara el franquismo.

La lucha es la misma. Tenemos que luchar por los mismos principios, por los mismos valores y recordar permanentemente a las víctimas de todas esas formas de totalitarismo.

3-398

Inese Vaidere (UEN). – Godātie kolēģi! Pirms sešdesmit gadiem no Latvijas izveda, deportēja bez tiesas 43 tūkstošus nevainīgu cilvēku, arī bērnus un vecus cilvēkus. Ja tas notiktu mūsdienā Francijā, tad tie būtu 1,3 miljoni. Tāpēc ir svarīgi, ka šodien jau spējam runāt par totalitārā komunisma noziegumiem. Nebūtu pareizi šos noziegumus atstāt vēsturnieku ziņā, kā te izskanēja, līdz šo noziegumu liecinieki un upuri būs aizgājuši citā pasaulē. Mēs nedrīkstam mazināt šo noziegumu nozīmību, mēs nedrīkstam arī tos noliegt. Eiropas Parlaments skaidri savā rakstiskajā deklarācijā pauda, ka 23. augusts ir atzīstams par staļinisma un nacisma upuru piemiņas dienu, un arī to nevienam šeit nevajadzētu noliegt. Padomei šis Eiropas Parlamenta lēmums ir nekavējoties jāīsteno, lai nekad šādi noziegumi neatkārtotos nākotnē.

3-399

Rihards Pīks (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, ministra kungs, komisāra kungs, godājamie kolēģi! Tie, kas ir mājējušies Eiropā vēsturi, es domāju, vairums zina, ka Otrais pasaules karš sākās 1939. gada 1. septembrī, kad Hitleris iebruka Polijā. Daudz mazāk cilvēku zina, ka Hitleris varēja to darīt tādēļ, ka 1939. gada 23. augustā viņi parakstīja ar Staļinu līgumu — draudzības līgumu. Vēl mazāk cilvēku zina, ka Staļina režīms divus gadus apgādāja Hitleru, Hitlera armiju ar degvielu, ar rūpniecības materiāliem, lai Hitleris varētu iekarot Rietumeiropu. Vēl mazāk cilvēku zina, ka Staļinam visus trīsdesmitos gadus bija sagatavoti uzbrukuma ieroči, tanki, parašutisti. Ja Hitleram bija 400 parašutisti sagatavoti, Staļinam bija sagatavots 1 miljons parašutistu, gatavu iekarošanai. Vēl vairāk — šī ārpolitika bija balstīta Padomju Savienības komunistiskās boļševiku partijas lēmumos. Vairākās slēgtās kompartijas sēdēs šādi lēmumi ir, ka ir jāsanaido Rietumeiropas valstis un tad Padomju Savienība varēs atbrīvot viņas tā. Vēl vairāk — kas attiecas uz

iekšpolitiku, 1937. gada 5. decembrī tos latviešus, kas bija palikuši dzīvot padomju Krievijā, sāka totāli arestēt un iznīcināt. Divu gadu laikā iznīcināja 70 tūkstošus latviešu, kas dzīvoja Padomju Savienībā, tikai tādēļ, ka viņi bija latvieši. Tad kā lai šādu režīmu sauc, kur ārpolitika bija agresīva, kur iekšpolitika bija vērsta, lai iznīcinātu savas valsts iedzīvotājus? Tas ir totalitārs, noziedzīgs režīms, tāds pats kā nacisms. Paldies!

3-400

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – Nehéz közös európai történelmet írni, hiszen a II. világháborút követően Európa nyugati és keleti fele külön történelmet élt meg. A közép- és kelet-európai és a balti államok a náci és a szovjet diktatúráknak egyaránt áldozatai, ennek ellenére mégsem tehetünk egyenlőséjelet a náciizmus és a sztálinizmus közé.

Senki sem vitathatja, hogy a sztálini diktatúrának milliók estek áldozatul, népeket telepítettek át, ezt senki sem mentheti fel, senki nem relativizálhatja. A Soá, a német náciizmus ipari szervezetséggel, származási alapon törekedett a zsidó nép kiirtására, amihez fogható szörnyett nem volt az emberiség történelmében.

Nyugat-Európában sokszor nem látják, hogy számunkra a náciizmustól való megszabadulás egyben egy új megszállás, a szovjet elnyomás kezdetét jelentette. Május 9-ét ezért másként élik át a régi és az új tagállamok, különösen a baltiak, akik elveszítették önálló államiságukat, értelmiségüket megsemmisítették.

Az átélt történelmet jó lenne politika, aktuálpolitika nélkül, – úgy, ahogy a magyar költő mondta – bevallani, egy közös történelmi narratívát kialakítani. „Elegendő harc, hogy a múltat be kell vallani” – mondta József Attila.

3-401

Roberts Zīle (UEN). – Priekšsēdētājas kundze! Vairāki kolēģi jau pieminēja, ka šodien mēs pieminam pirms sešdesmit gadiem veiktās deportācijas, ko veica padomju režīms, pārvietojot iedzīvotājus uz Sibīriju. Taču mēs zinām arī, cik grūti ir panākt komunistiskā režīma un citu totalitāro režīmu vienlīdzīgu nosodījumu. Kāpēc? Tāpēc, ka runa nav tikai par pagātni, bet arī par nākotni. Šonedēļ kļuva zināms, ka Latvijā apvienības „Saskaņas centrs”, kuras jaunievēlētie deputāti papildinās sociālistu grupu šeit Eiropas Parlamentā, Eiropas vēlēšanu kandidātu saraksta līderis būs bijušais Padomju Savienības komunistiskās partijas Latvijas filiāles vadītājs, par režīma noziegumiem Latvijā tiesātais Alfrēds Rubiks. Cilvēks, kurš ir komunistiskās ideoloģijas atbalstītājs un līdz pēdējam pretojās Latvijas neatkarības atjaunošanai, un tagad viņš tiks ievēlēts no valsts, kuru pats ir noliedzis. Un te ir arī atbilde, kāpēc arī nākotnē Eiropas Parlamentam būs grūti nosodīt vienlīdz un vienmēr pastāvēs labie un sliktie totalitārie režīmi. Paldies!

3-402

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – Comunismul este o filosofie perfidă. În teorie menționează bunăstare, egalitate, respectarea drepturilor omului, dar în practică a însemnat minciună, discriminare, ură și chiar crimă.

Comunismul trebuie condamnat cu toată forța de care dispunem. În România acest lucru s-a realizat în anul 2006 prin vocea președintelui țării, ca urmare a unui raport elaborat de o comisie prezidențială înființată în acest scop.

Comunismul anulează tot ceea ce înseamnă libertate, aduce oamenii în situația de dependență de sistem. Cine nu a trăit în comunism nu poate înțelege cât de mult a afectat sistemul totalitar viața și modul de gândire al oamenilor.

Dacă aș putea să dau timpul înapoi, i-aș duce pe cei care au trăit toată viața în capitalism, dar tânjesc după comunism, să trăiască în România anilor '80.

În România regimul comunist a fost impus cu ajutorul trupelor rusești și cu prețul a sute de mii de vieți pierdute în lagăre și în închisori. Având o singură vină, aceea de a nu se fi supus sistemului totalitar, au dispărut atunci politicieni, intelectuali, țărani, reprezentanți ai diverselor culte religioase, în general, cetățeni care constituiau modele pentru membrii comunității.

Dacă marile probleme generate de un sistem economic falimentar pot fi rezolvate prin măsuri adecvate, sufletul omului are nevoie de timp pentru a uita, pentru a ierta și pentru a se adapta la un nou mod de viață, chiar dacă este incomparabil mai bun.

Democrația a adus libertatea de a gândi, de a vorbi, de a circula. Trebuie să aducă și siguranța zilei de mâine. Nu există nicio diferență între sărăcia generată de lipsa de produse și sărăcia determinată de lipsa de mijloace pentru a procura produsele. În ziua în care vom reuși să eliminăm sărăcia, fantoma comunismului va dispărea definitiv.

Stimați colegi, România și celelalte state estice au ajuns sub acest sistem ca urmare a deciziilor liderilor mondiali, dintre care numai unul era comunist. Restul reprezentau sisteme democratice.

Să nu uitați acest adevăr istoric atunci când evaluați, apreciați sau decideți asupra situației actuale sau asupra viitorului fostelor state comuniste membre sau nu ale Uniunii Europene!

3-403

Ljudmila Novak (PPE-DE). – Źal v vseh bivših komunističnih državah še vedno ni prišlo do popolne raziskave in priznanja zločinov komunizma po drugi svetovni vojni.

Ker so bili ti režimi še desetletja po vojni na oblasti, jim je uspelo uničiti tudi večino dokazov. Zaradi tega zločinci in krivci niso bili niti imenovani, kaj šele obsojeni. Zgodovino so pisali zmagovalci.

Evropska unija mora pozvati vse države bivših komunističnih režimov, da zgodovinarji raziščejo in v učbenike zapišejo vso resnico o povojnem dogajanju. Tudi o odgovornosti zahodnih zavezniških sil, ki so vrnile in izročile begunce v roke komunistov.

Evropska unija bi tudi morala pozvati vse države, naj premislijo o poimenovanju ulic in trgov po spornih junakih, kot je bil v Jugoslaviji na primer Tito, ki so že zaradi svoje funkcije v tem času, odgovorni za množične poboje.

3-404

Ewa Tomaszewska (UEN). – Pani Przewodnicząca! Kiedy na tej sali słyszę, że komuniści nie spuszcza głowy mimo dziesiątek milionów ofiar budowniczych kanału Biełamor, milionów zesłańców syberyjskich z wielu narodów (także Rosjan, samych Polaków trzeba liczyć w milionach), skazywania całych narodów na śmierć, choćby Tatarów Krymskich, jestem zdumiona i oburzona.

Rotmistrz Pilecki, który poszedł do Auschwitz na ochotnika, uwięziony potem przez komunistów powiedział żonie „Auschwitz to była igraszka”. Mój kraj dotknięty został przez oba totalitaryzmy i do dziś leczy rany. Żaden podobny system nie ma prawa istnieć. Winniśmy czcić tych, którzy walczyli z totalitaryzmami, winniśmy czcić pamięć ich ofiar.

3-405

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Wspólnota Europejska musi dołożyć starań, aby zachować pamięć o bohaterach i nie pozwolić na trywializację zbrodni totalitarnych. Losy tych, którzy stawiali opór, których, jak rotmistrz Pileckiego, zamordowano powinny być nam szczególnie bliskie, również dlatego, że to właśnie wśród antynazistów i antykomunistów zrodziła się idea integracji europejskiej, która zapobiegałaby przyszłym konfliktom i rozwojowi reżimów totalitarnych po zakończeniu wojny.

Organizacja Międzynarodowego Dnia Bohaterów Walki z Totalitaryzmem stałaby się krokiem w stronę wspólnego rozumienia europejskiej historii XX wieku, zwalczania wzajemnych uprzedzeń i ignorancji w stosunku do faktów historycznych. Zachowanie w pamięci Europejczyków zbrodni reżimów totalitarnych – nazistowskiego i komunistycznego – daje nadzieję, że ten nasz kontynent już nigdy nie będzie sceną równie tragicznych wydarzeń.

3-406

György Schöpflin (PPE-DE). – Madam President, there is a further dimension to this debate. It is not only a united Europe that needs urgently to look at the entirety of the past, but the same is particularly true of the European Left.

Without a thorough scrutiny of its past, the Left in some of the former Communist states is obliged – compels itself – to live with a false past, a past from which all sorts of painful events are screened out. This further forces the Left to protect this false past and thereby its democratic credibility is eroded. Seeing as the Western Left fully accepts this unreconstructed post-Communist Left as a legitimate partner, it too finds itself obliged to defend an indefensible past. Consequently, its own commitment to democracy is, to that extent, weakened.

3-407

Csaba Sógor (PPE-DE). – Madam President, Europe has a turbulent history with regard to totalitarianism and the restriction of basic freedoms. In some parts of Europe the 20th century was hallmarked by such totalitarian regimes.

It is our moral obligation today to make sure that every citizen of the European Union enjoys the same rights. It is highly important that the EU should also support the rights of minorities, especially since many countries all around the world do not respect very basic rights in this sense.

At the same time I would like to point out that, while the EU speaks out against discrimination and violation of human rights in cases like Tibet, it is clear to all of us that even within the European Union there are ethnic and linguistic minorities which are very often targets of cultural and linguistic assimilation. This practice of some nation states in the EU is an aspect that should be seriously reviewed and reconsidered.

The Hungarians in Romania, the people I represent, are such a case.

3-408

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Sugestia Sógora ustanowienia dnia historii o ofiarach totalitaryzmu jest bardzo słuszna. Dlaczego? Podczas gdy nazistowski horror jest jakoś poznany – nawet niektórzy Niemcy starali się go przetrwać – to paradoksalnie o stalinizmie mało się wie, a paradoks polega na tym, że nawet Sybiracy z jego własnego kraju uważali, że Stalin jest dobrym człowiekiem, a coś innego jest złego w Rosji.

Nie uslyszymy milionów, które straciły życie na Syberii ani nie poznamy ich cierpień, ale znam przypadek człowieka, który jeszcze żyje. Osoba ta ma poczucie, idąc nawet ulicą, jak gdyby już nie żyła. To jest symptom pobytu na Syberii. Ci, którzy przeżyli, wiedzą, co to były za cierpienia. I rosyjskie powiedzenie (*nastepnie poseł wypowiada się w jęz. rosyjskim*) – po polsku „jeżeli nie byłeś to będziesz, a jak byłeś, to nie zapomnisz”. Ja uważam, że powinniśmy otwarcie mówić o tych obydwu totalitaryzmach.

3-409

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Madam President, we should do everything we can to halt Europe's moral decline. Opportunism is most evident when gross crimes against humanity committed during the last century are neglected. Unfortunately, such negligence of crimes of Communist totalitarianism brings with it an appeasement of all neo-Nazis in Germany, Russia or anywhere: any of them could ask, if the Soviets are forgiven, then why should not our ancestors also be forgiven?

The roots of that bad phenomenon lie in Nuremberg, where Nazis were simply acquitted of initiating a conspiracy with Stalin in the Second World War. The greatest crime was ignored because of due process. Why? Because the shadow of Stalin – Hitler's homologue – was cast over the tribunal for two crucial years. Even at that time, the West capitulated morally to the Soviets. But there is no reason to stay limited of mind and fearful forever.

3-410

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Dáma a pánové, já skončím dnes to své působení tady v českém jazyce a pokusím se shrnout a zároveň i odpovědět na některé otázky, které tady byly vzneseny. Myslím si, že jde o tři věci. Za prvé chci poděkovat všem, kteří se účastnili jednak slyšení minulý týden a jednak této plenární debatě. A jestli to byla debata svého druhu po dlouhé době první, tak je to jedině dobře a myslím si, že první závěr je, že musíme takovou debatu vést a musíme v ní pokračovat. To je cílem platformy paměti a svědomí. Proč je taková platforma na evropské úrovni důležitá? Je důležitá jako nástroj proti zapominání minulosti. Pokud minulost zapomeneme, je to samozřejmě příležitost k tomu, aby se nám v budoucnosti vrátila zadními vrátky. Je to také příležitost k tomu bojovat proti relativizaci zločinů v minulosti. Hitler a Stalin z jednoho rodu jsou. Samozřejmě byly země, kde nacismus umožnil nebo pomohl k tomu, aby po něm přišel zločinný komunismus. Ale jakákoliv relativizace – a nechci se tu pouštět do politizace – jakákoliv relativizace je krajně nebezpečná.

Za druhé musíme udržovat povědomí o historii jako součásti evropské vzdělanosti. A tady si myslíme a je to konce konců součástí jednoho z těch závěrů slyšení, které proběhlo minulý týden, že je potřeba posilovat finanční instrumenty k tomu, abychom měli v oblasti vzdělanosti povědomí o totalitní minulosti na evropském kontinentě. Potřebujeme k tomu prostředky a chtěl bych tady poděkovat Komisi a komisaři Figel'ovi jmenovitě za to, že Komise má vůli v této věci spolupracovat.

A v neposlední řadě to, v co by debata měla vyústit. Předsednictví je krátká věc. Trvá šest měsíců. My jsme v polovičce a já si samozřejmě nedělám iluze, že když se tento Parlament za chvilku rozejde, že můžeme dokázat nemožné, ale myslím si, že představa vzniku určité celoevropské instituce, ať už na úrovni muzea nebo výzkumné instituce nebo nadace, je to, co potřebujeme. To slyšení minulý týden dalo dohromady představitele některých podobných institucí, které existují na národní úrovni, a soudím, že potřeba takové instituce na úrovni celoevropské je více než žádoucí. Ale je to samozřejmě úkol spíše pro instituce, které jsou garanty nějaké další kontinuity, než pro šestiměsíční rotující předsednictví. Bylo-li našim úkolem přispět k iniciaci určité debaty, tak já ještě jednou děkuji za to, že se ta debata povedla, a ty z vás, kteří budou garanty té kontinuity, vyzývám k tomu, aby jste v té debatě pokračovali, třeba jednou povede k tomu, že taková instituce bude reálně existovat.

3-411

Ján Figel', člen Komisie. – Podstatu posolstva Komisie som vyjadril už aj na úvod a môžem znovu len potvrdiť nielen pripravenosť, ale aj vôľu, čo bol tiež jeden z momentov. Ak máme vôľu napomáhať tomuto procesu zo strany Európskej komisie, už som spomenul najbližšie etapy, to znamená završenie štúdie o rôznych metódach, mechanizmoch členských štátov pre túto oblasť a na budúci rok predloženie tej očakávanej správy. Čo však chcem dodať aj tak trošku na margo debaty. Niektorí naznačovali moment, že je 20. výročie pádu komunizmu, pádu berlínskeho múru, železnej opony v Európe a že je to dosť dlhý čas. Myslím, že nikdy nie je neskoro a že neskoro by bolo, keby tento Parlament, nový rozšírený Parlament sa k zločinom aj totalitného komunizmu nevyjadril, respektíve neotvoril túto diskusiu, pretože práve s touto skúsenosťou prichádzajú mnohí a väčšina debatujúcich bola z nových členských krajín.

Ja som väčšiu časť života tiež prežil v totalitnom systéme Československa a to je práve aj na osobnej aj na celkovej skúsenosti všetkých, aby sme spolu vytvárali európsku pamäť, európske spoločenstvo a zároveň napomáhali procesom, ktoré zabránia návratom, alebo ako keby trivializácii a odmietaniu zločinov, odmietaniu pravdy. Odmietanie týchto zločinov je vlastne relativizáciou nielen pravdy, ale ja etiky, morálky, a to už je potom cesta do ďalších a ďalších problémov a likvidácie človeka kvázi likvidácie problému. To bol jeden z princípov, že z človekom sa likvidovali ťažkosti, za stalinského režimu.

Ja vnímam rozšírenú Úniu ako kompletnejšiu, a práve preto má schopnosť pomenovať aj to, čo zaznelo, že boli rôzne formy totalitarizmu, v rôznych krajinách rôzne formy. A my sme zodpovední za ich pomenovanie, za pamäť a adekvátne kroky, či už z hľadiska reštitúcií, rehabilitácie, nastolenia spravodlivosti a udržania dominancie práva, úcty k ľudskej dôstojnosti a toho všetkého, čo znamená sloboda a demokracia.

Chcem ešte povedať, že často máme pocit, ako keby hrozby prichádzali z ďaleka z vonku a tou deliacou čiarou dnešného sveta nie sú ani náboženstvá, ani nejaké iné civilizačné a kultúrne delenia, ale čiara, ktorá hovorí o úcte k životu, o úcte k človeku na jednej strane (to čo definujeme ako ľudské práva), a na druhej fanatizmus akéhokoľvek druhu. A bolo ich veľa, sú rôzne. Poznáme ich aj v dnešnom svete, a práve preto to vzdelávanie, ktoré spomínal aj Alexander Vondra, je veľmi dôležité, aby mladí aj menej mladí dokázali rozlišovať, kedy ide o úctu k človeku a kedy ide o extrémizmus, populizmus, nacionalizmus, fanatizmus, rôzne, rôzne prejavy.

Chcem skončiť v tom, že naozaj Európska komisia podporuje tento proces, budeme hľadať spôsob, ako k tomu napomáhať. Je to len jeden krok táto debata, ale aj ďalšie záležitosti. Oveľa viac je treba urobiť aj na úrovni členských štátov. Chcem na záver skončiť pri tom, že to, že dnes tu môže byť rozšírená Únia, je vďaka obetiam mnohých, že to nie je výsledok nejakého automatického procesu. Ani spoločná Európa, ani demokracia, ani sloboda, ani právny štát nie je daný automatický stav, ale výsledok obrovského úsilia často až krvavého a to treba pamätať.

A rád by som zakončil tým, čo povedal, myslím, že pán kolega Tunne Kelam o rozšírení nielen Únie, geografie a trhu a počtu krajín, ale o rozšírení svedomia, rozšírení pamäte, rozšírení úcty a zodpovednosti. Ak toto bude súčasťou procesu, ktorý aj teraz oslavujeme, 5 rokov od rozšírenia, tak sme pripravení na ďalšie procesy, na ďalšiu budúcnosť. Ak nám to bude absentovať, tak tá cesta bude oveľa zložitejšia. Ďakujem pekne a prajem vám rozšírenie nielen pamäti, ale aj zodpovednosti spoločne.

3-412

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά την επόμενη περίοδο συνόδου.

Гралтѣс δηλώσεις (άρθρο 142)

3-412-125

Слави Бинев (NI), в писмена форма. – Правосъдието е сред основните ценности в Европа!

Присъединявам се към колегите от UEN и внесена от тях резолюция RC-B6-0165/2009, като подчертавам, че ЕС се основава на върховенството на закона, което е сред основните характеристики на демокрацията. Именно по този принципа трябва да се провеждат парламентарните избори. В България обаче проблемът с купуването на гласове бележи точно обратното.

След като предишните местни избори бяха компрометирани нееднократно от безчливото купуване на гласове на ГЕРБ, ДПС и БСП, обикновеният човек остана с чувството, че няма право на избор. Този ефект значително намалява желанието му да гласува отново.

Въпреки съществуващия Наказателен кодекс и въпреки многобройните сигнали за закононарушения, един от които споменат в доклада на Комисията, все още няма осъдени за тези престъпления, защото съответните наказателни органи явно не желаят да спрат купуването на гласове! В България слабата воля за правосъдие продължава и добре известните виновни отново подготвят предизборни кампании, а онези, които продадоха гласовете си вече търсят новия купувач с най – добрата оферта.

Искам да подчертая, че докато в България се допускат тези закононарушения и държавата продължава да бездейства по въпроса, честният гласоподавател на практика е лишен от основното си човешко право - Правото на ИЗБОР! Призовавам Парламента да не остава безучастен!

3-412-250

Filip Kaczmarek (PPE-DE), na piśmie. – Szanowni Państwo. Problem z totalitaryzmem w Europie polega na tym, że doświadczenia poszczególnych państw członkowskich w tym zakresie są bardzo zróżnicowane. Wielu Europejczyków po prostu nie wie, jak wyglądało życie w systemach totalitarnych. A ktoś, kto nie rozumie totalitaryzmu ma naturalną tendencję do lekceważenia zbrodni, dokonywanych w ramach takich systemów. Postrzega to raczej, jako kolejne wydarzenia w biegu procesu historycznego. Tymczasem komunizm i faszyzm nie tylko aktywnie zwalczały większość wartości europejskich, ale były gotowe do łamania wszelkich zasad etycznych w imię chorych, zdegenerowanych idei. I rzeczywiście łamały te zasady, doprowadzając do bólu, cierpienia i śmierci milionów ludzi.

Im więcej Europejczycy będą wiedzieli o prawdziwym obliczu totalitaryzmów, tym lepiej dla przyszłości Unii Europejskiej. Tu nie chodzi o epatowanie cierpieniami milionów ludzi. Chodzi o zrozumienie dramatycznych konsekwencji, jakie wynikały o nadal wynikają z totalitarnych praktyk w wielu krajach Europy. Solidarność, wolność, empatia, tolerancja, dialog - wszystkie te wartości wyglądają nieco inaczej, jeżeli patrzymy na nie przez pryzmat doświadczeń totalitaryzmu. Pamiętajmy o tym. Ustanowienie Międzynarodowego Dnia Bohaterów Walki z Totalitaryzmem niewątpliwie pomogłoby w podniesieniu poziomu wiedzy o bolesnej przeszłości. To z kolei przyczyniłoby się do zmniejszenia uprzedzeń, ograniczenia stereotypów i zwiększenia nadziei na to, iż w Europie już nigdy nie doświadczymy totalitaryzmu.

3-412-500

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 8.15 μ.μ. και επαναλαμβάνεται στις 9 μ.μ.)

3-413

IN THE CHAIR: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Vice-President

3-414

11 - Strengthening security and fundamental freedoms on the Internet (debate)

3-415

President. – The next item is the report by Stavros Lambrinidis, on behalf of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs, with a proposal for a European Parliament recommendation to the Council on strengthening security and fundamental freedoms on the Internet (2008/2160(INI)) (A6-0103/2009).

3-416

Σταύρος Λαμπρινίδης, Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, ζούμε σε μια εποχή όπου όλοι - κυβερνήσεις, ιδιωτικές εταιρείες ακόμη και εγκληματίες - επιθυμούν να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή πρόσβαση στα ηλεκτρονικά μας δεδομένα, στην ιδιωτική μας ζωή.

Ειδικότερα το διαδίκτυο προσφέρει λεπτομέρειες για την ιδιωτική μας ζωή, κάτι το οποίο θα ήταν αδιανόητο πριν από μερικά χρόνια. Ταυτόχρονα, είναι σαφές ότι εκτοξεύει τη δυνατότητα άσκησης βασικών θεμελιωδών μας δικαιωμάτων: ελευθερία λόγου, ελευθερία πολιτικής δράσης, ελευθερία γνώσης και εκπαίδευσης, ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι.

Λιγότερο σαφές είναι ότι κινδυνεύουμε να παραβιαστούν ακριβώς αυτές οι ίδιες ελευθερίες από τη χρήση του διαδικτύου. Μυστικές παρακολουθήσεις από κυβερνήσεις, ιδιωτικές εταιρείες, ή ακόμη και εγκληματίες, των όσων κάνουμε ή βλέπουμε στο διαδίκτυο. Και ακόμα λιγότερο σαφές είναι πώς μπορούμε επομένως να βρούμε την ισορροπία εδώ. Πώς μπορούμε δηλαδή να ρυθμίσουμε το διαδίκτυο με τέτοιο τρόπο, ώστε να μας επιτρέπει να αντλούμε τα οφέλη του, περιορίζοντας ταυτόχρονα τους προφανείς κινδύνους του.

Η έκθεση μου προσπαθεί ν' απαντήσει σ' αυτά τα ερωτήματα. Μεταξύ άλλων:

- πρώτον, ζητάει μια ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός παγκόσμιου Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο διαδίκτυο,
- δεύτερον, επισημαίνει την ανάγκη αποτελεσματικής αλλά και αναλογικής καταπολέμησης παλαιών και νέων εγκλημάτων στο διαδίκτυο, όπως η κλοπή ταυτότητας και η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα ότι καμιά νομοθεσία δεν μπορεί να καταλήξει στην συστηματική επιτήρηση όλων των πολιτών, ύποπτων ή όχι, δικαίων και αδικών, διότι αυτό θα αποτελούσε φυσικά μια κατάφωρη παραβίαση της ιδιωτικής ζωής,
- τρίτον, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών πρόσβασης στο διαδίκτυο, απαιτεί από κυβερνήσεις να την εξασφαλίσουν ακόμα και στους πιο φτωχούς πολίτες, ακόμη και στις πιο απομακρυσμένες περιοχές,
- τέταρτον, τονίζει ότι η μη γνώση ηλεκτρονικών υπολογιστών στον 21ο αιώνα είναι ο νέος αναλφαριθμητισμός, όπως ήταν στον 20ο αιώνα το να μην ξέρει κανείς να γράφει ή να διαβάζει, και ότι η πρόσβαση στο διαδίκτυο επομένως είναι αντίστοιχο θεμελιώδες δικαίωμα με την πρόσβαση στην εκπαίδευση,
- πέμπτον, ζητάει μέτρα για τον περιορισμό της συγκατάθεσης των χρηστών, ένα μεγάλο ζήτημα το οποίο θα συζητήσω στη συνέχεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα της συγκατάθεσης είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο και αν δεν εξεύρουμε λύσεις άμεσα και τώρα, θα το βρούμε μπροστά μας. Να σας δώσω ένα παράδειγμα: πριν μερικές δεκαετίες, κανείς δεν ήξερε τι εφημερίδα διαβάζω· μόνο η οικογένειά μου ίσως και κάποιοι φίλοι μου. Γι' αυτό και σε δικτατορικά κυρίως καθεστώτα, οι μυστικές υπηρεσίες πάσχισαν να το μάθουν, για να με 'φακελώσουν'. Να πούνε ότι ο Λαμπρινίδης διαβάζει αυτή την εφημερίδα, άρα πρέπει να είναι κομμουνιστής, ή πρέπει να είναι Αμερικανολάτρης. Σήμερα, κάθε εφημερίδα που διαβάζω αφήνει το ίχνος μου. Αυτό θα πει ότι οι ιδιωτικές εταιρείες μπορούν να κάνουν αντίστοιχο 'φακέλωμα', να δημιουργήσουν ένα προφίλ για μένα, των πολιτικών μου πιστεύω, των διατροφικών μου συνηθειών, ακόμη και της υγείας μου. Το γεγονός ότι επισκέπτομαι τις ιστοσελίδες αυτές θα πει ότι έχω συναινέσει στο να πάω την κοινωνία μου 40 χρόνια πίσω;

Πρέπει επειγόντως κύριε Πρόεδρε να υιοθετηθούν συνετοί νόμοι οι οποίοι να βρίσκουν ισορροπία μεταξύ της καταπολέμησης της εγκληματικότητας και της προστασίας των δικαιωμάτων στην ηλεκτρονική εποχή. Αυτή η ισορροπία

μοιάζει δύσκολη αλλά δεν είναι. Είναι εφικτή. Θα πρέπει να πάψουμε να αντιμετωπίζουμε τον "κυβερνοχώρο" σαν κάτι το οποίο είναι έξω από την καθημερινή μας ζωή, κάτι το ξεχωριστό. Γιατί είναι η ζωή μας. Αυτό θα πει κύριε Πρόεδρε ότι όποια δικαιώματα, αλλά και φραγμοί, ισχύουν για αστυνομίες και ιδιωτικές εταιρείες εντός του διαδικτύου, πρέπει να ισχύουν και εκτός. Αλλιώς κινδυνεύουμε να καταργήσουμε ελευθερίες για να βρούμε ασφάλεια και, τελικά, να μην έχουμε ελευθερίες και να μην έχουμε πραγματική ασφάλεια.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, επιθυμώ να ευχαριστήσω θερμά τους σκιάδεις εισηγητές όλων των πολιτικών ομάδων, που τους βλέπω εδώ στην αίθουσα αυτή, για την εξαιρετικά σημαντική υποστήριξή τους. Ευχαριστώ για την ομόφωνη υποστήριξη που είχε η έκθεση αυτή από όλα τα κόμματα, όλους τους ευρωβουλευτές στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών και προσβλέπω στην έγκρισή της από την Ολομέλεια.

3-417

Ján Figel, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to thank not only Parliament in general but especially Mr Stavros Lambrinidis for his important report, which provides very timely input to the promotion of fundamental freedoms and security on the Internet.

Whilst the Internet has acquired a stronger and stronger weight in modern societies and economies, impacting in many areas of our lives, the tremendous pace of technological development raises, at the same time, significant challenges which need to be duly addressed if we want the full opportunities of the Internet and the information society to unravel.

We particularly share Mr Lambrinidis's concerns on the protection of personal data, an issue which is of utmost relevance to Internet users. Let me assure you that the Commission continues to be committed to strengthening citizens' fundamental rights and fundamental freedoms, and in particular to ensuring a high level of protection of privacy and personal data, both on the Internet and in other contexts.

I firmly believe that the pursuit of adequate privacy protection does not stand in opposition to the need to ensure greater security. Indeed, these two objectives can and should be pursued in synergy.

The stability and security of the Internet were our priorities during the World Summit on the Information Society in 2005, and we are continuing with these objectives. These issues will shortly be presented through a new strategy for the protection of Critical Information Infrastructures and in order to enhance Europe's preparation against large-scale cyber attacks and disruptions. This strategy includes an action plan which defines a road map to promote principles and guidelines for the stability and resilience of the Internet.

Strategic cooperation with third countries will be developed within the strategy, notably in information society dialogues, as a vehicle to build global consensus in this area. At the same time, the Commission is convinced that it is necessary to ensure respect for fundamental freedoms such as freedom of expression on the Internet.

Again, these two goals are not mutually exclusive. Your report further elaborates on the possibility of working on global standards, data protection and freedom of speech. The Commission participates in the yearly international conferences of Data Protection Commissioners and follows the ongoing work on possible future international standards on privacy and personal data protection. We are strongly committed to promoting the high standards of protection which EU citizens enjoy at present.

Regarding freedom of speech, the Commission will continue to promote this fundamental right in international forums. New legislation in this area would not be considered as the way forward for the time being. We already have a number of binding international instruments on this subject. At this point in time, I believe that it would be useful to engage in effective reflection on the proper ways to enforce the existing legislation. So it is about implementation. This reflection should also include and help global commercial players to better define their roles and their responsibilities in the promotion and strengthening of the fundamental freedom of expression in the global online environment of the Internet.

Let me conclude with a general comment. I believe we should tackle the serious challenges that this report brings to light and make sure that the concrete exercise of rights and freedoms is not unduly limited on the Internet.

For example, an essential element of the Commission's strategy for a secure information society, since 2006, has been to have a holistic approach, ensuring coordination amongst stakeholders but also recognising that each of them has specific roles and responsibilities to fulfil. We all have responsibilities to make sure that our actions on the Internet do not unduly limit – and, if possible, that they promote – the security of others on this medium.

It is, therefore, in the spirit of cooperation that the Commission welcomes and supports this report.

3-418

Μανώλης Μαυρομάτης, *Εισηγητής της γνωμοδότησης της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας*. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχήν θα ήθελα να συγχαρώ τον εισηγητή, συνάδελφο Σταύρο Λαμπρινίδη, για την

σημαντική έκθεση που χειρίστηκε, καθώς και τον στόχο του στην προσπάθεια προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Μια αρχή που σεβόμαστε στην πλειοψηφία, και εγώ προσωπικά.

Ως εισηγητής της γνωμοδότησης για την Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας, θεωρώ ότι το διαδίκτυο είναι μια εξαιρετική πλατφόρμα διάδοσης πολιτισμού και γνώσης· και αυτό το επισημαίνω προκειμένου να συγχαρώ και να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους μου στην Επιτροπή Πολιτισμού, οι οποίοι υπερψήφισαν τη γνωμοδότησή μου.

Παραδείγματα, όπως ψηφιοποιημένο αρχείο μουσείων, ηλεκτρονικά βιβλία, μουσική, οπτικοακουστικό υλικό, μπορούν να είναι προσβάσιμα από ανθρώπους σε κάθε γωνιά της γης. Στον αχανή όμως διαδικτυακό κόλπο και τον κόσμο, το πολιτιστικό υλικό δυστυχώς δεν προστατεύεται επαρκώς. Η πειρατεία τείνει να αποτελεί κανόνα και όχι εξαίρεση, και είναι οι δημιουργοί που βγαίνουν ζημιωμένοι από την παράνομη διακίνηση της πνευματικής τους ιδιοκτησίας. Με άλλα λόγια: ποιητές, στιχουργοί, μουσικοί συνθέτες, παραγωγοί και, γενικά, κάθε μέλος της δημιουργικότητας.

Τρεις από τους λόγους που βοηθούν στην ανάπτυξη της πειρατείας είναι: οι τεχνολογικές ευκολίες και το χαμηλό κόστος παράνομης αντιγραφής, οι δυσμενείς οικονομικές συνθήκες και η διάδοση του διαδικτύου.

Η τροπολογία 4 επαναφέρει την εισήγηση της Επιτροπής Πολιτισμού για ύπαρξη μιας σωστής ισορροπίας ανάμεσα στα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων των ενδιαφερομένων μερών, και για διασφάλιση και προστασία επίσης όλων των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ατόμων βάσει του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της ευρείας χρήσης του διαδικτύου.

Για τον λόγο αυτό, στηρίζουμε την τροπολογία αυτή που υπενθυμίζει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα είναι ισάξια και θα πρέπει να προστατεύονται όλα με τον ίδιο τρόπο.

3-419

Nicolae Vlad Popa, în numele grupului PPE-DE. – Acest raport este produsul colaborării dintre membrii acestui for. De aceea, vreau să mulțumesc colegilor mei, și în special dlui Lambrinidis, dar și dnei Gacek, și dlui Alvaro, și dnei Segelström, și dlui Mavrommatis, cu care am avut plăcerea să conlucrez, mai mult ca shadow rapporteur.

Consider că raportul acoperă principalele teme de interes privind consolidarea securității și a drepturilor fundamentale ale omului pe internet, referindu-se la protejarea drepturilor stipulate prin reglementările specifice în vigoare, în dimensiunea lor digitală, precum și la recunoașterea și dezvoltarea noilor principii ale guvernării internetului.

Textul păstrează un bun echilibru între protecția libertății de exprimare și a vieții private și necesitatea continuării luptei împotriva infracționalității informaționale – cybercrime – punctând și problema importantă a supravegherii excesive a activităților pe internet, ce poate degenera într-o nouă formă de cenzură.

Sunt tratate chestiunile privind dimensiunea educativă a internetului, e-learning, definiția identității digitale, precum și recunoașterea dreptului utilizatorului asupra conținutului postat de acesta pe internet și protejarea datelor cu caracter personal, în sensul acordării posibilității de a șterge definitiv propriul conținut postat.

Acestea sunt subiecte sensibile în contextul actual, în care rețelele sociale sunt din ce în ce mai populate de tineri, și nu numai. De aceea, i-am îndemnat pe colegii mei să voteze acest raport cu toată convingerea.

3-420

Inger Segelström, för PSE-gruppen. – Herr talman! Jag vill börja med att tacka Stavros Lambrinidis och alla andra i LIBE-utskottet som har gjort det här betänkandet så bra och genomtänkt. Jag vill också tacka för det stöd jag har fått för mina ändringsförslag. Det innebär ett stöd för att stärka just användarnas och konsumenternas rättigheter.

Avsnittet om vad tekniken kan användas till har stor betydelse, t.ex. övervakning av Internettrafiken. Det är bra att Europaparlamentet nu med kraft säger ifrån att den personliga integriteten och de medborgerliga mänskliga rättigheterna går före.

I betänkandet klargörs att övervakningen av Internettrafiken endast får ske vid brottsmisstanke och som en del i en rättsprocess efter domstolsbeslut. Det blir en viktig bas för synen på medborgerliga rättigheter. Betänkandet kommer i sista minuten för nödvändiga åtgärder.

Jag är förvånad över de ändringsförslagen som lagts fram av konservativa och liberala ledamöter. Deras förslag försvagar medborgarnas rättigheter och integritet. De har heller inte gjort någon kritisk granskning av vad den tekniska utvecklingen kan föra med sig om vi inte är observanta.

Självklart ska brott på Internet, brott som utnyttjande av barn och unga bekämpas. De centrala frågorna i detta sammanhang är dock till exempel att den svenska moderatregeringen har beslutat om den så kallade FRA-lagen, en lag

som handlar om granskning av folk som varken begått brott eller är kriminella, istället för att folket ska granska oss. Betänkandet är en svidande kritik av den svenska moderatregeringen som trotsat all kritik och ändå infört denna FRA-lag i Sverige. I Sverige ges myndigheterna nu rätt att övervaka Internettrafiken utan att vare sig misstanke om brott eller fara för säkerhet för individen eller samhället föreligger.

Efter beslutet i morgon tar jag för givet att den svenska regeringen tänker om och ser till att ändra lagen. Annars går man emot Europaparlamentet och de folkvalda från EU:s 27 länder.

3-421

Alexander Alvaro, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident! Zuerst möchte ich meinem Kollegen Stavros Lambrinidis meinen Glückwunsch für die Arbeit aussprechen, die er geleistet hat. Im Rahmen der Erarbeitung dieses Berichts hat er sämtliche Schattenberichterstatter voll einbezogen und im Rahmen seiner Möglichkeiten versucht, Kompromisse herbeizuführen.

Dieser Bericht, der sich mit den wichtigen Fragen der Informationsgesellschaft befasst, ist ein wesentlicher Schritt hin zur Schaffung eines Internets, in dem sowohl die Sicherheit unserer Bürger als auch deren Grundfreiheiten gewährleistet sind. Die Grenzen von Freiheit und Sicherheit enden nicht an den Grenzen der virtuellen Welt. Er hat in seinem Bericht der Bekämpfung von Cyberkriminalität, Kinderpornographie, Identitätsdiebstahl und Betrug sowie von Urheberrechtsverletzungen Rechnung getragen. Er hat versucht, Europol einzubinden, und macht klar, dass die geltenden Gesetze der realen Welt auch in der virtuellen Welt gelten müssen.

Gleichzeitig hat er es geschafft, ein ausgewogenes Verhältnis herzustellen, nämlich zwischen dem Schutz der Rechte der Bürger, Meinungsfreiheit, Datenschutz und dem Recht auf vollständige Löschung der Daten im Internet. Denn bis heute vergisst das Internet nicht! Und einige von uns können froh sein, dass das Internet noch nicht existierte, als wir im Alter von 13, 14, 15 oder 16 Jahren waren, in dem man Jugendsünden begeht, die man heute nicht auf *Youtube* oder *Facebook* wiederfinden möchte.

Er hat den Zugang zu Informationen und vor allem den Zugang zum Internet sowie den Respekt vor geistigem Eigentum hervorgehoben. Ich bin mir bewusst, dass der Bericht vielen Kollegen in Bezug auf den Schutz des geistigen Eigentums und der Urheberrechte nicht weit genug geht. Aber lassen Sie uns daran arbeiten, wenn die Richtlinie zum *IP-enforcement* kommt, lassen Sie uns an der Stelle diese Punkte betonen.

In diesem Bericht ist klargestellt worden, dass Zensur im Internet oder die Sperrung des Zugangs zum Netz, wie auch in einigen Mitgliedstaaten in Europa vorgesehen oder schon umgesetzt, keine Maßnahmen sind, die unserer aufgeklärten Gesellschaft würdig sind. Und er hat auch klargestellt, dass die Europäische Union nicht dem Beispiel totalitärer Staaten folgt und ihre Bürger von Informationen abschneidet oder ihnen vorschreibt, was sie zu wissen haben.

Ich freue mich, dass das hier ein ausgewogener Bericht geworden ist, der den Erfordernissen einer Informationsgesellschaft Rechnung trägt, und würde mich freuen, wenn nicht nur meine Fraktion, sondern auch andere diesen Bericht morgen möglichst breit unterstützen würden, damit wir eine Zukunft des Internets im Interesse der Bürger erarbeiten können.

3-422

Roberta Angelilli, a nome del gruppo UEN. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'hanno già detto altri colleghi prima di me, ma lo voglio ribadire, la rete non va criminalizzata né censurata perché è una fonte di opportunità di comunicazione, di socializzazione, d'informazione e di conoscenza, ma occorre comunque sviluppare una strategia globale di lotta contro la cybercriminalità.

In particolare, bisogna proteggere i bambini ed educare e informare i genitori e gli insegnanti sui nuovi pericoli che si possono sviluppare su Internet. Sono obiettivi sui quali l'Europa deve poter agire efficacemente e mi voglio per questo complimentare con il relatore per l'ottimo lavoro svolto.

Però, nonostante gli ordinamenti degli Stati membri assicurino sanzioni e un livello di protezione abbastanza elevato contro gli abusi e lo sfruttamento sessuale dei bambini e la pedopornografia on line, occorre aumentare la soglia di protezione dei minori, visto anche il continuo sviluppo delle nuove tecnologie e in particolare di Internet e l'uso anche di nuove forme di adescamento dei minori on line a scopo sessuale da parte dei pedofili.

Proprio per questo ho ritenuto opportuno presentare un emendamento alla relazione, in cui si esortano esplicitamente gli Stati membri ad aggiornare la legislazione a tutela dei minori che utilizzano Internet, in particolare introducendo il reato di *grooming*, così come definito nella Convenzione del Consiglio d'Europa sulla protezione dei bambini contro lo sfruttamento e gli abusi sessuali dell'ottobre 2007.

3-423

Eva-Britt Svensson, för GUE/NGL-gruppen. – Herr talman! Ett stort tack till Stavros Lambrinidis för att han har lyckats med att både respektera säkerheten på Internet och samtidigt skydda och respektera de ovärderliga grundläggande rättigheterna. Jag utgår ifrån att skyddet av våra grundläggande rättigheter i enlighet med det här betänkandet också kommer att få stöd när vi ska ta beslut om telekom-paketet. Det finns klara samband mellan detta betänkande och telekom-paketet. Jag hoppas att vi också då är överens om att de fri- och medborgarligen rättigheterna är viktiga att skydda.

Internet har, som flera av kollegerna har sagt, inneburit starkt ökade möjligheter för yttrandefrihet. Medborgare som normalt inte har tillgång till de stora mediernas debattsidor kan via Internet väcka opinion och driva frågor. Det är en ny arena för åsiktsutbyte som vi så väl behöver för politisk mobilisering. Den innebär ökade möjligheter för medborgarna att granska beslutsfattarna. Det viktiga är att medborgarna själva har möjligheten att granska lagstiftare och andra makthavare. Det har inneburit ökade kunskaper. Framför allt har vi också fått möjligheter till utbyte och kontakter människor emellan från olika kulturer och olika delar av världen.

När vi diskuterar den här frågan är det också viktigt att vi ser till att vi får en verklig yttrandefrihet, och garantier mot censur och kontroll av exempelvis åsikter, information och opinionsbildning. De grundläggande mänskliga rättigheterna, yttrandefrihet och personlig integritet, är viktiga demokratiska inslag och måste alltid både skyddas och respekteras. Internet är därför idag en viktig faktor i vårt demokratiska samhälle och ska så förbli.

Därför vill jag att vi röstar emot ändringsförslag fem om att ta bort följande text ”Garanterat att det inte blir straffbelagt att uttrycka kontroversiella politiska åsikter via Internet”. Skulle detta ändringsförslag gå igenom så innebär det ett demokratiskt bakslag. Vem avgör vad som är kontroversiella politiska åsikter? Det är en demokratisk rättighet att få ge uttryck för olika politiska uppfattningar.

Internetanvändarnas rätt att varaktigt kunna radera personliga uppgifter som finns på webbplatser är också viktig. Självklart ska brottslighet på Internet motarbetas, liksom all kriminell verksamhet, men det ska också ske på ett rättssäkert sätt, i enlighet med straffrätten, som i andra fall av kriminalitet.

Brott på Internet som begås mot barn är särskilt allvarliga. Här följer vi Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp. Det finns andra grupper som också har drabbats. Jag tänker speciellt på kvinnor som fallit offer för sexslavhandel. Sexindustrin använder idag Internet och det sexualiserade våld som många kvinnor och barn råkar ut för. I detta sammanhang vill jag påminna mina kolleger om att de kan stödja en skriftlig förklaring som handlar om att sätta stopp för det här våldet, skriftlig förklaring nummer 94.

Jag vill avsluta med att också ta upp den fara som vi har sett när det gäller det så kallade kriget mot terrorismen. Det har ibland lett till att regeringar har gjort orimliga inskränkningar i yttrandefriheten och den personliga integriteten. Dessa inskränkningar har lett till en säkerhetsfara för medborgare. Olika länders säkerhetstjänster har handlat med personuppgifter som de fått fram via övervakning på Internet. Det har inneburit fara för människors liv när någon till exempel tvingats fly från sitt land på grund av politiskt förtryck. Jag uppmanar till stort stöd till betänkandet imorgon!

3-424

Hélène Goudin, för IND/DEM-gruppen. – Herr talman! Jag fascineras dagligen över det fantastiska redskap som Internet är, men Internet är, hur mycket än EU motsätter sig det, ett globalt nätverk av datorer, inte ett europeiskt. Att tro att dekret från Bryssel eller Strasbourg skulle kunna ändra på det är ganska otroligt och mycket världsfrånvänt. Man kan med fog hävda att EU är fel forum för att lösa den typ av problem som lyfts fram i betänkandet. Låt mig ta fram ett par exempel. I betänkandet jämförs rätten till Internet med rätten till skolgång. Det är ganska magstarkt när vi vet att rätten eller möjligheten till skolgång inte är en självklarhet i många EU-länder.

Skydd och främjande av enskildas rättigheter på nätet och den balans som bör finnas mellan integritet och säkerhet är oerhört viktig, men ska inte heller lösas på EU-nivå. Det är ett internationellt problem som i första hand ska behandlas internationellt.

En annan fråga som ligger mig varmt om hjärtat är fildelning. Här uppmanas vi att tillämpa gemensamma straffåtgärder till skydd av immateriella rättigheter. Jag anser bestämt att det är medlemsstaterna som ska avgöra vad ett brott är och vilka eventuella påföljder det kan få. Att som EU helt och hållet gå på musik- och filmindustrins linje är fullkomligt oacceptabelt. Inte minst med tanke på att man försöker kriminalisera en hel generation.

Avslutningsvis vill jag påstå att försöket att överhuvudtaget lagstifta på de här områdena är vanskligt eftersom tekniken är långt mycket snabbare än politiken.

3-425

Urszula Gacek (PPE-DE). – Mr President, I would like to thank the rapporteur for taking on my suggestion, encouraging computer software manufacturers to take additional measures blocking access to pornographic and violent websites.

This is a matter of particular concern to parents. It is a fact of life that our children are often more computer literate than we are. Parents may be vaguely aware of the fact that they can activate filters in Internet browsers, but this demands a modicum of knowledge of browser software, as well as a conscious decision to activate the system.

If, by default, the filter was pre-installed in the 'on' position, it is probable that many more children – including the youngest, who increasingly use the Internet unsupervised – would be protected from unwittingly stumbling on sites which have a damaging influence on them. I appeal to manufacturers to respond to our suggestion. They should not see this as an imposition or a restriction but rather as a marketing opportunity. If I had the choice between buying two comparable computers and saw one displaying a child-friendly label, confirming that filters had been pre-installed, I as a parent would choose that product. In time, parents making such a choice would ensure that this became the industry standard. I truly hope that we can achieve this with the cooperation of the industry.

3-426

Alin Lucian Antochi (PSE). – Astăzi internetul a atins o nouă fază, fiind considerat un instrument indispensabil în domeniul afacerilor, dar și un forum global de exprimare a diverselor opinii.

Totuși, această evoluție a generat poziții ambivalente. Pe de o parte, internetul continuă să ofere oportunități fabuloase, constituindu-se într-un catalizator al dezvoltării educaționale, culturale, economice și sociale, iar pe de altă parte, este perceput ca o platformă ce poate fi folosită în vederea promovării unor comportamente violente, ce atentează la libertatea și securitatea oamenilor.

Mai mult, prin natura sa globală, internetul a devenit și un pericol la adresa vieții private, activitățile cetățenilor pe internet fiind supuse deseori supravegherii de către guverne, autorități polițienești, companii, și chiar de către infractori și teroriști, degenerând până la furtul de identitate.

În acest context, trebuie identificată acea linie legală care să demarceze asigurarea securității și libertăților fundamentale ale cetățenilor pe internet de o monitorizare nelimitată a acestora din partea diferitelor autorități, astfel încât legislația să devină eficientă, și nu excesivă, în demersurile de combatere a crimei. De aceea, este necesară definirea unor standarde globale cu privire la protecția datelor, securității și libertății de exprimare, prin intermediul unei cooperări susținute între operatorii de internet și utilizatorii acestuia.

De asemenea, este importantă – și în acest sens îl susțin pe deplin pe raportor – examinarea și stabilirea limitelor consimțământului solicitat utilizatorului, fie de guverne sau de întreprinderi private, de a renunța la o parte a vieții private a acestora pentru a beneficia de anumite servicii sau privilegii pe internet.

Nu în ultimul rând, consider, dle Președinte, că statele membre trebuie să facă eforturi în alinierea legislațiilor naționale referitoare la protejarea drepturilor fundamentale pe internet, acest lucru putând contribui și la conturarea unei strategii comune de combatere a criminalității sau terorismului informatic.

Felicitările mele dlui Lambrinidis și întregii echipe care a contribuit la realizarea acestui raport.

3-427

Sophia in 't Veld (ALDE). – Voorzitter, ik sluit me aan bij degenen die complimenten hebben gegeven aan de rapporteur. Hij heeft een fantastisch verslag afgeleverd. Ik wil er snel een paar punten uitlichten.

Allereerst zien we in de laatste jaren een hand over hand toenemende opslag van persoonsgegevens door bedrijven en overheden. Overheden maken gebruik van de gegevensbestanden van bedrijven maar toch zien we dat er verschillende niveaus van bescherming gelden voor de eerste pijler en de derde pijler. Dat vind ik buitengewoon zorgelijk.

Tweede punt, - en ik ben blij dat mijn amendement hier is aangenomen - criminelen profiteren natuurlijk ook op allerlei manieren van het internet. Identiteitsdiefstal groeit schrikbarend en we moeten dan ook vragen aan de Europese Commissie om een meldpunt op te richten voor identiteitsdiefstal en niet alleen maar voor de uitwisseling van informatie, maar ook ten behoeve van de slachtoffers.

Ten derde zijn er inderdaad wereldwijde normen nodig. Daar wordt ook aan gewerkt, maar dergelijke normen moeten worden uitgewerkt in een open democratische procedure en niet door ambtenaren van de Europese Commissie die onderhandelen met ambtenaren in de Verenigde Staten.

Ten slotte, de Europese Commissie spreekt vaak mooie woorden over vrijheid en burgerrechten, maar ik moet toch vaststellen dat er onder leiding van commissaris Frattini en ook met behulp van de Raad de laatste jaren talloze maatregelen zijn genomen waarmee burgers dag en nacht bespied kunnen worden en hun vrijheden worden beperkt. Het is hoog tijd om te evalueren wat daar gebeurd is en wat voor uitwerking dat heeft. Ik wil dan ook afsluiten met een suggestie aan de Commissie: ik dring erop aan dat er in de volgende periode een aparte commissaris komt voor de burgerrechten en burgervrijheden.

3-428

President. – I gave Ms in't Veld a little bit of extra time because she has 400 followers on Twitter. I have only got nine. Four hundred and fifty now.

3-429

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, mes chers collègues, j'interviens au nom de notre collègue, Jacques Toubon.

Je souhaiterais d'abord remercier notre collègue Vlad Popa qui a fait un excellent travail pour tenter de trouver des compromis acceptables par tous, malgré les positions extrêmes prises par certains collègues du PSE et des Verts sur cette question.

Le rapport soulève la question importante de l'équilibre à trouver entre la sécurité et les libertés fondamentales sur Internet. En effet, si cette nouvelle technologie est pour beaucoup synonyme de progrès et d'opportunités, elle n'est pas sans danger. Il est, par exemple, essentiel d'assurer la liberté d'expression et d'information sur ce nouveau média, tout en veillant à ce que cela se fasse en harmonie avec le respect d'autres libertés fondamentales, telles que la protection de la vie privée, des données personnelles ou encore le respect de la propriété intellectuelle.

Le rapporteur, M. Lambrinidis, qui a fait un excellent travail, a ainsi pris en compte les nouvelles formes de crime sur Internet et les dangers qu'il représente, notamment pour les mineurs. Le rapport reste malheureusement plus ambigu et même dangereux sur d'autres points.

Les amendements déposés par nos collègues Hieronymi, Mavrommatis ou encore Jacques Toubon visent à préciser le fait que les atteintes à des libertés fondamentales ne devraient pas être cautionnées au nom de la liberté d'expression et d'information.

Les États membres et les acteurs de l'Internet devraient conserver une certaine marge de manœuvre pour trouver les meilleures solutions afin que les droits des uns n'empêchent pas radicalement l'exercice de ceux des autres. Les lois doivent s'appliquer sur Internet comme partout ailleurs. Internet ne peut pas être un territoire virtuel où un acte qui constitue une infraction légale dans le monde réel serait considéré comme autorisé, et même protégé par le simple effet de la technologie et de l'usage qui en est fait. Il en va de l'État de droit dans nos sociétés démocratiques.

3-430

Manuel Medina Ortega (PSE). – Señor Presidente, quiero felicitar a mi colega y amigo, el señor Lambrinidis, por el informe que ha elaborado y, además, por la exposición oral, bastante equilibrada, sobre lo que pretende con este informe.

Yo he traído aquí un libro, que es el *Tratado por el que se establece una Constitución para Europa*. Este libro fue aprobado por el 90 % del electorado español y por la mayor parte de los Parlamentos nacionales de los países a los que pertenecen los diputados que estamos aquí.

No ha entrado en vigor por ciertas dificultades de carácter político, pero ese texto es fundamental, porque aquí está incorporada –y para mí es un mandato de mis electores– la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea. Creo que en esa Carta aparecen recogidos los principios que expone el señor Lambrinidis en su informe.

En primer lugar, Internet es un espacio de libertad, modernidad e igualdad de oportunidades, donde las personas se comunican, se relacionan y se informan, intercambiando ideas y compartiendo conocimientos. Y ese derecho está reconocido por el artículo II-71 del Tratado que establece la Constitución europea.

En segundo lugar, Internet tiene que defender la libertad y el desarrollo de la sociedad de la información en compatibilidad con el respeto a la propiedad intelectual y la protección de la intimidad de los usuarios. Concretamente, el derecho de propiedad intelectual y también el derecho a la intimidad de los usuarios están reconocidos por el artículo II-77 del proyecto de Constitución europea.

Y, en tercer lugar, hay que buscar un equilibrio adecuado entre la protección de derechos, el fomento de la oferta y el mercado legal de contenidos digitales en Internet y un desarrollo abierto a nuevos modelos corporativos que surgen en la red. Nos encontramos también con la protección de datos de carácter personal, que está reconocido por el artículo II-68 del proyecto de Constitución.

Por tanto, creo que el informe Lambrinidis recoge estas preocupaciones. Es cierto que no se detiene a detallar las condiciones, requisitos, consecuencias y sanciones debido al abuso de Internet, pero creo que eso corresponderá a un documento de carácter legislativo, que en este momento no estamos discutiendo.

3-431

Claire Gibault (ALDE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, en ma qualité d'artiste, je suis désolée, je suis très choquée par le peu d'intérêt que le rapport de M. Lambrinidis porte au secteur culturel.

Je souligne qu'il convient de sauvegarder et de protéger en toute occasion l'ensemble des droits des individus, conformément à la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, et d'assurer les droits et les libertés de toutes les parties concernées. La société de l'information forme un secteur économique d'importance croissante, mais aussi une source d'innovation et de créativité majeure, à la base de l'économie moderne.

Cela implique notamment d'assurer l'accès de tous à une culture diversifiée et à l'éducation dans un cadre respectueux du droit communautaire ainsi que la juste reconnaissance de la valeur du travail créatif des auteurs et des artistes interprètes, y compris dans l'économie numérique. Or, cette reconnaissance implique une rémunération de leur contribution créative pour tous les types d'utilisation afin qu'ils puissent vivre de leur profession et s'y consacrer en toute indépendance.

Dans ce contexte, les droits de propriété intellectuelle ne doivent pas être vus comme un obstacle mais bien comme un moteur des activités créatives, notamment dans le contexte du développement de nouveaux services en ligne.

D'autre part, je considère que même sur Internet, des discours racistes, haineux ou négationnistes doivent pouvoir faire l'objet de poursuites pénales. La liberté d'expression doit être exercée de façon responsable. Il faut trouver un juste équilibre entre le libre accès à Internet, le respect de la vie privée et la protection de la propriété intellectuelle. Je vous demande donc, mes chers collègues, de soutenir mes amendements 2 à 6.

3-432

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, έχει γίνει σχεδόν συνήθεια, κάθε φορά στην ολομέλεια να εξετάζουμε και μία έκθεση σχετικά με το Διαδίκτυο. Αυτό είναι ευχάριστο διότι έτσι παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσουν επιτέλους αποτελεσματικά αυτά τα ζητήματα επικαιρότητας που αφορούν τη χρήση του διαδικτύου. Συγχαίρω τον συνάδελφο Λαμπρινίδη που δέχθηκε να περιλάβει στην τόσο εκτεταμένη έκθεσή του τις τροπολογίες των συναδέλφων και να πλουτίσει με τον τρόπο αυτό το υπό συζήτηση θέμα προσφέροντας αρκετές νέες πτυχές.

Την προηγούμενη φορά είχαμε εξετάσει στο Κοινοβούλιο τα ζητήματα σχετικά με τα βίντεο-παιχνίδια στο διαδίκτυο και τους κινδύνους για τους ανηλίκους, καθώς και τον χρηματοδοτικό μηχανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένα ασφαλές διαδίκτυο για τους ανηλίκους. Με τη σημερινή συζήτηση πείθομαι όλο και περισσότερο ότι, σε τελευταία ανάλυση, όλα ανάγονται σε ζήτημα νομικής αντιμετώπισης.

Για τον λόγο αυτό, νομίζω ότι το μόνο που θα πρέπει να ζητήσουμε είναι μία σε νομικό επίπεδο έρευνα των πολλαπλών προβλημάτων που παρουσιάζει η χρήση του διαδικτύου. Η έκθεση λοιπόν θα χρησιμεύσει ως κατάλογος που θα πρέπει να εξετασθεί σε βάθος από τους νομικούς, οι οποίοι θα υλοποιήσουν στη συνέχεια ως ερευνητικό έργο που θα προσφέρει στους διάφορους φορείς, μνεία των οποίων γίνεται στην έκθεση, τα εργαλεία για την εκπόνηση των νομοθετημάτων που θα κατοχυρώσουν την αρχή του κράτους δικαίου όσον αφορά τη χρήση του διαδικτύου κατά τρόπο δημοκρατικό. Και δεν μπορούμε βέβαια να μιλούμε για δημοκρατία όταν ο κάθε πολίτης δεν έχει το δικαίωμα, ανεξαρτήτως των οικονομικών του δυνατοτήτων, να χρησιμοποιεί το διαδίκτυο. Αυτό σήμερα δεν είναι η πραγματικότητα αλλά ελπίζουμε ότι μία μέρα θα γίνει.

3-433

Katrin Saks (PSE). – Head kolleegid. Kas teie kujutate elu ette ilma internetita? Mina igatahes enam ei kujuta. Ma olen Eestist, mis on interneti levi poolest maailmas esirinnas. Ja ilmselt seetõttu on meil ka rohkem kogemusi interneti ohtudega, alates kaks aastat tagasi riigi vastu suunatud kübersõjast, kuni selleni, et meie lapsed on langenud sagedamini kui paljud teised küberkiusamise ohvriks, nagu näitavad rahvusvahelised uuringud.

Mitme viimasel ajal vastuvõetud raportiga on Euroopa Parlament otsinud tegelikult vastust küsimusele: mis on internet? Aktuaalsem küsimus täna on ehk see, kas internetimaailm on justkui eraldiseisev ruum – virtuaalne maailm – mis ei kuulugi pärisellu, või on see osa meie avalikust maailmast? Seda kajastab ka kolleeg Lambrinidis oma raportiga, kui ütleb, et meie põhiülesanne on leida sobiv tasakaal privaatsuse ja turvalisuse vahel.

Internetiõiguste piiramise puhul kasutatakse koheselt sõnavabadust, see kätkeb endas õigust vabalt levitada ideid, arvamusi, veendumusi ja muud informatsiooni, aga see tähendab ka vastutust. Täna raportööri ja soovin kõigile meile jõudu, et me suudaksime leida vastuse küsimusele: mis asi on internet ja kas ja kuidas seda reguleerida? Et internet on globaliseerumise üks selgemaid märke, siis on siin vaja ka rahvusvahelist lähenemist.

3-434

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). – Уважаеми колеги, съдържанието на доклада отговаря напълно на неговото наименование. То обхваща правата от Европейската харта за правата в Европейския съюз и Конвенцията на ООН за правата на детето и стига до защитата им от престъпления. Поздравления за докладчика.

Интернет е свят, в който се проявяват факти, които не са изрично фиксирани като нарушения на правата и свободите или като престъпления срещу тях. Възможности за изразяване, информираност и социални контакти

често се заменят от отрицателната им крайност. В Интернет се създава благодатна почва за прекрчване на нормите и за липса на ограничения в изказа.

В условията на анонимност и отсъствие на контрол възниква ефектът на снетата отговорност при избора и използването на езиковите средства. Често проникват просторечие, цинизъм, дори вулгарност. Те прерастват в език на недоверие и омраза, пренасят се в ежедневието, стават модел за подражание, формират отношение.

Подобен речник не допринася за детското социално, духовно и морално благосъстояние, не води към култура и ценности. Затова насочвам вниманието към нуждата от отделно проучване на езика в Интернет и влиянието му върху личностното изграждане на децата.

3-435

Csaba Sógor (PPE-DE). – Mr President, I am one of those people who would like to ensure the continuity of Internet freedom. The creators of the Internet had great faith in the basic goodness of humankind, and I tend to share that faith. Unfortunately, very often with the Internet, just as in any human society, we have to face the sad fact that regulations are needed to make sure that those who cannot protect themselves are protected too. The safety of an individual is a fundamental right, just as much as the right to free speech and to self-expression.

Abominations such as child pornography and paedophilia, as well as Internet fraud, must be stopped. We cannot tolerate Internet predators of any kind, and while we are discussing this topic of great interest I would like to draw your attention to a much less discussed fact: the Internet is also full of sites that incite hatred, violence and intolerance towards all kinds of minorities, among them ethnic minorities. It is an aspect of the Internet that needs our attention. We have to make sure that minorities also feel protected. It is unacceptable that many extremist groups use the Internet to instigate hatred and xenophobia.

3-436

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Pragnę zwrócić uwagę na kilka problemów związanych z Internetem.

Po pierwsze ochrona danych osobowych i ochrona tajemności głosowania a głosowanie przez Internet ułatwiające korzystanie osobom niepełnosprawnym z praw obywatelskich. Po drugie ochrona praw autorskich łatwo przekazywalnych przez Internet treści artystycznych. Kolejna sprawa to ochrona dzieci przed treściami dla nich szkodliwymi, np. scenami brutalnymi i pornograficznymi, poprzez odpowiednie filtry i edukację rodziców. Kwestia czwarta to problem zabezpieczenia dzieci przed pedofilami i porywaczami, ale i szansa odnajdywania przestępców dzięki ich śladom w Internecie np. adres pedofila czy ślady z nagrań przestępstw, wykonanych telefonami komórkowymi i umieszczonych w Internecie. Gdyby nie zlekceważono internetowej wypowiedzi młodego człowieka w Niemczech, żyłyby jego ofiary – uczniowie i nauczyciele, których zastrzelił. Kolejna kwestia, właściwie pierwsza, respektowanie wolności słowa i tu prawo powinno być respektowane tak samo, jak w każdej innej dziedzinie. Niektóre z tych problemów wymagają nowych rozwiązań technicznych. Gratuluję sprawozdawcy.

3-437

Ján Figel', Member of the Commission. – Mr President, I should like to thank all the speakers for their committed and interesting contributions. I just want to add two points about what I said at the beginning. We share, for example, concerns on intellectual property rights and the balanced approach which is needed here. This is important for the overall evolution, or development, of the information society. Enforcement of these property rights must be duly balanced with fundamental freedoms or rights, which are enumerated in the report, including the right to privacy, protection of personal data and the right to participate in the information society.

Many of you mentioned children – minors – protection of those who are probably most facing these challenges, and they are sitting at computers daily. Here I would not only recommend but would strongly invite partners, Member States and institutions to cooperate with the Safer Internet Programme 2009-2013. There is quite a significant budget for this. Action has already been taken on undue or illegal content but also against harmful behaviour or conduct such as grooming or bullying, which have been mentioned.

There are many issues, but I would advocate implementation of serious policies on commitments, whether national or international. We have a directive on privacy and electronic communications, a lot of concrete action or action plans, a European programme on protection of critical infrastructures. So that is why I said we do not need more legislation, rather due and appropriate implementation, and then, of course, further evolution and improvements. Somebody rightly mentioned the telecom package. Yesterday's dialogue gives a lot of hope for final agreement.

I want to conclude by saying that this year was declared the European Year of Creativity and Innovation and the motto is: imagine, create, innovate. So we maybe cannot imagine the world without the Internet but it is important to imagine and create and innovate to make it safer and closer to humanity and human responsibility.

3-438

Stavros Lambrinidis, rapporteur. – Mr President, I would like to thank the Commission. To make the interpreters' lives easier – as I am speaking off text – I will, as an exception, do this in English.

I respect the sensitivities of those who are concerned about the protection of intellectual property. But I have the impression that they are fighting a battle on the wrong report. My report is not a single-issue report; it is a report that talks generally about protecting fundamental rights and security on the Internet and, indeed, that is why it received unanimous support.

However, to the extent that it does refer to intellectual property rights, one would think by listening to some of the speeches that it ignores them. Let me read, in particular, how balanced we have attempted to be with this report. In paragraph 1(k), we urge the Council to 'proceed to the adoption of the directive on criminal measures aimed at the enforcement of intellectual property rights, following an assessment, in the light of contemporary innovation research, of the extent to which it is necessary and proportionate'. This is what the report states.

The amendments, however, are anything but balanced. Amendments that delete what the report calls for – which is a prohibition to the systematic surveillance of all users, whether or not suspect and whether or not guilty, to protect any security right – are anything but balanced. They call on us to totally abandon fundamental rights to protect something else.

Secondly, amendments that delete or water down a very precise and specific reference in the report – that controversial political speech should not be criminalised – are amendments that I oppose, and I am glad to hear that many others in this room do as well.

Political speech has to be protected, especially when it is controversial. If everyone in this room agreed with each other, we would not need freedom of speech legislation. It is when we do not – and especially to protect the speech that may particularly be angering to people like me or others – that we have those laws. This reference in the report does not talk about 'criminal' speech. It talks specifically about 'controversial political' speech. Therefore, I urge everyone to support this particular paragraph in the report and to support the report in general.

I am deeply grateful to everyone – even those who disagree with me – who was here tonight. I know it is not easy. Thank you for your support during all these months leading up to this report. I look forward to working with you on your reports in the future and showing you similar understanding and support.

3-439

President. – Thank you, colleagues. Thank you, Mr Mavrommatis, for your opinion and special thanks to the rapporteur, Mr Lambrinidis, for his success and for an important and interesting report.

The debate is closed.

The vote will take place on Thursday, 26 March 2009.

Written statements (Rule 142)

3-440

Neena Gill (PSE), in writing. – I congratulate the rapporteur on this report. I believe the Internet has enhanced Europeans' lives in countless ways. It has increased our ability to access knowledge, aided our understanding of the world around us and reinforced our social connections to other people.

But constituents tell me they are also concerned about the dangers of the Internet. We have remarkable technology at our fingertips, but the very freedom it gives us has also left criminals free to abuse the technology. This report, in its focus on fundamental rights, will go a long way to making the Internet safer. We spoke during the last part-session on the need to tackle child pornography. Through balancing liberty and security, the proposals we have voted on today will form a further vital tool in the fight against that threat.

The report also raises concerns about e-literacy. We cannot move forward as a society together if, by promoting new freedoms for some, we restrict the rights of those who are less familiar with the Internet. We have gladly taken on board the profound changes the Internet has wrought. To move even further forward, our focus should now shift to dealing with the negatives of this revolution just as willingly.

3-440-500

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris. – Este binecunoscut faptul ca internetul este din ce in ce mai greu de controlat, dar protejarea dreptului fundamental la viata privata pe internet si asigurarea unui internet mai sigur trebuie sa faca parte din prioritatile guvernelor statelor membre.

Beneficiile utilizării internetului sunt numeroase, însă, nu trebuie să uităm pericolul abuzurilor la care unii utilizatori de internet se expun.

De aceea pentru a limita abuzurile, este de datoria noastră, atât la nivel european, cât și la nivelul statelor membre, să stabilim standarde pentru protecția datelor, securitate și libertate de exprimare.

Pe de altă parte, trebuie luate măsuri urgente pentru combaterea criminalității informatice, în acest sens, subliniez importanța creării unei strategii globale.

Afirm că în lupta împotriva infracțiunilor informatice trebuie să existe o cooperare activă între autoritățile politienesti, furnizorii de servicii de internet, utilizatori și alți actori implicați.

În încheiere, tin să precizez că dreptul la educație și dreptul de acces la internet, precum și securitatea și protejarea drepturilor celor care beneficiază de servicii de internet, trebuie să fie garantate.

3-441

12 - Follow-up to the Declaration of the Sports Ministers of the European Union at their meeting in Biarritz in November 2008 (debate)

3-442

President. – The next item is the debate on the oral question to the Commission on the follow-up to the Declaration of the Sports Ministers of the European Union at their meeting in Biarritz in November 2008 by Katerina Batzeli and Doris Pack, on behalf of the Committee on Culture and Education (O-0049/2009 – B6-0223/2009).

3-443

Κατερίνα Μπατζελή, Συντάκτρια. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, το άτυπο συμβούλιο των Υπουργών Αθλητισμού στο Biarritz, τον Νοέμβριο του 2008, αποτέλεσε το πρώτο κατ' ουσία ευρωπαϊκό φόρουμ αθλητισμού σε επίπεδο διακρατικής συνεργασίας.

Αποτελεί ένα πρώτο ουσιαστικό και σημαντικό βήμα. Αρχές όπως η επικουρικότητα, η αυτονομία, η αυτορρύθμιση στον χώρο του αθλητισμού, εφαρμόζονται ευρέως σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Δεν μπορούν ωστόσο να απαντήσουν στο βασικό ερώτημα που είναι εάν, τελικά, ο αθλητισμός έχει κοινωνικό ρόλο ή καθαρά εμπορική διάσταση η οποία αναπόφευκτα μετατρέπει μία αθλητική δραστηριότητα σε προϊόν εσωτερικής αγοράς.

Σήμερα, η έντονη εμπορευματοποίηση στον χώρο του αθλητισμού, σε συνδυασμό με το άνοιγμά του σε καθαρά εμπορικούς τομείς, όπως αυτού της διαφήμισης στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, του έχουν προσδώσει καθαρά οικονομικές ιδιότητες. Ήδη, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει κληθεί αρκετές φορές να προσδιορίσει - σε συγκεκριμένες υποθέσεις - κατά πόσο μια αθλητική δραστηριότητα αφορά υπηρεσία αμιγώς κοινής ωφελείας, ή εάν, αντίθετα, ενέχονται και οικονομικές εκφάνσεις που συνεπάγεται μία υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος.

Ο ιδιαίτερος κοινωνικός ρόλος του αθλητισμού, παρόλο που δεν δικαιολογεί τη γενική εξαίρεσή του από τον κανόνα του κοινοτικού δικαίου, εξακολουθεί να αναγνωρίζεται και να επιτρέπει περιορισμούς, υπό τον όρο ότι οι εξαιρέσεις αυτές δικαιολογούνται από τον ίδιο τον κοινωνικό ρόλο του αθλητισμού.

Κύριε Επίτροπε, υπάρχουν ορισμένα ερωτήματα τα οποία τίθενται και στην ερώτηση της επιτροπής μας:

- πρώτον, η ίδια προβληματική σχετικά με την αυτονομία των οργανώσεων· η αυτονομία των αθλητικών συλλόγων και των ομοσπονδιών θα πρέπει να διασφαλιστεί. Ωστόσο, υπάρχουν σαφείς περιπτώσεις όπου η αυτορρύθμιση δεν διασφαλίζει την ίση μεταχείριση όλων των φορέων·

- δεύτερον, είναι άμεση ανάγκη η Επιτροπή να μας δώσει πλέον τις απαραίτητες κατευθυντήριες εκείνες γραμμές σχετικά με το θέμα της οριοθέτησης της έννοιας της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος στον χώρο του αθλητισμού και τα κριτήρια εκείνα που οριοθετούν την επιβολή των ελευθεριών της εσωτερικής αγοράς και των κανόνων ανταγωνισμού, και

- τρίτον, ένα θέμα το οποίο μπορεί μεν να μην αναφέρεται στην προφορική ερώτηση, αποτελεί όμως ζήτημα μεγάλης σημασίας, είναι αυτό που έχει ανακύψει σε εθνικό επίπεδο, και συγκεκριμένα ο τρόπος διαχείρισης των δικαιωμάτων τηλεοπτικής κάλυψης αθλητικών διοργανώσεων από δημόσιους ή μη δημόσιους οπτικοακουστικούς φορείς. Η είσοδος στην αγορά πολλών νέων ιδιοκτητών παρόχων και με βάση τη νέα τεχνολογία και τις τηλεπικοινωνίες, αποτέλεσε το βασικό δέλεαρ για πολλές αθλητικές ομοσπονδίες για την προνομιακή πώληση των δικαιωμάτων αυτών.

Ωστόσο, θα πρέπει στο σημείο αυτό να τονιστεί ότι, δεδομένου ακριβώς του κοινωνικού ρόλου του αθλητισμού, θα ήταν λάθος να προωθηθεί ένα σύστημα από το οποίο απουσιάζει η αλληλεγγύη μεταξύ των συλλόγων και στο οποίο ενισχύεται

ο οικονομικός ανταγωνισμός. Η συλλογική διαπραγμάτευση, θέμα το οποίο έχει τεθεί και στην έκθεση του κυρίου Μαυρομμάτη, θα πρέπει να προωθηθεί ως η πλέον κατάλληλη και αρμόζουσα στον χώρο λύση για τον τομέα του αθλητισμού.

Η όποια λύση, κύριε Επίτροπε, οφείλει να τηρεί όχι μόνο τη νόμιμη διαδικασία της αγοράς, αλλά και την ουσιαστική τήρηση του δημόσιου ρόλου του αθλητισμού και του χαρακτήρα του ως κοινωνικού αγαθού, την προβολή στα ευρύτερα στρώματα του κοινωνικού συνόλου. Ο ρόλος δε και ο τρόπος οργάνωσης των αθλητικών συλλόγων αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα στον τρόπο διαπραγμάτευσης αυτών με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και την Επιτροπή Πολιτισμού και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3-444

Ján Figel, *Member of the Commission*. – Mr President, I welcome the statement by the EU Sports Ministers at their meeting last November in Biarritz. They are important in driving the political debate on sport forward step by step and also in strengthening dialogue structures on sport, as was recommended in our white paper in 2007. This White Paper on Sport is making good progress in implementation.

The recent European Council Declaration on Sport, in December, is also a very important step forward and calls for strengthened dialogue with the IOC and the sport movement as a priority.

The Commission has moved swiftly to follow up both calls from the political side. However, dialogue in sport remains a challenging task, given the diversity of sport and the complexity of the sport structures.

In January, in Lausanne, I met with the IOC President, Mr Jacques Rogge, and representatives of international sport federations. The meeting confirmed that sport organisations are really moving away from insisting on general exemptions – ‘block exemptions’ – from the ‘acquis communautaire’ for sport, and are ready to address sport-related topics with legal implications on a theme-per-theme basis. I think this is the appropriate way to achieve more clarity regarding the application of European Union law to sport, in addition to guidance provided in the white paper.

We are also exchanging views with team sports. My services met last week with the main international and European team sport federations to discuss free movement of athletes and non-discrimination aspects in sport. I intend to follow up on these discussions by convening a further meeting at this high level in June.

Finally, good progress has been achieved in setting up EU social dialogue structures in sport. It started in football and I believe it will continue in other sectors.

Regarding the shape of the dialogue framework, there simply cannot be a single, formal framework for consultation with the sport movement. Given the specific organisation of sport, the dialogue must take account of the different levels of sport.

I am committed to a constructive partnership with all actors in sport respecting the autonomy of sport, subsidiarity principles and national and EU legal frameworks. I think this is crucial in shaping the future EU policy framework for sport, which – without prejudging developments regarding the Lisbon Treaty – we might have to implement as early as next year.

Here I also would like to thank the European Parliament, and especially the Committee on Culture and Education, for its support. You also, notably, approved the specific line, or budget, for a preparatory action, which we will soon start to implement. This is an important opportunity and will help us to frame our ideas for the way ahead.

3-445

Μανώλης Μαυρομμάτης, *εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE*. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αγαπητοί συνάδελφοι, ως εισηγητής της Λευκής Βίβλου για τον αθλητισμό, είχα την ευκαιρία να παρουσιάσω τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην συνάντηση των Υπουργών Αθλητισμού των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Biarritz.

Στη Λευκή Βίβλο υπογραμμίζεται η ανάγκη σεβασμού της αυτονομίας και της ιδιαιτερότητας του αθλητισμού. Η πολιτική συζήτηση για τον αθλητισμό στην Ευρώπη αποδίδει συχνά μεγάλη σημασία στο επονομαζόμενο ‘ευρωπαϊκό αθλητικό μοντέλο’. Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων με τους φορείς του ευρωπαϊκού αθλητισμού πάνω στη Λευκή Βίβλο για τον αθλητισμό, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμφώνησαν ότι, σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προστατευθεί η ιδιαιτερότητα του αθλητισμού. Δύο είναι οι προσεγγίσεις της ιδιαιτερότητας του ευρωπαϊκού αθλητισμού:

- πρώτον, η ιδιαιτερότητα των αθλητικών δραστηριοτήτων και των αθλητικών κανόνων και,
- δεύτερον, η ιδιαιτερότητα της δομής του αθλητισμού.

Όσον αφορά το δεύτερο, η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζει την αυτονομία των αθλητικών οργανώσεων και των αντιπροσωπευτικών δομών όπως οι φορείς διοργάνωσης των επαγγελματικών πρωταθλημάτων.

Ωστόσο, για να υπάρχει καλύτερος και πιο αποτελεσματικός συντονισμός, θα πρέπει να υπάρχει μια ελάχιστη ρύθμιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Έτσι, τόσο η Επιτροπή όσο και οι παράγοντες του ευρωπαϊκού αθλητισμού πιστεύουν ότι οι περισσότερες προκλήσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν με αυτορρύθμιση στο πλαίσιο του σεβασμού των αρχών της χρηστής διαχείρισης και της τήρησης του κοινοτικού δικαίου.

Σε γενικές γραμμές αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Επίτροπε, κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ιδιαίτερα προσεκτική όσον αφορά την προσέγγιση και ρύθμιση των θεμάτων που άπτονται του αθλητισμού με την προϋπόθεση ότι είναι σύνομα με το ευρωπαϊκό δίκαιο.

3-446

Emine Bozkurt, namens de PSE-Fractie. – Voorzitter, als Parlement hebben we hard gewerkt aan het Witboek sport en massaal steun gegeven aan het verzoek aan de Europese Commissie om te komen met duidelijke richtsnoeren over de toepassing van Europees recht op sport. Niet alleen het Parlement, maar ook de sportorganisaties uit heel Europa hebben aangedrongen op duidelijkheid. Het is onmenselijk dat zij in onzekerheid daarover blijven omdat in de huidige situatie keer op keer de rechter moet beslissen over de toepassing van het Europese recht. In Biarritz hebben de Europese ministers Sport het verzoek aan de Europese Commissie herhaald.

Het is tijd dat we van de Commissie zelf horen of zij al is begonnen met het opstellen van deze richtsnoeren. Kan de Commissie aangeven wanneer deze richtsnoeren beschikbaar zullen zijn? Is de Commissie bereid een conferentie te organiseren met de belanghebbenden, waaronder vertegenwoordigers uit de sportwereld en uit het Europees Parlement, teneinde dit proces te starten of te versnellen en zo spoedig mogelijk meer duidelijkheid te verschaffen aan de Europese sportorganisaties?

Dat brengt me op een ander punt dat hiermee nauw samenhangt. Uit de praktijk blijkt dat er nu geen of nauwelijks goede dialoogmechanismes in de sport zijn. Het meest duidelijke voorbeeld is de discussie over de gewijzigde antidopingcode van het WADA. Zij houden krampachtig vast aan onwerkbare regels en er is geen enkele ruimte voor een daadwerkelijke dialoog met de Europese instellingen en de sporters zelf, om oplossingen te vinden die kunnen leiden tot een effectief antidopingbeleid dat de burgerrechten en privacy van sporters wél respecteert. Ik spreek veel met sporters en belangenorganisaties die klagen over het ontbreken van overleg en zich erover beklagen dat het WADA en het Internationaal Olympisch Comité eisen stellen, maar zelf niet openstaan voor input. De reactie van het WADA op het voorstel van UEFA en FIFA van gisteren geeft al aan dat van een open houding totaal geen sprake is.

In hoeverre heeft de Europese Commissie inzake antidopingbeleid zelf het initiatief genomen om overleg tot stand te brengen over het beschermen van burgerrechten van Europese sporters en hoe zou volgens de Commissie in het algemeen, maar ook in dit soort zaken een consultatief raamwerk voor sport moeten worden ingericht? Is de Commissie ook van mening dat dit overleg per definitie wederkerig moeten zijn?

3-447

Zdzisław Zbigniew Podkański, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Postawienie tak sformułowanego pytania ustnego na temat dalszych działań, wynikających z oświadczenia ministrów sportu Unii Europejskiej po ich spotkaniu w Biarritz w listopadzie 2008 r., jest uzasadnione. Wraz z dynamicznymi zmianami w społeczeństwie idą w parze zmiany w sporcie. Coraz więcej problemów współczesnego sportu pozostaje bez odpowiedzi i reakcji prawodawców. Przeżywamy swoisty kryzys wartości w sporcie – szerzy się między innymi doping i handel młodymi zawodnikami.

Instrumentalne traktowanie sportowców, szczególnie młodych, pozbawia ich szans na kontynuowanie kariery poza sportem w wieku dojrzałym. Ministrowie słusznie upomnieli się o umożliwienie młodym zawodnikom połączenia nauki i treningu oraz zwiększenie wysiłków dla zagwarantowania odpowiednich ram instytucjonalnych. Proponowane udogodnienia w rywalizacji sportowej dla młodych zawodników są dobre, nie mogą one jednak prowadzić do blokowania innych zawodników, osiągających znacznie lepsze wyniki sportowe.

Zagrożeń i wątpliwości jest więc sporo. Zagrożenia te mają charakter globalny, stąd rozsądna koordynacja na poziomie wspólnotowym w postaci ram konsultacyjnych jest do zaakceptowania, o ile nie jest wręcz koniecznością. Pozostaje jednak zawsze pytanie o szczegóły. Odnosząc się wprost do drugiej części pytania ustnego można powiedzieć, że każda odgórna, instytucjonalna koordynacja nosi znamienia wyłączenia państw narodowych. Tej pokusie nie należy ulegać.

3-448

Ivo Belet (PPE-DE). – Voorzitter, de voorzitter van de UEFA, Michel Platini, is onlangs in het Europees Parlement gekomen met prima voorstellen om de plaag van de kinderhandel in het voetbal aan banden te leggen. Er is een duidelijke band met de vraag die mevrouw Batzeli heeft voorgelegd. Het voorstel van de UEFA is helder: stop met internationale transfers van jonge spelers, van kinderen onder de 18 jaar. Dat is uiteraard een delicate zaak, want in de ogen van velen is het een inbreuk op het vrij verkeer in Europa.

De vraag is welk belang en welk principe hier primeert. We zijn het allemaal met elkaar eens dat een gedegen opleiding voor jongeren en kinderen zowel op school als in de sportclub, primeert. Kinderen verhandelen op jonge leeftijd, soms van de ene kant van Europa naar de andere, met hun hele familie of zonder hun familie, dat kan onmogelijk goed zijn voor een evenwichtige opvoeding. Vandaar mijn vraag aan u, commissaris: wil u dat voorstel van de UEFA mee verdedigen en wilt u op korte termijn hierover ook een dialoog opstarten met de belanghebbenden, de spelers, de clubs, de liga's en de federaties?

Dan heb ik nog een tweede vraag over de zogenaamde zes plus vijf, ook bedoeld om jonge spelers te beschermen en de clubs ertoe aan te zetten meer te investeren in de opleiding van eigen jeugd. Het Duitse onderzoeksinstituut INEA heeft onlangs op vraag van de FIFA hierover een studie gemaakt en zegt dat zes plus vijf wel degelijk in orde is en verzoenbaar is met het Europese recht. Mijnheer Figel, hoe kijkt u daar tegenaan? We willen ook graag dat u, dat de Europese Unie hierover ook de dialoog aangaat met de sportbestuursorganen in het licht van de specificiteit van voetbal waarover we het allemaal eens zijn en uiteraard ook vooruitblikkend naar het Verdrag van Lissabon.

3-449

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Mr President, I thank the Commissioner very much indeed for his opening statement. What everyone is asking about is legal certainty.

I have a couple of questions based on that and also one on the Treaty of Lisbon, should it be ratified. As a good Conservative Euro-sceptic, I should say that I hope it never is.

But I was just wondering, what will this mean – if it is ratified – for sporting organisations and governing bodies? Many of these governing bodies believe that it will recognise concretely their specificity, the specificity of sport. So, Commissioner, could you tell us how this recognition in the new Treaty will help sport? Will sport then get derogations from different aspects, like employment law or other laws, that they actually want to try and achieve?

On legal certainty, there are so many questions that the Commission should and could be helping sporting organisations with now. Should companies from overseas be investing huge amounts of money into sporting clubs within Europe? I have no problem with this. I actually see it as direct inward investment and, therefore, a very positive thing. But sporting organisations and many governing bodies think this is a bad thing. So, what is your interpretation of a sporting organisation banning such a practice?

As my colleague, Mr Belet, said, UEFA is currently proposing to ban transfers of under-18s across borders. European law recognises a worker as someone essentially with the minimum age of 16, so what happens when a 17-year old challenges the fact that he was not able to move to a big club in a country that was not his own, in the current situation that we find ourselves in?

Home-grown players; 'six plus five' with FIFA: what is the clarification of those two points? Also, football is always very interested in these subjects and it seems to drive the agenda. However, all of these matters actually affect polo and rugby union and table tennis players – all sports are affected.

Are we looking at a wider range of sports? Will the Commission actually open up a forum where sport can come and talk to the Commission openly about some of the problems it has and get some of these questions answered on a regular basis – no matter with the Treaty of Lisbon or without?

3-450

President. – Commissioner, you have the floor – bearing in mind that we have had many questions, but there actually only two on the oral question.

3-451

Ján Figel, Member of the Commission. – Mr President, that is true. Usually questions are easier than answers and usually there are more questions than answers, but I believe that together we can find more and better answers.

This is all about cooperation, not only between Parliament and the Commission, but especially with the world of sport associations, federations, Member States and stakeholders. If they are responsible and responsive they come together and look for solutions which are acceptable and compatible with the law. Otherwise we adapt and change the law, whether at national or European level. So that is how we should proceed. I look forward to maintaining this approach.

I think much has changed since 2007. I do not want to repeat myself or to once again recommend reading the white paper. There is a shorter version and also a version with annexes. The first time we tried, we put together descriptions of all cases and all decisions related to sport, which made a kind of map showing how sport relates to European Community law or policies. Of course we are proposing further guidelines. We have proposed – and in Biarritz I introduced – physical activity guidelines, which could help to promote the volume, intensity and quality of physical education training in our

societies and especially in schools. It should be adopted by the Council of Health Ministers. We do not have a Sports Ministers' Council, but in fact the main reason is that it is related to public health.

We cannot have one large specific set of guidelines for everything. I have said that we can address specific concrete issues theme by theme rather than case by case. Next I hope we can deal with licensing – how to make a more transparent and more sustainable system and create a set of principles for our licensing policies. Of course UEFA or its partners should have the concrete responsibility for this, but we can help. It is in our interest to promote principles such as self-regulation, transparency and sustainability, and we can make several other important contributions to improvements in licensing.

We will support the Anti-Doping Conference. This offers a great opportunity to say much more on this, but I am against the establishment of another agency or a European WADA. I have also said publicly that there is NADAS, the European network of cooperation between national anti-doping agencies in our countries, whether they are public or private. Europe needs to be more active and more united. There are lessons to be learned from WADA and we should do so quickly. There are disputes. We have spoken to Ms Bozkurt about this code of conduct. Today I saw on television Sepp Blatter and John Fahey, the Chairman of WADA, discussing how anti-doping and football competitions could go hand in hand after the code of conduct has been adopted, and there is a problem.

So on anti-doping I think we need more internal cooperation in order to make Europe more credible. We have the Council of Europe, we have a convention on this. We have many reasons to be more coherent in our contribution to the world of anti-doping or a world which fights more efficiently against doping. You have said that dialogue is not easy in this area – I mean not just regarding anti-doping but sport issues in general. It is true that sometimes it is difficult, even at international and Europe level or between different disciplines or segments, but I can assure you that a culture of dialogue and openness and a readiness to engage in dialogue is growing.

I took part in the opening of the EOC office in Brussels, which is very close to Rond Point Schuman and to the Commission, Council and Parliament. This means the permanent presence of the European Olympic Committees and the IOC in the European institutions for the purpose of dialogue and cooperation. It says something about the importance of this and the mutual readiness to work in dialogue to find solutions.

With regard to international transfers, I am also in favour of the protection of youngsters and the promotion of training and education. In 2001 we adopted decisions or agreements on international transfers. The general age level is about 18 years, but in Europe there is a specific arrangement for the period between 16 and 18 years of age. Unless severe or very critical problems become evident, we do not need to change but rather to promote better and more training and to work with talent in Europe.

That is why, for example, we supported the home-grown player rule because this mainly promotes this sort of treatment. Of course it is not an absolute rule but it concerns specific arrangements. We give preference to, or promote, specificity under certain rules. We have said that we will come back to this decision in five years' time to see what the real impact has been – not just the theory – of this new rule. 'Six plus five', as it stands now, is simply non-compatible with EU laws, as has been shown in a study. We have spoken to them and have read the papers but there is nothing new there. In substance we cannot say that we agree with the study.

But I have to say that dialogue – especially following recent events in Biarritz and Lausanne – is real and very concrete between the European Commission and its partners, including FIFA. On this specific matter of 'six plus five' we will continue further. Even FIFA says that there is no reason for a hurried approach but rather a need for very concrete and credible answers. They do not want to get into formal disputes. We agreed to make room for more expertise and for more exchange. I think that is very beneficial.

On the Lisbon Treaty and the recognition of specificity, two special clauses are included in Article 149 of the Treaty on European Union regarding education, youth and sport. It also concerns the level of competence. This is only supportive action so the Union will not have any power to decide but only to support Member States in the promotion of the integrity of sportsmen and sportswomen. It could be helpful to organise a Sports Council as we have for education and youth, which will perhaps be the enlarged format. It could help to build the first EU sport policy and sport programme but will not mean a change of architecture or a general derogation. Theme-by-theme specificity, which is real and does not mean business as usual, must be defensible vis-à-vis the system or the European Court.

My opinion only reflects the Commission's opinion. Our opinion is not the final one when it comes to explanation of European Union law. Especially in this area many issues are interlinked. We would like to promote an increased legal certainty, which is why we started the process. The white paper is there and the Pierre de Coubertin Action Plan helps to make it more readable and more concrete but it is a process. With the Treaty we can help even more but, without it, we will have to stay only at the level we have reached now.

I spoke about transfers under 18 years of age. With regard to this, FIFA made a very good decision, not only on transfers but on the promotion and protection of minors in sport – in football – and I think this is the right approach. So in some areas UEFA sets a good example, for instance concerning home-grown players, and in some areas FIFA sets a good example, for instance concerning the protection of minors. I think we can help both and it is important that this is also compatible within the world of football.

Last but not least – and I am sorry to have given a long answer – with regard to a forum on sport, which Mr Heaton-Harris mentioned, we have actually established this. In Biarritz we had a ministerial conference with major partners, but before that there was a forum with more than 200 stakeholders from very different areas of sport. It was a very positive, communicative and open forum and we want to continue with this. I believe that, under the Swedish, or especially under the Spanish, Presidency, we can hold another one to reflect on the progress we have made and to make a commitment to go further.

That is where I was when I started answering the questions – working together in a transparent, regular and credible manner. If that is the case, Europe is a leading area where sport is protected and promoted, and where we fight against negative phenomena such as doping, corruption, violence and racism around sport. I would like to invite you to share this approach because we do not have a better one. We do not want to impose anything again but rather to propose, protect and support. That is my answer.

3-452

President. – The debate is closed.

3-453

13 - Safe and Environmentally Sound Recycling of Ships (debate)

3-454

President. – The next item is the debate on the oral question to the Commission on the negotiations taking place in May 2009 under the auspices of the International Maritime Organisation (IMO) on the conditions for the entry into force of the Convention for the Safe and Environmentally Sound Recycling of Ships by Johannes Blokland, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (O-0028/2009 – B6-0224/2009).

3-455

Johannes Blokland, Auteur. – Voorzitter, in de plenaire vergadering van mei vorig jaar heeft het Europees Parlement al duidelijk stelling genomen tegen de mensonwaardige en milieuverwoestende situaties rond het ontmantelen van schepen. Op verschillende stranden in Zuid-Azië liggen echter nog steeds enorme afgedankte zeeschepen die onder milieuvriendelijke maar ook mensonvriendelijke omstandigheden worden gesloopt. In Bangladesh bijvoorbeeld voldoet geen van de 36 slooplocaties aan de minimale milieu- en veiligheidsnormen.

Positief is dat een week geleden het Hooggerechtshof om deze reden de regering van Bangladesh heeft opgedragen om deze zogenaamde sloopwerven binnen twee weken te sluiten. Tevens heeft hetzelfde Hooggerechtshof bepaald dat geen enkel schip met gevaarlijke stoffen Bangladesh binnen mag. Bovendien moet de minister van Milieu van Bangladesh binnen drie maanden regels voor de recycling van sloopschepen vaststellen die voldoen aan het Verdrag van Bazel.

Dit zijn nu precies de belangrijke maatregelen die het Europees Parlement conform de resolutie van vorig jaar voorstaat. Je zou haast denken dat het Hooggerechtshof in Bangladesh onze resolutie gelezen heeft. Ik zie deze uitspraak als een belangrijke overwinning in de strijd tegen de eerder genoemde onaanvaardbare praktijken. Het is erg belangrijk dat de regering van Bangladesh de juridische uitspraken goed opvolgt. Dat geldt niet alleen voor Bangladesh, maar ook voor andere Aziatische landen.

Eerder heb ik al opgemerkt dat de inzet van individuele staten niet voldoende zal zijn. Een mondiale oplossing voor het probleem van de sloopschepen blijft dringend noodzakelijk. In mei van dit jaar zal er in Hongkong een mondiale conferentie worden gehouden door de Internationale Maritieme Organisatie. Doel van deze conferentie is dat er een mondiaal akkoord wordt gesloten inzake de recycling van sloopschepen. De resolutie van de Commissie milieu moet ervoor zorgen dat de Raad en de Commissie een duidelijke boodschap meekrijgen voor de onderhandelingen met als doel een zo goed mogelijk resultaat te bereiken.

Ten opzichte van de resolutie van vorig jaar is het van belang om de volgende vijf zaken toe te voegen. Ten eerste moet het duidelijk zijn dat afgedankte schepen waarin gevaarlijke stoffen zijn verwerkt als gevaarlijk afval aangemerkt dienen te worden en zodoende onder het Verdrag van Bazel dienen te vallen. Blijven discussiëren over de definities is niet in het belang van milieubescherming. Amendement 1 van de EVP-Fractie zwakt deze stellingname enigszins af en kan ik daarom niet steunen. Ten tweede, het stranden van schepen voor ontmanteling ter plekke moet als niet aanvaardbaar worden aangemerkt. Ten derde, het is noodzakelijk dat voordat de langdurige ratificatieperiode is afgerond er maatregelen worden uitgevoerd vooral in verband met de uitfasering van enkelwandige tankers. Ten vierde, certificering van sloopwerven wordt toegejuicht. Ten vijfde, een verplicht fonds dient in het kader van de producentenverantwoordelijkheid een

onderdeel van de maatregelen te blijven. Dit heeft het Europees Parlement vorig jaar al aangegeven. Het lijkt er echter op dat de Europese Commissie op dit standpunt terugkomt. Ik wil daarom graag van commissaris Figel' horen dat de Commissie nog steeds bereid is om een sloopfonds op te richten.

Met deze resolutie, gevoegd bij de resolutie van vorig jaar, zetten we als Europees Parlement een heldere lijn uit naar een oplossing van genoemde problemen. Ik ben verheugd dat er in de Commissie milieu en in de Commissie vervoer een grote mate van overeenstemming is over dit onderwerp. Ik spreek de hoop uit dat de Raad en de Commissie zich ook zo eensgezind zullen inspannen om over twee maanden in Hongkong een goed verdrag te sluiten waarbij de belangen inzake veiligheid, milieu en volksgezondheid goed gewaarborgd zijn. Graag hoor ik van commissaris Figel' of deze heldere lijn door de Commissie zal worden gebruikt als inzet voor de onderhandeling bij de IMO-conferentie, alsmede welke maatregelen de Europese Commissie gaat treffen voor een tijdige implementatie en uitvoering van het te sluiten verdrag.

3-456

Ján Figel', *Member of the Commission*. – Mr President, first of all I would like to thank Parliament for the very strong interest it has expressed and its continuous involvement with regard to ship dismantling. I would especially like to thank Mr Blokland.

This is a very good starting point for further action at EU level to ensure that the European Union plays its part in solving this international problem. These questions are also timely, in the light of the recent ruling of the Bangladeshi High Court that you have just mentioned and the situation in that country. As a consequence of this ruling, all ship recycling yards will be closed within two weeks as they have not been authorised by the Ministry of the Environment. The import of dangerous ships that are on a list will be banned and all imported ships will have to be pre-cleaned. Finally, Bangladesh will start developing a national law on ship breaking in line with the Basel Convention.

Now, let me turn to the situation closer to home by answering your questions.

Your first question concerns the phasing-out of the beaching method – the method of dismantling end-of-life vessels directly on the beach.

I share your concerns about the serious risks this presents to human health and the environment. We considered the question of introducing an EU ban on beaching in the impact assessment of our strategy. There were some concerns regarding the effectiveness of any such ban since it would be only applicable to EU-flagged ships and could be easily and legally circumvented by changing flag.

We believe it will be more effective to put our efforts into ensuring that the technical guidelines currently being developed to support the future IMO Convention really do lead to safe and environmentally sound ship recycling. The progress in the development of these guidelines is, so far, very encouraging. It is very doubtful in any case that the traditional beaching method would be able to comply with the forthcoming guidelines.

And, regarding your second question, I am pleased to confirm that the Commission is fully committed to working towards an effective and early transposition of the Ship Recycling Convention into EU legislation. The Environment DG has already launched several studies and is working on assessing the impacts of the key elements of the Convention. I believe that it is extremely important for the European Union to show leadership and the high priority that we attach to this issue. This will encourage the ratification by third countries and consequently speed up the entry into force of this convention.

But I share the concerns highlighted in your third question regarding the importance of not undermining the existing Community acquis. We need to safeguard the existing requirements in terms of workers' rights and environmental protection when transposing the IMO Convention. And in our study, we will therefore carefully compare the requirements of the IMO Convention with our Community acquis. And I would like to stress that we will, in particular, ensure that the 2006 Waste Shipment Regulation is not undermined.

3-457

Pilar Ayuso, *en nombre del Grupo PPE-DE*. – Señor Presidente, señor Comisario, esta pregunta, como ha explicado el señor Blokland, es muy oportuna, dada la conferencia diplomática sobre el Convenio de reciclado de buques que se va a celebrar en el mes de mayo. Por ello, quiero felicitar al Sr. Blokland, no sólo por la pregunta, sino también por la resolución que ha preparado.

En el Partido Popular, estamos a favor de la lucha contra las malas prácticas y métodos que se vienen empleando para desgazar los buques y, por lo tanto, apoyamos la propuesta de resolución del señor Blokland; sin embargo, hay algunos puntos que nos preocupan.

El primero es el apartado 3 –que ya ha señalado él también–, que dice que los buques, en su totalidad, deben considerarse residuos peligrosos y, como consecuencia, deben estar en el ámbito de aplicación del Convenio de Basilea. Hemos presentado una enmienda sobre este apartado, porque existen diferentes interpretaciones, dentro y fuera de la Unión

Europea, y entendemos que se ha de tener en cuenta el Convenio de Basilea y no entrar en contradicción con él, pero que debe ser el futuro acuerdo internacional sobre desguace de buques el que defina los detalles de su aplicación.

La propuesta de resolución también pide, en su apartado 14, un mecanismo de financiación basado en contribuciones obligatorias del sector del transporte marítimo. Nos parece realmente un poco precipitado hablar, en estos momentos, de contribuciones obligatorias cuando todavía no se ha decidido, en el seno de la OMI, cuál va a ser el sistema que se va a adoptar para esta financiación, y me parece que tampoco la Comisión Europea tiene una respuesta clara sobre este asunto.

Finalmente, en el apartado 15, se insta a la Comisión a que establezca claramente que el Estado con jurisdicción sobre residuos es el Estado responsable. No creemos que sea competencia de la Comisión decidir esto; en cambio, opinamos que se debe decidir también en un convenio internacional.

Lo importante es asegurar la coherencia sobre el futuro convenio sobre reciclaje de buques y el Convenio de Basilea, sobre el control transfronterizo de desechos peligrosos y su eliminación, y todo ello teniendo en cuenta no sólo el Convenio de Basilea, sino toda la legislación existente.

3-458

Ján Figel, *Member of the Commission*. – Mr President, thank you for the comments both from Ms Ayuso and Mr Blokland, and especially for the latter's committed work. As I said before, especially regarding waste or hazardous waste, here we need to ensure that implementation of the Convention will be fully in line with Regulation (EC) No 1013/2006 on shipments of waste, which was adopted relatively recently.

Regarding funding, there is no fund or mechanism for the time being. We have launched a study in order to prepare the potential options or solution, and we will soon start public consultations on this issue. So your comments, now and then, will be very welcome, particularly on the establishment of the dismantling fund.

3-459

President. – The debate is closed.

The vote will take place on Thursday, 26 March 2009.

3-460

14 - White Paper on damages actions for breach of the EC antitrust rules (debate)

3-461

President. – The next item is the report by Klaus-Heiner Lehne, on behalf of the Committee on Economic and Monetary Affairs, on the White Paper on damages actions for breach of the EC antitrust rules (2008/2154(INI)) – (A6-0123/2009).

3-462

Klaus-Heiner Lehne, *Berichterstatter*. – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren! Zunächst einmal gilt mein Dank den Schattenberichterstattern, insbesondere der Sozialisten, dem Kollegen Sánchez Presedo, und der Liberalen, der Kollegin Bowles, die mit mir sehr erfolgreich an diesem Kompromisstext gearbeitet haben, der heute als Bericht zum Weißbuch der Kommission vorliegt. Wir haben es diesmal geschafft, eine sehr große, fraktionsübergreifende Mehrheit und einen wirklich tragfähigen Kompromiss zustande zu bringen, der auch ein Leitfaden für das weitere Vorgehen der Europäischen Kommission und später dann auch des europäischen Gesetzgebers Parlament und Rat sein kann.

Wir haben in diesem Bericht deutlich gemacht – und das ist auch richtig –, dass dann, wenn es um Wettbewerbsverstöße geht, das Parlament auf dem Standpunkt steht, dass es nach europäischer Tradition primär Aufgabe der Behörden – und zwar sowohl der nationalen Wettbewerbsbehörden als auch der europäischen Wettbewerbsbehörde – ist, dagegen vorzugehen. Und dass hier nicht sozusagen ein zweiter Arm geschaffen wird, der bei der Kartellbekämpfung gleichberechtigt neben dem behördlichen Vorgehen steht. Wir haben in Europa ganz bewusst einen anderen Weg gewählt als die USA, mit denen die Situation ja oft verglichen wird.

Es gibt im Hause einen politischen Konsens darüber, dass es eine Lösung für das so genannte Massenphänomen geben muss. Wenn durch rechtswidriges Verhalten Einzelner eine sehr große Zahl von Personen geschädigt wird, die jedoch vergleichsweise geringe Schäden erleiden, dann braucht man für solche Verfahren, bei denen reguläre prozessrechtliche Verfahren einfach nicht effektiv genug sind, etwas Eigenes. Und es gehört auch zum Zugang zum Recht und zur Weiterentwicklung des Binnenmarkts, dass ein solches Instrumentarium geschaffen wird. Darüber gibt es Konsens.

Es gab aber weiter auch Konsens darüber, dass wir nicht wollen, dass in Europa eine Klageindustrie entsteht, wie wir sie aus Amerika kennen, mit einem Umsatz von 240 Milliarden US-Dollar, wobei am Ende meistens nicht der Verbraucher den Vorteil hat, sondern – wie wir alle wissen, man muss ja nur die einschlägigen Bücher dazu lesen – vor allen Dingen die amerikanischen Anwaltskanzleien profitieren. Das Ganze hat mit Rechtsstaatlichkeit nicht viel zu tun. Das wollen wir nicht. Darum waren wir uns darüber einig, dass die prozessrechtlichen Folterinstrumente des amerikanischen Systems in

Europa keinen Eingang finden sollen. Das gilt insbesondere für die Bereiche Beweisverfahren und Kostenrecht. Das ist ganz entscheidend.

Wir haben uns auch darauf verständigt, dass wir im Prinzip der Ansicht sind, dass auf europäischer Ebene eine Gesetzgebung vom Grundsatz her nur eine *opt-in*-Lösung sein kann, und eine *opt-out*-Lösung lediglich da zulässig sein kann, wo es in den Mitgliedstaaten so etwas bereits gibt und nach nationalem Verfassungsrecht möglich ist. Das *opt in* ist nicht überall nach nationalem Verfassungsrecht möglich, und es widerspricht ja übrigens auch dem Grundsatz des mündigen Verbrauchers.

Die Europäische Kommission hat in ihrem Weißbuch – und das bemängeln wir nachdrücklich – vollkommen vergessen, sich mit dem Thema außergerichtliche Streitbeilegung zu befassen. Die Generaldirektion Wettbewerb und die Kommission steuern schnurstracks auf Gerichtsverfahren zu. Wir wissen aber aus der Debatte zur Rechtspolitik in diesem Hause seit vielen Jahren, dass das eigentlich nicht immer der ideale Weg ist, sondern im Regelfall außergerichtliche Streitbeilegungsmechanismen oftmals viel geeigneter sind, um die Probleme zu lösen. Übrigens sind die Parallelarbeiten der Generaldirektion Verbraucherschutz zum gleichen Thema viel weiter gediehen. Diese Generaldirektion hat in ihrem Grünbuch – also noch eine Konsultationsstufe vorher – einen breiten Raum für diese alternativen Streitbeilegungsinstrumente genutzt. Wir sind der Überzeugung, dass es zwingend notwendig ist, dass die Europäische Kommission in dieser Frage nacharbeitet.

Noch ein letzter Punkt, der ebenfalls von entscheidender Bedeutung ist: Wir wollen keine Rechtszersplitterung. Jetzt geht es im Wettbewerbsrecht los, dass ein solches Instrument geschaffen wird. Der Verbraucherschutz kommt mit dem gleichen Thema. Wir wissen, dass irgendwann auch im Bereich des Kapitalmarktrechts, des Umweltrechts, des Sozialrechts Ähnliches überlegt wird. Wir halten es für zwingend erforderlich, dass auch ein horizontaler Ansatz in Erwägung gezogen wird und wir zumindest die prozessrechtlichen Instrumente, die mehr oder weniger in allen Bereichen gleich sind, mit einem horizontalen Instrument bedienen. Das ist ebenfalls von entscheidender Bedeutung.

3-463

Ján Figel, *Member of the Commission*. – Mr President, I welcome, on behalf of the Commission, Mr Lehne's report, adopted by the Committee on Economic and Monetary Affairs (ECON) and adopted as a sign of strong consensus across the political groups. We are also pleased that this report strongly supports the white paper.

The Commission notes that the report agrees with the findings of this paper, that victims of European Community competition law infringements currently face considerable difficulties in claiming compensation for the harm suffered by them. We agree that measures must be taken to ensure full compensation of those victims.

We also share the view that collective redress is crucial for consumers and small businesses in order to give them a realistic and efficient possibility to obtain compensation in cases of scattered damage. The Commission also fully agrees with the ECON Committee report, that excessive or abusive litigation must be avoided. To this end, therefore, collective redress mechanisms must include appropriate safeguards.

Finally, we fully agree that its approach to collective redress must be consistent and that compatibility must, therefore, be ensured between initiatives targeted at various areas, such as competition law or consumer protection laws. At the same time, the Commission welcomes the acknowledgement that a consistent approach to collective redress does not necessarily mean that all areas would have to be dealt with in one single horizontal instrument. The call for consistency must not unduly delay the development of measures identified as necessary for the full enforcement of the European Community competition law.

3-464

Gabriela Crețu, *Rap avis IMCO*. – Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor și-a formulat poziția plecând de la o realitate – efectele negative ale încălcării legislației antitrust se resimt din punct de vedere economic foarte adesea la capătul lanțului comercial, îi afectează pe consumatorii finali și întreprinderile mici.

În acest caz, despăgubirea pentru daunele suferite este importantă dar, în același timp, dificil de obținut, fiind vorba de mulți păgubiți și sume mici. Drept urmare, am solicitat adoptarea unui pachet de măsuri legislative și nelegislative care să reprezinte instrumentul prin care toți cetățenii europeni afectați să își poată apăra dreptul la despăgubire corectă și integrală.

Sușinem toate măsurile menite să îndepărteze dificultățile în a atinge acest obiectiv: facilitarea accesului la documente, reducerea costurilor procedurii judiciare și inversarea sarcinii probei.

Aprețiem propunerea Comisiei de a combina acțiunile reprezentative intentate de entități calificate cu acțiunile colective cu asentiment explicit exprimat. Totuși, considerăm că acțiunile colective de tip „opt-out” trebuie să rămână în discuție, dat fiind avantajul pe care îl reprezintă: o soluție definitivă și o reducere a incertitudinii.

3-465

Ioan Lucian Hămbășan, în numele grupului PPE-DE. – Cu toate că Tratatul CE interzice în mod clar cartelurile și alte încălcări ale legii concurenței, este în continuare dificil pentru consumatorii afectați în Comunitatea Europeană să își recupereze drepturile compensatorii.

În România, de exemplu, un cartel format în industria cimentului a fost amendat în trecutul apropiat cu câteva milioane de euro. Totuși, legislația aflată în vigoare nu obligă autoritățile competente în monitorizarea concurenței să se implice în despăgubirea victimelor.

Aș dori să subliniez necesitatea ca aceste autorități să ia în considerare compensațiile plătite sau care urmează a fi plătite atunci când calculează amenzi impuse întreprinderilor ce se fac vinovate de abuzuri, pentru a nu exista decalaje între prejudiciul cauzat și măsurile punitive, și mai ales pentru a asigura despăgubirea celor afectați de astfel de practici.

De aceea, salut intenția Comisiei de a îmbunătăți modalitățile de garantare a drepturilor consumatorilor afectați de încălcarea legii pe teritoriul Europei.

Parlamentul a exprimat foarte clar că nu trebuie să existe un sistem „opt-out” în Europa. Așadar, victimele trebuie să fie identificate cât mai repede posibil în momentul în care se face o plângere.

Sistemul „opt-in” garantează că vor fi compensate într-adevăr victimele afectate de încălcarea legii concurenței. Parlamentul dorește ca nimeni altcineva, fie ei avocați, asociații de comerț sau Protecția consumatorului să nu beneficieze de pe urma acțiunilor private.

De asemenea, cred că Parlamentul introduce un nou element important pe care propunerea Comisiei l-a omis. Mecanismele alternative de soluționare a diferendelor sunt în multe cazuri mult mai efective pentru victimele ce au dreptul la compensație decât procedurile judecătorești – și mă refer la faptul că, în momentul în care se caută compensații, trebuie inițiate în primul rând înțelegeri în afara tribunalelor. Acestea sunt mult mai puțin costisitoare decât acțiunile private, iar consumatorii vor fi compensați pentru prejudiciile suferite mult mai repede.

3-466

Antolín Sánchez Presedo, en nombre del Grupo PSE. – Señor Presidente, Comisario Figel', queridos colegas, el presente informe ha sido aprobado por unanimidad en la Comisión de Economía. No sólo es un resultado excelente, sino que, dada la dificultad, la complejidad y el carácter controvertido de las cuestiones de que trata, es un resultado excepcional, que debe impulsar y cimentar sólidamente el nuevo pilar de las acciones privadas, indispensable para hacer efectiva la política de competencia comunitaria. Es un nuevo paso hacia una política de competencia más avanzada y efectiva, más respetuosa con los derechos de las víctimas y más eficaz en la exigencia de responsabilidad al infractor.

Quisiera, por ello, felicitar, en primer lugar, al ponente, señor Lehne, a quien corresponde la responsabilidad fundamental de llevar esta misión a buen término. La calidad de sus planteamientos, su espíritu abierto y dialogante, y su inteligencia para extraer los mejores compromisos han sido claves para conseguirlo. Quiero extender la felicitación a los ponentes de opinión, a los ponentes alternativos y a los enmendantes, que han contribuido tan positivamente a enriquecer el informe.

El Libro Blanco de la Comisión «Acciones de daños y perjuicios por incumplimiento de las normas comunitarias de defensa de la competencia» responde a una petición expresa del Parlamento Europeo con motivo de la resolución sobre el Libro Verde, cuyo contenido acoge en buena medida. Así ocurre cuando, entre otros aspectos, defiende el carácter complementario de las acciones públicas y privadas, y se posiciona a favor de las acciones colectivas, aunque evitando los excesos de las *class actions* estadounidenses, facilitando así la reclamación de daños; cuando se propone el acceso a información relevante bajo control judicial, aunque sin autorizar una *fishing expedition*, y cuando reconoce y postula el ejercicio de acciones autónomas o de seguimiento y un sistema voluntario de compensaciones.

El presente informe defiende la codecisión del Parlamento Europeo en el establecimiento del marco jurídico para el ejercicio de Acciones de daños y perjuicios por incumplimiento de las normas comunitarias de defensa de la competencia. Esta posición no debe entenderse como la denegación de la política de competencia comunitaria como base jurídica de la normativa, sino como una elevación de las exigencias del procedimiento ordinario en este ámbito para cumplir con valores superiores reconocidos en el Tratado.

Cuando una regulación incide de forma sensible sobre un derecho fundamental, como el derecho de los ciudadanos a la tutela judicial efectiva –que forma parte del ordenamiento europeo y del de los Estados miembros–, el principio democrático y el respeto de las tradiciones jurídicas nacionales –que exigen que tales materias sólo pueden regularse mediante normas de rango legal, es decir, con intervención de los representantes directos de los ciudadanos–, demanda una participación legislativa del Parlamento Europeo.

También plantea un enfoque horizontal e integrado para abordar los problemas comunes que el ejercicio de acciones privadas en el Derecho de la competencia puede tener con otros ámbitos y evitar así un tratamiento fragmentario e incoherente.

El ejercicio de acciones privadas puede promoverse por un actor público y también mediante acciones individuales o colectivas. Esta segunda modalidad puede llevarse a efecto directamente por las víctimas o indirectamente, a través de entidades cualificadas, designadas previamente o autorizadas *ad hoc*, como las asociaciones de consumidores y de empresarios. En el caso de que las acciones sean promovidas por entidades cualificadas, debe delimitarse el grupo de víctimas en la presentación de la demanda, pero la identificación de cada una puede realizarse en un momento posterior, aunque claramente establecido y lo antes posible, evitando dilaciones innecesarias y respetando la legislación existente. Esta solución es muy importante para los supuestos de daños menores y dispersos.

El informe plantea, de forma equilibrada, el acceso a la información necesaria para el ejercicio de acciones de seguimiento. La protección de los secretos empresariales debe quedar salvaguardada, al igual que la eficacia de los programas de clemencia, para lo que se demandan directrices.

Se establecen las condiciones para que las decisiones tomadas por una autoridad integrante de la red comunitaria de autoridades de la competencia pueda llegar a ser vinculante en otro Estado miembro y para que, con pleno respeto del principio de culpabilidad, se invierta la carga de la prueba y se presuma la existencia de falta o culpa cuando se haya acreditado la existencia de infracción.

También merece destacarse la acogida de la defensa «passing-on» para las víctimas indirectas y un régimen que simplifique y economice los procedimientos. Quiero también resaltar la interacción positiva entre acciones públicas y privadas, tanto para incentivar la compensación de las víctimas como para establecer el período de cinco años para el ejercicio de acciones.

Finalizo expresando mi reconocimiento a la Comisión por el diálogo mantenido a lo largo del presente procedimiento y pidiendo a la Comisaria que presente sin demora las iniciativas necesarias para su desarrollo.

3-467

Diana Wallis, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, I would like to start by thanking Mr Lehne for his report and to confirm that my group will be supporting that report.

I would also like to say that I find it a little odd that we are having this debate late at night when we have a question on the same subject tabled for tomorrow morning. It would have made a great deal of sense to have put both together.

However, in complimenting the report, let me say that my group's starting point will be 'doing justice' – doing justice for SMEs and consumers across the European Union, where they have to face inappropriate and anti-competitive action. A few weeks ago my group organised a seminar at Parliament in Brussels, and I was very struck by certain of our visitors who were at the sharp end of such anti-competitive action, ironically in the cement industry. What did they say? Please, please, get on with this: we need something that will allow us to pursue these inappropriate operators in the European market.

We want a European solution, and we want it sooner rather than later, because, if we do not get it, my forecast and my warning is this: some of our Member States will develop systems that will lead to forum shopping as a result of free movement of judgements. So, please – a European system as soon as possible.

3-468

President. – I shall make sure that your point concerning the agenda is communicated to the Conference of Presidents, which fixes the agenda – sometimes it makes mistakes.

3-469

Nils Lundgren, *för IND/DEM-gruppen*. – Herr talman! Den inre marknaden är EU:s absolut förnämsta bidrag till frihet och välbefinnande i Europa. Den förutsätter bland annat en effektiv antitrustlagstiftning. Det vi nu begrundar är frågan om skadeståndstalan vid brott mot antitrustlagstiftningen.

Det finns goda principiella skäl för att medborgare och företag ska kunna kräva skadestånd. Klaus-Heiner Lehnes betänkande visar, delvis oavsiktligt, på problemen och riskerna. Vitboken talar om en europeisk rättskultur, men någon sådan finns inte. Vi ska inte skapa regelverk byggda på önsketänkande. Föredraganden menar att vi undviker en amerikanisering av skadeståndskulturen. Det är också ett önsketänkande. Riskerna för en sådan är tvärtom stora.

Ansvarsfördelningen mellan EU:s institutioner och medlemsländernas förbigås. Det finns ingen objektiv och förutsättningsanalys av vad subsidiaritetsprincipen säger. Principen tas helt enkelt inte på allvar.

Det finns också många andra oklarheter och risker för godtycke. Punkterna 7 och 11 inger tillsammans farhågor. En självklar utgångspunkt måste vara en skadeståndstalan på grund av brott mot antitrustlagstiftning. Den kräver att brottet har fastställts i domstol. Därefter måste rimligen res judicata gälla även inom ramen för enskild talan så att domen inte kan omprövas om det gäller samma fall.

Punkterna 15 och 18 tillsammans öppnar för käranden att välja den rättsordning som är mest förmånlig. Det skapar rättsosäkerhet och det leder till sådan här "form shopping" som blir ett rejält hot.

Informationsassymetrin ska minskas genom att företagen tvingas lämna ut information till käranden. Det medför en subjektiv hantering av viktig affärsinformation som kan missbrukas.

Det finns alldeles för många oklarheter och risker på detta stadium. Kammaren bör därför säga nej till detta betänkande och begära en grundligare genomlysning av frågan innan vi går till beslut.

3-470

Andreas Schwab (PPE-DE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zunächst auch von meiner Seite ein ganz herzliches Dankeschön an den Berichterstatter, Klaus-Heiner Lehne, der hervorragende Arbeit geleistet hat und in enger Abstimmung mit den Kolleginnen und Kollegen aus den anderen Fraktionen bei einem sehr schwierigen Thema zu sachgerechten Lösungen gelangt ist.

Wir sind uns – wie ich in der Diskussion festgestellt habe – alle einig, dass wir einen horizontalen Ansatz für alle kollektiven Rechtsdurchsetzungselemente brauchen und deswegen die Kommission auch darum bitten, nicht in einzelnen Generaldirektionen für den jeweils eigenen Bereich separate Vorschläge zu machen, sondern uns am besten einen über alle Bereiche hinausgehenden, wirklich kollektiven Rechtsdurchsetzungsmechanismus für den europäischen Binnenmarkt und für die europäischen Bürgerinnen und Bürger und natürlich – wie Frau Wallis gesagt hat – auch für die europäischen Mittelständler zur Verfügung zu stellen. Denn uns eint der Gedanke, dass die Interessen der durch ein Kartell Geschädigten effektiv durchgesetzt werden müssen und dass wir die europäische Wirtschaft nach dem Prinzip der sozialen Marktwirtschaft einer Kartellkontrolle unterwerfen müssen. Wir wollen ebenfalls keinen Missbrauch der verschiedenen nationalen Regelungen, also kein *forum shopping*.

Aber wie wir dies am effektivsten erreichen, darüber hat mir die Debatte heute Abend nicht allzu viel Auskunft gegeben, weil ich glaube, dass die Möglichkeiten der kollektiven Rechtsdurchsetzung oft überschätzt werden. Deswegen ist es wichtig, nochmals bestimmte Benchmarks festzulegen, an denen wir sämtliche kollektiven Rechtsdurchsetzungsverfahren zu messen haben. Wir müssen die Frage beantworten, ob ein zusätzlicher Rechtsschutz der Verbraucher oder der Betroffenen in den Bereichen Massenverfahren, grenzüberschreitende Streitfälle und mehr als einen Mitgliedstaat betreffende Streitfälle wirklich notwendig ist. Wir müssen die verfassungsmäßigen Zwänge der Mitgliedstaaten – Opt-out, Opt-in und viele andere Punkte – beim europäischen Verfahren beachten. Wenn dies nicht einfach möglich ist – wie die Kommission ja bereits selber teilweise eingestanden hat –, dann brauchen wir die mitgliedstaatlichen Rechtsinstrumente mit an Bord und brauchen mit den mitgliedstaatlichen Parlamenten ein gemeinsames Vorgehen, um dem europäischen Verbraucher zu dienen.

Wir wollen definitiv vermeiden, dass wir in Europa Sammelklagen nach US-amerikanischem Vorbild bekommen. Wir wollen sicherstellen, dass Schadenersatz geleistet wird, aber nur an diejenigen, die einen effektiven Schaden erlitten haben. Wir wollen von unbegründeten Klagen soweit wie möglich mit Nachdruck abratens, und wir wollen alternative Streitbeilegungsverfahren fördern.

3-471

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman! Jag vill också rikta ett tack till Klaus-Heiner Lehne för ett bra och genomarbetat betänkande som tar upp viktiga frågor inom konkurrensrätten och ger stärkt konsumentskydd.

EG-domstolen ger personer och företag rätt till skadestånd vid brott mot konkurrensreglerna, men trots detta har det i praktiken varit så att de personer som lidit skada beroende på brott mot EG:s antitrustregler sällan fått ersättning. Vi måste därför få till mekanismer som ökar förtroendet och underlättar för personer att kunna hävda sin rätt över gränserna.

Vi vet att konsumenter och småföretag skräms av att inleda processer på grund av oro för långdragna processer och framför allt höga kostnader. Förändringar i denna riktning kommer att främja handel över gränserna.

Ska vi få en fungerande inre marknad inom hela EU, där personer kan lita på att få sin sak prövad på ett rättssäkert sätt och få full ersättning för den uppkomna skadan, förlusten, då måste vi också hitta nya mekanismer som underlättar grupptalan.

När vi talar om grupptalan kommer alltid USA upp och de amerikanska erfarenheterna och överdrifterna. Vi måste givetvis dra lärdom av detta, men inte låta oss skrämmas. Europa ska ha ett europeiskt system, inte ett amerikanskt. Om vi inte gör någonting kommer situationen bara att bli sämre.

3-472

Ján Figel, *Member of the Commission*. – Mr President, thank you all for very interesting contributions, especially the introductory exposé of Klaus-Heiner Lehne. This was very interesting, and I now see why you are so consensual and working not only together in committee but also in plenary on these issues.

There is not much I can add, except perhaps on the legal bases. Of course it depends on the objectives and the content of the action proposed, and I want to assure you, as a Commissioner – for another portfolio, perhaps, but I speak on behalf of the Commission – that, in principle, we seek very close cooperation with Parliament. How to establish this with regard to a practical, concrete item or issue remains to be seen, but we will strive for close cooperation or as close cooperation with Parliament as is possible under the applicable legal basis.

On what you have said about fragmentation and a horizontal approach, I think the answer from the Commission – and it is very visible in the white paper – is a consistent, coherent approach, and I think that the European legal tradition and the roots of our legal culture are different from the oft-quoted American ones. But I think that we can learn from the others and further build up our system.

On public enforcement and justice, of course, I think it is very important that we are not going towards lessening this enforcement, and, of course, Articles 81 and 82 are very important pillars of the EU single market and policies. They are about justice, and damages actions are complementary to this law enforcement.

Last – but maybe not least – what was said about out-of-court settlements. The Commission is in favour, but the precondition or the base for such an approach, which would be welcome, is an existing and functioning efficient litigation system on damages actions at the level of Member States. So I think we need to not only encourage but help our Member States so that such issues and systems are running in the EU of 27. Then I think we may also come to these points.

But, in principle, thank you very much for what was, for me, too, a very interesting debate, and all the best.

3-473

Klaus-Heiner Lehne, *Berichterstatter*. – Herr Präsident, Herr Kommissar! Zunächst einmal möchte ich mich bei den Kolleginnen und Kollegen für die sehr wohlwollenden Beiträge bedanken. Ich denke, wir haben alle gemeinsam zusammengewirkt und etwas Gutes zustande gebracht.

Ich will der Kommission aber auch Folgendes ganz deutlich sagen, um Missverständnisse zu vermeiden: Aus der Sicht des Parlaments kann es nicht sein, dass der wahrscheinlich schon schubladenfertige Entwurf zur Gesetzgebung auf den Tisch gelegt wird. Das kann nicht sein! Wir erwarten, dass das, was wir heute beschlossen haben, in der Kommission mitberücksichtigt wird und auch Bestandteil der Überlegungen wird zu dem, was dann tatsächlich als Gesetzgebungsvorschlag kommt.

Der horizontale Ansatz ist nicht nur aufgrund der Argumente, die ich vorhin geliefert habe, ein wichtiger Aspekt, sondern Sie selbst, Herr Kommissar, haben ja auch das Thema Rechtsgrundlage angesprochen. Bei einem so wichtigen Vorhaben muss ein Ansatz gewählt werden, der am Ende gewährleistet, dass das Parlament gleichberechtigt als Gesetzgeber beteiligt wird. Wenn ein rein wettbewerbsrechtlicher Ansatz gewählt wird, dann wäre dies nach dem derzeit gültigen Vertrag von Nizza nicht der Fall. Das ist auch ein ganz wesentliches politisches Argument dafür, warum ein horizontaler Ansatz unseres Erachtens richtig ist. Ich denke, die Kommission sollte da sehr ernsthaft darüber nachdenken.

Ein weiterer entscheidender Punkt aus meiner Sicht ist der, dass wir nach wie vor etwas zum Thema außergerichtliche Streitschlichtung brauchen. Sie sprachen vorhin von der Konvergenz mit den Arbeiten in der Generaldirektion Wettbewerb. Wenn man aber das Grünbuch aus dem Bereich Verbraucherschutz neben das Weißbuch aus dem Bereich Wettbewerb stellt, dann hat man nicht zwingend den Eindruck, dass diese Konvergenz tatsächlich gegeben wäre. Das krassste Beispiel ist die unterschiedliche Behandlung – oder sagen wir richtigerweise die Nichtbehandlung – von außergerichtlichen Streitbeilegungsmechanismen im Weißbuch.

Es gibt noch eine Reihe anderer Probleme, von denen wir erwarten, dass sie gelöst werden. Ich will nur kurz das Thema Zugang zu den Akten der Europäischen Kommission ansprechen. In jedem Strafverfahren besteht die Möglichkeit, wenn Schadenersatz verlangt wird, Akteneinsicht in die Strafakten der Staatsanwaltschaft zu bekommen. Warum geht das eigentlich bei der Europäischen Kommission nicht? Ich habe dafür kein Verständnis!

Genauso die Frage der Strafbemessung: Auch das muss im Hinblick darauf, dass in Zukunft Schadenersatzmöglichkeiten bestehen sollen, berücksichtigt werden. Auch hier muss die Kommission dringend noch einmal nacharbeiten und konkretere Inhalte und Vorschläge vorlegen, als bisher im Weißbuch enthalten sind. Und ich will dies, um Missverständnisse zu vermeiden, ganz deutlich aus der Sicht des Parlaments sagen: Wir erwarten mehr als das, was im Weißbuch enthalten ist, und wir erwarten auch, dass die Generaldirektion Wettbewerb und die Kommission insgesamt unseren Vorschlägen folgt, sonst gibt es Widerstand in unserem Haus!

3-474

President. – I should like to thank you all for your contributions on this important topic and also thank the Commissioner, the staff and the interpreters.

The debate is closed.

The vote will take place on Thursday, 26 March 2009.

Written statements (Rule 142)

3-474-500

Katrin Saks (PSE), kirjalikult. – Parlamendi raport rõhutab leebusprogrammide kasulikkust kartellikokkulepete paljastamisel ning mul on hea meel siin öelda, et Eesti parlamendis arutatakse just praegu leebusprogrammi eelnõud. See peaks saama oluliseks osaks kartellide vastu võitlemisel, mis on vajalik nii siseturu paremaks toimimiseks kui ka tarbijaõiguste eest seismiseks, sest tarbijahinnad võivad tõusta tervelt 25 protsenti kartellikokkulepete tõttu.

Samas usun, et ka kollektiivhagidel on oluline roll konkurentsioiguse efektiivsel rakendamisel ja tarbijakaitse tõhustamisel ning peame seega ka sellele tähelepanu pöörama nii Eestis kui EL tasandil. Uuringud on tõestanud, et kollektiivsed hagid parandaksid tunduvalt tarbijate valmidust oma õiguste eest seista ning riikides, kus tarbijaaktiivsus on madal just põhjusel, et kardetakse sellise sammu keerukust ning kulukust on selline vahend nagu kollektiivhagi hädavajalik.

3-475

15 - Documents received: see Minutes

3-476

16 - Agenda for next sitting: see Minutes

3-477

17 - Closure of the sitting

3-478

(The sitting closed at 23.15.)